

ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ОТБРАНА

ПРОЕКТ!
ВТОРО ГЛАСУВАНЕ

ЗАКОН

ЗА ОТБРАНАТА И ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на закона.

Глава първа

ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага наименованието на глава първа да се измени така:

„Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ”

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с отбраната на Република България, органите за ръководство на отбраната, въоръжените сили, устройството и управлението на Министерството на отбраната, наричано по-нататък „министерството”, статута на военнослужещите и цивилните служители в неговите структури.

(2) Дейностите, свързани с отбраната, се осъществяват от Министерството на отбраната самостоятелно и във взаимодействие с държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, юридическите лица, организациите и с гражданите.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с използване на въоръжена сила за гарантиране на суверенитета, сигурността и независимостта на страната и въоръжената защита на териториалната цялост и националните интереси на Република България.

(2) В закона се регламентират функциите и отговорностите на държавните органи за ръководството и управлението на дейностите по ал.1, както и статута на военнослужещите и гражданските лица в Министерството на отбраната.

(3) Министерството на отбраната самостоятелно и във взаимодействие с държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, юридическите лица, организациите и гражданите, организира и провежда дейности свързани с отбраната.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 1:

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с отбраната на Република България, органите за ръководство на отбраната, въоръжените сили, устройството и управлението на Министерството на отбраната, статуса на военнослужещите и цивилните служители в неговите структури.

(2) Дейностите, свързани с отбраната, се осъществяват от Министерството на отбраната самостоятелно и във взаимодействие с държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, юридическите лица и гражданите.

Чл. 2. (1) Законът се прилага по отношение на българските граждани, държавните органи и органите на местното самоуправление и местната администрация, юридическите лица и организациите, регистрирани по българското законодателство.

(2) Законът се прилага по отношение на чужди граждани и лица без гражданство в случаите и по реда, предвидени в него.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 2:

Чл. 2. (1) Законът се прилага спрямо българските граждани, държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, регистрирани по българското законодателство.

(2) Законът се прилага и спрямо чужди граждани и лица без гражданство в случаите и по реда, предвидени в него.

Чл. 3. (1) Отбраната на Република България е система от политически, икономически, военни, социални, нормативни и други дейности за осигуряване на стабилна среда на сигурност и за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на териториалната цялост и независимостта на страната.

(2) За подготовката и осъществяването на отбраната на страната се създават въоръжени сили на Република България и се възлагат права, задължения и отговорности на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, организациите и на гражданите.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 3 се изменя така:

„Чл. 3. (1) Отбраната на Република България е, дейност на държавата с която се гарантира сигурността на обществото и се осигурява защитата на териториалната цялост и националните интереси

(2) За подготовка и осъществяването на отбраната се предоставят права, определят се отговорности и се възлагат задължения на държавните органи, органите за местната власт, обществени организации и гражданите. Като държавни организации се създават и поддържат въоръжени сили.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 3:

Чл. 3. (1) Отбраната на Република България е система от политически, икономически, военни, социални и други дейности за осигуряване на стабилна среда на сигурност и за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на териториалната цялост и независимостта на държавата.

(2) За подготовката и осъществяването на отбраната на страната се възлагат права и задължения на въоръжените сили на Република България, на държавните органи, на органите на местното самоуправление и местната администрация, на юридическите лица и на гражданите.

Чл. 4. (1) Отбраната на Република България е част от националната сигурност на страната.

(2) Националните интереси определят целите и приоритетите при формиране и реализиране на политиката за отбрана на Република България.

(3) Отбраната на Република България се осъществява и при условията на колективната отбрана на съюзниците от НАТО.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

1. В чл. 4, ал. 2 думите „политиката за отбрана” се заменят с „политиката за сигурност и отбрана”.

2. Ал. 3 се отменя.

3. Навсякъде в закона думите „политика за отбрана” и „отбранителна политика” се заменят с думите „политика за сигурност и отбрана”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 4:

Чл. 4. (1) Отбраната на Република България е част от националната сигурност, която се определя от националните интереси.

(2) Отбраната на Република България се осъществява и при условията на колективната отбрана на съюзниците от Организацията на Северноатлантическия договор (НАТО), както и в рамките на Европейската политика за сигурност и отбрана.

Чл. 5. Дейностите, свързани с отбраната, се осъществяват в съответствие с Конституцията, законите и с международните договори, по които Република България е страна, и съобразно нормите на международното хуманитарно право.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

1. В чл. 5 след думата „страна”, текстът до края на изречението се заличава.

2. Ал.1 на чл. 6 става ал. 2 на чл. 5:

Комисията подкрепя предложението по т. 1 и не подкрепя предложението по т. 2.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 5:

Чл. 5. Дейностите, свързани с отбраната, се осъществяват в съответствие с Конституцията, законите и с международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 6. (1) Отбраната осигурява:

1. създаване, поддържане и използване на необходимите ресурси на страната за формиране и поддържане на стабилна среда за сигурност;

2. защита на територията, населението и икономиката на страната при кризи, при военни заплахи и във военно време;

3. създаване, поддържане и управление на националните ресурси и средства за отбрана на страната извън ресурсите и средствата по стратегическите и оперативните планове на въоръжените сили.

(2) Дейностите по ал. 1 се реализират чрез:

1. съвместни действия със съюзниците от НАТО, със страните - членки на Европейския съюз, и с другите международни организации за създаване на стабилна среда за сигурност;

2. прогнозиране на военните заплахи и планиране на отбраната;

3. подготовка и поддържане в необходимата бойна, оперативна и мобилизационна готовност, както и способност за развърщане на въоръжените сили на Република България;

4. подготовка на инфраструктурата на страната за отбрана;

5. водене на наблюдение и разузнаване;

6. логистично осигуряване и поддръжка на въоръжените сили;

7. охрана на държавната граница;

8. подготовка на населението и икономиката за действие при кризи, при заплахи от военен характер и/или във военно време;

9. поддържане и използване на въоръжените сили при кризи и бедствия в рамките на Националната система за управление при кризи и плановете за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи;

10. участие в овладяването и/или преодоляването на последиците от кризи и бедствия;

11. изграждане и поддържане на Интегрирана комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили при извънредно положение, военно положение и/или положение на война;

12. поддържане на сътрудничество със съюзни и други държави, международни правителствени и неправителствени организации;

13. военно-патриотично обучение и възпитание на населението на страната.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 6 се изменя така:

„**Чл. 6 (1)** Политиката за сигурност и отбрана се осъществява чрез:

1. Формулиране на краткосрочни и дългосрочни цели.
2. Разработване на стратегии за достигане на целите на политиката за сигурност и отбрана.
3. Ефективно управление на обществените ресурси определени за изпълнение на задачите, свързани с отбраната.
4. Системен преглед и оценка на целите, стратегиите и ефективността от използваните ресурси.”

(2) Основни дейности в областта на отбраната са:

1. Планиране и използване на ресурсите на обществото за предотвратяване и неутрализиране на военни заплахи.
2. Изграждане и поддържане на способности за функциониране на държавните институции и държавното управление в условия различни от мирновременните.
3. Изграждане и поддържане на способности на икономиката и инфраструктурата на страната за функциониране в условия различни от мирновременните.
4. Изграждане и поддържане на способности за възстановяване на последствията при въздействие върху икономиката и инфраструктурата на страната.
5. Съвместни действия със субекти на международното право (или международни организации, в които страната членува), за създаване на стабилна среда за сигурност.

(3) Дейностите по т.2,3,4 от алинея втора са основни при изграждането и поддържането на отбранителните способности на страната.

(4) ”За осъществяването на дейностите по втора се органите на изпълнителната власт прилагат единна система за планиране.”

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

1. В чл.6, ал.1, т.2 придобива следната редакция:

„т.2. защита на територията и населението при военни заплахи и във военно време.”;

2. В чл. 6, ал.2, т.8 думите „при кризи” отпадат;

3. В чл. 6, ал.2, т.9 придобива следната редакция:

„т.9. поддържане и използване на въоръжените сили при бедствия”;

4. В чл. 6, ал. 2, т. 10 думите „кризи и” да отпаднат;

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към чл. 6, ал. 2 да се създаде нова точка 14 със следния текст:

„14. Грижа за пострадалите при или по повод отбраната на страната български

граждани – военноинвалиди и военнопострадали.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 6, ал. 2 да се създаде нова точка 14 със следния текст:

„14. Грижа за пострадалите при или по повод отбраната на страната български граждани – военноинвалиди и военнопострадали.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В член 6, ал. 2 се създава нова т. 14, със следното съдържание:

„14. Грижа за пострадалите при или по повод отбраната на страната български граждани – военноинвалиди и военнопострадали.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 6 ал. 2 се създава нова т. 14:

„14. Грижа за пострадалите при или по повод отбраната на страната български граждани – военноинвалиди и военнопострадали.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 6:

Чл. 6. (1) Отбраната осигурява:

1. създаване, поддържане и използване на необходимите ресурси на страната за формиране и поддържане на стабилна среда за сигурност;

2. защита на територията и населението при военни заплахи и във военно време;

3. създаване, поддържане и управление на националните ресурси и средства за отбрана на страната извън ресурсите и средствата по стратегическите и оперативните планове на въоръжените сили.

(2) Дейностите по ал. 1 се осъществяват чрез:

1. съвместни действия със съюзниците от НАТО, с държавите-членки на Европейския съюз, и с международни организации за създаване на стабилна среда за сигурност;

2. прогнозиране на военните заплахи и планиране на отбраната;

3. подготовка и поддържане в необходимата бойна, оперативна и мобилизационна готовност, както и способност за развърщане на въоръжените сили на Република България;

4. подготовка на инфраструктурата на страната за отбрана;

5. водене на наблюдение и разузнаване;

6. логистично осигуряване и поддръжка на въоръжените сили;

7. охрана на държавната граница;

8. подготовка на населението и икономиката за действие при заплахи от военен характер и/или във военно време;
9. поддържане и използване на въоръжените сили при бедствия;
10. участие в овладяването и/или преодоляването на последиците от бедствия;
11. изграждане и поддържане на Интегрирана комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили при извънредно положение, военно положение и/или положение на война;
12. поддържане на сътрудничество със съюзни и други държави, международни правителствени и неправителствени организации;
13. военно-патриотично обучение и възпитание на населението на страната.

Чл. 7. (1) Поддържането на отбранителната способност на страната е задължение на държавните органи, въоръжените сили, органите на местното самоуправление и местната администрация, гражданите, както и на юридическите лица и организациите, на които това е възложено.

(2) Отбраната на Република България се осъществява при ефективно използване на националния отбранителен потенциал, включващ въоръжените сили и невоенни компоненти.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 7:

Чл. 7. (1) Поддържането на отбранителната способност на страната е задължение на държавните органи, въоръжените сили, органите на местното самоуправление и местната администрация, както на гражданите и на юридическите лица, на които това е възложено.

(2) Отбраната на Република България се осъществява при ефективно използване на националния отбранителен потенциал, включващ въоръжените сили и невоенни компоненти.

Чл. 8. При осъществяване на отбранителната политика Република България участва в международни организации, политико-военни съюзи за колективна отбрана и други инициативи в областта на военнополитическото и военното сътрудничество.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 8 се отменя.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 8.

Чл. 9. За постигане целите на националната политика в областта на отбраната Министерството на отбраната осъществява международно сътрудничество със съответните органи на други държави и международни организации.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

1. Член 9 се отменя, или

2. думите „ националната политика в областта на отбраната ” да се заменят с думите: националната политика за сигурност и отбрана”, а думите „министерство на отбраната осъществява” се заменят с думите „държавните институции осъществяват”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 9:

Чл. 9. За постигане целите на националната политика в областта на отбраната министърът на отбраната осъществява международно сътрудничество със съответните органи на други държави и международни организации.

Чл. 10. (1) Държавата осигурява необходимите човешки, финансови, материални, административни и други ресурси и услуги за изпълнение на задачите по отбраната на страната.

(2) Ресурсното осигуряване на отбраната се осъществява чрез планиране, управление и контрол на програмен принцип.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 10 се изменя така:

„Чл. 10. (1) Държавните органи осъществяват планирането и управлението на обществените ресурси, определени за осъществяване на целите политиката за сигурност и отбрана.

(2) Планирането на ресурсите за изграждане и поддържане на отбранителни способности се осъществява на програмен принцип, въз основа на приети от правителството сценарии за вероятните рискове и заплахи”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 10.

Чл. 11. (1) Планирането на отбраната е дейност за определяне, изграждане и развитие на необходимите способности и на свързаните с тях човешки, финансови, материални и други ресурси и услуги за постигане целите на отбраната и за изпълнение на задълженията на Република България в системите за колективната сигурност и отбрана.

(2) Планирането на отбраната се извършва въз основа на:

1. Стратегията за национална сигурност на Република България;
2. Националната военна стратегия;
3. военните доктрини;
4. основните планиращи документи на Европейския съюз и стратегически концепции на НАТО.

(3) Обект на планиране са въоръжените сили и гражданските ресурси от транспортната и съобщителната система, здравеопазването, строителството, икономиката, енергетиката, селското и горското стопанство и други елементи на гражданската инфраструктура.

(4) Планирането на гражданските ресурси включва определянето на военновременните потребности на страната от военна и гражданска продукция и услуги, възлагането на военновременни задачи, разработването на планове и програми и сключването на договори за тяхното осигуряване.

(5) Дейностите по ал. 4 се определят с наредба на Министерския съвет.

(6) Управлението на средствата и ресурсите за осигуряване на дейностите по отбраната на страната се извършва на основата на надеждност и всеобхватност на финансовата и друга информация, ефективност, ефикасност и икономичност.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

1. В ал. 1, след думата „развитие” се добавя „на съответстващи на средата за сигурност отбранителни способности” и се поставя точка, а текстът до края се заличава.

2. В ал. 2:

а) в т. 2 думата „националната” се заличава.

б) т. 4 се изменя така:

„4. основните планиращи и стандартизационни документи на НАТО и Европейския съюз; процедури и стандарти за планиране на отбраната, утвърдени с акт на Министерския съвет.”

3. Ал. 4 и ал. 5 да отпаднат.

4. Ал. 6 се изменя така:

(б) Ефективността, ефикасността и икономическата рационалност са основните изисквания при управлението на ресурсите за отбрана.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Чл. 11, ал. 2, т. 4 да придобие следния вид:

„4. основните политики, стратегии и планиращи документи на Европейския съюз, в областта на сигурността и отбраната и стратегическите концепции на НАТО”.

Комисията подкрепя предложението по принцип.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 11:

Чл. 11. (1) Планирането на отбраната е дейност за определяне, изграждане и развитие на необходимите способности и на свързаните с тях човешки, финансови, материални и други ресурси и услуги за постигане целите на отбраната и за изпълнение на задълженията на Република България в системите за колективната сигурност и отбрана.

(2) Планирането на отбраната се извършва въз основа на:

1. Стратегията за национална сигурност на Република България;

2. Националната военна стратегия;

3. военните доктрини;

4. основните стратегии и актовете на Европейския съюз, в областта на сигурността и отбраната и стратегическите концепции на НАТО.

(3) Обект на планиране са въоръжените сили и гражданските ресурси от транспортната и съобщителната система, здравеопазването, строителството, икономиката, енергетиката, селското и горското стопанство и други елементи на гражданската инфраструктура.

(4) Планирането на гражданските ресурси включва определянето на военновременните потребности на страната от военна и гражданска продукция и услуги, възлагането на военновременни задачи, разработването на планове и програми и сключването на договори за тяхното осигуряване.

(5) Дейностите по ал. 4 се определят с наредба на Министерския съвет.

(6) Управлението на средствата и ресурсите за осигуряване на дейностите по отбраната на страната се извършва на основата на надеждност и всеобхватност на финансовата и друга информация, ефективност, ефикасност и икономичност.

Чл. 12. (1) За подготовката и работата на държавната администрация и органите на местното самоуправление и местната администрация и на гражданските ресурси при положение на война или военно положение се приема държавен военновременен план и военновременен бюджет по ред, определен от Министерския съвет.

(2) Въз основа на държавния военновременен план държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, юридическите лица и организации с военновременни задачи изготвят свои военновременни планове.

(3) Военновременните планове и военновременният бюджет се разработват при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 12:

Чл. 12. (1) За подготовката и работата на държавната администрация и органите на местното самоуправление и местната администрация и на гражданските ресурси при положение на война или военно положение се приема държавен военновременен план и военновременен бюджет по ред, определен с акт на Министерския съвет.

(2) Въз основа на държавния военновременен план държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица с военновременни задачи изготвят свои военновременни планове.

(3) Военновременните планове и военновременният бюджет се разработват при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Чл. 13. (1) Финансовото осигуряване на дейностите в областта на отбраната се извършва от държавния бюджет, както и от други източници, посочени в закон или в акт на Министерския съвет.

(2) За финансовото осигуряване на дейността си Министерството на отбраната съставя бюджет, който е част от държавния бюджет.

(3) В приходната част на бюджета на Министерството на отбраната постъпват и средствата от:

1. таксите, събирани по Закона за държавните такси, за извършване на действия и услуги и за издаване на документи, дубликати и преписи от документи от министерството;

2. светлинни такси за навигационно осигуряване в териториално море по Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България;

3. глобите, наложени от директора на служба „Военна полиция” по този закон, и глобите, наложени по Закона за военните паметници;

4. услуги, отдаване под наем, продажба на недвижими имоти и движими вещи, включително ненужно въоръжение и техника, предоставени за управление на министерството;

5. предоставяне на правото за използване на изобретения, както и от разпореждане с патенти, имуществени и неимуществени права по Закона за авторското право, на които собственик е министерството;

6. дарения;

7. други източници, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

(4) Министърът на отбраната е първостепенен разпоредител с бюджетни кредити по бюджета на Министерството на отбраната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 13:

Чл. 13. (1) Финансовото осигуряване на дейностите в областта на отбраната се извършва от държавния бюджет и от други източници, предвидени в закон или в акт на Министерския съвет.

(2) За финансовото осигуряване на дейността си Министерството на отбраната съставя бюджет, който е част от държавния бюджет.

(3) В приходната част на бюджета на Министерството на отбраната постъпват и средствата от:

1. таксите, събирани по Закона за държавните такси, за извършване на действия и услуги и за издаване на документи, дубликати и преписи от документи от министерството;

2. светлинни такси за навигационно осигуряване в териториално море по Закона за морските пространства, вътрешните водни пътища и пристанищата на Република България;

3. глобите, наложени от директора на служба „Военна полиция” по този закон, и глобите, наложени по Закона за военните паметници;

4. услуги, отдаване под наем, продажба на недвижими имоти и движими вещи, предоставени за управление на министерството;

5. приходи от използване и от разпореждане с обекти на интелектуалната собственост на министерството;

6. дарения;

7. други източници, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

(4) Министърът на отбраната е първостепенен разпоредител с бюджетни кредити по бюджета на министерството.

Чл. 14. (1) Държавата се грижи за опазване на живота и здравето на български и чужди граждани и лица без гражданство, които се намират на територията на Република България или под нейна юрисдикция по време на война, военно или извънредно положение.

(2) Държавата полага особени грижи за гражданите, пострадали при или по повод отбраната на страната.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Член 14, ал. 1 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 14.

Глава втора

ОРГАНИЗАЦИЯ НА ОТБРАНАТА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на Глава втора.

Раздел I

Органи за ръководство на отбраната

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 15. Ръководството на отбраната на Република България се осъществява съгласно Конституцията и законите на страната от:

1. Народното събрание;
2. Президента на републиката;
3. Министерския съвет;
4. министъра на отбраната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 15:

Чл. 15. Ръководството на отбраната на Република България се осъществява от:

1. Народното събрание;
2. Президента на републиката;
3. Министерския съвет;
4. министъра на отбраната.

Народно събрание

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 16. Народното събрание:

1. решава въпросите за обявяване на война и за сключване на мир;
2. обявява военно или друго извънредно положение върху цялата територия на страната или върху част от нея по предложение на Президента на републиката или на Министерския съвет;
3. разрешава пребиваването на чужди войски на територията на страната или преминаването им през нея съгласно Конституцията и специален закон;
4. ратифицира и денонсира със закон международните договори с военен характер;
5. приема Стратегия за национална сигурност на Република България по предложение на Министерския съвет;
6. определя числеността на въоръжените сили и приема програми за развитието им по предложение на Министерския съвет;
7. определя средствата от държавния бюджет, необходими за осигуряване отбраната на страната, както и за участие в операции и мисии извън територията на страната;
8. открива, преобразува, преименува и закрива военни академии и висши военни училища, както и филиали и факултети в тях, в които се извършва обучение по специалности от регулираните професии;
9. упражнява парламентарен контрол върху органите на изпълнителна власт, изпълняващи функции в областта на отбраната.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 16 съюзът „или” се заменя с „и”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 16:

Чл. 16. Народното събрание:

1. решава въпросите за обявяване на война и за сключване на мир;
2. обявява военно или друго извънредно положение върху цялата територия на страната или върху част от нея по предложение на Президента на републиката или на Министерския съвет;
3. разрешава пребиваването на чужди войски на територията на страната или преминаването им през нея;
4. ратифицира и денонсира със закон международните договори с военен характер;
5. приема Стратегия за национална сигурност на Република България по предложение на Министерския съвет;
6. определя числеността на въоръжените сили и приема програми за развитието им по предложение на Министерския съвет;

7. определя средствата от държавния бюджет, необходими за осигуряване отбраната на страната, както и за участие в операции и мисии извън територията на страната;

8. открива, преобразува, преименува и закрива военни академии и висши военни училища, както и филиали и факултети в тях, в които се извършва обучение по специалности от регулираните професии;

9. упражнява парламентарен контрол върху органите на изпълнителната власт, изпълняващи функции в областта на отбраната.

Президент на републиката

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 17. (1) Президентът на републиката в качеството си на държавен глава и във взаимодействие с другите държавни органи осъществява дейност за създаване на стабилна среда за сигурност и за проявление на Република България като демократична държава, активно съдействаща за осигуряването на мира в Европа и в света.

(2) Президентът на републиката възглавява Консултативния съвет за национална сигурност. Статутът на съвета се определя със закон.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Президентът е държавен глава. Той олицетворява единството на нацията и представлява Република България в международните отношения.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) Във взаимодействие с другите държавни институции и органи на държавната власт, в рамките на Консултативния съвет за национална сигурност, президента на републиката участва при формирането на политиката за сигурност и отбрана на страната.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 17:

Чл. 17. (1) Президентът на републиката в качеството си на държавен глава и във взаимодействие с другите държавни органи осъществява дейност за създаване на стабилна среда за сигурност и за развитие на Република България като демократична държава.

(2) Президентът на републиката възглавява Консултативния съвет за национална сигурност. Статутът на съвета се определя със закон.

Чл. 18. Президентът на републиката е върховен главнокомандващ на въоръжените сили на Република България в мирно и във военно време.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

1. Досегашният текст става ал. 1

2. Създава се ал. 2:

„(2) Президентът на републиката по предложение на Министерския съвет:

1. утвърждава стратегическите планове за действие на въоръжените сили;

2. привежда въоръжените сили или част от тях в по-висока степен на бойна и оперативна готовност;

3. обявява обща или частична мобилизация;

4. назначава и освобождава висшия команден състав на въоръжените сили и удостоява офицери с висши военни звания.

5. обявява положение на война при въоръжено нападение срещу страната или при необходимост от неотложно изпълнение на международни задължения, при военно или друго извънредно положение, когато Народното събрание не заседава; в тези случаи то се свиква незабавно, за да се произнесе по решението;

6. привежда в изпълнение военновременните планове

7. внася предложение в Народното събрание за сключване на мир

8. утвърждава общите изисквания към отбранителния план и действията на въоръжените сили.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 18.

Чл. 19. Президентът на републиката по предложение на Министерския съвет:

1. утвърждава стратегическите планове за действие на въоръжените сили;

2. привежда въоръжените сили или част от тях в по-висока степен на бойна и оперативна готовност;

3. обявява обща или частична мобилизация;

4. назначава и освобождава висшия команден състав на въоръжените сили и удостоява офицери с висши военни звания.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 19 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 19.

Чл. 20. При военен конфликт или война Президентът на републиката съгласно Конституцията и този закон:

1. обявява положение на война при въоръжено нападение срещу страната или при необходимост от неотложно изпълнение на международни задължения, при военно или друго извънредно положение, когато Народното събрание не заседава; в тези случаи то се свиква незабавно, за да се произнесе по решението;

2. координира външнополитическите усилия за участие в международните организации и структури за сигурност с цел прекратяване на военния конфликт или на войната;

3. ръководи Върховното главно командване, издава актове за подготовката на страната и въоръжените сили за война и за водене на военни действия;

4. привежда в изпълнение военновременните планове по предложение на Министерския съвет;

5. въвежда ограничителен режим върху информацията, свързана с отбраната на страната;

6. внася предложение в Народното събрание за сключване на мир.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 20 се отменя.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 20:

Чл. 20. При военен конфликт или война Президентът на републиката:

1. обявява положение на война при въоръжено нападение срещу страната или при необходимост от неотложно изпълнение на международни задължения, при военно или друго извънредно положение, когато Народното събрание не заседава; в тези случаи то се свиква незабавно, за да се произнесе по решението;

2. координира външнополитическите усилия за участие в международните организации и структури за сигурност с цел прекратяване на военния конфликт или на войната;

3. ръководи Върховното главно командване, издава актове за подготовката на страната и въоръжените сили за война и за водене на военни действия;

4. привежда в изпълнение военновременните планове по предложение на Министерския съвет;

5. въвежда ограничителен режим върху информацията, свързана с отбраната на страната;

6. внася предложение в Народното събрание за сключване на мир.

Чл. 21. (1) Президентът на републиката за изпълнение на правомощията си на върховен главнокомандващ издава укази и може да отправя обръщения и послания.

(2) Указите на Президента на републиката, с които се осъществяват функции по отбраната на страната, се приподписват от министър-председателя.

(3) Президентът на републиката има право да изисква от министъра на отбраната и от началника на отбраната, както и от други държавни органи необходимата и пълна информация за осъществяване на функциите му като върховен главнокомандващ на въоръжените сили.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) За изпълнение на правомощията на президента като върховен главнокомандващ и възглавяващ консултативния съвет по национална сигурност, органите на централната власт представляващ необходимата, пълна информация.”

2. Създава се ал. 4:

„(4) За изпълнение на своите правомощия по сигурността и отбраната, президента има право да изисква необходимата, пълна информация от органите на държавната власт.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 21:

Чл. 21. (1) Президентът на републиката за изпълнение на правомощията си на върховен главнокомандващ издава укази и може да отправя обръщения и послания.

(2) Указите на Президента на републиката, с които се осъществяват функции по отбраната на страната, се приподписват от министър-председателя.

(3) Президентът на републиката има право да изисква от министъра на отбраната, от началника на отбраната и от други държавни органи необходимата и пълна информация за осъществяване на функциите му като върховен главнокомандващ на въоръжените сили.

Министерски съвет

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 22. (1) Министерският съвет осъществява общо ръководство на отбраната и въоръжените сили.

(2) Министерският съвет:

1. ръководи и осъществява държавната политика на страната в областта на отбраната;

2. приема Национална военна стратегия;

3. разработва и внася в Народното събрание проект на Стратегия за национална сигурност на Република България;

4. ръководи и координира планирането на отбраната на страната;

5. предлага на Народното събрание числеността и програми за развитието на въоръжените сили на страната;

6. приема план за организационно изграждане и за развитие на въоръжените сили;

7. приема стратегически планове за действие на въоръжените сили и ги предлага на Президента на републиката за утвърждаване;

8. приема военновременен проектобюджет по предложение на министъра на финансите и министъра на отбраната, внася го за утвърждаване от Народното събрание и организира неговото изпълнение;

9. приема по предложение на министъра на отбраната държавен военновременен план за осигуряване и управление на националните ресурси и средства за отбраната на страната извън ресурсите и средствата по плановете на въоръжените сили и възлага изпълнението му;

10. приема програми за създаване и оборудване на територията на страната на обекти и зони за целите на отбраната и възлага на министъра на отбраната контрола за тяхната реализация;

11. приема програми за въоръжаване и превъоръжаване на въоръжените сили и за развитие на военния промишлен комплекс;

12. ръководи организирането на подготовката на населението, икономиката, военновременните запаси и инфраструктурата за отбрана на страната;

13. предлага на Президента на републиката привеждането на въоръжените сили в по-висока степен на бойна и оперативна готовност, както и обявяването на обща или частична мобилизация;

14. приема по предложение на министъра на отбраната решения за провеждане на стратегическия преглед на отбраната и/или периодични прегледи на отбраната;

15. приема мобилизационните планове и осъществява общото ръководство на мобилизацията на въоръжените сили и привеждането на страната от мирно във военно положение;

16. определя нормативи, условия и ред за създаване, съхраняване и използване на военновременни запаси и други суровини и материали за военно време и определя изисквания към транспортната, енергийната, съобщителната и складовата система, населените места и стопанските обекти за съответствие с нуждите на отбраната;

17. открива, преобразува и закрива факултети, филиали и институти към военните академии и висшите военни училища извън случаите по чл. 16, т. 8 по предложение на министъра на отбраната;

18. в рамките на общата численост на въоръжените сили утвърждава числеността на военнослужещите по военни звания с изключение на висшите офицерски звания;

19. прави предложение до Президента на републиката за назначаване и освобождаване на висшия команден състав на въоръжените сили и за удостояване на офицери с висши военни звания;

20. разрешава пребиваването на чужди и съюзнически въоръжени сили на територията на страната или преминаването им през нея в случаите, посочени в специален закон;

21. одобрява реализацията на проекти на територията на Република България, финансирани цялостно или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността;

22. възлага военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, юридически лица, организации и граждани.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 22 се изменя така:

„Чл. 22. (1) Министерският съвет осигурява националната сигурност и осъществява общото ръководство на държавната администрация и на въоръжените сили.

(2) Министерският съвет ръководи дейностите по формирането и осъществяването на политиката за сигурност и отбрана като:

1. разработва и внася в Народното събрание проект на Стратегия за национална сигурност на Република България;

2. приема Национална военна стратегия;

3. приема единна система от процедури и стандарти за планиране на отбраната;

4. ръководи и координира планирането на отбраната на страната;

5. предлага на Народното събрание програми за изграждане и поддържане на отбранителните способности на страната и за развитие на въоръжените сили;

6. ежегодно приема и предлага на президента на републиката за утвърждаване, общите изисквания и обхвата на отбранителните планове по сценарии и най-вероятните варианти за използване на въоръжените сили;

7. приема планове за организационно изграждане на въоръжените сили;

8. приема програми за въоръжаване и превъоръжаване на въоръжените сили;

9. приема военновременен проектобюджет по предложение на министъра на финансите и министъра на отбраната, внася го за утвърждаване от Народното събрание и организира неговото изпълнение;

10. предлага на Президента на републиката привеждането на въоръжените сили в по-висока степен на бойна и оперативна готовност, както и обявяването на обща или частична мобилизация;

11. приема по предложение на министъра на отбраната решения за провеждане на стратегическия преглед на отбраната и/или периодични прегледи на отбраната;

12. приема мобилизационните планове и осъществява общото ръководство на мобилизацията на въоръжените сили и привеждането на страната от мирно във военно положение;

13. открива, преобразува и закрива факултети, филиали и институти към военните академии и висшите военни училища извън случаите по чл. 16, т. 8 по предложение на министъра на отбраната;

14. в рамките на общата численост на въоръжените сили утвърждава числеността на военнослужещите по военни звания с изключение на висшите офицерски звания;

15. прави предложение до Президента на републиката за назначаване и освобождаване на висшия команден състав на въоръжените сили и за удостояване на офицери с висши военни звания;

16. разрешава пребиваването на чужди и съюзнически въоръжени сили на територията на страната или преминаването им през нея в случаите, посочени в специален закон;”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

В чл. 22 да се създаде нова ал.3 със следното съдържание:

„(3) При упражняване на правомощията си по ал.1 и 2 Министерският съвет се подпомага от Съвет по сигурността.”

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Член 22, ал. 2, т. 11 – да придобие следния вид:

1. „11. Приема програми и проекти за въоръжаване и превъоръжаване на въоръжените сили и за изграждане и развитие на отбранително-технологична индустриална база, адекватна на необходимите им способности”.

2. Навсякъде в проектозакона терминът „военен промишлен комплекс” да се замени с „отбранително-технологична индустриална база”.

3. Към чл. 22, ал. 2 да се създаде нова точка 23 със следния текст:

„23. Провежда държавната политика по въпросите, свързани с военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията подкрепя по принцип предложенията по т. 1 и 2 и не подкрепя предложението по т. 3.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 22, ал. 2 да се създаде нова точка 23 със следния текст:

„23. Провежда държавната политика по въпросите, свързани с военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В Член 22:

1. В алинея 2, т. 17 да отпадне.

2. В чл. 22, ал. 2 да се създаде нова т. 23 със следния текст:

„23. Провежда държавната политика по въпросите, свързани с военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 22, ал. 2 се създава нова т. 23 със следното съдържание:

„23. приема нормативни актове, свързани с помощта и грижата на държавата за военноинвалидите и военнопострадалите”;

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 22, ал. 2 се създава нова т. 23 със следния текст:

„23. Провежда държавната политика по въпросите, свързани с военноинвалидите и военнопострадалите.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 22:

Чл. 22. (1) Министерският съвет осъществява общо ръководство на отбраната и въоръжените сили.

(2) Министерският съвет:

1. ръководи и осъществява държавната политика на страната в областта на отбраната;

2. разработва и внася в Народното събрание проект на Стратегия за национална сигурност на Република България;

3. приема Национална военна стратегия;

4. ръководи и координира планирането на отбраната на страната;

5. предлага на Народното събрание да определи числеността и приеме програми за развитието на въоръжените сили на страната;

6. приема план за организационно изграждане и развитие на въоръжените сили;

7. приема стратегически планове за действие на въоръжените сили и ги предлага на Президента на републиката за утвърждаване;

8. приема проект на военновременен бюджет по предложение на министъра на финансите и министъра на отбраната, внася го за утвърждаване от Народното събрание и организира неговото изпълнение;

9. приема по предложение на министъра на отбраната държавен военновременен план за осигуряване и управление на гражданските ресурси за отбраната на страната извън ресурсите и средствата по плановете на въоръжените сили и възлага изпълнението му;

10. приема програми за създаване и оборудване на територията на страната на обекти и зони за целите на отбраната и възлага на министъра на отбраната контрола за тяхната реализация;

11. приема програми за въоръжаване и превъоръжаване на въоръжените сили и за изграждане и развитие на отбранително-технологична индустриална база;

12. ръководи организирането на подготовката на населението, икономиката, военновременните запаси и инфраструктурата за отбрана на страната;

13. предлага на Президента на републиката привеждането на въоръжените сили в по-висока степен на бойна и оперативна готовност, както и обявяването на обща или частична мобилизация;

14. приема по предложение на министъра на отбраната решения за провеждане на стратегическия преглед на отбраната и/или периодични прегледи на отбраната;

15. приема мобилизационните планове и осъществява общото ръководство на мобилизацията на въоръжените сили и привеждането на страната от мирно във военно положение;

16. определя нормативи, условия и ред за създаване, съхраняване и използване на военновременни запаси и други суровини и материали за военно време и определя изисквания към транспортната, енергийната, съобщителната и складовата система, населените места и стопанските обекти за съответствие с нуждите на отбраната;

17. открива, преобразува и закрива факултети, филиали и институти към военните академии и висшите военни училища извън случаите по чл. 16, т. 8 по предложение на министъра на отбраната;

18. в рамките на общата численост на въоръжените сили утвърждава числеността на военнослужещите по военни звания с изключение на висшите офицерски звания;

19. прави предложение до Президента на републиката за назначаване и освобождаване на висшия команден състав на въоръжените сили и за удостояване на офицери с висши военни звания;

20. разрешава пребиваването на чужди и съюзнически въоръжени сили на територията на страната или преминаването им през нея в случаите, посочени в специален закон;

21. одобрява изпълнението на проекти на територията на Република България, финансирани цялостно или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността;

22. възлага военновременни задачи по отбраната на страната на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация и на юридически лица.

(3) При упражняване на правомощията си по ал. 1 и 2 Министерският съвет се подпомага от Съвет по сигурността.

Чл. 23. Министър-председателят от името на Министерския съвет ежегодно внася в Народното събрание доклад за състоянието на отбраната.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 23 накрая се добавя „и въоръжените сили“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 23:

Чл. 23. Министерският съвет ежегодно до 31 март внася в Народното събрание доклад за състоянието на отбраната и въоръжените сили, по който Народното събрание се произнася с решение.

Чл. 24. (1) Министерският съвет по предложение на министъра на отбраната приема Класификатор на длъжностите на военнослужещите в Министерството на отбраната, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) В класификатора по ал. 1 длъжностите за военнослужещи се определят по степени в обхвата на военните звания, като при определянето им могат да се предвиждат отклонения от Закона за администрацията и актовете по прилагането му.

(3) Въз основа на класификатора по ал. 1 министърът на отбраната или упълномощени от него длъжностни лица утвърждават щатовете на министерството.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 24:

Чл. 24. (1) Министерският съвет по предложение на министъра на отбраната приема Класификатор на длъжностите на военнослужещите в Министерството на отбраната, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) В класификатора по ал. 1 длъжностите за военнослужещи се определят по степени в обхвата на военните звания. При определянето им са допустими отклонения от Закона за администрацията и актовете по прилагането му.

(3) Въз основа на класификатора по ал. 1 министърът на отбраната или оправомощени от него длъжностни лица утвърждават длъжностните разписания на министерството.

Министър на отбраната

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 25. (1) Министърът на отбраната ръководи и отговаря за провеждането на държавната политика в областта на отбраната на страната.

(2) При изпълнение на правомощията си по този закон министърът на отбраната се подпомага от началник на отбраната и от заместник-министри.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 25 се изменя така:

„Чл.25. Министърът на отбраната участва във формирането на политиката за сигурност и отбрана като разработва системни анализи на средата за сигурност и стратегии за използването на отбранителните способности и въоръжените сили при защитата на националните интереси и териториалната цялост, както и за предотвратяване и неутрализиране на военни заплахи за сигурността на страната.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 25.

Чл. 26. Министърът на отбраната:

1. ръководи планирането на отбраната в министерството;

2. съставя проект на бюджет на министерството като част от проекта на държавния бюджет и ръководи изпълнението му;
3. ръководи дейността по осигуряване на информация в интерес на отбраната;
4. осъществява международно сътрудничество в областта на отбраната и сключва международни договорености по въпроси в сферата на дейност на ръководеното от него министерство;
5. участва във формирането на политиката и вземането на решения в НАТО и в Европейския съюз на равнище министри на отбраната на страните членки;
6. ръководи кадровата политика в министерството;
7. ръководи осъществяването на здравната политика и на военномедицинското и психологичното осигуряване;
8. ръководи социалната политика;
9. контролира дейностите по създаване на безопасни и здравословни условия за изпълнение на военната служба и за полагане на труд в министерството;
10. разрешава участието на военни формирования при овладяване и/или преодоляване на последиците от бедствия и/или кризи въз основа на постъпило искане от съответния държавен орган съгласно плановете за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи;
11. ръководи стандартизирането, кодифицирането и сертифицирането на военната и специалната продукция за нуждите на въоръжените сили в съответствие със стандартизационните споразумения на НАТО и Европейския съюз, по които Република България е страна;
12. утвърждава военните доктрини и оперативните планове на въоръжените сили по предложение на началника на отбраната;
13. ръководи дейността по опазване на класифицираната информация в министерството в съответствие със Закона за защита на класифицираната информация;
14. назначава и отзовава представителите на министерството в международни организации, аташетата по отбраната, военните аташета и служителите в службите към тях и ръководи тяхната дейност;
15. осъществява общо ръководство на военното образование и на научната дейност и предлага създаването, преобразуването и закриването на военни академии, висши военни училища, факултети, филиали и институти към тях и на научни организации съгласувано с министъра на образованието и науката;
16. открива и закрива детски градини към министерството съгласувано с министъра на образованието и науката;
17. организира дейността по опазване и възстановяване на околната среда в районите на дислокация на военните формирования и в местата на провеждане на учения и мероприятия, свързани с отбраната на страната;
18. съгласува по предложение на министъра на транспорта реда за въвеждане и правилата за работа на единната система за гражданско и военно управление на въздушното пространство, ръководи и контролира съвместно с министъра на транспорта използването на териториалното море на Република България и вътрешните морски води за военни цели;

19. утвърждава списък на военните летища, на които могат да се приемат чуждестранни военни въздухоплавателни средства, и съвместно с министъра на транспорта утвърждават списък на военните летища, които могат да бъдат определени за запасни летища на български граждански въздухоплавателни средства, изпълняващи международни и вътрешни обществени превози;

20. ръководи дейността по осигуряване на авиационна безопасност и летателна годност на военните въздухоплавателни средства и издава наредба за условията и реда за осъществяване на тази дейност;

21. определя реда за регистрация на въздухоплавателните средства на въоръжените сили в Регистъра на военните въздухоплавателни средства на Република България и организира воденето на въздухоплавателните средства на въоръжените сили в него;

22. определя реда за разследване на авиационни произшествия с български военни въздухоплавателни средства, както и на чуждестранни военни въздухоплавателни средства на територията на страната;

23. управлява предоставените на министерството държавни имоти и ръководи инвестиционната политика в министерството;

24. съгласува инфраструктурни проекти от национално значение за съответствието им с утвърдените от Министерския съвет изисквания за нуждите на отбраната;

25. ръководи спортната дейност в министерството и отговаря за развитието на спортната база;

26. ръководи информационната дейност на министерството и връзките с обществеността;

27. ръководи основни геодезически и картографски дейности, свързани със сигурността и отбраната на страната;

28. ръководи дейностите по подпомагане и грижи за гражданите - военноинвалиди и военнопострадали;

29. осъществява сътрудничество с военно-патриотичните съюзи, организации и сдружения на военнослужещите и определя формите за провеждането на военно-патриотичното възпитание;

30. изпълнява и други правомощия, възложени му с нормативни актове.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 26 се изменя така:

„Чл. 26. (1) Министърът на отбраната ръководи осъществяването на политиката за сигурност и отбрана и отговаря за ефективното прилагане на стратегиите, плановете и програмите при нейното реализиране като:

1. ръководи процеса на планиране на дейностите по реализирането на политиката за сигурност и отбрана в министерството;

2. ръководи изграждането и поддържането на отбранителни способности и способностите на въоръжените сили.

3. съставя проект на бюджет на министерството като част от проекта на държавния бюджет и ръководи изпълнението му;

4. ръководи дейността по осигуряване на информация в интерес на отбраната;

5. осъществява международно сътрудничество в областта на отбраната и сключва международни договорености по въпроси в сферата на дейност на ръководеното от него министерство;

6. участва във формирането на политиката и вземането на решения в НАТО и в Европейския съюз на равнище министри на отбраната на страните членки;

7. ръководи кадревата политика в министерството;

8. ръководи осъществяването на здравната политика и на военномедицинското и психологичното осигуряване;

9. ръководи социалната политика;

10. ръководи разработването и прилагането на стандартите за безопасност и здравословна среда за изпълнение на военната служба и полагане на труд в министерството;

11. разрешава участието на военни формирования при овладяване и/или преодоляване на последиците от бедствия и/или кризи въз основа на постъпило искане от съответния държавен орган съгласно плановете за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи;

12. ръководи стандартизирането, кодифицирането и сертифицирането на военната и специалната продукция за нуждите на въоръжените сили в съответствие със стандартизационните споразумения на НАТО и Европейския съюз, по които Република България е страна;

13. утвърждава военните доктрини и плановете за използване на въоръжените сили по предложение на началника на щаба на отбраната;

14. ръководи дейността по опазване на класифицираната информация в министерството в съответствие със Закона за защита на класифицираната информация;

15. назначава и отзовава представителите на министерството в международни организации, аташетата по отбраната, военните аташета и служителите в службите към тях и ръководи тяхната дейност;

16. ръководи разработването и прилагането на изискванията към за обучение и квалификация в образователните институции на министерството;

17. определя насоките и приоритетите за провеждането на научните изследвания и експериментални дейности в министерството;

18. предлага създаването, преобразуването и закриването на военни академии, висши военни училища, факултети, филиали и институти към тях и на научни организации съгласувано с министъра на образованието и науката;

19. открива и закрива детски градини към министерството съгласувано с министъра на образованието и науката;

20. организира дейността по опазване и възстановяване на околната среда в районите на дислокация на военните формирования и в местата на провеждане на учения и мероприятия, свързани с отбраната на страната;

21. съгласува по предложение на министъра на транспорта реда за въвеждане и правилата за работа на единната система за гражданско и военно управление на въздушното пространство, ръководи и контролира съвместно с министъра на транспорта използването на териториалното море на Република България и вътрешните морски води за военни цели;

22. утвърждава списък на военните летища, на които могат да се приемат чуждестранни военни въздухоплавателни средства, и съвместно с министъра на транспорта утвърждават списък на военните летища, които могат да бъдат

определени за запасни летища на български граждански въздухоплавателни средства, изпълняващи международни и вътрешни обществени превози;

23. ръководи дейността по осигуряване на авиационна безопасност и летателна годност на военните въздухоплавателни средства и издава наредба за условията и реда за осъществяване на тази дейност;

24. определя реда за регистрация на въздухоплавателните средства на въоръжените сили в Регистъра на военните въздухоплавателни средства на Република България и организира воденето на въздухоплавателните средства на въоръжените сили в него;

25. определя реда за разследване на авиационни произшествия с български военни въздухоплавателни средства, както и на чуждестранни военни въздухоплавателни средства на територията на страната;

26. управлява предоставените на министерството държавни имоти и ръководи инвестиционната политика в министерството;

27. съгласува инфраструктурни проекти от национално значение за съответствието им с утвърдените от Министерския съвет изисквания за нуждите на отбраната;

28. ръководи спортната дейност в министерството и отговаря за развитието на спортната база;

29. ръководи информационната дейност на министерството и връзките с обществеността;

30. ръководи основни геодезически и картографски дейности, свързани със сигурността и отбраната на страната;

31. ръководи дейностите по подпомагане и грижи за гражданите - военноинвалиди и военнопострадали;

32. осъществява сътрудничество с военно-патриотичните съюзи, организации и сдружения на военнорслужещите и определя формите за провеждането на военно-патриотичното възпитание;

33. изпълнява и други правомощия, възложени му с нормативни актове.

(2) При изпълнение на правомощията си по този закон министърът на отбраната се подпомага от заместник-министри и началника на щаба на отбраната."

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

В чл. 26, т. 10 думите „и/или кризи” да отпаднат;

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 26:

Чл. 26. Министърът на отбраната:

1. ръководи планирането на отбраната;

2. съставя проект на бюджет на министерството и ръководи изпълнението му;

3. ръководи дейността по осигуряване на информация в интерес на отбраната;

4. осъществява международно сътрудничество в областта на отбраната и сключва международни договори;

5. участва във формирането на политиката и вземането на решения в НАТО и в Европейския съюз на равнище министри на отбраната на държавите-членки;

6. ръководи кадровата политика;

7. ръководи осъществяването на здравната политика и на военномедицинското и психологичното осигуряване;

8. ръководи социалната политика;

9. контролира дейностите по създаване на безопасни и здравословни условия за изпълнение на военната служба и за полагане на труд в министерството;

10. разрешава участието на военни формирования при овладяване и/или преодоляване на последиците от бедствия въз основа на постъпило искане от съответния държавен орган съгласно плановете за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи;

11. ръководи стандартизирането, кодифицирането и сертифицирането на военната и специалната продукция за нуждите на въоръжените сили в съответствие със стандартизационните споразумения на НАТО и Европейския съюз, по които Република България е страна;

12. утвърждава военните доктрини и оперативните плановете на въоръжените сили по предложение на началника на отбраната;

13. ръководи дейността по опазване на класифицираната информация в министерството в съответствие със Закона за защита на класифицираната информация;

14. назначава и отзовава представителите на министерството в международни организации, аташетата по отбраната, военните аташета и служителите в службите към тях и ръководи тяхната дейност;

15. осъществява общо ръководство на военното образование и на научната дейност и предлага създаването, преобразуването и закриването на военни академии, висши военни училища, факултети, филиали и институти към тях и на научни организации съгласувано с министъра на образованието и науката;

16. открива и закрива детски градини към министерството съгласувано с министъра на образованието и науката;

17. организира дейността по опазване и възстановяване на околната среда в районите на дислокация на военните формирования и в местата на провеждане на учения и мероприятия, свързани с отбраната на страната;

18. съгласува по предложение на министъра на транспорта реда за въвеждане и правилата за работа на единната система за гражданско и военно управление на въздушното пространство, ръководи и контролира съвместно с министъра на транспорта използването на териториалното море на Република България и вътрешните морски води за военни цели;

19. изготвя списък на военните летища, на които могат да се приемат чуждестранни военни въздухоплавателни средства, и съвместно с министъра на транспорта изготвят списък на военните летища, които могат да бъдат определени за запасни летища на български граждански въздухоплавателни средства, изпълняващи международни и вътрешни обществени превози;

20. ръководи дейността по осигуряване на авиационна безопасност и летателна годност на военните въздухоплавателни средства и издава наредба за условията и реда за осъществяване на тази дейност;

21. определя реда за регистрация на въздухоплавателните средства на въоръжените сили в Регистъра на военните въздухоплавателни средства на Република България и организира воденето на въздухоплавателните средства на въоръжените сили в него;

22. определя реда за разследване на авиационни произшествия с български военни въздухоплавателни средства, както и на чуждестранни военни въздухоплавателни средства на територията на страната;

23. управлява предоставените на министерството държавни имоти и ръководи инвестиционната политика в министерството;

24. съгласува инфраструктурни проекти от национално значение за съответствието им с утвърдените от Министерския съвет изисквания за нуждите на отбраната;

25. ръководи спортната дейност в министерството и отговаря за развитието на спортната база;

26. ръководи информационната дейност на министерството и връзките с обществеността;

27. ръководи основни геодезически и картографски дейности, свързани със сигурността и отбраната на страната;

28. ръководи дейностите по подпомагане и грижи за военноинвалидите и военнопострадалите;

29. осъществява сътрудничество с военно-патриотичните съюзи, организации и сдружения на военнослужещите и определя формите за провеждането на военно-патриотичното възпитание;

30. утвърждава уставите на въоръжените сили, които се обнародват в "Държавен вестник";

31. ръководи изграждането, развитието и поддържането на Интегрирана комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили при извънредно положение, военно положение или положение на война, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет;

32. изпълнява и други правомощия, възложени му със закон.

Чл. 27. Министърът на отбраната внася в Министерския съвет:

1. проект на Национална военна стратегия;
2. проект на план за организационното изграждане и развитие на въоръжените сили и за тяхната численост;
3. проект на държавен военновременен план;
4. проекти на стратегическите планове за действия на въоръжените сили;
5. предложения за привеждане на въоръжените сили или на част от тях в по-висока степен на бойна готовност и/или за обявяване на обща или частична мобилизация;

6. предложения за длъжностите, изискващи висши офицерски звания, в министерството и предложения за назначаване и освобождаване на висши командни длъжности и за удостояване на офицери в министерството с висши военни звания;

7. проект за провеждане на стратегически и/или периодични прегледи на отбраната.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 27:

1. В т. 1 думата „национална” се заличава,

2. Създава се т. 1а:

„1а. общите изисквания и обхвата на отбранителните планове по сценарии и най-вероятните варианти за използване на въоръжените сили;”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

1. В Чл. 27 да се напише нова т. 3 със следния текст:

„3. Програми и проекти за въоръжаване и превъоръжаване на въоръжените сили и съвместно с министъра на икономиката и енергетиката, програми за изграждане и развитие на отбранително-технологична индустриална база, адекватна на необходимите им способности”.

2. В чл. 27 да се напише нова т. 8 със следното съдържание:

„8. Проект за провеждане държавната политика по въпросите, свързани с военноинвалидите и военнопострадалите, реализиран чрез Консултативния съвет по въпросите на военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията подкрепя предложението по т. 1 и не подкрепя по т. 2

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 27 да се създаде нова точка 8 със следния текст:

„8. Проект за провеждане държавната политика по въпросите, свързани с военноинвалидите и военнопострадалите, реализиран чрез Консултативния съвет по въпросите на военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 27 да се създаде нова т. 8 със следното съдържание:

„8. Проект за провеждане държавната политика по въпросите, свързани с военноинвалидите и военнопострадалите, реализиран чрез Консултативния съвет по въпросите на военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 27 се създава нова т. 8 със следното съдържание:

„8. Проект за провеждане държавната политика по въпросите, свързани с военнопострадалите и военнопострадалите, реализиран чрез Консултативния съвет по въпросите на военнопострадалите и военнопострадалите.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 27 се създава т. 8:

„8. Проект за Проект за провеждане държавната политика по въпросите, свързани с военнопострадалите и военнопострадалите, реализиран чрез Консултативния съвет по въпросите на военнопострадалите и военнопострадалите.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 27:

Чл. 27. Министърът на отбраната внася в Министерския съвет:

- 1. проект на Национална военна стратегия;**
- 2. проект на план за организационното изграждане и развитие на въоръжените сили и за тяхната численост;**
- 3. проект на държавен военновременен план;**
- 4. проекти на стратегическите планове за действия на въоръжените сили;**
- 5. предложения за привеждане на въоръжените сили или на част от тях в по-висока степен на бойна готовност и/или за обявяване на обща или частична мобилизация;**
- 6. предложения за длъжностите в министерството, изискващи висши офицерски звания, предложения за назначаване и освобождаване на висши командни длъжности и за удостояване на офицери от министерството с висши военни звания;**
- 7. проект за провеждане на стратегически и/или периодични прегледи на отбраната;**
- 8. проекти на програми за въоръжаване и превъоръжаване на въоръжените сили и съвместно с министъра на икономиката и енергетиката – проекти на програми за изграждане и развитие на отбранително-технологична индустриална база;**
- 9. предложения за числеността на постоянния и на мобилизационния резерв.**

Чл. 28. (1) Министърът на отбраната по предложение на началника на отбраната разрешава използването на оръжие и бойни средства от български военни формирования в случаите на:

1. завладяване на българско и/или съюзническо бойно средство на територията на Република България с цел извършване на терористичен или друг акт с опасни последици за населението и/или за суверенитета на страната;

2. нарушаване на въздушното пространство от чуждестранно въздухоплавателно средство или на правилата на полетите над територията на Република България, движещо се по начин, предизвикващ съмнение, че може да бъде използвано като оръжие за терористични действия;

3. навлизане на чуждестранен кораб или друго плавателно средство във вътрешните морски води и в териториалното море на Република България, което откаже да спре или се възпротиви, или прибегне до насилствени действия срещу задържането му;

4. в други случаи, когато възникне заплахата от терористични действия или опасност от употреба на оръжие за масово унищожение на територията на Република България.

(2) Употребата на оръжието и бойните средства по ал. 1 следва да е адекватна на заплахата или опасността.

(3) За случаите на използване на оръжие министърът на отбраната утвърждава процедури и правила.

(4) Министърът на отбраната незабавно уведомява министър-председателя и Президента на републиката за предприетите действия по ал. 1-3.

(5) Министър-председателят предприема мерки за уведомяване съюзниците от НАТО и страните - членки на Европейския съюз, в случай че заплахата от терористични действия или опасността от употреба на оръжие за масово унищожение представлява опасност за тях.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 28 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, текстът преди т.1 се изменя така:

„(1) Министърът на отбраната по предложение на командващия съвместното оперативно командване, (командващия военните действия офицер) разрешава използването на оръжие и бойни средства от български военни формирования в случаите на:”

2. Аlineя 3 се изменя така:

„(3) За случаите на използване на оръжие министърът на отбраната, съвместно с прокуратурата и другите органи на държавната власт, разработва, процедури и правила, които се приемат с акт на министерския съвет.”

3. В ал. 5 след думите „Европейски съюз” се добавя „и съседните страни”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 28:

Чл. 28. (1) Министърът на отбраната по предложение на началника на отбраната разрешава използването на оръжие и бойни средства от български военни формирования в случаите на:

1. завладяване на българско и/или съюзническо бойно средство на територията на Република България с цел извършване на терористичен или друг акт с опасни последици за населението и/или за суверенитета на страната;

2. нарушаване на въздушното пространство от чуждестранно въздухоплавателно средство или на правилата на полетите над територията на Република България, движещо се по начин, предизвикващ съмнение, че може да бъде използвано като оръжие за терористични действия;

3. навлизане на чуждестранен кораб или друго плавателно средство във вътрешните морски води и в териториалното море на Република България, което откаже да спре или се възпротиви, или прибегне до насилствени действия срещу задържането му;

4. в други случаи, когато възникне заплаха от терористични действия или опасност от употреба на оръжие за масово унищожение на територията на Република България.

(2) Употребата на оръжието и бойните средства по ал. 1 е съответстващо на заплахата или опасността.

(3) За случаите на използване на оръжие министърът на отбраната утвърждава процедури и правила по предложение на началника на отбраната.

(4) Министърът на отбраната незабавно уведомява министър-председателя и Президента на републиката за предприетите действия по ал. 1-3.

(5) Министър-председателят уведомява съюзниците от НАТО и държавите-членки на Европейския съюз, в случай че заплахата от терористични действия или опасността от употреба на оръжие за масово унищожение представлява опасност за тях.

Чл. 29. (1) Министърът на отбраната получава пряко информация относно националната сигурност и отбраната на страната, Българската армия, военните академии и висшите военни училища и другите структури в министерството, придобита от служба „Военна информация” и служба „Военна полиция”, както и информацията, предоставена от Държавна агенция „Национална сигурност” и Националната разузнавателна служба.

(2) Началникът на отбраната получава съответната информация по ал. 1, свързана с изпълнението на функциите му по този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 29.

Чл. 30. Министърът на отбраната по предложение на началника на отбраната:

1. формира военнотехническа политика за комплектуването на въоръжените сили с въоръжение, военна техника, боеприпаси и специално оборудване;

2. определя с инструкция реда за действие на командирите, началниците и/или ръководителите при инциденти в структурите на министерството;

3. определя реда за прилагане на криптографските методи и средства за защита и сертифициране на средствата за защита на информацията във въоръжените сили;

4. организира защитата на информацията от неразрешен достъп в автоматизирани системи за управление на формированията в бойни условия и в информационно-телекомуникационните системи на въоръжените сили;

5. определя реда за осъществяване на вътрешноведомствения контрол за опазване на класифицираната информация във въоръжените сили;

6. определя реда за прилагане на действителните и условните наименования на военните формирования от въоръжените сили, включително за защита на военната инфраструктура от действия по разкриване на параметрите и на обектите от нея;

7. утвърждава длъжностните разписания на Щаба на отбраната, на Съвместното оперативно командване, на щабовете по подготовката и на Щаба по осигуряването и поддръжката.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 30, т. 7 думите „Щаба на отбраната” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 30 се правят следните изменения и допълнения:

1. В текста преди т. 1, думите „началника на отбраната” се заменят с „началника на щаба на отбраната”.

2. Точка 1 се изменя така:

„1. утвърждава доктрините за използване на войските и силите”

3. Точки 3, 4, 5 и 6 се отменят.

4. Създава се т. 6а:

„6а. Внася в министерския съвет годишен план за подготовка и поддържане в готовност за използване на формированията на въоръжените сили за военно време.”

5. В т. 7 думите „Щаба на отбраната” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 30, т. 7 да се измени така:

„7. утвърждава щата на Щаба на отбраната.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 30.

Чл. 31. (1) При осъществяване на правомощията си министърът на отбраната издава правилници, наредби, инструкции и заповеди.

(2) Административните актове на министъра на отбраната, с които непосредствено се осъществява отбраната, подлежат на незабавно изпълнение или на изпълнение в срока, посочен в тях, и не подлежат на съдебно обжалване, освен ако в този закон е предвидено друго.

Предложение от народния представител Пламен Славов:

В отделен член на закона да се упоменат изрично административните актове на длъжностните лица от Министерството на отбраната, които не подлежат на обжалване по съдебен ред.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджими Али:

В чл. 31, ал. 2 думите „освен ако в този закон не е предвидено друго” да отпадат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 31:

Чл. 31. (1) При осъществяване на правомощията си министърът на отбраната издава правилници, наредби, инструкции и заповеди.

(2) Административните актове на министъра на отбраната, с които непосредствено се осъществява отбраната, не подлежат на съдебно обжалване.

Чл. 32. (1) Към министъра на отбраната се създава политически кабинет, който се организира от началник на кабинета.

(2) Политическият кабинет подпомага министъра на отбраната при определянето и провеждането на политиката в областта на отбраната и осъществяването на гражданския контрол върху въоръжените сили.

(3) Съставът на политическия кабинет се определя съгласно Закона за администрацията.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 32 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 текстът след думата „кабинет” се заличава.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Политическият кабинет подпомага министъра на отбраната при формирането и провеждането на политиката в за сигурност и отбраната, представянето ѝ пред обществото и осъществяването на гражданския контрол върху въоръжените сили.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 32:

Чл. 32. (1) Към министъра на отбраната функционира политически кабинет, който се организира от началник на кабинета.

(2) Политическият кабинет подпомага министъра на отбраната при определянето и провеждането на политиката в областта на отбраната и осъществяването на гражданския контрол върху въоръжените сили.

(3) Съставът на политическия кабинет се определя съгласно Закона за администрацията.

Чл. 33. (1) Към министъра на отбраната се създава Съвет по отбрана, който е колективен съвещателен орган на министъра на отбраната и включва началника на отбраната, членове на политическия кабинет, заместник-началника на отбраната, командващия на Съвместното оперативно командване, началниците на щабовете по подготовката на Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили, началника на Щаба по осигуряването и поддръжката, както и други членове, определени от министъра на отбраната.

(2) В заседанията на съвета по решение на министъра на отбраната могат да участват и други лица извън лицата по ал. 1.

(3) Съветът по отбрана може да разглежда въпроси, свързани със:

1. отбранителната политика и планиране;
2. проектите на Национална военна стратегия;
3. структурата и функциите на Министерството на отбраната;
4. бюджета на Министерството на отбраната;
5. плана за организационното изграждане и развитие на въоръжените сили, структурата и числеността им;
6. логистичното осигуряване на Министерството на отбраната;
7. финансовото, материалното и социалното осигуряване на личния състав на Министерството на отбраната;
8. назначаване и освобождаване на висшия команден състав и удостояване на офицери с висши военни звания;
9. други въпроси от компетентността на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната определя правилата за работа и дневния ред на заседанията на Съвета по отбрана.

(5) Министърът на отбраната информира върховния главнокомандващ за заседанията на Съвета по отбрана.

(6) Министърът на отбраната може да създава и други съвети, като определя техния състав и компетентност.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 33, ал. 3 т. 1 се изменя така:

„1. формирането и осъществяването на политиката за сигурност и отбрана.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 33:

Чл. 33. (1) Към министъра на отбраната функционира Съвет по отбрана, който е колективен съвещателен орган на министъра на отбраната и включва началника на отбраната, членове на политическия кабинет, заместник-началника

на отбраната, командващия на Съвместното оперативно командване, началниците на щабовете по подготовката на Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили, началника на Щаба по осигуряването и поддръжката, както и други членове, определени от министъра на отбраната.

(2) В заседанията на съвета по решение на министъра на отбраната могат да участват и други лица извън лицата по ал. 1.

(3) Съветът по отбрана подпомага министъра на отбраната по въпроси, свързани със:

1. отбранителната политика и планиране;
2. проектите на Национална военна стратегия;
3. структурата и дейността на министерството;
4. бюджета на министерството;
5. плана за организационното изграждане и развитие на въоръжените сили, структурата и числеността им;
6. логистичното осигуряване на министерството;
7. финансовото и материалното осигуряване на личния състав на министерството;
8. назначаване и освобождаване на висшия команден състав и удостояване на офицери с висши военни звания;
9. други въпроси от компетентността на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната определя правилата за работа и дневния ред на заседанията на Съвета по отбрана.

(5) Министърът на отбраната информира върховния главнокомандващ за заседанията на Съвета по отбрана.

Раздел II

Омбудсман на въоръжените сили

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

Заглавието на Раздел II се изменя така: „омбудсман на Въоръжените сили” се заменя с „Организация за съдействие на отбраната”.

Комисията не подкрепя предложението.

Чл. 34. (1) Омбудсманът на въоръжените сили е независим орган за съдействие и посредничество за спазване на правата и законните интереси на военнослужещите пред органите на Министерството на отбраната.

(2) Омбудсманът на въоръжените сили се назначава от министър-председателя по предложение на министъра на отбраната.

(3) Дейността на омбудсмана на въоръжените сили се урежда с правилник, приет от Министерския съвет.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Раздел II и чл. 34 се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Член 34, ал. 2 придобива следния вид:

„(2) Омбудсманът на въоръжените сили се назначава от министър-председателя по предложение на Омбудсмана на републиката.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В Глава втора, Раздел II „ Омбудсман на въоръжените сили” и Чл. 34 с ал. 1, 2 и 3 да отпаднат. Досегашните Раздели III и IV да се прономероват съответно II и III.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

Чл. 34 се изменя така:

„Чл. 34 (1) Организацията за съдействие на отбраната е подчинена на министерството на отбраната и принадлежи към Въоръжените сили на Република България.

(2) Целта на организацията е допълнително социално осигуряване на военнослужещите от Въоръжените сили, запаса и резерва.

(3) Организацията има статут на автономно юридическо лице с финансова и управленска самостоятелност.

(4) Дейността на организацията се урежда с отделен закон.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Съби Давидов:

Да отпадне чл. 34, раздел II „Омбудсман на въоръжените сили” в Глава втора „Организация на отбраната”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Пламен Славов:

Да отпадне Раздел II „Омбудсман на въоръжените сили” – Чл. 34.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Раздел II на Глава втора отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага Раздел II с чл. 34 да отпадне.

Раздел III

Други органи и организации в областта на отбраната

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага раздел III да стане раздел II.

Централни държавни органи

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 35. Министерствата и ведомствата с военновременни задачи разработват и поддържат в готовност за изпълнение план за мобилизация, военновременен план и план за привеждане от мирно на военно положение при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 35 се изменя така:

„Чл. 35. Министерствата и ведомствата разработват и поддържат в готовност за изпълнение планове за осигуряване на дейностите за различните състояния на сигурността, при мобилизация и привеждане от мирно на военно положение при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 35, който става чл. 34:

Чл. 34. Министерствата и другите ведомства с военновременни задачи разработват и поддържат в готовност за изпълнение план за мобилизация, военновременен план и план за привеждане от мирно във военно положение при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Чл. 36. (1) Министърът на вътрешните работи съгласувано с министъра на отбраната поддържа в оперативна и мобилизационна готовност основните структури на Министерството на вътрешните работи за изпълнение на военновременните им задачи.

(2) Органите на Министерството на вътрешните работи самостоятелно или съвместно с органите на Министерството на отбраната и други специализирани органи осигуряват защита на стратегически за страната дейности и обекти, както и на обявените за критична инфраструктура.

(3) Министърът на отбраната и министърът на вътрешните работи издават съвместни инструкции за взаимодействието между двете ведомства за изпълнение на дейностите, възложени им по този закон, и при извършване на пожарогасителната и аварийно-спасителната дейност.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

1. В чл. 36 ал. 1 да отпадне.

2. В чл. 36, ал. 3 след думите „аварийно-спасителна дейност” се поставя запетая и се добавя „военна опасност и военно положение”.

Комисията не подкрепя предложението по т. 1, а предложението по т. 2 беше оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 36, който става чл. 35:

Чл. 35. (1) Министърът на вътрешните работи съгласувано с министъра на отбраната поддържа в оперативна и мобилизационна готовност структурите на Министерството на вътрешните работи за изпълнение на военновременните им задачи.

(2) Органите на Министерството на вътрешните работи самостоятелно или съвместно с органите на Министерството на отбраната и други специализирани органи осигуряват защита на стратегически за страната дейности и обекти, както и на обявените за критична инфраструктура.

(3) Министърът на отбраната и министърът на вътрешните работи издават съвместни инструкции за взаимодействието между двете ведомства за изпълнение на дейностите, възложени им по този закон и за извършване на пожарогасителната и аварийно-спасителната дейност.

Чл. 37. Министърът на финансите:

1. разработва и внася за утвърждаване от Министерския съвет методика за съставяне и изпълнение на военновременния бюджет;

2. изготвя бюджетни насоки и указания до държавните органи и органите на местното самоуправление и местната администрация относно съставянето на проектите на военновременните им бюджети въз основа на приетия държавен военновременен план.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 37, който става чл. 36:

Чл. 36. Министърът на финансите:

1. разработва и внася за утвърждаване от Министерския съвет методика за съставяне и изпълнение на военновременния бюджет;

2. изготвя бюджетни насоки и указания до държавните органи и органите на местното самоуправление и местната администрация относно съставянето на проектите на военновременните им бюджети въз основа на държавния военновременен план.

Чл. 38. (1) Министърът на външните работи в рамките на своята компетентност осъществява ръководство и координация на изпълнението на международните ангажименти на страната, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз в областите на Общата външна политика и политика за сигурност и

Европейската политика за сигурност и отбрана, както и от членството в ООН, НАТО и други международни организации и коалиции.

(2) При осъществяване на правомощията си по ал. 1 министърът на външните работи взаимодейства с Народното събрание, Президента на републиката, Министерския съвет, с други министри и органи на изпълнителната власт за провеждане на единната държавна външна политика за създаване на стабилна среда на сигурност и за защита на националните интереси на Република България.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 38, който става чл. 37:

Чл. 37. Министърът на външните работи в рамките на своята компетентност осъществява ръководство и координация на изпълнението на международните задължения на Република България, произтичащи от членството в Европейския съюз в областите на Общата външна политика и политика за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана, както и от членството в Организацията на обединените нации (ООН), НАТО и други международни организации и коалиции.

Чл. 39. Министърът на транспорта съгласувано с министъра на отбраната:

1. внася в Министерския съвет проекти на нормативни актове за поддържане и използване на железопътния, автомобилния и водния транспорт, както и на гражданската авиация във военно време;

2. извършва подготовка на железопътния, автомобилния и водния транспорт, както и на гражданската авиация за привеждането им от мирно във военно време и поддържа мобилизационната готовност на структурите, осъществяващи функции в областта на отбраната;

3. организира изграждането и поддържането на транспортните обекти за нуждите на отбраната, осигурява и поддържа военновременните мощности в транспортната мрежа.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 39, който става чл. 38:

Чл. 38. Министърът на транспорта съгласувано с министъра на отбраната:

1. внася в Министерския съвет проекти на нормативни актове за поддържане и използване на железопътния, автомобилния и водния транспорт, както и на гражданската авиация във военно време;

2. организира подготовката на железопътния, автомобилния и водния транспорт, както и на гражданската авиация за привеждането им от мирно във военно време и поддържа мобилизационната готовност на структурите с функции в областта на отбраната;

3. организира изграждането и поддържането на транспортните обекти за нуждите на отбраната, осигурява и поддържа военновременните мощности в транспортната мрежа.

Чл. 40. (1) Министерството на извънредните ситуации координира дейността на съставните части на единната спасителна система при защита на населението в съответствие с разпоредбите на Женевските конвенции от 12 август 1949 г.

(необнародвани), ратифицирани с Указ № 181 на Президиума на Народното събрание от 1954 г. (Изв., бр. 43 от 1954 г.), и Допълнителните протоколи към Женевските конвенции от 1977 г., ратифицирани с Указ № 1586 на Държавния съвет от 1989 г. (ДВ, бр. 62 от 1989 г.).

(2) Министерството на извънредните ситуации изпълнява и дейности и задачи съгласно държавния военновременен план.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 40, който става чл. 39:

Чл. 39. (1) Министърът на извънредните ситуации координира дейността на съставните части на единната спасителна система при защита на населението.

(2) Министърът на извънредните ситуации изпълнява и дейности и задачи съгласно държавния военновременен план.

Чл. 41. Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения съгласувано с министъра на отбраната:

1. организира и ръководи подготовката на пощенските и електронните съобщителни мрежи за привеждането им в по-високи степени на готовност и за съобщително осигуряване на въоръжените сили и на страната в мирно и във военно време;

2. организира изграждането и поддържането на специални обекти с отбранително предназначение и инсталираните мощности за военно време за нуждите на отбраната;

3. създава, експлоатира, поддържа и развива електронна съобщителна мрежа и пунктове за управление във връзка с националната сигурност и отбраната;

4. определя условията и реда за използване на електронните съобщителни мрежи и осигурява електронни съобщения за управление при обявяване на по-високи степени на бойна готовност на въоръжените сили и при обявяване на военно положение, положение на война или извънредно положение.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 41, който става чл. 40:

Чл. 40. Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения съгласувано с министъра на отбраната:

1. организира и ръководи подготовката на пощенските и електронните съобщителни мрежи за привеждането им в по-високи степени на готовност и за съобщително осигуряване на въоръжените сили и на страната в мирно и във военно време;

2. организира изграждането и поддържането на специални обекти за нуждите на отбраната и инсталираните за нуждите на отбраната мощности за военно време;

3. създава, експлоатира, поддържа и развива електронна съобщителна мрежа и пунктове за управление във връзка с националната сигурност и отбраната;

4. определя условията и реда за използване на електронните съобщителни мрежи и осигурява електронни съобщения за управление при обявяване на по-високи степени на бойна готовност на въоръжените сили и при обявяване на военно положение, положение на война или извънредно положение.

Чл. 42. Държавната агенция "Национална сигурност", Националната разузнавателна служба и Националната служба за охрана осъществяват дейността си по защита на националната сигурност във взаимодействие с Министерството на отбраната. Министърът на отбраната, председателят на Държавна агенция „Национална сигурност” и ръководителите на Националната разузнавателна служба и Националната служба за охрана издават съвместни инструкции за взаимодействието между съответните ведомства.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 42, който става чл. 41:

Чл. 41. Председателят на Държавната агенция "Национална сигурност", директорът на Националната разузнавателна служба и началникът на Националната служба за охрана осъществяват дейността си по защита на националната сигурност във взаимодействие с министъра на отбраната като издават съвместни инструкции.

Чл. 43. Българската народна банка:

1. разработва правила и нормативи за осигуряване дейността на банковата система във военно време;
2. съгласувано с министъра на отбраната разработва план за привеждане на Българската народна банка в готовност за работа във военно време;
3. ръководи методически планирането за привеждане на банковата система в готовност за работа във военно време;
4. осигурява и поддържа резерв в национална и чуждестранна валута съгласно изискванията на Закона за Българската народна банка.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 43, който става чл. 42:

Чл. 42. Българската народна банка:

1. разработва правила и нормативи за осигуряване дейността на банковата система във военно време;
2. съгласувано с министъра на отбраната разработва план за привеждане на Българската народна банка в готовност за работа във военно време;
3. ръководи методически планирането за привеждане на банковата система в готовност за работа във военно време.

Териториални органи на изпълнителната власт и органи на местното самоуправление и местната администрация

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 44. (1) Областните управители и кметовете на общините организират в съответните административно-териториални единици изпълнението на задачите, свързани с отбраната, които произтичат от законите и от актовете на органите за ръководство на отбраната.

(2) Областните управители и кметовете на общините осъществяват в съответните административно-териториални единици подготовката на икономиката и населението за отбрана, като:

1. водят отчет на резерва на въоръжените сили; организират оповестяването на личния състав от резерва, събирането и доставянето на техниката и другите мобилизационни ресурси за формиранията на въоръжените сили;

2. осигуряват административна поддръжка на дейността на органите на Министерството на отбраната за работа с мобилизационните ресурси;

3. осигуряват денонощно дежурство и оповестяване при кризи, при привеждане в по-висока степен на бойна и оперативна готовност, при мобилизация и във военно време;

4. осигуряват функционирането на икономиката за нуждите на отбраната в съответните административно-териториални единици във военно време;

5. при обявяване на мобилизация или война изпълняват възложените им задължения от органите за ръководство на отбраната;

6. организират и ръководят мероприятията за защита на населението и икономиката при бедствия, кризи и във военно време;

7. поддържат регистър на обектите и системите от критичната инфраструктура в съответните административно-териториални единици.

(3) Средствата за изпълнение на възложените задачи по ал. 1 ежегодно се осигуряват от държавния бюджет.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

В чл. 44, ал.2, т.3 думите „при кризи” да отпаднат.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към чл. 44, ал. 2 да се създаде нова точка 8 със следното съдържание:

„8. Подпомага издирването на военноинвалиди и военнопострадали и картотекирането им в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, както и провеждането на държавната политика по въпросите, свързани с военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 44, ал. 2 да се създаде нова точка 8 със следния текст:

„8. Подпомага издирването на военноинвалиди и военнопострадали и картотекирането им в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, както и провеждането на

държавната политика по въпросите, свързани с военнопострадалите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 44, ал. 2 се създава нова т. 8 със следния текст:

„8. Подпомага издирването на военнопострадали и военнопострадали и картотекирането им в Централния регистър на военнопострадалите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, както и провеждането на държавната политика по въпросите, свързани с военнопострадалите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 44, ал. 2 се създава нова точка 8 със следния текст:

„8. Подпомагат издирването на военнопострадали и военнопострадали и картотекирането им в Централния регистър на военнопострадалите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, както и провеждането на държавната политика по въпросите, свързани с военнопострадалите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 44, ал. 2 се създава т. 8:

„8. Съдейства за уточняването на военнопострадали и военнопострадали и картотекирането им в Централния регистър на военнопострадалите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, както и провеждането на държавната политика по въпросите, свързани с военнопострадалите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 44, който става чл. 43:

Чл. 43. (1) Областните управители и кметовете на общините организират в съответните административно-териториални единици изпълнението на задачите, свързани с отбраната, които произтичат от законите и от актовете на органите за ръководство на отбраната.

(2) Областните управители и кметовете на общините осъществяват в съответните административно-териториални единици подготовката на икономиката и населението за отбрана, като:

1. подпомагат органите на Министерството на отбраната по воденето на военния отчет на резерва на въоръжените сили и по оповестяването, изпращането и доставянето на резервисти и техника с мобилизационно назначение;

2. предоставят помещения и осигуряват административно дейността на органите на Министерството на отбраната за работа с мобилизационните ресурси;

3. осигуряват денонощно дежурство и оповестяване при привеждане в по-висока степен на бойна и оперативна готовност, при мобилизация и във военно време;

4. осигуряват функционирането на икономиката за нуждите на отбраната в съответните административно-териториални единици във военно време;

5. при обявяване на мобилизация или война изпълняват възложените им задължения от органите за ръководство на отбраната;

6. организират и ръководят мероприятията за защита на населението и икономиката при бедствия и във военно време;

7. поддържат регистър на обектите и системите от критичната инфраструктура в съответните административно-териториални единици.

(3) Средствата за изпълнение на възложените задачи по ал. 1 ежегодно се осигуряват от държавния бюджет.

Чл. 45. При провеждане на регионалната политика по планиране и подготовка за отбрана в съответната административно-териториална единица областните управители и кметовете на общините се подпомагат от съвети по сигурността и управление при кризи съгласно чл. 17 и 20 от Закона за управление при кризи. Съставът и правилата за работа на съветите се определя от съответния областен управител или кмет.

Предложение от народните представители Венелин Узунев, Янко Янков и Станимир Илчев:

Чл. 45 да придобие следната редакция:

„Чл.45.(1) При упражняване на правомощията си по чл. 44, ал.2, областните управители и кметовете на общини се подпомагат от Съвети по сигурност.

(2) Областните съвети по сигурност се състоят от председател - областния управител, и членове - заместник областните управители, директорите на дирекции в областната администрация, директора на териториалната дирекция "Гражданска защита" на Министерството на извънредните ситуации, директора на центъра за спешна медицинска помощ и представители на териториалните звена на централната администрация на изпълнителната власт.

(3) Общинските съвети по сигурност се състоят от председател - кмета на общината, и членове - заместник-кметовете, началника на звеното „Сигурност и отбранително-мобилизационна подготовка” и представители на териториалните звена на централната администрация на изпълнителната власт.

(4) Поименният състав и редът за работа на Съветите по сигурност се определят със заповед на кмета на общината, съответно на областния управител.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 45, който става чл. 44:

Чл. 44. (1) При упражняване на правомощията си по чл. 43, ал. 2, областните управители и кметовете на общини се подпомагат от Съвети по сигурност.

(2) Областните съвети по сигурност се състоят от председател - областния управител, и членове - заместник областните управители, директорите на дирекции в областната администрация, директора на териториалната дирекция "Гражданска защита" на Министерството на извънредните ситуации, директора на центъра за спешна медицинска помощ и представители на териториалните звена на централната администрация на изпълнителната власт.

(3) Общинските съвети по сигурност се състоят от председател - кмета на общината, и членове - заместник-кметовете, началника на звеното „Сигурност и отбранително-мобилизационна подготовка” и представители на териториалните звена на централната администрация на изпълнителната власт.

(4) Поименният състав и редът за работа на Съветите по сигурност се определят със заповед на кмета на общината, съответно на областния управител.

Юридически лица и други организации

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 46. (1) Юридическите лица и другите организации разработват и поддържат в готовност за изпълнение план за мобилизация, план за привеждане в по-високо състояние на готовност и военновременен план за изпълнение на задачи за военно време.

(2) Юридическите лица и организациите по ал. 1 се определят при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(3) При обявяване на мобилизация или положение на война юридическите лица и организациите по ал. 1 привеждат в действие изпълнението на съответните планове и организират защита на работниците и служителите.

(4) Юридическите лица и другите организации, на които не са възложени задачи за военно време и не разработват военновременен план:

1. при обявяване на мобилизация оповестяват резервистите и осигуряват техниката с мобилизационно назначение;

2. организират защитата на своите работници и служители във военно време.

(5) Разпоредбата на ал. 4, т. 2 се прилага и по отношение на юридически лица със седалище и регистрация в друга държава, които осъществяват дейност чрез клон на територията на страната.

(6) Юридическите лица и другите организации предоставят на органите на Министерството на отбраната необходимата информация за водене на военния отчет и за подготовката на страната за отбрана.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 46, който става чл. 45:

Чл. 45. (1) Юридическите лица с възложени военновременни задачи разработват и поддържат в готовност за изпълнение план за мобилизация,

военновременен план и план за привеждане от мирно във военно положение при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(2) Юридическите лица по ал. 1 се определят при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(3) При обявяване на мобилизация или положение на война юридическите лица по ал. 1 привеждат в действие изпълнението на съответните планове и организират защита на работниците и служителите си.

(4) Юридическите лица, на които не са възложени военновременни задачи и не разработват военновременен план:

1. при обявяване на мобилизация подпомагат органите на Министерството на отбраната по оповестяването, изпращането и доставянето на резервисти и техника с мобилизационно назначение;

2. организират защитата на своите работници и служители във военно време.

(5) Разпоредбата на ал. 4, т. 2 се прилага и по отношение на юридически лица със седалище и регистрация в друга държава, които осъществяват дейност на територията на страната.

(6) Юридическите лица предоставят на органите на министерството на отбраната необходимата информация за водене на военния отчет и за подготовката на страната за отбрана.

Чл. 47. Българският Червен кръст подпомага държавата в подготовката на населението за действия при военно положение, военни конфликти и бедствия, подготвя формирования за първа помощ и оказва такава помощ у нас и в чужбина на пострадали при въоръжени конфликти и бедствия.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 47, който става чл. 46.

Чл. 48. Подготовката на ръководителите на държавната и местната администрация, на юридическите лица и организациите за изпълнение на задачите, свързани с отбраната на страната, се извършва по ред, определен от Министерския съвет.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 48, който става чл. 47:

Чл. 47. Подготовката на ръководителите на държавната, на местната администрация и на юридическите лица за изпълнение на задачите, свързани с отбраната, се извършва по ред, определен с акт на Министерския съвет.

Раздел IV

Участие на гражданите в отбраната на страната

Чл. 49. (1) Гражданите на Република България участват в отбраната на страната при условия и по ред, определени в Конституцията и в този закон.

(2) Подготовката на гражданите за отбраната на страната се извършва при условия и по ред, определени в специален закон.

(3) Защитата на териториалната цялост и неприкосновеност на Република България във време на война е дълг и чест за всеки български гражданин.

(4) Гражданите могат да създават организации и съюзи за подпомагане на отбраната на страната и за военно-патриотично възпитание на населението.

(5) Организацията и съюзите по ал. 4 не могат да си поставят цели, които противоречат на този закон.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Раздел IV на Глава втора отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага раздел IV с чл. 49 да отпаднат.

Глава трета

ВЪОРЪЖЕНИ СИЛИ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава трета.

Раздел I

Основни положения

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага наименованието на раздел I да се измени така: Раздел I „ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ”.

Чл. 50. Въръжените сили са създадени от държавата военни и специализирани формирования и техни обединения, подчинени на специфична организация и порядък на функциониране, притежаващи и прилагащи военни и специални средства и способности за действие за осигуряване целите на отбраната на страната.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 50 се изменя така:

„Чл. 50. Въръжените сили са създадени от държавата специфични структури, със строга йерархия на организация, подчиненост и функциониране, притежаващи и прилагащи военни и специални средства и способности за осигуряване целите на сигурността и отбраната на страната.”

Комисията група не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 50, който става чл. 48:

Чл. 48. Въръжените сили са създадени от държавата военни и специализирани формирования и техни обединения, подчинени на специфична организация и ред на функциониране, които притежават и прилагат военни и специални средства за действие за осигуряване целите на отбраната на страната.

Чл. 51. Освен със закон на територията на Република България не могат да се създават военни и други формирования, които използват военна организация или въоръжение и бойна техника или в които се предвижда изпълнението на военна служба.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 51 се изменя така:

„Чл. 51. Освен със закон на територията на Република България не могат да се създават други структури, които използват военна организация, въоръжение и бойна техника или в които се предвижда изпълнението на военна служба.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 51, който става чл. 49:

Чл. 49. На територията на Република България не може да се създават военни и други формирования, които използват военна организация или въоръжение и бойна техника или в които се предвижда изпълнение на военна служба, освен когато това е предвидено със закон или с акт на Министерския съвет.

Чл. 52. (1) Въоръжените сили на Република България в мирно време включват военнослужещите от:

1. Българската армия;
2. специалните служби в Министерството на отбраната;
3. администрацията на Министерството на отбраната;
4. военните академии и военните училища;
5. Националната гвардейска част;

6. други структури към министъра на отбраната, създадени със закон или с акт на Министерския съвет.

(2) Въоръжените сили на Република България във военно време освен военнослужещите от структурите по ал. 1 включват и личния състав на специализираните формирования от Министерството на вътрешните работи, Националната разузнавателна служба, Националната служба за охрана, Държавна агенция „Национална сигурност”, както и служби и звена на Министерството на транспорта и на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения и военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури.

(3) Специализираните формирования, служби и звена по ал. 2 се определят с акт на Министерския съвет.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 52 се правят следните изменения:

1. В текста на ал. 1 думите „в мирно време” се заличават;
2. Алинеи 2 и 3 се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 52 се изменя така:

„**Чл. 52 (1)** Въоръжените сили на Република България са:

1. командванията, щабовете и формиранията на войските, силите и службите в министерството на отбраната;

2. военните академии и военните училища;

3. Националната гвардейска част;

4. в състава на въоръжените сили се считат и военнослужещите от администрациите и щабовете на Министерството на отбраната и други структури към министъра на отбраната, създадени със закон или с акт на Министерския съвет.

(2) Министерският съвет определя структурата и състава на въоръжените сили за военно време.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Алинея 2 на чл. 52 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на народния представител Атанас Мерджанов:

В чл. 52, ал. 2 думите „Министерство на вътрешните работи” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 52, който става чл. 50:

Чл. 50. (1) Въоръжените сили на Република България в мирно време включват военнослужещите от:

1. Българската армия;

2. службите „Военна информация” и „Военна полиция”;

3. администрацията на Министерството на отбраната;

4. военните академии и военните училища;

5. Националната гвардейска част;

6. други структури към министъра на отбраната, създадени със закон или с акт на Министерския съвет.

(2) Въоръжените сили на Република България във военно време освен военнослужещите от структурите по ал. 1 включват и специализирани формирания, състоящи се от личния състав на служби и звена от Министерството на вътрешните работи, Националната разузнавателна служба, Националната служба за охрана, Държавната агенция „Национална сигурност”, Министерството на транспорта и на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения и военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури.

(3) Службите и звената, които се включват в специализираните формирования по ал. 2, се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 53. (1) Военните формирования от въоръжените сили се комплектуват с личен състав, оръжие, бойна и друга техника, оборудване и имущество, средства за командване и управление на операциите в бойни условия, осигуряващи изпълнението на задачите по отбраната на страната и изпълнението на операции и мисии извън територията на страната.

(2) Специализираните формирования от въоръжените сили по чл. 52, ал. 2 се комплектуват с личен състав, оръжие, специална и друга техника, оборудване и имущество, осигуряващи поддържането на оперативна готовност за изпълнението на задачите им по отбраната на страната, от бюджета на съответните министерства и ведомства.

(3) За осъществяване на специфичните цели и задачи по отбраната на страната и за действие в мисии и операции извън територията на страната личният състав на формированията на въоръжените сили се подготвя за действия в бойни условия, за участие в хуманитарни и други кризисни операции и за защита на населението във военно време.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 53, ал. 1 се изменя така:

„(1) За формированията на въоръжените сили определени за изпълнение на задачи във военно време се планират ресурси и се поддържа в готовност за използване въоръжение, техника, екипировка и оборудване, определени с акт на министерския съвет.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 53, който става чл. 51:

Чл. 51. (1) Военните формирования от въоръжените сили се комплектуват с личен състав, оръжие, бойна и друга техника, оборудване и имущество, средства за командване и управление на операциите в бойни условия, осигуряващи изпълнението на задачите по отбраната на страната и изпълнението на операции и мисии извън територията на страната.

(2) Специализираните формирования от въоръжените сили по чл. 50, ал. 2 се комплектуват с личен състав, оръжие, специална и друга техника, оборудване и имущество, които осигуряват поддържането на оперативна готовност за изпълнението на задачите им по отбраната на страната, от бюджета на съответните министерства и другите ведомства.

Чл. 54. (1) Въоръжените сили на Република България гарантират суверенитета и независимостта на страната и защитават нейната териториална цялост.

(2) Въоръжените сили изпълняват основните цели и задачи по отбраната на страната въз основа на Конституцията, международните договори и нормите на международното хуманитарно право, този закон и актовете за прилагането му.

(3) На въоръжените сили в мирно време не могат да се възлагат задачи от вътрешнополитически характер.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 54, който става чл. 52:

Чл. 52. (1) Въоръжените сили на Република България гарантират суверенитета и независимостта на страната и защитават нейната териториална цялост.

(2) На въоръжените сили в мирно време не могат да се възлагат задачи от вътрешнополитически характер.

Чл. 55. (1) Въоръжените сили поддържат способности за предотвратяване, възпиране и отговор на възможните заплахи срещу Република България и съюзниците ѝ за реализиране на целите на националната политика в областта на отбраната.

(2) Във военно време изпълнението на задачите от въоръжените сили на Република България може да се осъществява съвместно и/или координирано със сили на НАТО и/или от страните - членки на Европейския съюз, при условия и по ред, определени в международен договор и в актовете за прилагането му.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 55, който става чл. 53:

Чл. 53. (1) Въоръжените сили поддържат способности за предотвратяване, възпиране и отговор на възможните заплахи срещу Република България и съюзниците ѝ за постигане на целите на националната политика в областта на отбраната.

(2) Във военно време изпълнението на задачите от въоръжените сили на Република България може да се осъществява съвместно и/или координирано със сили на НАТО и/или от държавите-членки на Европейския съюз, при условия и по ред, определени в международен договор.

Чл. 56. (1) Въоръжените сили на Република България изпълняват задачите си въз основа на:

1. стратегически планове за използване на военните формирования в мирно и във военно време за отбраната на страната и за участие в мисии и операции извън територията на страната, разработени на основата на Стратегията за национална сигурност на Република България, Националната военна стратегия и международните договори, по които Република България е страна;

2. оперативни планове за съвместно участие в отбраната на Република България на български военни формирования и на сили на съюзниците в условията на колективна отбрана на страна - членка на НАТО;

3. оперативни планове за съвместно участие на български военни формирования в отбраната на страна - членка на НАТО, в условията на колективна отбрана;

4. оперативни планове за участие в операции и мисии извън територията на страната, разработени и утвърдени на основата на стратегическите планове по т. 1;

5. оперативни и тактически планове, установяващи целите и процедурата за действие на въоръжените сили за участие в овладяване и/или преодоляване на последиците от кризи и бедствия;

6. оперативни планове за охрана и отбрана на държавната граница и на стратегическите обекти и обектите и системите от критичната инфраструктура;

7. мобилизационни планове за нарастване отбранителните способности на въоръжените сили за целите на отбраната на страната.

(2) Органите и процедурата за разработване и утвърждаване на плановете по ал. 1 се определят с този закон, с правилника за прилагането му и в съответствие с приложимите международни договори, по които Република България е страна.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

В чл. 56, ал. 1, т. 5 думите „кризи и” да отпаднат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 56, който става чл. 54:

Чл. 54. (1) Въоръжените сили на Република България изпълняват задачите си въз основа на:

1. стратегически планове за използване на военните формирования в мирно и във военно време за отбраната на страната и за участие в мисии и операции извън територията на страната, разработени на основата на Стратегията за национална сигурност на Република България, Националната военна стратегия и международните договори, по които Република България е страна;

2. оперативни планове за съвместно участие в отбраната на Република България на български военни формирования и на сили на съюзниците в условията на колективна отбрана на държава-членка на НАТО;

3. оперативни планове за съвместно участие на български военни формирования в отбраната на държава-членка на НАТО, в условията на колективна отбрана;

4. оперативни планове за участие в операции и мисии извън територията на страната, разработени на основата на стратегическите планове по т. 1;

5. оперативни и тактически планове, установяващи целите и реда за действие на въоръжените сили за участие в овладяване и/или преодоляване на последиците от бедствия;

6. оперативни планове за охрана и отбрана на държавната граница и на стратегическите обекти и обектите и системите от критичната инфраструктура;

7. мобилизационни планове за нарастване отбранителните способности на въоръжените сили за целите на отбраната на страната.

(2) Органите и редът за разработване и утвърждаване на плановете по ал. 1 се определят с този закон, с правилника за прилагането му и в съответствие с приложимите международни договори, по които Република България е страна.

Чл. 57. (1) Въоръжените сили се изграждат на принципите на организационна подчиненост и единоначалието и на йерархията в правомощията на командирите и началниците, определени в уставите на въоръжените сили и в други нормативни актове.

(2) Единоначалието във въоръжените сили установява процедура по издаване и изпълнение на заповедите и по осъществяване на взаимоотношенията на власт и подчинение между командира/началника и военнослужещия.

(3) Непосредственото ръководство на формированията във въоръжените сили се осъществява от командирите и/или началниците.

(4) Командирите и началниците във въоръжените сили при осъществяване на правомощията си издават заповеди.

(5) Заповедите на командирите и началниците по ал. 4, издадени в кръга на службата и с които непосредствено се осъществяват дейностите по отбраната, подлежат на незабавно изпълнение или на изпълнение в срока, посочен в тях, и не подлежат на съдебно обжалване, освен ако в този закон е предвидено друго.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 57, ал. 5 думите „освен ако в този закон не е предвидено друго” да отпадат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 57, който става чл. 55:

Чл. 55. (1) Въоръжените сили се изграждат и изпълняват задачите си на принципите на организационна подчиненост, единоначалието и йерархия в правомощията на командирите и началниците, определени в уставите на въоръжените сили.

(2) Единоначалието във въоръжените сили установява процедура по издаване и изпълнение на заповедите и по осъществяване на взаимоотношенията на власт и подчинение между командира или началника и военнослужещия.

(3) Непосредственото ръководство на формированията във въоръжените сили се осъществява от командирите и началниците.

(4) Командирите и началниците във въоръжените сили при осъществяване на правомощията си издават заповеди.

(5) Заповедите на командирите и началниците, с които непосредствено се осъществяват дейностите по отбраната, не подлежат на съдебно обжалване.

Чл. 58. В мирно време въоръжените сили изпълняват задачи по:

1. поддържане на боеспособността, боеготовността и способността за развърщане в съответствие с рисковете и заплахите;

2. участие в многонационални военни формирования и в операции и мисии извън територията на страната в съответствие с националното законодателство и международните договори, по които Република България е страна;

3. участие в инициативи и контролни дейности за укрепване и разширяване на доверието и сътрудничеството в областта на отбраната;

4. поддържане на готовност и оказване на хуманитарна помощ и спасителни действия на територията и в морските пространства на страната и извън нея в съответствие с националното законодателство и международните договори, по които Република България е страна, при решение от съответния компетентен орган;

5. подготовка и обучение на формирования за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи за овладяване и/или преодоляване на кризи и бедствия;

6. участие в превантивната и непосредствената защита на населението и провеждане на спасителни и неотложни аварийно- възстановителни работи по ред, определен в Закона за защита при бедствия;

7. неутрализиране на невзривени бойни припаси на територията на Република България.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

В чл. 58, т.5 думите „кризи и” да отпадат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 58, който става чл. 56:

Чл. 56. В мирно време въоръжените сили изпълняват задачи по:

1. поддържане на боеспособността, боеготовността и способността за развърщане в съответствие с рисковете и заплахите;

2. участие в многонационални военни формирования и в операции и мисии извън територията на страната;

3. участие в инициативи и контролни дейности за укрепване и разширяване на доверието и сътрудничеството в областта на отбраната;

4. поддържане на готовност и оказване на хуманитарна помощ и спасителни действия на територията и в морските пространства на страната и извън нея в съответствие с националното законодателство и международните договори, по които Република България е страна, по решение на съответния държавен орган;

5. подготовка и обучение на формирования за провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи за овладяване и/или преодоляване на бедствия;

6. участие в превантивната и непосредствената защита на населението и провеждане на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи по ред, определен в Закона за защита при бедствия;

7. неутрализиране на невзривени бойни припаси на територията на Република България.

Чл. 59. Въоръжените сили могат да изпълняват задачи по:

1. оказване съдействие на органите за сигурност в борбата им срещу разпространяване на оръжия за масово унищожаване, незаконен трафик на оръжие и международен тероризъм;

2. участие в охраната на стратегически обекти, на обектите и системите от критичната инфраструктура и в операции за пресичане на терористични действия.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 59, който става чл. 57:

Чл. 57. Въръжените сили могат да изпълняват задачи и по:

1. оказване съдействие на органите за сигурност в борбата им срещу разпространяване на оръжия за масово унищожение, незаконен трафик на оръжие и международен тероризъм;

2. участие в охраната на стратегически обекти, на обекти и системи от критичната инфраструктура и в операции за пресичане на терористични действия.

Чл. 60. При обявяване на военно положение въръжените сили:

1. повишават готовността на системата за ранно предупреждение и управление;

2. повишават готовността на военните и специализираните формирования в съответствие със степента на военната заплаха;

3. въвеждат в действие стратегическите, оперативните и военновременните планове.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 60, който става чл. 58.

Чл. 61. (1) При въръжено нападение срещу Република България и при обявяване на положение на война въръжените сили отблъскват нападението и защитават териториалната цялост и независимостта на страната и гарантират нейния суверенитет.

(2) Изпълнението на задачите по ал. 1 може да се извършва самостоятелно, съвместно и/или координирано със сили и формирования от страни - членки на НАТО, при условия и по ред, определени в международен договор и в утвърдените стратегически и оперативни планове.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 61, който става чл. 59:

Чл. 59. (1) При въръжено нападение срещу Република България и при обявяване на положение на война въръжените сили отблъскват нападението и защитават териториалната цялост и независимостта на страната и гарантират нейния суверенитет.

(2) Изпълнението на задачите по ал. 1 може да се извършва самостоятелно, съвместно и/или координирано със сили и формирования от държави-членки на НАТО, при условия и по ред, определени в международен договор и в стратегическите и оперативните планове.

Чл. 62. Във въръжените сили не могат да се учредяват структури на политически партии и политически движения.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 62, който става чл. 60:

Чл. 60. Забранява се създаването и функционирането на структури на политически партии и политически движения, както и осъществяването на политическа дейност във въоръжените сили.

Чл. 63. (1) Върху въоръжените сили се упражнява граждански контрол от предвидените в Конституцията и в този закон органи.

(2) Гражданският контрол по ал. 1 е способ за участие на гражданското общество в процеса по осигуряване върховенството на закона при осъществяване на дейностите на въоръжените сили и отбраната на страната.

Комисията предлага чл. 63 да отпадне.

Раздел II

Изпращане и използване на въоръжени сили на Република България извън територията на страната

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел II.

Чл. 64. (1) Въоръжените сили на Република България могат да бъдат изпращани и използвани извън територията на страната при спазване на българското законодателство, целите и принципите на Устава на Организацията на обединените нации и другите международни договори, в сила за Република България, като се отчитат националните интереси.

(2) Въоръжените сили на Република България могат да бъдат изпращани и използвани извън територията на страната самостоятелно или в състава на международни формирания.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 64, който става чл. 61:

Чл. 61. Въоръжени сили на Република България могат да бъдат изпращани и използвани извън територията на страната самостоятелно или в състава на международни формирания при спазване на българското законодателство, целите и принципите на Устава на ООН и другите международни договори, в сила за Република България, като се отчитат националните интереси.

Чл. 65. Разрешение за изпращане и използване на въоръжени сили извън територията на Република България се дава от:

1. Народното събрание;
2. Министерския съвет;
3. министъра на отбраната.

Комисията предлага чл. 65 да отпадне.

Чл. 66. Народното събрание разрешава изпращането и използването на въоръжени сили извън територията на Република България с политико-военен характер.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 66, който става чл. 62.

Чл. 67. Министерският съвет разрешава изпращането и използването на въоръжени сили извън територията на Република България:

1. за изпълнение на съюзнически задължения, произтичащи от международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, с който се създава съюз с политико-военен характер;

2. за участие в хуманитарни мисии;

3. за участие в дейности, които нямат политико-военен характер, с изключение на случаите по чл. 64.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 67, който става чл. 63.

Чл. 68. Министърът на отбраната разрешава:

1. изпращане и използване до 300 военнослужещи и/или военна техника и оборудване без оръжие и/или до три военни въздухоплателни средства, и/или един военен кораб до тип "Фрегата" с техните екипажи извън територията на страната за участие в дейностите по чл. 67, т. 3;

2. изпращане и използване до 200 военнослужещи и/или военна техника и оборудване, и/или до три военни кораба до тип "Фрегата" включително, и/или до пет военни въздухоплателни средства с техните екипажи на територията на съюзническа държава за участие в дейностите по чл. 67, т. 3;

3. изпращане и използване на военномедицински екипи и полеви болници извън територията на страната за медицинско осигуряване на бойни действия и/или за предотвратяване и преодоляване на последици от епидемии и други масови заболявания, застрашаващи значителна част от населението на съответната територия.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 68, който става чл. 64:

Чл. 64. Министърът на отбраната разрешава изпращане и използване извън територията на Република България:

1. до 300 военнослужещи и/или военна техника и оборудване без оръжие и/или до три военни въздухоплателни средства, и/или един военен кораб до тип "Фрегата" с техните екипажи за участие в дейностите по чл. 63, т. 3;

2. до 200 военнослужещи и/или военна техника и оборудване, и/или до три военни кораба до тип "Фрегата" включително, и/или до пет военни въздухоплателни средства с техните екипажи на територията на съюзническа държава за участие в дейностите по чл. 63, т. 3;

3. на военномедицински екипи и полеви болници за медицинско осигуряване на бойни действия и/или за предотвратяване и преодоляване на последици от епидемии и други масови заболявания, застрашаващи значителна част от населението на съответната територия.

Чл. 69. (1) Органите по чл. 65, т. 2 и 3 уведомяват незабавно за решението си Народното събрание и Президента на републиката, като министърът на отбраната уведомява и Министерския съвет.

(2) В случай на съмнение относно характера на изпращането и използването на български въоръжени сили извън територията на страната се произнася Народното събрание.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 69 ал. 2 се отменя.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 69, който става чл. 65:

Чл. 65. (1) Министерският съвет и министърът на отбраната уведомяват незабавно за своето решение Народното събрание и Президента на републиката. В случаите по чл. 64 министърът на отбраната уведомява незабавно и Министерския съвет.

(2) В случай на съмнение относно характера на изпращането и използването на въоръжени сили извън територията на страната се произнася Народното събрание.

Чл. 70. (1) Министерството на външните работи осигурява предоставянето на реципрочна основа на постоянни (блокови) дипломатически разрешения с продължителност до 12 месеца за реализация на VIP полети, логистични полети (транспорт на пасажери и материали), полети, свързани с издирвателни и спасителни операции, хуманитарни полети, санитарни полети, възстановителни полети и полети с цел ремонт, навигационни полети, съвместни тренировки, участие във военни учения и операции, технически кацания и презареждане с гориво, изпълнявани от български военни и/или наети от Министерството на отбраната въздухоплавателни средства.

(2) Постоянните (блоковите) дипломатически разрешения по ал. 1 се осигуряват от Министерството на външните работи по заявки от Министерството на отбраната и от дипломатическите мисии, акредитирани от Република България, след съгласуване с компетентните структури на Министерството на отбраната и Министерството на транспорта.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 70, който става чл. 66:

Чл. 66. (1) Министърът на външните работи осигурява предоставянето на взаимна основа на постоянни дипломатически разрешения с продължителност до 12 месеца за осъществяване на особено важни полети, логистични полети (транспорт на пътници и материали), полети, свързани с издирвателни и спасителни операции, хуманитарни полети, санитарни полети, възстановителни полети и полети с цел ремонт, навигационни полети, съвместни тренировки, участие във военни учения и операции, технически кацания и презареждане с гориво, изпълнявани от български военни и/или наети от министерството на отбраната въздухоплавателни средства.

(2) Постоянните дипломатически разрешения по ал. 1 се осигуряват от министъра външните работи по заявки от министъра на отбраната и от ръководителите на дипломатическите мисии, акредитирани от Република България, след съгласуване с компетентните структури на Министерството на отбраната и Министерството на транспорта.

Чл. 71. Компетентните държавни органи информират обществеността за решението за изпращане и използване на български въоръжени сили извън територията на Република България при спазване на националното законодателство за защита на класифицираната информация и международните договори, по които Република България е страна.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 71 да отпадне.

Предложението беше оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 71, който става чл. 67:

Чл. 67. Държавните органи информират обществеността за решението за изпращане и използване на въоръжени сили извън територията на Република България при спазване на националното законодателство за защита на класифицираната информация и международните договори, по които Република България е страна.

Чл. 72. Обучението и подготовката на военнослужещите за мисии и операции извън територията на страната е непрекъснат процес и осигурява постоянна боеспособност в условията на критични ситуации при терористични актове и военни действия.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 72 се отменя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага чл. 72 да отпадне.

Чл. 73. (1) Българските въоръжени сили се използват съобразно целта и другите условия, определени в решението на компетентния орган за тяхното изпращане и в оперативните планове за съответните мисии и операции.

(2) За определяне характера на действията, за които български въоръжени сили се изпращат и използват извън територията на Република България, компетентните органи по чл. 67 и 68 отчитат целите и мотивите на тяхното провеждане, средствата за постигане на тези цели, както и реда и организацията на участващите въоръжени сили.

(3) Промяна в целта и другите условия по ал. 1 се допуска с ново решение на компетентния орган.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 73, който става чл. 68:

Чл. 68. (1) Въроржените сили на Република България се използват съобразно целите и мотивите, определени в решението за тяхното изпращане и в оперативните планове за съответните мисии и операции.

(2) За определяне характера на действията, за които български въроржени сили се изпращат и използват извън територията на Република България, органите по чл. 63 и 64 отчитат целите и мотивите на тяхното провеждане, средствата за постигане на тези цели, както и реда и организацията на участващите въроржени сили.

(3) Промяна в целите и мотивите по ал. 1 се допуска с ново решение.

Чл. 74. (1) При участието си в мисии и операции извън територията на страната българските въроржени сили спазват разпоредбите на българското законодателство, Устава на ООН, международните договори, по които Република България е страна, и принципите и нормите на международното хуманитарно право, като се отчитат националните интереси.

(2) За всяко участие на български военнослужещи в операции и мисии извън територията на Република България се приемат Правила за използване на сила.

(3) В случай на участие в многонационални формирования, когато са изготвени съвместни Правила за използване на сила, те се прилагат от българските военнослужещи, доколкото не противоречат на този закон, правилника за прилагането му, уставите на въроржените сили на Република България и правилата по ал. 2.

(4) Правилата за използване на сила на военнослужещите в операции и мисии извън територията на страната са задължителни за изпълнение от военнослужещите от българските въроржени сили. Нарушителите на правилата носят дисциплинарна отговорност, като могат да се отзовават от участие в съответната мисия и операция.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 74, който става чл. 69:

Чл. 69. (1) При участието си в мисии и операции извън територията на Република България българските въроржени сили спазват разпоредбите на българското законодателство, Устава на ООН, международните договори, по които Република България е страна, и принципите и нормите на международното хуманитарно право, като се отчитат националните интереси.

(2) За всяко участие на български военнослужещи в операции и мисии извън територията на Република България началникът на отбраната изготвя правила за използване на сила.

(3) При участие на български военнослужещи в многонационални формирования, когато са изготвени съвместни Правила за използване на сила, те се прилагат от военнослужещите от българските въроржени сили, доколкото не противоречат на този закон, правилника за неговото прилагане, уставите на въроржените сили на Република България и правилата по ал. 2.

(4) Правилата за използване на сила са задължителни за изпълнение от военнослужещите от българските въроржени сили. Нарушителите на правилата

носят дисциплинарна отговорност и могат да се отзовават от участие в съответната мисия и операция.

Чл. 75. (1) В операции и мисии извън територията на страната могат да участват и български граждани, сключили договор за служба в постоянния резерв, като за срока на участието им в операцията или мисията им се присвоява военно звание, изискващо се за заемане на длъжността.

(2) Служители от Държавна агенция „Национална сигурност” могат да участват в мисии и операции по ал. 1 при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 български граждани, притежаващи необходимото образование, квалификация и компетентност, могат да участват в операции и мисии извън територията на страната при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

(4) Лицата по ал. 2 и 3 не са част от въоръжените сили. Статутът на лицата по ал. 3 се определя от международните договорености за конкретната операция или мисия и българското законодателство.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 75, който става чл. 70:

Чл. 70. (1) В операции и мисии извън територията на Република България могат да участват и български граждани, сключили договор за служба в постоянния резерв. За срока на участието в операцията или мисията се присвоява военно звание, изисквано за заемане на длъжността.

(2) Служители от Държавна агенция „Национална сигурност” могат да участват в мисии и операции по ал. 1 при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 български граждани с необходимото образование и квалификация могат да участват в операции и мисии извън територията на Република България при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(4) Лицата по ал. 2 и 3 не са част от въоръжените сили. Статусът на лицата по ал. 3 се определя от международните договорености за конкретната операция или мисия и българското законодателство.

Чл. 76. (1) За участие в операции или мисии извън територията на страната българските военнослужещи се командироваат от министъра на отбраната за срок не повече от 6 месеца.

(2) Военнослужещите се командироваат за следващо участие в операции или мисии извън територията на страната най-малко след 6-месечен период.

(3) Срокът по ал. 1 може да бъде удължаван, а срокът по ал. 2 - да бъде намаляван, само след предварително писмено съгласие на военнослужещия.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 76, който става чл. 71:

Чл. 71. (1) За участие в операции или мисии извън територията на Република България българските военнослужещи се командироваат от министъра на отбраната за срок не повече от 6 месеца.

(2) Военнослужещите се командироваат за следващо участие в операции или мисии извън територията на страната най-малко след 6 месеца.

(3) Срокът по ал. 1 може да бъде удължаван, а срокът по ал. 2 - да бъде намаляван след предварително писмено съгласие на военнослужещия.

Чл. 77. (1) Оперативното ръководство на българските въоръжени сили, изпращани и използвани самостоятелно или в състава на многонационални формирования в операции и мисии извън територията на Република България, се осъществява в съответствие с решенията на международните организации или международните договори за мандата на конкретната операция или мисия.

(2) Националният контрол върху формированията по ал. 1 се осъществява от командващия на Съвместното оперативно командване, а непосредственото командване и контрол се упражнява от съответния командир, определен съгласно този закон и актовете по прилагането му.

(3) Прехвърлянето на правомощията за оперативното подчинение на формированията по ал. 1 се извършва от началника на отбраната.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 77 ал. 3 се отменя.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 77, който става чл. 72:

Чл. 72. (1) Оперативното ръководство на българските въоръжени сили, изпращани и използвани самостоятелно или в състава на многонационални формирования в операции и мисии извън територията на Република България, се осъществява в съответствие с решенията на международните организации или международните договори за мандата на конкретната операция или мисия.

(2) Националният контрол върху формированията по ал. 1 се осъществява от командващия на Съвместното оперативно командване, а непосредственото командване и контрол - от съответния командир.

(3) Прехвърлянето на правомощията за оперативното подчинение на формированията по ал. 1 се извършва от началника на отбраната.

Чл. 78. (1) При преминаване на държавната граница на Република България личният състав на въоръжените сили, изпратен извън територията на страната по този закон, представя следните документи:

1. военна карта за самоличност или паспорт съгласно Закона за българските документи за самоличност;

2. заповед за индивидуално или групово придвижване, издадена от министъра на отбраната или от упълномощено от него длъжностно лице, удостоверяваща статуса на

лицето или групата като член или членове на въоръжената сила, както и разпореденото придвижване.

(2) В заповедта по ал. 1, т. 2 се отбелязва носенето на служебно оръжие, неговата система и номер.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 78, който става чл. 73:

Чл. 73. (1) При преминаване на държавната граница на Република България военнослужещият представя:

1. военна карта за самоличност или паспорт;

2. заповед за индивидуално или групово придвижване, издадена от министъра на отбраната или от оправомощено от него длъжностно лице, удостоверяваща статуса на лицето или групата като член или членове на въоръжената сила, както и разпореденото придвижване.

(2) В заповедта по ал. 1, т. 2 се отбелязва носенето на служебно оръжие, неговата система и номер.

Чл. 79. (1) При преминаване на държавната граница на Република България стоките - собственост или в управление на Министерството на отбраната, които са предназначени за ползване от въоръжените сили, изпратени извън територията на Република България по този закон, се декларират по ред, определен от министъра на финансите.

(2) Условието и редът за облекчаване на митническите формалности в случаите по ал. 1 се уреждат в акта на министъра на финансите по ал. 1.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 79, който става чл. 74:

Чл. 74. (1) При преминаване на държавната граница на Република България стоките - собственост или в управление на Министерството на отбраната, които са предназначени за ползване от въоръжените сили, изпратени извън територията на Република България, се декларират по ред, определен с акт на министъра на финансите.

(2) Условието и редът за облекчаване на митническите формалности се определят с акта по ал. 1.

Чл. 80. (1) Финансовото осигуряване на участието на Република България в операции и мисии извън територията на страната се извършва от държавния бюджет извън средствата, предвидени по разходната част на бюджета на министерството на отбраната.

(2) Министърът на отбраната е разпоредител с бюджетните кредити по ал. 1.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 80, който става чл. 75.

Чл. 81. Министерството на отбраната организира и координира всички дейности по осигуряването, комплектуването и подготовката на формированията от въоръжените сили във връзка с изпращането и използването им извън територията на страната.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Нова редакция на ал. 2 от чл. 81.

„Щабът на отбраната разработва:

1. анализи и прогнози на тенденциите за развитието на въоръжените сили и въоръженията, стратегии, доктрини;
2. военните изисквания при изграждането и развитието на отбранителните способности на страната.
3. изискванията за развитието на способностите на войските и силите;
4. стандартите и изискванията към подготовката на войските и силите;
5. изискванията и стандартите към въоръжението техниката, оборудването и екипировката на войските и сирите;
6. проекти на планове за организационното изграждане и развитие на въоръжените сили;
7. уставите на въоръжените сили;
8. планове и предложения за използване на войските и силите;
9. предложения за привеждане на въоръжените сили или на част от тях в различни състояния на готовност и за провеждане на мобилизация”;

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 81, който става чл. 76:

Чл. 76. Министерът на отбраната организира и координира всички дейности по осигуряването, комплектуването и подготовката на формированията от въоръжените сили във връзка с изпращането и използването им извън територията на Република България.

Глава четвърта

МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава четвърта.

Структура на Министерството на отбраната

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 82. (1) Министерството на отбраната се изгражда и функционира като единна централизирана система за осигуряване на отбраната на страната и за ръководство и командване на въоръжените сили в мирно време.

(2) Министерството на отбраната включва:

1. централната администрация;
2. Българската армия;
3. военните академии и висшите военни училища;
4. специалните служби „Военна информация” и „Военна полиция”;

5. други структури към министъра на отбраната, създадени със закон или с акт на Министерския съвет.

Предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

В чл. 82, ал. 2 се създава нова т. 2 със следния текст:

„2. Щаб на отбраната,”

Следващите точки се преномерират.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев, Марио Тагарински и Красимир Каракачанов:

В чл. 82, ал. 2, т. 4 да се заличи думата „специалните”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от Димитър Дъбов и група народни представители:

В чл. 82, ал. 2, т. 3 да отпаднат думите „и висшите военни училища”.

Предложението беше отеглено.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 82, ал. 1 думите „в мирно време” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 82, ал. 2, т. 1–5 се изменят така:

„1. централната администрация;

2. командванията, щабовете и формиранията на войските, силите и службите в министерството на отбраната;

3. военните академии и военните училища;

4. Националната гвардейска част;

5. други структури към министъра на отбраната, създадени със закон или с акт на Министерския съвет.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 82, ал. 2 се изменя така:

„(2) Министерството на отбраната включва:

1. централната администрация;

2. Щаба на отбраната;

3. Българската армия;

4. военните академии и висшите военни училища;
5. специалните служби „Военна информация” и „Военна полиция”;
6. други структури към министъра на отбраната, създадени със закон или с акт на Министерския съвет.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 82, ал. 1 отпада текста „в мирно време”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 82, ал. 2, т. 3 думите „и висшите военни училища” да се заличат.

Предложението беше оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 82, който става чл. 77:

Чл. 77. (1) Министерството на отбраната се изгражда и функционира като единна централизирана система за осигуряване на отбраната на страната и за ръководство и командване на въоръжените сили в мирно време.

(2) Министерството на отбраната включва:

1. централната администрация;
2. Българската армия;
3. военните академии и висшите военни училища;
4. службите „Военна информация” и „Военна полиция”;
5. други структури към министъра на отбраната, създадени със закон или с акт на Министерския съвет.

Чл. 83. Министерството на отбраната е юридическо лице на бюджетна издръжка.

Комисията предлага чл. 83 да отпадне.

Централна администрация

Предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

Наименованието на заглавието се променя така:

„Централна администрация и Щаб на отбраната”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В глава четвърта, заглавието на раздел „Централна администрация” се изменя така:

„Централна администрация и Щаб на отбраната”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 84. (1) Централната администрация включва Щаб на отбраната, специализирана и обща администрация, организирани в дирекции.

(2) В централната администрация се създава Инспекторат на пряко подчинение на министъра на отбраната.

(3) Дейността на специализираната и общата администрация на министерството се координира от главен секретар, който осъществява функциите си съгласно Закона за администрацията.

Предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

В чл. 84, ал. 1 думите „Щаб на отбраната” отпадат.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 84, ал. 1 думите „Щаб на отбраната” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 84 ал. 1 се изменя така:

„(1) Централната администрация на министерството на отбраната включва обща и специализирана администрации и организирани в организирани в дирекции. Щабът по отбраната е съставна част от специализираната администрация със специфични функции.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 84, ал. 1 да отпадат думите „Щаб на отбраната” и запетайката след тях.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 84:

1. Алинея 2, т. 17 да отпадне.

2. В ал. 2 да отпадне изразът „Щаб на отбраната”.

Заглавието „Началник на отбраната” се заменя с „Началник щаб на отбраната и главнокомандващ Въръжените сили”

- и се чете така в целия закон.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 84, който става чл. 78:

Чл. 78. (1) Централната администрация на Министерството на отбраната включва Щаб на отбраната, специализирана и обща администрация, организирани в дирекции.

(2) В централната администрация функционира Инспекторат на пряко подчинение на министъра на отбраната.

(3) Дейността на специализираната и общата администрация на министерството се координира от главен секретар.

Чл. 85. Общата администрация подпомага осъществяването на правомощията на министъра, като осигурява организационно-технически неговата дейност и дейността на Щаба на отбраната и на специализираната администрация на министерството.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 85 думите „на Щаба на отбраната и” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 85, който става чл. 79:

Чл. 79. Общата администрация подпомага министъра на отбраната при осъществяването на правомощията му, като осигурява организационно-технически неговата дейност и дейността на Щаба на отбраната и на специализираната администрация на министерството.

Чл. 86. (1) Специализираната администрация и Щабът на отбраната подпомагат министъра на отбраната при осъществяването на правомощията му.

(2) Щабът на отбраната разработва стратегически прогнози, анализи, военни оценки и препоръки за вземане на решения в областта на отбраната и изготвя стратегически планове и директиви за действията на въръжените сили.

(3) Към дирекциите от специализираната администрация могат да се създават териториални административни звена.

Предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

В чл. 86, ал. 2 се създава второ изречение със следния текст: „Щабът на отбраната се ръководи от директор, пряко подчинен на началника на отбраната.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 86 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Специализираната администрация подпомага министъра на отбраната при осъществяването на правомощията му, разработва стратегически прогнози, анализи, военни оценки и препоръки за вземане на решения в областта на отбраната и изготвя стратегически планове и директиви за действията на въоръжените сили.”

2. Досегашната алинея 2 се заличава.

3. Досегашната алинея 3 става алинея 2.

4. Създава се нова алинея 3 със следното съдържание:

„(3) Началникът на отбраната е непосредствено подчинен на министъра на отбраната и е с ранг на заместник-министър.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

1. В чл. 86, ал. 1 да отпаднат думите „и Щабът на отбраната”. Думата „подпомагат” да се измени на „подпомага”.

2. В чл. 86, ал. 2, след думите „Щабът на отбраната” да се добави следния текст:

„подпомага министъра на отбраната при осъществяване на правомощията му чрез началника на отбраната като”.

В същата алинея да се добави второ изречение със следния текст:

„Щабът на отбраната се ръководи от Директор на Щаба на отбраната, който е пряко подчинен на началника на отбраната.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 86, който става чл. 80:

Чл. 80. (1) Специализираната администрация и Щабът на отбраната подпомагат министъра на отбраната при осъществяването на правомощията му.

(2) Щабът на отбраната разработва стратегически прогнози, анализи, военни оценки и препоръки за вземане на решения в областта на отбраната и изготвя стратегически планове за действията на въоръжените сили.

Чл. 87. (1) Структурата и дейността на централната администрация се урежда с Устройствен правилник на Министерството на отбраната, приет от Министерския съвет.

(2) В устройствения правилник по ал. 1 могат да се предвидят отклонения от Закона за администрацията, произтичащи от този закон и от актовете по прилагането му.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 87 ал. 2 се изменя така:

„(2) В Устройствения правилник на Министерството на отбраната се определят функциите на Началника на щаба на отбраната”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 87, който става чл. 81:

Чл. 81. (1) Структурата и дейността на централната администрация се урежда с Устройствен правилник на Министерството на отбраната, приет от Министерския съвет.

(2) В устройствения правилник по ал. 1 са допустими отклонения от Закона за администрацията.

Началник на отбраната

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Заглавието се изменя така:

„Началник на щаба на отбраната”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 88. (1) Началникът на отбраната се назначава от Президента на републиката по предложение на Министерския съвет за срок три години. Този срок може да бъде продължен до две години.

(2) Началникът на отбраната е подчинен на Президента на републиката при осъществяване на правомощията му на Върховен главнокомандващ на въоръжените сили.

(3) Началникът на отбраната е непосредствено подчинен на министъра на отбраната.

(4) Длъжността началник на отбраната се заема измежду заместник-началника на отбраната, командващия на Съвместното оперативно командване, представителя на началника на отбраната във военните комитети на НАТО и Европейския съюз, началниците на щабовете по подготовката на Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили и началника на Щаба по осигуряването и поддръжката.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 88, ал. 4 се изменя така:

„(4) За Началник на щаба на отбраната се назначава офицер с висше военно звание отговарящо на изискванията на длъжностната характеристика определена с акт на Министерския съвет”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 88:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Началник щаба на отбраната и главнокомандващ Въръжените сили се избира от Народното събрание за срок от три години по предложение на Министерския съвет. Този срок може да бъде продължен с още до две години.”

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Началник щаба на отбраната и главнокомандващ Въръжените сили е подчинен на Президента на Републиката при осъществяване на правомощията му на Върховен главнокомандващ Въръжените сили.”

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Началник щаба на отбраната и главнокомандващ Въръжените сили е непосредствено подчинен на министъра на отбраната и е негов пръв заместник.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 88, който става чл. 82.

Чл. 89. (1) Началникът на отбраната се подпомага от един заместник-началник, като присъствието на един от тях на територията на страната е задължително.

(2) Началникът на отбраната при осъществяване на функциите си се подпомага от Щаба на отбраната, от специализираната и общата администрация на Министерството на отбраната.

(3) Към началника на отбраната може да бъде създаден Военен съвет като съвещателен орган.

Предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

В чл. 89, ал. 3 се изменя така:

„(3) Към началника на отбраната се създава Военен съвет като съвещателен орган. Членове на съвета са заместник-началникът на отбраната, командващият на съвместното оперативно командване, началниците на щабове по подготовката на видовете Въръжени сили и началника на щаба по осигуряването и поддръжката. В заседанията на съвета, по решение на началника на отбраната, могат да участват и други длъжностни лица.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 89 ал. 2 думите „от Щаба на отбраната” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 89, ал. 1 и ал. 3 се отменят.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 89 ал. 3 да се измени така:

“(3) Към началника на отбраната се създава Военен съвет като съвещателен орган. Членове на съвета са заместник-началника на отбраната, командващия на съвместното оперативно командване, началниците на щабове по подготовката на видовете Въоръжени сили и началника на щаба по осигуряването и поддръжката. В заседанията на съвета, по решение на началника на отбраната, могат да участват и други длъжностни лица.”

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 89, ал. 3 изразът „може да бъде създаден” се заменя с „се създава”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 89, който става чл. 83:

Чл. 83. (1) Началникът на отбраната има заместник-началник. Присъствието на един от тях на територията на страната е задължително.

(2) При осъществяване на функциите си началникът на отбраната се подпомага от Щаба на отбраната, от специализираната и общата администрация на Министерството на отбраната.

(3) Към началника на отбраната може да бъде създаден Военен съвет като съвещателен орган.

Чл. 90. (1) Началникът на отбраната е най-старшият по длъжност военнослужещ и е пряк началник на личния състав на Българската армия.

(2) Началникът на отбраната ръководи Българската армия и отговаря пред министъра на отбраната за състоянието и готовността ѝ за изпълнение на поставените задачи.

(3) Началникът на отбраната осъществява командните си правомощия по ал. 2 непосредствено или чрез командващия на Съвместното оперативно командване, началниците на щабове по подготовката на Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили и началника на Щаба по осигуряването и поддръжката.

Предложение от народните представители Иглика Иванова и Георги Анастасов:

В чл. 90, ал. 1, след думите „Българската армия” се добавя и „Щаба на отбраната”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 90 се изменя така:

„**Чл. 90. (1)** Началникът на щаба на отбраната е най-старшият по длъжност военнослужещ във въоръжените сили.

(2) Началникът на щаба на отбраната отговаря пред министъра на отбраната за състоянието и готовността за изпълнение на поставените на войските и силите задачи.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 90 ал. 1 след думите „Българската армия” да се добави „и Щаба на отбраната”.

Предложението беше оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 90, който става чл. 84:

Чл. 84. (1) Началникът на отбраната е най-старшият по длъжност военнослужещ и е пряк началник на личния състав на Българската армия.

(2) Началникът на отбраната ръководи Българската армия и отговаря пред министъра на отбраната за състоянието и готовността ѝ за изпълнение на поставените задачи.

(3) Началникът на отбраната осъществява командните си правомощия непосредствено или чрез командващия на Съвместното оперативно командване, началниците на щабовете по подготовката на Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили и началника на Щаба по осигуряването и поддръжката.

Чл. 91. Началникът на отбраната подпомага министъра на отбраната, като:

1. анализира и оценява рисковете за сигурността и военните заплахи за Република България, формулира предложения за способите и средствата за тяхното преодоляване и разработва проекти за формиране на способности на въоръжените сили за осигуряване независимостта на страната и изпълнение на задачите, произтичащи от международните договори, по които Република България е страна;

2. участва в планирането на отбраната и в изграждането и развитието на въоръжените сили;

3. координира с военните органи на НАТО планирането и използването на силите на съюзниците при участието им в отбраната на страната, както и участието на български въоръжени сили в колективната отбрана на страните членки.

4. участва в разработването на Национална военна стратегия, военни доктрини, стратегически и оперативни планове на въоръжените сили;
5. отговаря за бойната подготовка в Българската армия;
6. подготвя предложения до министъра на отбраната за привеждане на въоръжените сили или на част от тях в различна степен на бойна готовност и за провеждане на обща или частична мобилизация;
7. ръководи стратегическото и мобилизационното развързване на въоръжените сили при обявяване на по-висока степен на бойна готовност, военно положение и при положение на война;
8. представлява на военно-стратегическо ниво Република България в заседанията на Военния комитет на Европейския съюз и Военния комитет на НАТО;
9. организира интегрирането на Българската армия в съответните сили на НАТО и на Европейския съюз и на други международни организации при участие в международни мисии и операции;
10. участва в разработването на планове и програми за въоръжаване и превъоръжаване на формированията от Българската армия;
11. ръководи военния отчет на личния състав, техниката и другите ресурси от резерва;
12. прави предложения на министъра на отбраната за:
 - а) назначаване и освобождаване на висшия команден състав и за удостояване на офицери с висши военни звания в Щаба на отбраната и в Българската армия;
 - б) назначаване на офицери от Българската армия за аташета по отбраната, военни аташета, в службите към тях и за работа в международни организации;
 - в) назначаване на военен представител във Военния комитет на НАТО и във Военния комитет на Европейския съюз, както и на национални военни представители в съюзните стратегически щабове на НАТО;
 - г) приемане на военна служба, присвояване на първо офицерско звание, повишаване и понижаване в звание и освобождаване от военна служба на офицери от Щаба на отбраната и от Българската армия;
13. осъществява методическо ръководство на дейността на военната академия „Г. С. Раковски” и на висшите военни училища;
14. отговаря за разработването на уставите на въоръжените сили;
15. организира участието на военни формирования от Българската армия в ликвидиране на последиците от бедствия и/или кризи при решение на компетентния орган;
16. ръководи военното разузнаване в Българската армия.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 91, т. 12, в подточка а) се заличават думите „в Щаба на отбраната и” и в подточка г) се заличават думите „от Щаба на отбраната и”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 91 се изменя така:

„**Чл. 91. (1)** Началникът на отбраната подпомага министъра на отбраната, като ръководи дейностите на Щаба по отбраната.

(2) Началника на отбраната отговаря за своевременното подготовка и представяне на качествена експертиза на органите на изпълнителната власт и Президента на републиката за изпълнение на техните правомощия като внася в Съвета по отбрана:

1. анализи и прогнози на тенденциите за развитието на въоръжените сили и въоръженията, стратегии, доктрини;

2. военните изисквания при изграждането и развитието на отбранителните способности на страната.

3. изискванията за развитието на способностите на войските и силите;

4. стандартите и изискванията към подготовката на войските и силите;

5. изискванията и стандартите към въоръжението техниката, оборудването и екипировката на войските и сирите;

6. проекти на планове за организационното изграждане и развитие на въоръжените сили;

7. уставите на въоръжените сили;

8. планове и предложения за използване на войските и силите;

9. предложения за привеждане на въоръжените сили или на част от тях в различни състояния на готовност и за провеждане на мобилизация.

(3) Началникът на отбраната:

1. представя мнение на министъра на отбраната за:

а) назначаване и освобождаване на висшия команден състав и за удостояване на офицери с висши военни звания в Щаба на отбраната и в Българската армия;

б) назначаване на офицери от Българската армия за аташета по отбраната, военни аташета, в службите към тях и за работа в международни организации, както и на националните военни представители в международните организации, щабовете и командвания.

г) приемане на военна служба, присвояване на първо офицерско звание, повишаване и понижаване в звание и освобождаване от военна служба на офицери от Щаба на отбраната и от Българската армия;

2. участва в заседанията на Военния комитет на Европейския съюз и Военния комитет на НАТО;

3. След вземане на решение, ръководи провеждането на мобилизацията на въоръжените сили.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

В чл. 91, т. 15 думите „и/или кризи” да отпаднат.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 91:

1. Да се създаде нова т. 12 със следния текст:

„12. Утвърждава щатове на Съвместното оперативно командване, на Щабовете по подготовката на видовете въоръжени сили и на Щаба по осигуряването и поддръжката;”

2. Досегашните т. 12-16 се преномерират съответно 13-17.

Предложението беше оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 91, който става чл. 85:

Чл. 85. Началникът на отбраната подпомага министъра на отбраната, като:

1. анализира и оценява рисковете за сигурността и военните заплахи за Република България, прави предложения за тяхното преодоляване и разработва проекти за формиране на способности на въоръжените сили за осигуряване независимостта на страната и изпълнение на задачите, произтичащи от международните договори, по които Република България е страна;

2. участва в планирането на отбраната и в изграждането и развитието на въоръжените сили;

3. координира с военните органи на НАТО планирането и използването на силите на съюзниците при участието им в отбраната на страната, както и участието на български въоръжени сили в колективната отбрана на държавите-членки;

4. участва в разработването на Национална военна стратегия, военни доктрини, стратегически и оперативни планове на въоръжените сили;

5. отговаря за бойната подготовка в Българската армия;

6. подготвя предложения до министъра на отбраната за привеждане на въоръжените сили или на част от тях в различна степен на бойна готовност и за провеждане на обща или частична мобилизация;

7. ръководи стратегическото и мобилизационното развърщане на въоръжените сили при обявяване на по-висока степен на бойна готовност, военно положение и при положение на война;

8. представлява на военно-стратегическо ниво Република България в заседанията на Военния комитет на Европейския съюз и Военния комитет на НАТО;

9. организира интегрирането на Българската армия в силите на НАТО, на Европейския съюз и на други международни организации при участие в международни мисии и операции;

10. участва в разработването на планове и програми за въоръжаване и превъоръжаване на Българската армия;

11. ръководи военния отчет на личния състав, техниката и другите ресурси от резерва;

12. предлага на министъра на отбраната:

а) назначаване и освобождаване на висшия команден състав и за удостояване на офицери с висши военни звания в Щаба на отбраната и в Българската армия;

б) назначаване на офицери от Българската армия за аташета по отбраната, военни аташета, в службите към тях и за работа в международни организации;

в) назначаване на военен представител във Военния комитет на НАТО и във Военния комитет на Европейския съюз, както и на национални военни представители в съюзните стратегически щабове на НАТО;

г) приемане на военна служба, присвояване на първо офицерско звание, повишаване и понижаване в звание и освобождаване от военна служба на офицери от Щаба на отбраната и от Българската армия;

13. осъществява методическо ръководство на дейността на военната академия „Г. С. Раковски” и на висшите военни училища;

14. отговаря за изготвянето на уставите на въоръжените сили;

15. организира участието на военни формирования от Българската армия в ликвидиране на последиците от бедствия при решение на компетентния орган;

16. ръководи военното разузнаване в Българската армия;

17. организира и отговаря за изграждането и поддържането на Интегрираната комуникационно-информационна система за управление на страната и въоръжените сили при извънредно положение, военно положение и/или положение на война и отговаря за комуникационно-информационното осигуряване на Българската армия.

Чл. 92. (1) При упражняване на правомощията си началникът на отбраната издава директиви, заповеди и разпореждания.

(2) Актовете на началника на отбраната по ал. 1, с които непосредствено се осъществява отбраната, подлежат на незабавно изпълнение или на изпълнение в срока, посочен в тях, и не подлежат на съдебно обжалване, освен ако в този закон е предвидено друго.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Чл. 92 се изменя така:

„Чл. 92. При упражняване на правомощията си началникът на щаба на отбраната издава разпореждания и дава указания”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 92, ал. 2 думите „освен ако в този закон не е предвидено друго” да отпадат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 92, който става чл. 86:

Чл. 86. (1) При упражняване на правомощията си началникът на отбраната издава заповеди, разпореждания и указания.

(2) Актовете на началника на отбраната по ал. 1, с които непосредствено се осъществява отбраната, не подлежат на съдебно обжалване.

Българска армия

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 93. (1) Българската армия е част от въоръжените сили, създадена за осъществяване целите на отбраната на страната и за изпълнение на операции и мисии извън територията на страната.

(2) Българската армия е основата на въоръжените сили на Република България.

(3) Българската армия в мирно време е професионална армия.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 93, който става чл. 87:

Чл. 87. (1) Българската армия е основата на въоръжените сили за осъществяване целите на отбраната на страната и за изпълнение на операции и мисии извън територията на Република България.

(2) Българската армия в мирно време е професионална армия.

Чл. 94. (1) Българската армия се състои от:

1. командване и щабове;
2. военни формирования, пряко подчинени на командването и на щабове.

(2) Командването и щабове в Българската армия са:

1. Съвместното оперативно командване;
2. Щабът по подготовката на Сухопътните войски;
3. Щабът по подготовката на Военновъздушните сили;
4. Щабът по подготовката на Военноморските сили;
5. Щабът по осигуряването и поддръжката.

Предложение от Димитър Дъбов и група народни представители:

В чл. 94, ал. 1 да се създаде нова т. 3 със следния текст:

„3. Висши военни училища, пряко подчинени на щабове по подготовката на Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили.“

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 94, ал. 2, т. 1 изразът „Съвместното оперативно командване” да се замени с „Щабът по отбраната на Българската армия”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 94, ал. 1 да се създаде нова т. 3:

„3. Висши военни училища, пряко подчинени на щабовете по подготовката на Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили.”

Предложението беше оттеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 94, който става чл. 88.

Чл. 95. (1) Съвместното оперативно командване е структура за планиране и водене на операции на територията на страната и извън нея.

(2) Съвместното оперативно командване:

1. разработва оперативни планове за действие на въоръжените сили в мирно и във военно време;

2. планира и ръководи операции на територията на страната и осъществява националния контрол върху въоръжените сили при участието им в операции извън нея;

3. провежда съвместната подготовка на Българската армия;

4. координира участието на формирования от Българската армия в съвместната подготовка със силите на съюзниците от НАТО и от страните -членки на Европейския съюз;

5. събира, анализира и обобщава опита от участието на въоръжените сили в мисии, операции, учения и тренировки с цел прилагането му при подготовката на въоръжените сили.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 95:

1. Алинея 1 се изменя така:

(1) Щабът на отбраната на Българската армия е структура за стратегическо и оперативно планиране и водене на операции на територията на страната и извън нея.”

2. а) Алинея 2 се заменя с „Щабът на отбраната на Българската армия”.

б) В ал. 2, т. 1 се изменя така:

„1. Разработва стратегически и оперативни планове за действие на Въоръжените сили в мирно и военно време.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 95, който става чл. 89:

Чл. 89. (1) Съвместното оперативно командване е структура за планиране и водене на операции на територията на страната и извън нея.

(2) Съвместното оперативно командване:

1. разработва оперативни планове за действие на въоръжените сили в мирно и във военно време;

2. планира и ръководи операции на територията на страната и осъществява националния контрол върху въоръжените сили при участието им в операции извън нея;

3. провежда съвместната подготовка на Българската армия;

4. координира участието на формирования от Българската армия в съвместната подготовка със силите на съюзниците от НАТО и от държавите - членки на Европейския съюз;

5. събира, анализира и обобщава опита от участието на въоръжените сили в мисии, операции, учения и тренировки с цел прилагането му при подготовката на въоръжените сили.

Чл. 96. (1) Щабовете по подготовката са структури за организиране и ръководство на бойната, тактическата и мобилизационната подготовка, мобилизационното развърщане и комплектуването на военните формирования от Сухопътните войски, Военновъздушните сили и Военноморските сили за изпълнение на задачи на територията на страната и извън нея.

(2) Щабът по осигуряването и поддръжката е структура за организиране и ръководство на логистичното осигуряване и комуникационната и информационната поддръжка на военните формирования на територията на страната и извън нея. Щабът по осигуряването и поддръжката провежда мобилизационното развърщане на подчинените му формирования.

(3) Щабовете по подготовката и Щабът по осигуряването и поддръжката осигуряват прилагането на опита от участието на въоръжените сили в мисии, операции, учения и тренировки.

Предложение от Димитър Дъбов и група народни представители:

В чл. 96, ал. 1, след думите „военните формирования” се добавя следния текст „и висшите военни училища на”, а думата „от” се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 96, ал. 1, след думите „военните формирования” се „и висшите военни училища на”, а думата „от” се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя за чл. 96, който става чл. 90.

Чл. 97. Структурата на Българската армия и териториалното разположение на военните формирования се определя с акт на Министерския съвет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 97, който става чл. 91.

Военни академии и висши военни училища

Комисията предлага заглавието на отпадне.

Чл. 98. (1) Военни академии са Военномедицинската академия и Военната академия „Георги Стойков Раковски”.

(2) Военномедицинската академия е лечебно заведение по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения за извънболнична и болнична помощ и за военнаучна, военнотрудовата и военноекспертна дейност. Седалището на академията е в София.

(3) Военната академия „Георги Стойков Раковски” е държавно висше училище за провеждане на обучение за придобиване на образователно-квалификационна степен “магистър” и образователна и научна степен “доктор” по акредитирани военни и граждански специалности, за повишаване квалификацията на специалисти и за извършване на научни изследвания в областта на националната сигурност, отбраната и военното дело. Седалището на академията е в София.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 98 да отпадне.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 98, ал. 3 думите „научни изследвания” да се заменят с „научни и приложни изследвания”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 98, който става чл. 92:

Чл. 92. (1) Военни академии са:

1. Военномедицинската академия, която е лечебно заведение по чл. 5, ал. 1 от Закона за лечебните заведения, със седалище гр. София.

2. Военната академия „Георги Стойков Раковски” със седалище гр. София.

(2) Военномедицинската академия е лечебно заведение за извънболнична и болнична помощ, за изготвяне на военномедицинска експертиза и за извършване на военнаучна и военнотрудовата дейност.

(3) Военната академия „Георги Стойков Раковски” е държавно висше училище за провеждане на обучение за придобиване на образователно-квалификационна степен “магистър” и образователна или научна степен “доктор”

по акредитирани военни и граждански специалности, за повишаване квалификацията на специалисти и за извършване на научни и приложни изследвания в областта на националната сигурност, отбраната и военното дело.

Чл. 99. (1) Висшите военни училища са Националният военен университет „Васил Левски” и Висшето военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров”.

(2) Националният военен университет „Васил Левски” е държавно висше военно училище за провеждане на обучение за придобиване на образователно-квалификационни степени по акредитирани военни и граждански специалности, за повишаване квалификацията на специалисти и за извършване на научни изследвания в областта на националната сигурност, отбраната и военното дело. Седалището на университета е във Велико Търново.

(3) Висшето военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров” е специализирано държавно висше военно училище за провеждане на обучение за придобиване на образователно-квалификационни степени по акредитирани военни и граждански специалности, за повишаване квалификацията на специалисти и за извършване на научни изследвания в областта на военноморското дело и отбраната на страната. Седалището на Висшето военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров” е във Варна.

(4) Във висшите военни училища по ал. 1 могат да се създават професионални колежи за обучение на сержанти (старшини) за придобиване на четвърта степен на професионална квалификация по Закона за професионалното образование и обучение и учебни центрове за подготовка на войници (матроси).

Предложение от Димитър Дъбов и група народни представители:

В чл. 99:

1. в ал. 1, след думите Националният военен университет „Васил Левски” да се добави запетая и следния текст: „Висшето военновъздушно училище „Георги Бенковски”.

2. да се създаде нова ал. 3 със следния текст:

„(3) Висшето военновъздушно училище „Георги Бенковски” е специализирано държавно висше военно училище за провеждане на обучение за придобиване на образователно-квалификационни степени по акредитирани военни и граждански специалности в областта на военната и гражданската авиация, военновъздушните сили и отбраната на страната. Седалището на Висшето военновъздушно училище „Георги Бенковски” е в гр. Долна Митрополия”.

3. досегашните ал. 3 и ал. 4 да се преномерират съответно на ал. 4 и ал. 5

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 99 да отпадне.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 99, ал. 2, в последното изречение, след думите „във Велико Търново” се добавя запетая и следния текст:

„с факултет „Артилерия, противовъздушна отбрана и комуникационни и информационни системи” в Шумен.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 99, който става чл. 93:

Чл. 93. (1) Висшите военни училища са:

1. Националният военен университет „Васил Левски” със седалище гр. Велико Търново, с факултет „Артилерия, противовъздушна отбрана и комуникационни и информационни системи” в гр. Шумен.

2. Висшето военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров” със седалище гр. Варна.

3. Висшето военновъздушно училище „Георги Бенковски” със седалище гр. Долна Митрополия.

(2) Националният военен университет „Васил Левски” е държавно висше военно училище за провеждане на обучение за придобиване на образователно-квалификационни степени по акредитирани военни и граждански специалности, за повишаване квалификацията на специалисти и за извършване на научни и приложни изследвания в областта на националната сигурност, отбраната и военното дело.

(3) Висшето военноморско училище „Никола Йонков Вапцаров” е специализирано държавно висше военно училище за провеждане на обучение за придобиване на образователно-квалификационни степени по акредитирани военни и граждански специалности, за повишаване квалификацията на специалисти и за извършване на научни и приложни изследвания в областта на военноморското дело и отбраната на страната.

(4) Висшето военновъздушно училище „Георги Бенковски” е специализирано държавно висше военно училище за провеждане на обучение за придобиване на образователно-квалификационни степени по акредитирани военни и граждански специалности в областта на военната и гражданската авиация, военновъздушните сили и отбраната на страната.

(5) В структурата на висшите военни училища по ал. 1 могат да се създават професионални колежи за обучение на сержанти (старшини) за придобиване на четвърта степен на професионална квалификация по Закона за професионалното образование и обучение и учебни центрове за подготовка на войници (матроси).

Чл. 100. (1) Военните академии и висшите военни училища се създават с решение на Народното събрание, професионалните колежи - със заповед на министъра на образованието и науката по предложение на министъра на отбраната, а учебните центрове – от министъра на отбраната.

(2) Военните академии, висшите военни училища и професионалните колежи прилагат разпоредбите на Закона за висшето образование, Закона за професионалното

образование и обучение и Закона за народната просвета, доколкото с този закон и с актовете за създаването им не е предвидено друго.

(3) Военномедицинската академия се създава и преобразува от Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването съгласувано с министъра на отбраната и прилага Закона за лечебните заведения, доколкото с този закон не е предвидено друго.

(4) Във военните академии и във висшите военни училища функциите на Общото събрание по Закона за висшето образование се изпълняват от министъра на отбраната.

(5) Контролът върху съставянето и изпълнението на бюджетите на военните академии и на висшите военни училища се осъществява по ред, определен от министъра на отбраната.

(6) Военните академии и висшите военни училища са юридически лица на бюджетна издръжка.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 100, ал. 4 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 100, ал. 4 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 100, ал. 4 да се заличи.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 100, който става чл. 94:

Чл. 94. (1) Военни академии и висши военни училища се създават с решение на Народното събрание, професионални колежи - със заповед на министъра на образованието и науката по предложение на министъра на отбраната, а учебни центрове – със заповед на министъра на отбраната.

(2) Военните академии, висшите военни училища и професионалните колежи прилагат разпоредбите на Закона за висшето образование, Закона за професионалното образование и обучение и Закона за народната просвета, доколкото с този закон и с актовете за създаването им не е предвидено друго.

(3) Военномедицинската академия се създава и преобразува от Министерския съвет по предложение на министъра на здравеопазването съгласувано с министъра на отбраната и прилага Закона за лечебните заведения, доколкото с този закон не е предвидено друго.

(4) Контролът върху съставянето и изпълнението на бюджетите на военните академии и на висшите военни училища се осъществява по ред, определен с акт на министъра на отбраната.

Чл. 101. (1) Правилниците за устройството и дейността на военните академии и на висшите военни училища се приемат от Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министъра на образованието и науката, а за Военномедицинската академия – съгласувано с министъра на здравеопазването.

(2) Правилниците за устройството и дейността на професионалните колежи се издават от министъра на отбраната по предложение на началниците на висшите военни училища.

(3) Специалностите и учебните планове във военните академии и във висшите военни училища се утвърждават от министъра на отбраната съгласувано с министъра на образованието и науката.

(4) Държавните образователни изисквания, специалностите, учебните планове и програми и списъците за държавния план-прием в професионалните колежи се утвърждават от министъра на отбраната съгласувано с министъра на образованието и науката.

(5) При обучението по военни специалности висшите военни училища провеждат обучение и по съответна акредитирана гражданска специалност и дават съответните образователно-квалификационни степени по акредитирани военни и граждански специалности.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 101, който става чл. 95.

Чл. 102. (1) Военната академия „Г. С. Раковски” и висшите военни училища и специалностите в тях за придобиване на висше образование по образователно-квалификационни степени, както и по научни специалности се акредитират при условия и по ред, определени в Закона за висшето образование.

(2) В състава на акредитационните комисии за провеждане на акредитацията по ал. 1 задължително се включват представители на министъра на отбраната, които могат да бъдат и чужди граждани, при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

(3) Военната академия “Г. С. Раковски” и висшите военни училища не могат да осъществяват прием на студенти и докторанти и да провеждат обучение по неакредитирани военни и граждански специалности.

(4) Военномедицинската академия провежда обучение за придобиване на образователна и научна степен „доктор” по научни специалности, които са акредитирани по Закона за висшето образование.

(5) Военномедицинската академия е лечебно заведение, което подлежи на акредитация по реда на Закона за лечебните заведения.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 102 да отпадне.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджди Али:

В чл. 102, ал. 2 думите „които могат да бъдат и чужди граждани” да се заличат.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 102, който става чл. 96:

Чл. 96. (1) Военната академия „Г. С. Раковски” и висшите военни училища и специалностите в тях за придобиване на висше образование по образователно-квалификационни степени, както и по научни специалности се акредитират при условия и по ред, определени в Закона за висшето образование.

(2) В състава на акредитационните комисии за провеждане на акредитацията по ал. 1 се включват представители на Министерството на отбраната, определени от министъра.

(3) Военномедицинската академия провежда обучение за придобиване на образователна или научна степен „доктор” по научни специалности, които са акредитирани по Закона за висшето образование.

Чл. 103. (1) Началниците и заместник-началниците на военните академии и на висшите военни училища, с изключение на тези по ал. 2, и директорите на професионалните колежи и на учебните центрове са военнослужещи, които се назначават и освобождават по реда на този закон.

(2) Заместник-началниците по учебната и научната част на военните академии и на висшите военни училища са хабилитирани лица. Те се избират при условията и по реда, определени в Закона за висшето образование, и се назначават от началниците на военните академии и висшите военни училища.

(3) Факултетите в състава на висшите военни училища се ръководят от декани, които са военнослужещи и са хабилитирани лица. Те се избират при условията и по реда, определени в Закона за висшето образование, и се назначават от началниците на висшите военни училища.

(4) Академичният състав на военните академии и на висшите военни училища се състои от военнослужещи и цивилни служители, заемащи научно-преподавателски и преподавателски длъжности.

(5) Във военните академии и висшите военни училища научните звания "асистент" и "научен сътрудник" се дават на военнослужещи с висше образование, не по-възрастни от 45 години, а на военнослужещи с научна степен - не по-възрастни от 47 години. Условията и редът за присвояване на научни звания и за заемане на научно-преподавателски и преподавателски длъжности на академичния състав на военните академии и на висшите военни училища се определят с правилника за прилагане на закона.

(6) Преподавателският състав в професионалните колежи са инструкторите.

(7) Военните академии и висшите военни училища могат да привличат чужди граждани на научно-преподавателски и преподавателски длъжности.

(8) Министърът на отбраната може да назначава за срок, не по-дълъг от една година, временно изпълняващи длъжностите началник и заместник-началници на

военните академии и на висшите военни училища, които могат да не отговарят на изискванията по ал. 1-7.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 103:

1. В ал. 1 се премахват думите „с изключение на тези по ал. 2” и запетаята пред тях.

2. В ал. 2, в началото на първото изречение се добавят думите „Началниците и”. Във второто изречение на същата алинея, се заличават думите „и се назначават от началниците на военните академии и висшите военни училища” и запетаята пред тях.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

Член 103 се изменя така:

1. В ал. 1 след думите „висши военни училища” да отпадне изразът „с изключение на тези по ал. 2”.

2. Алинея 8 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението по т. 1 и не подкрепя по т. 2.

Предложение на народния представител Йордан Величков:

Член 103 се изменя така:

1. В ал. 1 след думите „висши военни училища” да отпадне изразът „с изключение на тези по ал. 2”.

2. Алинея 2 с изменя така:

(2) Началниците на военните академии и висшите военни училища са хабилитирани лица.

3. Алинея 8 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението по т. 1 и т. 2 и не подкрепя по т. 3.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 103, ал. 4 думите „научно-преподавателски и преподавателски длъжности” да се заменят с „преподавателски, научно-преподавателски и изследователски длъжности.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 103, който става чл. 97:

Чл. 97. (1) Началниците и заместник-началниците на военните академии и на висшите военни училища, директорите на професионалните колежи и на учебните

центрове са военнослужещи, които се назначават и освобождават по реда на този закон.

(2) Началниците и заместник-началниците по учебната и научната част на военните академии и на висшите военни училища са хабилитирани лица.

(3) Факултетите в състава на висшите военни училища се ръководят от декани, които са военнослужещи и са хабилитирани лица. Те се избират при условията и по реда, определени в Закона за висшето образование, и се назначават от началниците на висшите военни училища.

(4) Академичният състав на военните академии и на висшите военни училища се състои от военнослужещи и цивилни служители, заемащи преподавателски, научно-преподавателски и изследователски длъжности.

(5) Във военните академии и висшите военни училища научните звания "асистент" и "научен сътрудник" се дават на военнослужещи с висше образование, не по-възрастни от 45 години, а на военнослужещи с научна степен - не по-възрастни от 47 години. Условията и редът за даване на научни звания и за заемане на научно-преподавателски и преподавателски длъжности на академичния състав на военните академии и на висшите военни училища се определят с правилника за прилагане на закона.

(6) Преподавателския състав в професионалните колежи са инструкторите.

(7) Военните академии и висшите военни училища могат да привличат чужди граждани на научно-преподавателски и преподавателски длъжности.

(8) Министърът на отбраната може да назначава за срок, не по-дълъг от една година, временно изпълняващи длъжностите началник и заместник-началници на военните академии и на висшите военни училища, които може да не отговарят на изискванията по ал. 1 и 2.

Чл. 104. (1) Обучаваните във Военната академия „Г. С. Раковски” офицери за придобиване на образователно-квалификационна степен „магистър” по специалности от професионално направление „Военно дело” са слушатели.

(2) Обучаваните във висшите военни училища в редовна форма на обучение за нуждите на Министерството на отбраната са курсанти.

(3) Обучаваните военнослужещи в сержантските (старшинските) професионални колежи са кадети.

(4) Курсантите получават униформено облекло, отличителни знаци и стипендия в размер, при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(5) По време на обучението курсантите не могат да бъдат използвани за изпълнение на военна служба, освен за целите на обучението.

(6) Слушателите, курсантите и кадетите не заплащат такси за обучение.

(7) Правата и задълженията на слушателите, курсантите и кадетите се определят с правилниците за устройството и дейността на висшите военни училища и на професионалните колежи.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 104, който става чл. 98:

Чл. 98. (1) Обучаваните във Военната академия „Г. С. Раковски” офицери за придобиване на образователно-квалификационна степен „магистър” по специалности от професионално направление „Военно дело” са слушатели.

(2) Обучаваните във висшите военни училища в редовна форма на обучение за нуждите на Министерството на отбраната са курсанти.

(3) Обучаваните военнослужещи в сержантските (старшинските) професионални колежи са кадети.

(4) Курсантите получават униформено облекло, отличителни знаци и стипендия в размер, при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(5) По време на обучението на курсантите могат да се възлагат задачи, във връзка с подготовката им по изпълнение на военна служба.

(6) Слушателите, курсантите и кадетите не заплащат такси за обучение.

(7) Правата и задълженията на слушателите, курсантите и кадетите се определят с правилниците за устройството и дейността на висшите военни училища и на професионалните колежи.

Чл. 105. (1) Отстраняването на обучаваните от военните академии, висшите военни училища и професионалните колежи се извършва при условия и по ред, определени с правилниците за устройството и дейността им.

(2) Отстранените по дисциплинарен ред от военните академии, висшите военни училища и професионалните колежи не могат да възстановяват права и да бъдат приемани повторно за обучение.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 105, който става чл. 99.

Специални служби

Предложение от народните представители Пламен Ранчев, Марио Тагарински и Красимир Каракачанов:

Наименованието се изменя така: „Служби в Министерството на отбраната”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 106. (1) Служба "Военна информация" и служба "Военна полиция" са специални служби в Министерството на отбраната и са юридически лица на бюджетна издръжка.

(2) Ръководителите на службите по ал. 1 се назначават по предложение на министъра на отбраната по ред, определен с този закон и с правилника за прилагането му.

(3) Министърът на отбраната утвърждава етични кодекси за поведение на държавните служители в специалните служби по ал. 1.

(4) Структурата, функциите, специфичните условия и редът за изпълнение на военната служба в службите по ал. 1 се определят с правилници, приети от Министерския съвет.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев, Марио Тагарински и Красимир Каракачанов:

В чл. 106, ал. 1 се изменя така:

(1) Служба "Военна информация" е специална разузнавателна служба в Министерството на отбраната, служба "Военна полиция" е специализирана служба в Министерството на отбраната. Службите са юридически лица на бюджетна издръжка.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Неджми Али и Илко Димитров:

В чл. 106, ал. 3 и ал. 4 да се изменят както следва:

„(3) Министърът на отбраната утвърждава етични кодекси на служителите в специалните служби по ал. 1.

(4) Структурата и организацията на дейността на специалните служби по ал. 1 и специфичните условия и ред за назначаване на личния състав, преминаване и прекратяване на военната и държавната служба в тях се определят в правилници, приети от Министерския съвет.”

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 106, ал. 2, след израза „отбраната” се добавя: „утвърден от Министерския съвет с указ на президента”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 106, който става чл. 100:

Чл. 100. (1) Служба "Военна информация" е специална служба, а служба "Военна полиция" е специализирана служба в Министерството на отбраната. Те са юридически лица на бюджетна издръжка.

(2) Ръководителите на службите по ал. 1 се назначават от министъра на отбраната или по негово предложение по ред, определен с този закон и с правилника за прилагането му.

(3) Ръководителите на службите по ал. 1 са непосредствено подчинени на министъра на отбраната.

(4) Министърът на отбраната утвърждава етични кодекси на служителите в службите по ал. 1.

(5) Структурата и организацията на дейността на службите по ал. 1, специфичните условия и ред за назначаване на личния състав и за изпълнение и

прекратяване на службата в тях, се определят в правилници, приети от Министерския съвет.

Служба „Военна информация”

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 107. (1) Служба "Военна информация" добива, обработва, анализира, съхранява и предоставя информация в интерес на националната сигурност и отбраната на страната.

(2) Министърът на отбраната може да възлага допълнителни задачи на служба "Военна информация", свързани с националната сигурност и отбраната на страната.

(3) Военнослужещите от служба "Военна информация" при изпълнение на служебните си задължения могат за прикритие да заемат и длъжности в държавната администрация и в юридически лица при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев, Марио Тагарински и Красимир Каракачанов:

В чл. 107:

1. Създава се нова ал. 2 със следния текст:

„(2) Служба „Военна информация” предоставя равна по обем и еднаква по съдържание информация на: президента на Република България; председателя на Народното събрание; министър-председателя и министъра на отбраната.”

2. Досегашните ал. 2 и ал.3 стават съответно ал.3 и ал. 4.

3. Създава се нова ал. 5 със следния текст:

„(5) Назначаването, повишаването и освобождаването от длъжност на военнослужещите от служба „Военна информация” се извършва с акт на директора на службата.”

Комисията подкрепя предложението по т. 1 и по т. 2 и не подкрепя по т. 3.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 107, ал. 2 след израза „страната” се добавя „на президента, председателя на Народното събрание, министър-председателя, министъра на отбраната, началник-щаба на отбраната и командващ Върхожените сили”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 107, който става чл. 101:

Чл. 101. (1) Служба "Военна информация" събира, обработва, анализира, съхранява и предоставя информация в интерес на националната сигурност и отбраната на страната.

(2) Служба „Военна информация” предоставя равна по обем и еднаква по съдържание информация на президента на Република България, председателя на Народното събрание, министър-председателя и на министъра на отбраната.

(3) Министърът на отбраната може да възлага и допълнителни задачи на служба "Военна информация", свързани с националната сигурност и отбраната на страната.

(4) При изпълнение на служебните си задължения военнослужещите от служба "Военна информация" могат да заемат за прикритие и длъжности в държавната администрация и в юридически лица при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Служба „Военна полиция”

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 108. (1) Служба „Военна полиция” е специална служба в Министерството на отбраната за:

1. опазване на реда в министерството и сигурността на личния състав самостоятелно и във взаимодействие с други органи по сигурността и опазването на обществения ред;

2. предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления от общ характер, извършени от или в съучастие със служители на министерството и/или на територията на обекти и съоръжения на министерството;

3. охрана и/или контрол на охраната на мероприятия, обекти и лица от министерството, на транспортни средства, с които се превозват личен състав, имущество, пари, бойна техника, въоръжение, боеприпаси и други общоопасни средства, на складове с въоръжение, боеприпаси и общоопасни средства, както и на чуждестранни военни формирования и военнослужещи, делегации и инспекции, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на отбраната;

4. участие при поддържането на реда във военните формирования, в операции и мисии извън територията на страната;

5. осъществяване самостоятелно и/или във взаимодействие с други органи на антитерористична дейност във въоръжените сили;

6. разследване на авиационни произшествия и инциденти с военни въздухоплавателни средства;

7. събиране, обработване, съхраняване, анализиране, ползване и предоставяне на информация, свързана с изпълнението на функциите на службата;

8. осъществяване на противопожарен контрол в обектите на министерството.

(2) Служба „Военна полиция” осъществява дейността си самостоятелно и/или съвместно с други държавни органи, организации и граждани, които са длъжни да й оказват съдействие и да й предоставят необходимата информация, свързана с изпълнението на функциите по ал. 1.

(3) При упражняване на законоустановените им правомощия органите на служба „Военна полиция” са независими от командирите и началниците в структурата на министерството. Редът за упражняване на правомощията от органите на служба „Военна

полиция” в структурите на служба „Военна информация” се определя от министъра на отбраната.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев, Марио Тагарински и Красимир Каракачанов:

В чл. 108, ал. 1 думата „специална” да се замени със „специализирана”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Неджми Али и Илко Димитров:

В чл. 108:

1. ал. 1, т. 1 да се измени така:

„1. опазване на реда и сигурността в министерството и сигурността на личния състав самостоятелно и във взаимодействие с други служби за сигурност и опазване на обществения ред;”

2. да се създадат нови ал. 4. и ал. 5 със следния текст:

„(4) Директорът на служба „Военна полиция” е подчинен непосредствено на министъра на отбраната.

(5) Служителите от личният състав на служба „Военна полиция” изпълняват военната служба и полагат труд при специфични условия и могат да им се възлагат задачи свързани с непосредствена опасност за живота и здравето им. Условията и реда за изплащане на допълнителни възнаграждения на личният състав на служба "Военна полиция" по чл. 224, ал. 1, т. 1, 2 и 5 и чл. 306, ал. 1, т. 2, 3 и 6 се определят в отделен акт на министъра на отбраната.”

Комисията подкрепя предложението по т. 1, а предложението по т. 2 е отразено на систематичното му място в чл. 100, ал. 2 и 214 и 296.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 108, който става чл. 102:

Чл. 102. (1) Служба „Военна полиция” е специализирана служба в Министерството на отбраната за:

1. опазване на реда и сигурността в министерството и сигурността на личния състав самостоятелно и съвместно с други служби за сигурност и опазване на обществения ред;

2. предотвратяване и разкриване на престъпления от общ характер, извършени от или в съучастие със служители на министерството и/или на територията на обекти и съоръжения на министерството, както и разследване на престъпления в случаите и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;

3. охрана и/или контрол на охраната на мероприятия, обекти и лица от министерството, на транспортни средства, с които се превозват личен състав, имущество, пари, бойна техника, въоръжение, боеприпаси и други общоопасни средства, на складове с въоръжение, боеприпаси и общоопасни средства, както и на чуждестранни военни формирования и военнослужещи, делегации и инспекции, при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната;

4. участие при поддържането на реда във военните формирования в операции и мисии извън територията на страната;

5. осъществяване самостоятелно и/или във взаимодействие с други органи на антитерористична дейност във въоръжените сили;

6. разследване на авиационни произшествия и инциденти с военни въздухоплавателни средства;

7. събиране, обработване, съхраняване, анализиране, ползване и предоставяне на информация, свързана с изпълнението на функциите на службата;

8. осъществяване на противопожарен контрол в обектите на министерството.

(2) Служба „Военна полиция” осъществява дейността си самостоятелно и/или съвместно с други държавни органи, организации и граждани, които са длъжни да ѝ оказват съдействие и да ѝ предоставят необходимата информация, свързана с изпълнението на функциите по ал. 1.

(3) При упражняване на законоустановените им правомощия органите на служба „Военна полиция” са независими от командирите и началниците в структурата на министерството. Редът за упражняване на правомощията от органите на служба „Военна полиция” в структурите на служба „Военна информация” се определя с акт на министъра на отбраната.

Чл. 109. (1) Органи на служба „Военна полиция” са лицата от личния ѝ състав, които имат законоустановени правомощия и чрез които службата осъществява функциите си, както и извънщатните служители.

(2) При изпълнение на функциите си органите на служба „Военна полиция” имат следните правомощия:

1. да извършват оперативно-издирвателна дейност посредством специфични способности и средства, както и чрез използване на специални разузнавателни средства по ред, установен със закон, и чрез привлечени като доброволни сътрудници военнослужещи и граждани при условия и по ред, определени от министъра на отбраната;

2. да задържат до 24 часа и да извършват личен обиск на:

а) служителите на министерството, за които има данни, че са извършили престъпление;

б) лицата, за които има данни, че са извършили престъпление в съучастие със служители от министерството и/или на територията на обекти и съоръжения на министерството;

в) лица, които след надлежно предупреждение съзнателно пречат на военнополойски орган да изпълни служебните си задължения, нарушават обществения ред и не прекратяват своите действия след предупреждение;

г) лица, които се намират на територията на обекти и съоръжения на министерството и чиято самоличност не може да бъде установена;

д) в други случаи, определени със закон или с международен договор, по които Република България е страна;

3. да разкриват, разследват или участват в разследването на престъпления от общ характер по чл. 108, ал. 1, т. 2 при условията и по реда, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс;

4. да изискват, събират и предоставят информация, свързана с поддържането на реда и сигурността на Министерството на отбраната;

5. да събират и съхраняват информация за извършване на полицейска регистрация на лицата по чл. 108, ал. 1, т. 2, за които има данни, че са извършили престъпление от общ характер, по ред, определен от министъра на отбраната;

6. да извършват проверки за установяване на самоличността и действия по идентификация на лицата по чл. 108, ал. 1, т. 2, за които има данни, че са извършили престъпления или нарушения на реда в министерството;

7. да използват физическа сила и помощни средства, както и оръжие като крайна мярка при изпълнение на служебните си функции само ако те не могат да бъдат осъществени по друг начин, при условия и по ред, определен от министъра на отбраната;

8. да контролират спазването на правилата за движение по пътищата от водачите на военни превозни средства и от организирани групи военнослужещи.

(3) Органите на служба „Военна полиция“ могат да издават разпореждания до лицата от министерството. Разпорежданията се издават писмено или устно.

Предложение от народните представители Неджми Али и Илко Димитров:

В чл. 109:

1. ал. 1 да се измени така:

„(1) Органи на служба „Военна полиция“ са военнослужещите и държавните служители от личния ѝ състав, чрез които службата.“

2. да се създаде нова ал. 4 със следния текст:

„(4) Военнослужещите и държавните служители от служба „Военна полиция“ могат да носят оръжие.“

Комисията подкрепя предложението по принцип.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 109, ал. 3 след изрази „министерството“ се добавя „с разрешение на министъра на отбраната“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В ал. 3 на чл. 109 след „министерството“ се добавя текстът „в рамките на своите правомощия“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 109, който става чл. 103:

Чл. 103. (1) Органи на служба „Военна полиция“ са военнослужещите и гражданите служители по служебно правоотношение, чрез които службата осъществява функциите си.

(2) При изпълнение на функциите си органите на служба „Военна полиция“ имат право да:

1. извършват оперативно-издирвателна дейност посредством специфични способности и средства, както и чрез използване на специални разузнавателни средства по ред, установен със Закона за специалните разузнавателни средства, и чрез привлечени като доброволни сътрудници военнослужещи и граждани при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната;

2. задържат за не повече от 24 часа:

а) служител в министерството, за който има данни, че е извършил престъпление;

б) лице, за което има данни, че е извършило престъпление в съучастие със служители от министерството и/или на територията на обекти и съоръжения на министерството;

в) лице, което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на военнополойски орган да изпълни служебните си задължения, наруши общественения ред и не прекратява своите действия;

г) лице, което се намира на територията на обекти и съоръжения на министерството и чиято самоличност не може да бъде установена по начините, посочени в чл. 61, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи;

д) в други случаи, определени със закон или с международен договор, по които Република България е страна;

3. извършват личен обиск на лицата по т. 2; обискът може да бъде извършен само от лице, което принадлежи към пола на обисквания; за всеки случай на извършен обиск се съставя протокол;

4. разкриват и разследват престъпления от общ характер по чл. 102, ал. 1, т. 2;

5. изискват, събират и предоставят информация, свързана с поддържането на реда и сигурността в Министерството на отбраната, по ред определен с акт на министъра;

6. събират и съхраняват информация за извършване на полицейска регистрация на лицата по чл. 102, ал. 1, т. 2, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер по ред, определен с акт на министъра на отбраната;

7. извършват проверки за установяване на самоличността и действия по идентификация на лицата по чл. 102, ал. 1, т. 2, за които има данни, че са извършили престъпления или нарушения на реда в министерството;

8. използват физическа сила и помощни средства, както и оръжие като крайна мярка при изпълнение на служебните си функции само ако те не могат да бъдат осъществени по друг начин, при условия и по ред, определен с акт на министъра на отбраната;

9. контролират спазването на правилата за движение по пътищата от водачите на военни превозни средства и от организирани групи военнослужещи.

(3) От момента на задържането си лицата по ал. 2, т. 2 имат право:

- 1. на защитник;**
- 2. незабавно да се информират за основанията за задържането им на разбираем за тях език;**
- 3. да обжалват пред съда законността на задържането си, като съдът се произнася по жалбата незабавно.**

(4) За задържането органите на служба “Военна полиция” са длъжни незабавно да уведомят лице, посочено от задържания.

(5) Органите на служба „Военна полиция” могат да издават писмени или устни разпореждания до служителите в Министерството на отбраната, в рамките на своите правомощия.

(6) Военнослужещите и цивилните служители по служебно правоотношение от служба „Военна полиция” могат да носят служебно оръжие, при условия и по ред определени с инструкция на ръководителя на службата.

Агенции към министъра на отбраната

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 110. (1) Към министъра на отбраната се създават агенции, които са юридически лица - второстепенни разпоредители с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(2) Структурата и дейността на агенциите се определят с устройствен правилник, приет от Министерския съвет.

Комисията предлага чл. 110 да отпадне.

Национална гвардейска част

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 111. (1) Националната гвардейска част е представително военно формирование и е юридическо лице.

(2) Структурата, организацията и редът за използване на Националната гвардейска част се определят с правилник, приет от Министерския съвет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 111, който става чл. 104.

Инспекторат

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 112. (1) Инспекторатът осигурява изпълнението на контролните функции на министъра на отбраната при провеждане на държавната политика в областта на отбраната.

(2) Инспекторатът се ръководи от главен инспектор на Министерството на отбраната.

(3) Инспекторатът осъществява контрол за спазването на нормативните актове и заповедите на министъра на отбраната и за законосъобразното провеждане на административните дейности в структурите на министерството.

(4) Инспекторатът извършва проверки на бойната подготовка, отбранително-мобилизационната подготовка, войсковия ред и дисциплината и на оперативните способности на формированията от Българската армия.

(5) Инспекторатът извършва проверки по предложенията, сигналите и жалбите на физически или юридически лица до министъра на отбраната и ги уведомява за взетите решения и за предприетите мерки.

(6) Инспекторатът осъществява съдействие и контрол по привеждането в изпълнение на препоръките и предложенията на омбудсмана на Република България.

(7) Организацията на дейността, видовете проверки, както и условията и редът за извършването им се определят с акт на министъра на отбраната.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Агов:

В чл. 112 се добавя нова алинея 6 със следното съдържание:

„(6) Инспекторатът осъществява контрол по спазване на трудовото законодателство”

Останалите алинеи се преномерират.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 112, който става чл. 105:

Чл. 105. (1) Министърът на отбраната осъществява контролните си функции в областта на отбраната чрез Инспекторат.

(2) Инспекторатът се ръководи от главен инспектор на Министерството на отбраната.

(3) Инспекторатът осъществява контрол за спазването на нормативните актове и заповедите на министъра на отбраната и за законосъобразното провеждане на административните дейности в структурите на министерството.

(4) Инспекторатът извършва проверки на бойната подготовка, отбранително-мобилизационната подготовка, войсковия ред и дисциплината и на оперативните способности на формированията от Българската армия.

(5) Инспекторатът извършва проверки по предложенията, сигналите и жалбите на физически или юридически лица до министъра на отбраната и ги уведомява за взетите решения и за предприетите мерки.

(6) Инспекторатът осъществява съдействие и контрол по привеждането в изпълнение на препоръките и предложенията на омбудсмана на Република България.

(7) Организацията на дейността на Инспектората, видовете проверки, както и условията и редът за извършването им се определят с акт на министъра на отбраната.

Военно-спортни формирования, центрове и школи

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 113. (1) Министърът на отбраната може да създава военно-спортни формирования, центрове и школи за високо спортно майсторство, в които може да се изпълнява военна служба.

(2) Структурата, организацията на дейността и численият състав на структурите по ал. 1 се определят с правилник на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 113, който става чл. 106

Други структури

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 114. (1) Националният военноисторически музей е научен и културно-просветен институт, който осъществява дейности по издирване, изучаване, събиране, придобиване, съхраняване, документиране и популяризиране на паметници на културата, свързани с военната история на Република България, както и по проучване, регистриране, опазване и поддържане на военните паметници.

(2) Националният военноисторически музей е юридическо лице – второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(3) Структурата и дейността на Националния военноисторически музей се определят с акт на министъра на отбраната съгласувано с министъра на културата.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 114, който става чл. 107:

Чл. 107. (1) Националният военноисторически музей е културен и научен институт, който осъществява дейности по издирване, изучаване, опазване и представяне на културни ценности и образци с познавателна, образователна и естетическа цел, свързани с военната история на България, при условията и по реда на Закона за културното наследство.

(2) Националният военноисторически музей извършва и дейности по проучване, регистриране, опазване и поддържане на военните паметници.

(3) Националният военноисторически музей е юридическо лице – второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на отбраната.

(4) Устройството и дейността на Националния военноисторически музей се определя с правилник на министъра на отбраната, утвърден от министъра на културата.

Чл. 115. Министерският съвет може да създава и други структури към министъра на отбраната, извън посочените в тази глава.

Комисията предлага чл. 115 да отпадне.

Глава пета
**ПОЛОЖЕНИЕ НА ВОЙНА, ВОЕННО И ИЗВЪНРЕДНО ПОЛОЖЕНИЕ.
МОБИЛИЗАЦИЯ**

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Наименованието на Глава пета се изменя така:

„СЪСТОЯНИЯ НА СИГУРНОСТТА”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава пета.

Раздел I

Положение на война и военно положение

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

Чл. 116. (1) Положение на война и военно положение се обявяват с решение на Народното събрание или с указ на Президента на републиката по установения в Конституцията ред и се оповестяват по всички средства за масово осведомяване.

(2) В акта за обявяване на положение на война или военно положение се посочват нормативните актове, които се прилагат или се отменят.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 116 се правят следните изменения:

1. Създава се нова ал. 1

„(1) Положение на война и военно положение е състояние при което се организира използването на всички национални ресурси за защита на суверенитета, независимостта, териториалната цялост и националните интереси”

2. Алинея 1 става ал. 2

3. Алинея 2 става ал. 3 и в нея след думата „положение” се добавя „се определят и ограниченията на правата и свободите на гражданите и”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 116, който става чл. 108.

Чл. 108. (1) Положение на война и военно положение се обявяват с решение на Народното събрание или с указ на Президента на републиката по установения в Конституцията ред и се оповестяват по всички средства за масово осведомяване.

(2) С акта за обявяване на положение на война или военно положение се посочват нормативните актове, чието действие се спира.

Чл. 117. (1) Положение на война се обявява при въоръжено нападение срещу страната или при необходимост от неотложно изпълнение на международни задължения.

(2) За начало на положение на война се приема часът и денят на обявяването на войната или времето на фактическото започване на бойните действия.

(3) За край на положение на война се приема обявеният час и ден за прекратяване на военните действия, а в случай на продължаването им след обявения час и ден - времето на тяхното фактическо прекратяване.

(4) След обявяване на положение на война се пристъпва към изпълнение на задачите съгласно стратегическите, оперативните и военновременните планове.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 117, който става чл. 109:

Чл. 109. (1) Положение на война се обявява при въоръжено нападение срещу страната или при необходимост от неотложно изпълнение на международни задължения.

(2) За начало на положение на война се приема часът и денят на обявяването на войната или времето на фактическото започване на бойните действия.

(3) За край на положение на война се приема обявеният час и ден за прекратяване на военните действия, а в случай на продължаването им след обявения час и ден - времето на тяхното фактическо прекратяване.

(4) След обявяване на положение на война започва изпълнението на задачите съгласно стратегическите, оперативните и военновременните планове.

Чл. 118. В случай на внезапно въоръжено нападение на територията на страната въоръжените сили предприемат всички необходими мерки за отблъскване на нападението, без да се чака обявяване на положение на война.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 118, който става чл. 110.

Чл. 119. (1) Военно положение се обявява при заплаха от въоръжено нападение или от война на цялата или на част от територията на страната.

(2) За начало на военно положение се приема часът и денят на обявяването му, а за край - часът и денят за обявяване на положение на война или отменянето на военно положение.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 119, който става чл. 111.

Чл. 120. След обявяване на военно положение започва изпълнението на задачите съгласно стратегическите, оперативните и военновременните планове или на частта от тях, съответстваща на степента на заплахата.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 120, който става чл. 112.

Чл. 121. При обявяване на положение на война или на военно положение отбраната на страната и осигуряването на вътрешния ред преминават под ръководството

на върховния главнокомандващ и създадените от него органи за ръководство на отбраната.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 121 се отменя.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 121 се правят следните промени:

- 1. Досегашният текст става алинея 1 и завършва до думата „главнокомандващ“.*
- 2. Създава се нова алинея 2 със следното съдържание.*

„(2) Решенията за действията на въоръжените сили и структурите на отбраната се вземат от МС с участието на представител на президента, привеждат се в изпълнение от Министерството на отбраната и другите министерства и ведомства и подлежат на контрол от Народното събрание.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 121, който става чл. 113.

Чл. 122. (1) С въвеждането на положение на война или военно положение, или с фактическото започване на военните действия Президентът на републиката формира Върховно главно командване.

(2) Върховното главно командване подпомага върховния главнокомандващ при ръководството на отбраната и въоръжените сили.

(3) Върховното главно командване включва министър-председателя, министъра на отбраната, министъра на вътрешните работи, министъра на външните работи, министъра на транспорта, министъра на икономиката и енергетиката, министъра на регионалното развитие и благоустройството, министъра на извънредните ситуации, министъра на финансите, началника на отбраната, председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, председателя на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения и други лица, определени от върховния главнокомандващ.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

В чл. 122 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 „президентът на републиката формира“ се заменят с „Министерският съвет изпълнява функциите на“.

2. Алинея 2 и 3 се отменят.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 122, ал. 3, след думите „Държавната агенция за информационни технологии и съобщения” да се добави запетая и думите: „Щаба на Върховното главно командване”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Член 122 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 122, който става чл. 114.

Чл. 123. (1) При обявяване на положение на война или на военно положение началникът на отбраната е главнокомандващ на въоръжените сили.

(2) В Щаба на Върховното главно командване се включват длъжностни лица от Щаба на отбраната и от други структури, определени от върховния главнокомандващ.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 123 алинея 2 придобива следния вид:

„(2) В Щаба на Върховното главно командване се включват длъжностни лица от структури, определени от Върховния главнокомандващ.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 123 се отменя.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 123, ал. 2, се изменя така:

„(2) Щабът на Върховното главно командване включва щаба на отбраната и длъжностни лица от други структури, определени от върховния главнокомандващ.”

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Алинея 2 на чл. 123 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 123, който става чл. 115:

Чл. 115. (1) При обявяване на положение на война или на военно положение началникът на отбраната е главнокомандващ на въоръжените сили.

(2) Към Върховното главно командване се създава Щаб, в който се включват длъжностни лица от Щаба на отбраната и от други структури, определени от върховния главнокомандващ.

Чл. 124. (1) По време на положение на война или на военно положение българските граждани изпълняват конституционното си задължение за защитата на отечеството при условия и по ред, определени в актовете на върховния главнокомандващ.

(2) По време на положение на война или на военно положение службата във въоръжените сили е военновременна служба.

Комисията предлага чл. 124 да отпадне.

Чл. 125. (1) От часа и деня на обявяване на положение на война или на военно положение започва военновременната служба на:

1. военнослужещите и служителите от специализираните формирования от въоръжените сили по чл. 52, ал. 2;
2. резервистите по чл. 280, ал. 2;
3. обучаващите се във военните училища.

(2) За лицата, които не са положили военна клетва, военновременната служба започва след полагането ѝ.

(3) Резервистите по ал. 1, т. 2 се смятат на военновременна служба от момента на оповестяването им.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 125, който става чл. 116:

Чл. 116. (1) От часа и деня на обявяване на положение на война или на военно положение започва военновременната служба на:

1. военнослужещите и служителите от специализираните формирования от въоръжените сили по чл. 50, ал. 2;
2. резервистите, намиращи се в момента във въоръжените сили;
3. курсантите.

(2) За лицата, които не са положили военна клетва, военновременната служба започва след полагането ѝ.

(3) Резервистите с мобилизационно назначение се смятат на военновременна служба от момента на оповестяването им.

Чл. 126. Военновременната служба се организира и изпълнява съобразно уставите на въоръжените сили и актовете на върховния главнокомандващ.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 126 се изменя така:

„Чл. 126. Редът за преминаване на военновременната служба се урежда с акт на министерския съвет.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 126, който става чл. 117.

Чл. 127. Заплащането на възнагражденията и обезщетенията на служещите на военновременна служба се извършва при условия и по ред, определени с отделен закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 127, който става чл. 118.

Чл. 128. Действието на договорите за обучение на обучаемите във висшите военни училища се спира за срока на военновременната им служба.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 128, който става чл. 119:

Чл. 119. Изпълнението на договорите за обучение на курсантите във висшите военни училища се спира за срока на военновременната им служба.

Чл. 129. Станалите негодни за военновременна служба се освобождават от служба във въоръжените сили.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 129, който става чл. 120:

Чл. 120. Негодните за военновременна служба се освобождават от служба във въоръжените сили.

Чл. 130. Военновременната служба във въоръжените сили се прекратява при условия и по ред, установени с акта за демобилизацията.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 130, който става чл. 121.

Раздел II

Извънредно положение

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 131. (1) При възникване на опасност от въвличане на Република България във военнополитическа криза или във въоръжен конфликт извън случаите по чл. 117 и 119 на територията на страната или на част от нея може да се обяви извънредно положение.

(2) Извънредно положение се обявява с решение на Народното събрание или с указ на Президента на републиката по установения в Конституцията ред и се оповестява по всички средства за масово осведомяване.

(3) За начало на извънредно положение се приема часът и денят на обявяването му, а за край - часът и денят на отменянето на положението.

(4) В решението или в указа по ал. 2 се определят задачите, числеността, срокът за използване и ръководство на съответните формирования от въоръжените сили.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Предложение за нова алинея първа на чл. 131:

„Състояние на непосредствена заплаха от възникване на военни действия”.

Предложение за нова редакция на ал.1 от чл. 131, която става алинея втора от същия член.

„При непосредствена заплаха от възникване на военни действия, на територията на страната или на част от нея може да се обяви извънредно положение.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 131, който става чл. 122:

Чл. 122. (1) При възникване на опасност от въвличане на Република България във военнополитическа криза или във въоръжен конфликт извън случаите по чл. 109 и 111 на цялата или на част от територията на страната може да се обяви извънредно положение.

(2) Извънредно положение се обявява с решение на Народното събрание или с указ на Президента на републиката по установения в Конституцията ред и се оповестява по всички средства за масово осведомяване.

(3) За начало на извънредно положение се приема часът и денят на обявяването му, а за край - часът и денят на неговото отменяне.

(4) С решението или с указа по ал. 2 се определят задачите, числеността, срокът за използване и ръководството на формированията от въоръжените сили.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Създава се Раздел IIa с наименование „НАПРЕЖЕНИЕ” с чл. 131a

„Чл. 131a (1) Състояние на ясно определен и значителен риск за възникване на политическа криза с потенциал за въздействие върху интересите на страната с използване на въоръжено насилие.

(2) Състоянието напрежение се въвежда с акт на министерския съвет. В акта се определят и режима за работа и задачите на администрацията и въоръжените сили.”

Комисията не подкрепя предложението.

Раздел III

Мерки и ограничения при положение на война, военно или извънредно положение

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел III.

Чл. 132. При обявяване на положение на война, военно положение или извънредно положение компетентните органи и въоръжените сили извършват:

1. обща мобилизация, с изключение на случаите на въвеждане на извънредно положение;
2. действия и мерки за охрана на обекти, потенциално застрашени от терористични атаки;
3. ограничаване или въвеждане на пълна забрана на полети на граждански въздухоплавателни средства и особен режим на корабоплаване в териториалното море и вътрешните морски води на страната;
4. засилен контрол или забрана за преминаване през държавната граница на Република България;
5. ограничаване на движението по основни пътни артерии и на обществения транспорт;
6. ограничаване движението на влакове и въвеждане на пълен контрол върху пътниците и товарите;
7. ограничаване свободното придвижване и установяване на засилен контрол над гражданите и превозните средства;
8. осъществяване на засилен контрол върху обектите от критичната инфраструктура на страната;
9. ограничаване или забрана на достъпа до държавни учреждения;
10. други мерки - при необходимост от защита на националния интерес, живота и здравето на гражданите, които не противоречат на международните правни актове, гарантиращи защитата на човешките права в условията на война.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 132, който става чл. 123:

Чл. 123. При обявяване на положение на война, военно положение или извънредно положение държавните органи и въоръжените сили:

1. извършват обща мобилизация, с изключение на случаите на обявяване на извънредно положение;
2. прилагат действия и мерки за охрана на обекти, застрашени от терористични актове;
3. ограничават или забраняват полети на граждански въздухоплавателни средства и въвеждат особен режим на корабоплаване в териториалното море и вътрешните морски води на страната;
4. контролират или забраняват преминаването през държавната граница на Република България;
5. ограничават движението по основни пътни артерии;
6. ограничават движението на влакове и установяват контрол върху пътниците и товарите;
7. ограничават свободното придвижване и установяват контрол върху гражданите и превозните средства;
8. контролират обектите от критичната инфраструктура на страната;
9. ограничават или забраняват достъпа до държавни учреждения;

10. при необходимост от защита на националния интерес, живота и здравето на гражданите прилагат и други мерки, които не противоречат на международните актове, гарантиращи защитата на човешките права в условията на война.

Чл. 133. При обявяване на положение на война или на военно положение Министерският съвет разрешава използването на държавните резерви и военновременните запаси.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 133, който става чл. 124.

Чл. 134. (1) При обявяване на извънредно положение ведомствата по ал. 1 предоставят на Министерството на отбраната пълния обем информация, свързана с изпълнението на задачите по отбраната на страната.

(2) При обявяване на положение на война или военно положение Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на външните работи, Националната разузнавателна служба и Държавна агенция „Национална сигурност” предоставят на Върховното главно командване пълния обем информация, свързана с изпълнение на задачите по отбраната на страната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 134, който става чл. 125:

Чл. 125. (1) При обявяване на положение на война или военно положение министърът на отбраната, министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи, директорът на Националната разузнавателна служба и председателят на Държавната агенция „Национална сигурност” предоставят на върховния главнокомандващ пълен обем информация, свързана с изпълнение на задачите по отбраната на страната.

(2) При обявяване на извънредно положение ръководителите на ведомствата по ал. 1 предоставят на министъра на отбраната пълния обем информация, свързана с изпълнението на задачите по отбраната на страната.

Чл. 135. При обявяване на положение на война или военно положение Върховното главно командване възлага на юридическите лица и другите организации изпълнението на поръчки за доставки или услуги за нуждите на отбраната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 135, който става чл. 126:

Чл. 126. При обявяване на положение на война или военно положение върховният главнокомандващ възлага на юридическите лица с военновременни задачи изпълнението на поръчки за доставки или услуги за нуждите на отбраната.

Чл. 136. Държавата и съставът на въоръжените сили не отговарят за вреди на трети лица, когато са причинени при осъществяване на бойни действия и при отбраната на страната в условията на положение на война, военно положение или извънредно положение.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 136, който става чл. 127.

Чл. 127. Държавата и въоръжените сили не отговарят за вреди на трети лица, когато са причинени при осъществяване на бойни действия и при отбраната на страната при положение на война.

Раздел IV

Мобилизация

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел IV.

Чл. 137. (1) Мобилизацията е комплекс от мероприятия за преминаване на въоръжените сили и специализираните формирования по чл. 52, ал. 2 от мирновременна към военновременна организация и дейност.

(2) Условието и редът за провеждане на мобилизация се определят с наредба на Министерския съвет.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 137, който става чл. 128.

Чл. 128. (1) Мобилизацията е процес за преминаване на въоръжените сили и специализираните формирования по чл. 50, ал. 2 от мирновременна към военновременна организация и дейност.

(2) Условието и редът за провеждане на мобилизация се определят с наредба на Министерския съвет.

Чл. 138. (1) Мобилизацията може да бъде обща или частична.

(2) Обща мобилизация се извършва в случай на:

1. внезапно въоръжено нападение или нахлуване на чужди войски на територията на страната;

2. обявяване на положение на война;

3. заплахата от въоръжено нападение или война и обявяване на военно положение на територията на цялата страна.

(3) Частична мобилизация се извършва при обявяване на военно положение на част от територията на страната и при други случаи, изискващи провеждането на мобилизация.

(4) За срока на участие в мобилизационно мероприятие резервистите и техните семейства не могат да бъдат принудително изваждани от жилищата, в които живеят. Изпълнението на постановените срещу тях съдебни решения и заповеди за изваждане се спира до изтичането на срока на службата.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към чл. 138 да се създадат две нови алинеи 4 и 5 със следния текст:

„(4). Военнослужещите, загубили трудоспособността си вследствие на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на военно служба – кадрова, в мобилизационния или постоянния резерв ползват права на военноинвалиди, след като

бъдат регистрирани в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, съгласно Закона за военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 138 да се създадат две нови алинеи 4 и 5 със следния текст:

„/4/. Военнослужещите, загубили трудоспособността си вследствие на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на военно служба – кадрова, в мобилизационния или постоянния резерв ползват права на военноинвалиди, след като бъдат регистрирани в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, съгласно Закона за военноинвалидите и военнопострадалите.”

„/5/. Роднините на военнослужещите, по ал. 4, след като бъдат регистрирани в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, съгласно Закона за военноинвалидите и военнопострадалите, ползват правата на военнопострадали.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 138 се създават нови ал. 5 и 6:

„(5/. Военнослужещите, загубили трудоспособността си вследствие на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на военна служба, в мобилизационния или постоянния резерв ползват права на военноинвалиди, след като бъдат регистрирани в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, съгласно Закона за военноинвалидите и военнопострадалите.”

„(6). Роднините на военнослужещите, по ал. 4, след като бъдат регистрирани в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, съгласно Закона за военноинвалидите и военнопострадалите, ползват правата на военнопострадали.”

Предложението беше оттеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 138, който става чл. 129.

Глава шеста

ОХРАНА И ОТБРАНА НА ТЕРИТОРИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И НА ОБЕКТИ ОТ КРИТИЧНАТА ИНФРАСТРУКТУРА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава шеста.

Охрана на държавната граница

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 139. (1) Охраната на въздушното пространство на Република България се осъществява от Българската армия.

(2) Охраната на държавната граница на Република България се осъществява от Министерството на вътрешните работи.

Предложение от народния представител Христо Кирчев:

Член 139 се изменя така:

„Чл. 139. (1) Охраната на териториалното море, въздушното и прилежащото космическото пространство над територията на страната е съвместната дейност на държавни и недържавни органи и организации, координирана от министерството на отбраната.

(2) Защитата на териториалното море, въздушното и прилежащото космическо пространство се осъществява от въоръжените сили.

(3) Организацията на взаимодействието при защитата на териториалното море, въздушното и космическото пространство и охраната на държавната граница при различните състояния на сигурността се регламентира с акт на министерския съвет.

(4) Съвместната дейност по охраната на териториалното море, въздушното и прилежащото космическото пространство над територията на страната между държавните и недържавни органи и организации се урежда с акт на министерския съвет

(5) Охраната на държавната граница на Република България се осъществява от Министерството на вътрешните работи.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 139, който става чл. 130:

Чл. 130. (1) Охраната на въздушното пространство на Република България се осъществява от Българската армия.

(2) Охраната на държавната граница на Република България се осъществява от съответните структури на Министерството на вътрешните работи.

Отбрана на територията на Република България

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 140. (1) Отбраната на територията, териториалното море и въздушното пространство на страната се осъществява от въоръжените сили самостоятелно или съвместно с формирования от въоръжените сили на съюзни държави.

(2) При осъществяване на отбраната на страната режимът на плаване на корабите в териториалното море, вътрешните води, пристанищата и рейдовете се определя от министъра на отбраната съгласувано с министъра на транспорта и с министъра на вътрешните работи.

(3) При осъществяване на отбраната на страната режимът на въздухоплаване във въздушното пространство на Република България се определя от министъра на отбраната и министъра на транспорта.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 140, който става чл. 131:

Чл. 131. (1) Отбраната на територията, териториалното море и въздушното пространство на страната се осъществява от въоръжените сили самостоятелно или съвместно с формирания от въоръжените сили на съюзни държави.

(2) При осъществяване на отбраната на страната режимът на плаване на корабите в териториалното море, вътрешните води, пристанищата и рейдовете се определя с акт на министъра на отбраната след съгласуване с министъра на транспорта и с министъра на вътрешните работи.

(3) При осъществяване на отбраната на страната режимът на въздухоплаване във въздушното пространство на Република България се определя с акт на министъра на отбраната и на министъра на транспорта.

Охрана и отбрана на обекти от критичната инфраструктура на Република България

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 141. (1) Въоръжените сили изпълняват задачите по охрана и отбрана на обекти от критичната инфраструктура при условия и по ред, определени в утвърдените оперативни планове.

(2) Участието на военни формирания в предотвратяване на терористични актове с опасни за населението последици и в преодоляване на последиците от тях се извършва в съответствие с утвърдени планове за действие в тези условия.

(3) Военни формирания на въоръжените сили могат да вземат участие в отбраната на обекти от критичната инфраструктура на други държави и в преодоляването на последиците от терористични актове с опасни последици за населението, настъпили на територията на съседни държави, при условия и по ред, установени с международен договор.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 141, който става чл. 132:

Чл. 132. (1) Въоръжените сили изпълняват задачите по охрана и отбрана на обекти от критичната инфраструктура при условия и по ред, определени в оперативните планове.

(2) Участието на военни формирания в предотвратяване на терористични актове и в преодоляване на последиците от тях, се извършва в съответствие с планове за действие в тези условия.

(3) Военни формирания на въоръжените сили могат да вземат участие в отбраната на обекти от критичната инфраструктура на други държави и в преодоляването на последиците от терористични актове, настъпили на територията на съседни държави, при условия и по ред, определени с международен договор.

Глава седма
ВОЕННА СЛУЖБА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава седма.

Раздел I

Общи положения

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздел I.

Чл. 142. (1) Военната служба е държавна служба за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на страната, изпълнявана в мирно и във военно време.

(2) Военната служба се изпълнява съгласно Конституцията, този закон, правилника за прилагането му и уставите на въоръжените сили.

(3) Уставите на въоръжените сили се утвърждават от министъра на отбраната и се обнародват в "Държавен вестник".

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 142 в ал. 3 думите „от министъра на отбраната” се заменят с израза „от Министерския съвет”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл.142 се правят следните изменения:

а.) в алинея 1 отпада текстът „държавна служба”;

б.) създава се нова алинея 2 със следното съдържание

„(2) военната служба се изпълнява като професия в Българската армия, Министерството на отбраната и в структурите на подчинение на министъра на отбраната при условия и по ред, определени в този закон и в сключения договор.”

Останалите алинеи се преномерират.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 142, който става чл. 133:

Чл. 133. (1) Военната служба е държавна служба за подготовка и осъществяване на въоръжена защита на страната.

(2) Военната служба се изпълнява по служебно правоотношение при условия и по ред, определени с този закон, с правилника за прилагането му и с уставите на въоръжените сили.

Чл. 143. (1) Военната служба се изпълнява като професия във военните формирования и структурите на Министерството на отбраната на територията на страната и извън нея.

(2) Военна служба извън територията на Република България може да се изпълнява:

1. в състава на български или многонационални формирования;
2. в задграничните представителства на Република България;
3. на национални или международни длъжности в щабове и/или органи на международни организации или на други международни инициативи.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 143, който става чл. 134.

Чл. 144. Военната служба се изпълнява по служебно правоотношение, което възниква, изменя се и се прекратява между военнослужещия и министъра на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице, при условия и по ред, определени с този закон и с правилника за прилагането му.

Комисията предлага чл. 144 да отпадне.

Чл. 145. Военнослужещите са офицери, сержанти (старшини) и войници (матроси).

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 145, който става чл. 135.

Висш команден състав

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 146. (1) Офицерите, заемащи длъжности, са които се изискват висши офицерски звания, са висш команден състав.

(2) Длъжностите, за които се изискват висши офицерски звания, се утвърждават от Президента на републиката по предложение на Министерския съвет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 146, който става чл. 136.

Военни звания

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 147. При приемането на военна служба на военнослужещите се присвояват военни звания.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 147, който става чл. 137.

Чл. 148. Военните звания са:

**В Сухопътните сили и във
Военновъздушните сили**

1. Войнишки звания

Редник

Ефрейтор

2. Сержантски звания

Младши сержант

Сержант

Старши сержант

Старшина

Офицерски кандидат

3. Младши офицерски звания

Лейтенант

Старши лейтенант

Капитан

4. Старши офицерски звания

Майор

Подполковник

Полковник

5. Висши офицерски звания

Бригаден генерал

Генерал-майор

Генерал-лейтенант

Генерал

Във Военноморските сили

Матрос

Старши матрос

Старшински звания

Старшина II степен

Старшина I степен

Главен старшина

Мичман

Офицерски кандидат

Лейтенант

Старши лейтенант

Капитан-лейтенант

Капитан III ранг

Капитан II ранг

Капитан I ранг

Комодор

Контраадмирал

Вицеадмирал

Адмирал

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 148, който става чл. 138.

Принципи на приемане и изпълнение на военната служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 149. Приемането и изпълнението на военна служба от военнослужещите се основава на следните принципи:

1. централизирано планиране и управление на подбора и професионалното развитие на военнослужещите;

2. равни възможности, основани на предварително установени изисквания и критерии за заемане на длъжности във въоръжените сили;

3. прилагане на мотивационни механизми и публични процедури за назначаване, кариерно и кадрово развитие и за прекратяване на правоотношението за изпълнение на военна служба.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 149, който става чл. 139.

Чл. 150. (1) При изпълнение на военната служба се използва само български език.

(2) За изпълнението на конкретна задача на военнослужещите може да се възлага използването на друг език.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 150, който става чл. 140:

Чл. 140. (1) При изпълнение на военната служба се използва само български език.

(2) За изпълнението на конкретна задача военнослужещите може да използват друг език.

Предложение на народния представител Станчо Тодоров за нов чл. 150а:

„Мирновременна военна служба

Чл. 150а Мирновременната военна служба се изпълнява от кадрови и наборни военнослужещи.

(1) Наборната военна служба е задължителна за всички младежи, навършили 18-годишна възраст и се изпълнява в срок от шест месеца.

(2) Попълнението с личен състав от наборни военнослужещи е 20 % от общия числен редови състав на Българската армия.

(3) Наборната военна служба се изпълнява разделно и само в учебни центрове за подготовка и придобиване на военноотчетна специалност (ВОС).

(4) За кадрови военнослужещи се приемат само отслужилите наборна военна служба.”

На основание чл. 71, ал. 2, изр. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, Комисията не гласува предложението, тъй като е извън обхвата на приетия на първо гласуване законопроект.

Изисквания за приемане на военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 151. (1) На военна служба се приемат български граждани, които отговарят на следните изисквания:

1. да имат висше образование по специалността, за която кандидатстват - за офицерите, и средно или по-високо образование - за сержантите (старшините) и войниците (матросите);

2. да не са по-възрастни от 40 години - за офицерите, 33 години - за сержантите (старшините), и 32 години - за войниците;

3. да са годни за военна служба;
4. да не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията, или да не са освободени от наказателна отговорност за извършено умишлено престъпление от общ характер;
5. срещу тях да няма образувано досъдебно или съдебно производство за умишлено престъпление от общ характер;
6. да нямат друго гражданство;
7. да не са освобождавани от военна служба поради наложено дисциплинарно наказание "уволнение";
8. да покриват нормативите за физическа годност, определени в акт на министъра на отбраната.

(2) На длъжности, за които се изисква разрешение за достъп до класифицирана информация, могат да се назначават само лица, получили съответното разрешение при условията и по реда на Закона за защита на класифицираната информация.

(3) Министърът на отбраната може да приема на военна служба и лица с особени заслуги към Република България в обществената и икономическата сфера, в областта на науката, технологията, културата или спорта, които не отговарят на изискванията на ал. 1, т. 1, 2 или 8.

(4) Министърът на отбраната може да определи длъжности за войници (матроси), които да се заемат от лица с основно образование, когато за заемане на длъжността не се изисква достъп до класифицирана информация.

(5) Министърът на отбраната може да определи длъжности за военнослужещи, които могат да се заемат от лица с двойно или с чуждо гражданство или без гражданство, при спазване изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

(6) Годността по ал. 1, т. 3 за военна служба се определя от военномедицински органи и психолози при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 151 се правят следните изменения:

1. АLINEЯ 5 се заличава.

2. АLINEЯ 6 става аLINEЯ 5.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 151, аLINEИ 3 и 4 да отпаднат. Досегашните аLINEИ 5 и 6 да се прономероват съответно на 3 и 4.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 151, т. 2 цифрата „32” се заменя с „30” и се правят следните промени:

1. Алинея 3 да отпадне.
2. Алинея 4 да отпадне.
3. Алинея 5 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Алинеи 4 и 5 на чл. 151 се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 151, който става чл. 141:

Чл. 141. (1) На военна служба се приемат български граждани, които отговарят на следните изисквания:

1. имат висше образование по специалността, за която кандидатстват - за офицерите, и средно или по-високо образование - за сержантите (старшините) и войниците (матросите);

2. не са по-възрастни от 40 години - за офицерите, 33 години - за сержантите (старшините), и 32 години - за войниците;

3. годни са за военна служба;

4. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията;

5. срещу тях няма образувано наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер;

6. нямат друго гражданство;

7. не са освобождавани от военна служба поради наложено дисциплинарно наказание "уволнение";

8. покриват нормативите за физическа годност, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Годността за военна служба по ал. 1, т. 3 се определя от военномедицински органи и психолози при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) Министърът на отбраната може да приема на военна служба и лица с особени заслуги към Република България в обществената и икономическата сфера, в областта на науката, технологията, културата или спорта, които не отговарят на изискванията на ал. 1, т. 1, 2 и 8.

(4) Министърът на отбраната може да определи длъжности за войници (матроси), които да се заемат от лица с основно образование, когато за заемане на длъжността не се изисква достъп до класифицирана информация.

(5) Министърът на отбраната може да определи длъжности за военнослужещи, които да се заемат от лица с двойно или с чуждо гражданство или без гражданство, при спазване на изискванията на Закона за защита на класифицираната информация.

Обучение за приемане на военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 152. (1) Условието и редът за приемане във военните академии и във висшите военни училища се определят ежегодно с наредба на министъра на отбраната. Броят на приеманите и на обучаващите се във висшите военни училища се съобразява с потребностите на въоръжените сили за десетгодишни периоди.

(2) Приетите във висшите военни училища за нуждите на Министерството на отбраната сключват договори за обучение с началника на съответното училище.

(3) Правата и задълженията на обучаващите се по ал. 1 се определят с правилниците за устройството и дейността на военните академии и на висшите военни училища и в сключения договор за обучение.

(4) Завършилите редовна форма на обучение във висшите военни училища са длъжни да изпълняват военна служба за срок, не по-кратък от 10 години.

(5) Обучението във военните училища на лицата, ненавършили пълнолетие, се извършва след сключване на договор за обучение, който се подписва от тях със съгласието на техните родители или попечители.

(6) Заповедта за приемане на военна служба на завършилите висши военни училища се издава след завършване на обучението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 152, който става чл. 142:

Чл. 142. (1) Условието и редът за приемане във военните академии и във висшите военни училища се определят ежегодно с наредба на министъра на отбраната. Броят на приеманите във висшите военни училища се определя в съответствие с потребностите на въоръжените сили за десетгодишни периоди.

(2) Приетите във висшите военни училища за нуждите на Министерството на отбраната сключват договори за обучение с началника на училището.

(3) Обучението във военните училища на лицата, ненавършили пълнолетие, се извършва след сключване на договор за обучение, който се подписва от тях със съгласието на техните родители или попечители.

(4) Правата и задълженията на обучаващите по ал. 1 се определят с правилниците за устройството и дейността на военните академии и на висшите военни училища и в договора за обучение.

(5) Завършилите редовна форма на обучение във висшите военни училища за нуждите на Министерството на отбраната са длъжни да изпълняват военна служба за срок, не по-кратък от 10 години.

(6) Заповедта за приемане на военна служба на завършилите висши военни училища се издава след завършване на обучението.

Договори със студенти от висши училища

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 153. (1) За нуждите на Министерството на отбраната може да се сключи договор със студенти, обучаващи се във висши училища в страната и в чужбина, на които се предоставя стипендия и/или други социални придобивки. Договорът се сключва от министъра на отбраната или от упълномощено от него длъжностно лице и в него се определят правата и задълженията на страните.

(2) По реда на ал. 1 могат да се сключват и договори с ученици от средните училища и професионалните колежи, като за ненавършилите пълнолетие договорът се подписва от тях със съгласието на техните родители или попечители.

(3) Подборът на студентите и учениците по ал. 1 и 2 се извършва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(4) Завършилите обучението са длъжни да работят в Министерството на отбраната за срок, не по-кратък от 10 години.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 153, който става чл. 143:

Чл. 143. (1) За нуждите на отбраната министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице може да сключи договор със студент във висше училище в страната или в чужбина, за предоставяне на стипендия и други условия във връзка с обучението с цел придобиване на професионална квалификация за изпълнение на служба в Министерството на отбраната за срок не по-малък от 10 години.

(2) Договор при условията на ал. 1 може да бъде сключен и с ученик в средно училище или професионален колеж. Договорът се сключва с ученика, а ако е непълнолетен – и със съгласието на неговите родители или попечител.

(3) Подборът на студентите и учениците по ал. 1 и 2 се извършва по ред, определен с акт на министъра на отбраната.

Чл. 154. (1) На военна служба се приемат и лица, завършили граждански средни или висши училища след провеждане на конкурс. Те преминават начална военна подготовка във висшите военни училища, в професионалните колежи или в учебните центрове.

(2) Условията и редът за провеждане на конкурсите, както и за придобиване и повишаване на военната квалификация на лицата по ал. 1 се уреждат с правилника за прилагане на закона.

(3) Лицата по ал. 1 са длъжни да изпълняват военна служба за срок, не по-кратък от 10 години за офицерите, 5 години за сержантите (старшините) и 3 години за войниците (матросите).

(4) Срокът по ал. 3 за офицерите и сержантите (старшините) при първоначално постъпване на военна служба включва една година изпитателен срок, считано от датата на встъпване в длъжност. В срока за изпитване министърът на отбраната или

упълномощено от него длъжностно лице може да прекрати правоотношението за изпълнение на военна служба без предизвестие.

(5) Срокът за изпитване не тече през време на обучението и когато военнослужещият е в законоустановен отпуск.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 154, който става чл. 144:

Чл. 144. (1) На военна служба въз основа на конкурс се приема и лице, завършило гражданско средно или висше училище. То преминава начална военна подготовка във висше военно училище, в професионален колеж или в учебен център.

(2) Условието и редът за провеждане на конкурсите, както и за придобиване и повишаване на военната квалификация на лицата по ал. 1 се определят с правилника за прилагане на закона.

(3) Лицата по ал. 1 са длъжни да изпълняват военна служба за срок, не по-малък от 10 години - за офицерите, 5 години - за сержантите (старшините) и 3 години - за войниците (матросите).

(4) При първоначално постъпване на военна служба срокът по ал. 3 за офицерите и сержантите (старшините) включва една година изпитателен срок, смятано от датата на встъпване в длъжност. В срока за изпитване министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице може да прекрати правоотношението за изпълнение на военна служба без предизвестие.

(5) Срокът за изпитване не тече през време на обучението и когато военнослужещият е в отпуск.

Чл. 155. (1) След завършване на обучение за нуждите на Министерството на отбраната с цел повишаване на квалификацията или придобиване на нова квалификация от военнослужещите сроковете по чл. 142, ал. 4, чл. 143, ал. 4 и чл. 144, ал. 3 се удължават след:

1. завършване на военна академия – с 5 години;
2. придобиване на образователна и научна степен „доктор” – с 5 години;
3. придобиване на образователно-квалификационна степен „магистър” по гражданска специалност – с 4 години;
4. придобиване на образователно-квалификационна степен „бакалавър” по гражданска специалност – с 3 години;
5. завършване на професионален колеж – с 5 години;
6. завършване на курс с продължителност повече от 6 месеца – с 2 години.

(2) При виновно неизпълнение на задължението му по ал. 1 военнослужещият възстановява на Министерството на отбраната разходите за обучението, съответстващо на неизпълнението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 155, който става чл. 145.

Раздел II

Приемане, преминаване и освобождаване от военна служба

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на заглавието на раздел II: „Приемане, изпълнение и освобождаване от военна служба”.

Органи по назначаване, повишаване и освобождаване от военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 156. Приемането на военна служба, назначаването и освобождаването от длъжност и от военна служба, както и повишаването и понижаването на военнослужещите във военно звание се извършва:

1. на офицерите от висшия команден състав – с указ на Президента на републиката по предложение на Министерския съвет; указът на президента се приподписва от министър-председателя; изпълнението на указа се възлага на министъра на отбраната;

2. на останалите офицери - със заповед на министъра на отбраната или на оправомощени от него длъжностни лица;

3. на сержантите (старшините) и на войниците (матросите) - със заповед на оправомощени от министъра на отбраната длъжностни лица.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 156, който става чл. 146.

Писмено заявление за приемане на военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 157. (1) За приемане на военна служба в Министерството на отбраната кандидатът подава писмено заявление за назначаване.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат необходимите документи за заемането на съответната длъжност, определени от министъра на отбраната.

(3) При подаването на заявлението за приемане на военна служба кандидатът подписва декларация за наличие на обстоятелствата по чл. 151, ал. 1, т. 4 - 7 и за липсата на обстоятелствата по чл. 198.

(4) За приемане на военна служба завършилите висше военно училище подават декларациите по ал. 3.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 157, който става чл. 147:

Чл. 147. (1) За приемане на военна служба в Министерството на отбраната кандидатът подава писмено заявление.

(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат необходимите документи за заемането на съответната длъжност, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) При подаването на заявлението кандидатът подписва декларация за наличие на обстоятелствата по чл. 141, ал. 1, т. 4 - 7 и за липсата на обстоятелствата по чл. 188.

(4) За приемане на военна служба завършилите висше военно училище подписват декларациите по ал. 3.

Заповед за приемане на военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 158. (1) Правоотношението по изпълнение на военната служба възниква въз основа на заповед за приемане на военна служба.

(2) Заповедта по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа:

1. правното основание за назначаване на длъжност;
2. имената и длъжността на лицето, което издава заповедта;
3. трите имена на назначаваното лице;
4. присвоеното военно звание;
5. наименованието на длъжността, на която се назначава;
6. размера на основното месечно възнаграждение и допълнителните възнаграждения;
7. датата на издаване;
8. подписа на лицето, издало заповедта.

(3) В заповедта могат да се определят мястото на службата, както и допълнителни условия, свързани със спецификата на длъжността.

(4) Заповедта се издава от министъра на отбраната или от упълномощено от него длъжностно лице.

(5) Заповедта се връчва на назначеното лице срещу подпис.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 158, който става чл. 148:

Чл. 148. (1) Правоотношението по изпълнение на военната служба възниква въз основа на заповед за приемане на военна служба.

(2) Заповедта по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа:

1. правното основание за назначаване на длъжност;
2. имената и длъжността на лицето, което издава заповедта;
3. трите имена на назначаваното лице;
4. присвоеното военно звание;
5. наименованието на длъжността, на която се назначава;
6. размера на основното месечно възнаграждение и допълнителните възнаграждения;
7. датата на издаване;

8. подписа на лицето, издало заповедта.

(3) В заповедта могат да се определят мястото на службата, както и допълнителни условия, свързани със спецификата на длъжността.

(4) Заповедта се връчва на назначеното лице срещу подпис.

Военна клетва

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 159. (1) След връчването на заповедта за приемане на военна служба военнослужещият е длъжен да положи военна клетва, което се удостоверява с подписване на клетвен лист.

(2) Съдържанието на военната клетва е:

"Заклевам се в името на Република България да служа честно на народа си, да спазвам Конституцията, законите на страната и уставите на въоръжените сили, да изпълнявам безпрекословно заповедите на своите командири и началници, храбро да защитавам целостта и независимостта на моята Родина и ако се наложи, да дам живота си за нея, за воинската чест и за славата на бойното знаме. Заклех се!".

(3) Текстът на военната клетва на лицата с чуждо гражданство и без гражданство се определя от министъра на отбраната.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 159, ал. 3 да отпадне.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Алинея 3 на чл. 159 отпада.

Предложението беше оттеглено.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 159, който става чл. 149.

Чл. 160. (1) При приемане на служба военнослужещият подава декларация за имуществото и доходите си и декларация, че не членува в политическа партия.

(2) Ежегодно до 31 март военнослужещите подават декларация за имуществото и доходите си.

(3) При промяна на обстоятелствата по ал. 1 и 2 военнослужещите подават декларация в едномесечен срок от настъпването им.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 160, който става чл. 150.

Акт за встъпване в длъжност за военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 161. (1) Военнослужещият постъпва на служба по местоназначението си в 10-дневен срок от датата на издаването на заповедта за приемане на военна служба, което се удостоверява с акт за встъпване в длъжност.

(2) Правоотношението по изпълнение на военна служба възниква от датата на подписване на акта за встъпване в длъжност.

(3) Ако по уважителни причини военнослужещият не положи клетва или не встъпи в длъжност в срока по ал. 1, се определя нов срок за встъпване.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 161, който става чл. 151:

Чл. 151. (1) Военнослужещият постъпва на служба по местоназначението си в 10-дневен срок от датата на връчването на заповедта за приемане на военна служба. Това се удостоверява с акт за встъпване в длъжност.

(2) Изпълнението на военната служба започва с встъпването в длъжност.

(3) Ако по уважителни причини военнослужещият не положи клетва или не встъпи в длъжност в срока по ал. 1, се определя нов срок за встъпване.

Чл. 162. Ако назначеният военнослужещ не се яви по местоназначението си в срока по чл. 151, ал. 1, не положи клетва или не подаде декларациите по чл. 150, ал. 1 издадената заповед за приемане на военна служба се отменя. В този случай правоотношението по изпълнение на военна служба се смята за невъзникнало.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 162, който става чл. 152.

Професионално, кариерно и кадрово развитие на военнослужещите

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 163. Заемането на длъжности от военнослужещите, придобиването и повишаването на професионалната им квалификация, кариерното и кадровото развитие се осъществяват при зачитане на техните интереси и военната служба.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 163, който става чл. 153.

Повишаване и понижаване във военно звание, преназначаване, атестиране и ротация

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 164. (1) Военнослужещите се повишават във военно звание последователно.

(2) За особени заслуги към отбраната на страната военнослужещите могат да се повишават във военно звание и извън случая по ал. 1 по решение на министъра на отбраната.

(3) Военнослужещите могат да бъдат повишавани във военно звание посмъртно еднократно с една степен.

(4) Условията и редът за повишаване във военно звание, минималният и максималният срок за престояване във военно звание и в длъжност се определят с правилника за прилагане на закона.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 164 алинея 2 придобива следния вид:

„(2) За особени заслуги към отбраната на страната военнослужещите могат да се повишават във военно звание и извън случаите по ал. 1 по решение на министъра на отбраната еднократно в кариерата на военнослужещия, като не може да бъде прескочено повече от едно военно звание.“

Комисията подкрепя предложението по принцип.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 164, ал. 2 да отпадне. Досегашните ал. 3 и 4 да се прономероват съответно на 2 и 3.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 164, ал. 2 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В ал. 2 на чл. 164 се добавя изречение второ със следния текст: „По реда на тази алинея може да се присвоява само първо офицерско звание или пропускане само на едно офицерско звание“.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 164, който става чл. 154:

Чл. 154. (1) Военнослужещите се повишават във военно звание последователно.

(2) За особени заслуги към отбраната на страната военнослужещите могат да се повишават във военно звание и извън случая по ал. 1 по решение на министъра на отбраната. По реда на тази алинея може да се присвоява само първо офицерско звание или да се пропусне само едно звание.

(3) Военнослужещите могат да бъдат повишавани във военно звание посмъртно еднократно с една степен.

(4) Условията и редът за повишаване във военно звание, минималният и максималният срок за престояване във военно звание и в длъжност се определят с правилника за прилагане на закона.

Чл. 165. (1) Военнослужещите се понижават във военно звание по реда на неговото присвояване при условия, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Лишаването от военно звание се извършва само по съдебен ред.

(3) Военните звания „редник” и „матрос” не могат да бъдат отнемани.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 165, който става чл. 155.

Чл. 166. (1) Условията и редът за преназначаване и за освобождаване от длъжност на военнослужещите и за ротацията на старшите офицери се определят с правилника за прилагане на закона.

(2) Ротацията е преминаване на старшите офицери през различни длъжности в едно или в различни управленски нива за придобиване на управленски опит.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 166, който става чл. 156.

Чл. 167. (1) Военнослужещите се атестират ежегодно с цел осигуряване на кариерното им и кадрово развитие.

(2) Атестирането се извършва по система от критерии, чрез които се оценяват личностните характеристики, постигането на предварително съгласувани професионални цели, степента на изпълнение на задълженията и професионалните компетентности на военнослужещите.

(3) Условията и редът за провеждане на атестирането се определят с акт на Министерския съвет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 167, който става чл. 157.

Временно отстраняване на военнослужещ

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 168. (1) Военнослужещият може да бъде временно отстранен от длъжност от командира или началника при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс, като изпълнението на правоотношението му се спира.

(2) Когато спрямо военнослужещия наказателното производство бъде прекратено, приключи с оправдателна присъда или бъде осъден за престъпление от общ характер, което не е умишлено, правоотношението му се възобновява от датата на отстраняването и на военнослужещия се заплаща възнаграждението за периода на отстраняването.

(3) Военнослужещ, който е бил незаконно отстранен от работа, има право на обезщетение при условията и по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 168, който става чл. 158:

Чл. 158. (1) Военнослужещият може да бъде временно отстранен от длъжност при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Когато наказателното производство спрямо военнослужещия е прекратено, той е оправдан или е осъден за неумишлено престъпление от общ характер, военнослужещият се възстановява на длъжността. Времето на отстраняването се зачита за служебен стаж по този закон и се дължи обезщетение в размер на възнаграждението му за периода на отстраняването.

Чл. 169. (1) Командирът или началникът може да отстрани временно от служба военнослужещ, който се яви в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните задължения или след употреба на алкохол или злоупотреба с наркотични вещества.

(2) За времето на отстраняването изпълнението на правоотношението му се спира.

(3) Условията и редът за превенция, контрол и установяване на годността за военна служба при употреба на алкохол и злоупотреба и/или зависимост от наркотични вещества се определят с наредба на министъра на отбраната.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 169, ал.1, да отпадат думите: „ злоупотреба с”.

Предложението беше оттеглено.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 169, който става чл. 159:

Чл. 159. (1) Командирът или началникът може да отстрани временно от служба военнослужещ, който се яви в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните задължения или след употреба на алкохол или злоупотреба с наркотични вещества.

(2) Условията и редът за предотвратяване, контрол и установяване на годността за военна служба при употреба на алкохол и злоупотреба и/или зависимост от наркотични вещества се определят с наредба на министъра на отбраната.

Пределна възраст за военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 170. (1) Пределната възраст за военна служба е:

1. за войниците (матросите) – 49 години;
2. за сержантите (старшините) и младшите офицери - 50 години;
3. за офицерите със звание "майор" ("капитан III ранг") - 51 години;
4. за офицерите със звание "подполковник" ("капитан II ранг") - 52 години;

5. за офицерите със звание "полковник" ("капитан I ранг") - 55 години;
6. за офицерите със звание "бригаден генерал" ("комодор") – 57 години;
7. за офицерите със звание "генерал-майор" ("контраадмирал") – 60 години;
8. за офицерите със звание "генерал-лейтенант" ("вицеадмирал") – 60 години;
9. за офицерите със звание "генерал" ("адмирал") - 60 години.

(2) Пределната възраст на офицерите с военно звание "полковник" и по-ниско, които са хабилитирани лица и заемат длъжност, изискваща хабилитация, или притежават научна степен "доктор на науките", е 57 години.

(3) По решение на министъра на отбраната лицата по ал. 2 могат да продължат да заемат длъжностите и след навършване на пределна възраст, но не повече от:

1. две години за лицата, притежаващи научна степен „доктор” и "доктор на науките";

2. три години за лицата, притежаващи научно звание „доцент”/„старши научен сътрудник II степен”;

3. пет години за лицата, притежаващи научно звание „професор”/„старши научен сътрудник I степен”.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 170, ал. 1:

1. В т. 1 цифрата „49” се заменя с „45” и ал. 3, 4 и 5 стават т. 3 и придобиват следното съдържание:

„3. За офицерите със звание майор, подполковник, полковник (капитан III ранг, капитан II ранг, капитан I ранг) – 55 години”.

2. В т.6,7,8, и 9 стават т. 4 и придобиват следното съдържание:

„4. За офицерите със звание бригаден генерал, генерал-майор, генерал-лейтенант, генерал (комодор, контраадмирал, вицеадмирал, адмирал) – 60 години.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 170, който става чл. 160:

Чл. 160. (1) Пределната възраст за военна служба е за:

- 1. войниците (матросите) – 49 години;**
- 2. сержантите (старшините) и младшите офицери - 50 години;**
- 3. офицерите със звание "майор" ("капитан III ранг") - 51 години;**
- 4. офицерите със звание "подполковник" ("капитан II ранг") - 52 години;**
- 5. офицерите със звание "полковник" ("капитан I ранг") - 55 години;**
- 6. офицерите със звание "бригаден генерал" ("комодор") – 57 години;**
- 7. офицерите със звание "генерал-майор" ("контраадмирал") – 60 години;**
- 8. офицерите със звание "генерал-лейтенант" ("вицеадмирал") – 60 години;**

9. офицерите със звание "генерал" ("адмирал") - 60 години.

(2) Пределната възраст за офицерите с военно звание до "полковник", които заемат длъжност, за която се изисква хабилитация или научна степен "доктор на науките", е 57 години.

(3) По решение на министъра на отбраната лицата по ал. 2 могат да продължат да заемат длъжностите и след навършване на пределна възраст, но не повече от:

1. две години за лицата с научно-образователна степен „доктор” или научна степен "доктор на науките";

2. три години за лицата с научно звание „доцент” или „старши научен сътрудник II степен”;

3. пет години за лицата с научно звание „професор” или „старши научен сътрудник I степен”.

Прекратяване на правоотношението за военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 171. Правоотношението за изпълнение на военна служба се прекратява:

1. на офицерите от висшия команден състав – с указ на Президента на републиката по предложение на Министерския съвет; указът на президента се приподписва от министър-председателя; изпълнението на указа се възлага на министъра на отбраната;

2. на останалите офицери - със заповед за на министъра на отбраната или на оправомощени от него длъжностни лица;

3. на сержантите (старшините) и на войниците (матросите) - със заповед на оправомощени от министъра на отбраната длъжностни лица.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 171, който става чл. 161.

Чл. 172. Правоотношението за изпълнение на военна служба се прекратява, без която и да е от страните да дължи предизвестие:

1. по взаимно съгласие на страните, изразено писмено; страната, към която е отправено предложението, е длъжна да вземе отношение по него и да уведоми другата страна в 30-дневен срок; в случай че тя не направи това, се смята, че предложението не е прието;

2. при навършване на пределна възраст от военнослужещия;

3. при настъпила негодност за военна служба, установена от военномедицинските органи и психолози;

4. при преминаване на платена изборна длъжност с изключение на случаите по чл. 187, ал. 3;

5. при отказ на военнослужещия да приеме предложената му длъжност по реда на чл. 206, ал. 3;

6. когато военнослужещият не се яви за заемане на длъжността в срока по чл. 172, ал. 2, освен когато този срок не бъде спазен по уважителни причини.;

7. със смъртта на военнослужещия.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 172, който става чл. 162.

Чл. 173. (1) Правоотношението за изпълнение на военна служба може да се прекрати с писмено предизвестие от военнослужещия до министъра на отбраната, съответно до оправомощените от него длъжностни лица по чл. 161, т. 2 и 3.

(2) Срокът на предизвестие е 3 месеца и започва да тече от деня, следващ получаването на предизвестие. То може да бъде отеглено до изтичането му със съгласието на министъра на отбраната, съответно на оправомощените от него длъжностни лица по чл. 161, т. 2 и 3.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 173, който става чл. 163.

Чл. 174. Правоотношението за изпълнение на военна служба може да се прекрати, като министърът на отбраната, съответно оправомощените от него длъжностни лица по чл. 161, т. 2 и 3, отправят до военнослужещия 6-месечно предизвестие при:

1. организационно-щатни промени или при пълна или частична ликвидация въз основа на акт на Министерския съвет или при съкращаване числеността на въоръжените сили или на отделни техни формирования по решение на Народното събрание, освен ако в това решение е определен друг срок на предизвестие;

2. промяна в изискванията за заемане на длъжността, ако военнослужещият не отговаря на тях;

3. изтичане на максималния срок за престояване във военно звание и невъзможност да се предложи длъжност, съответстваща на образованието и на професионалната квалификация на военнослужещия;

4. изтичане на максималния срок за престояване в длъжност и невъзможност да се предложи длъжност, съответстваща на образованието и на професионалната квалификация на военнослужещия;

5. придобиване право на пенсия при условията на чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 174, т. 3, 4 да отпаднат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 174, който става чл. 164.

Чл. 175. Правоотношението за изпълнение на военна служба се прекратява без предизвестие:

1. при отпадане на основанието за приемане на военна служба по чл. 151, ал. 1, т. 6;

2. когато след приемането на военна служба лицето не завърши обучението за придобиване на военна квалификация;

3. при налагане на дисциплинарно наказание "уволнение";

4. от датата на регистриране на военнослужещия като кандидат за избран орган от политическа партия или коалиция в избори за президент или вицепрезидент на Република България, за народни представители, членове на Европейския парламент от Република България, за общински съветници и кметове;

5. при установяване на несъвместимост по чл. 198; когато несъвместимостта е по чл. 198, ал. 2, т. 1, правоотношението се прекратява по преценка на органа по назначаването с един от двамата военнослужещи;

6. когато военнослужещият в продължение на повече от 3 месеца не покрие нормативите за физическа годност, определени с акт на министъра на отбраната;

7. при отнемане на разрешението за достъп до класифицирана информация от Държавната комисия по сигурността на информацията;

8. при изтичане на максималния срок за престояване във военно звание и отказ на военнослужещия да заеме предложената му длъжност, съответстваща на неговите образование и на професионална квалификация;

9. при изтичане на максималния срок за престояване в длъжност и отказ на военнослужещия да заеме предложената му длъжност, съответстваща на неговите образование и професионална квалификация;

10. при несъответствие с изискванията за заеманата длъжност, установено по реда на правилника за прилагане на закона.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 175, който става чл. 165:

Чл. 165. Правоотношението за изпълнение на военна служба се прекратява без предизвестие:

1. при отпадане на основанието за приемане на военна служба по чл. 141, ал. 1, т. 6;

2. когато след приемането на военна служба лицето не завърши обучението за придобиване на военна квалификация;

3. при налагане на дисциплинарно наказание "уволнение";

4. от датата на регистриране на военнослужещия като кандидат за изборна длъжност от политическа партия или коалиция в избори за президент, вицепрезидент на Република България, народни представители, членове на Европейския парламент от Република България, общински съветници или кметове;

5. при установяване на несъвместимост по чл. 188; когато несъвместимостта е по чл. 188, ал. 2, т. 1, правоотношението се прекратява по преценка на органа по назначаването с един от двамата военнослужещи;

6. когато военнослужещият в продължение на повече от 3 месеца не покрие нормативите за физическа годност, определени с акт на министъра на отбраната;

7. при отнемане на разрешението за достъп до класифицирана информация;

8. при изтичане на максималния срок за престояване във военно звание и отказ на военнослужещия да заеме предложената му длъжност, съответстваща на неговите образование и професионална квалификация;

9. при изтичане на максималния срок за престояване в длъжност и отказ на военнослужещия да заеме предложената му длъжност, съответстваща на неговите образование и професионална квалификация;

10. при несъответствие с изискванията за заеманата длъжност, установено по реда на правилника за прилагане на закона;

11. при установяване на конфликт на интереси по Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси, с влязъл в сила акт.

Чл. 176. (1) Ръководителите на специалните служби прекратяват правоотношението за изпълнение на военна служба без предизвестие в следните случаи:

1. неефективност при изпълнение на заеманата длъжност под или на прикритие - за служителите под или на прикритие;

2. при поведение, несъответстващо на нормите и изискванията на Етичния кодекс на служителите от съответната специална служба.

(2) Редът за прекратяване на правоотношението по ал. 1 се определя с правилниците по чл. 106, ал. 4.

Предложение от народните представители Неджми Али и Илко Димитров:

В чл. 176, ал. 1 след думата „прекратяват” да се добавят думите: „или предлагат на министъра на отбраната прекратяването на”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 176, който става чл. 166:

Чл. 166. (1) Ръководителите на служба „Военна информация” и служба „Военна полиция” прекратяват или предлагат на министъра на отбраната прекратяването на правоотношението за изпълнение на военна служба без предизвестие при:

1. неефективно изпълнение на заеманата длъжност под или на прикритие;

2. поведение, несъответстващо на нормите и изискванията на Етичния кодекс на служителите от съответната служба.

(2) Редът за прекратяване на правоотношението по ал. 1 се определя с правилниците по чл. 100, ал. 4.

Чл. 177. (1) В случаите по чл. 164, т. 1 министърът на отбраната обявява вакантните длъжности в реорганизираните или в други военни формирования, на които военнослужещите в срока на предизвестията могат да кандидатстват за заемане на нова длъжност.

(2) Условието и редът за кандидатстване и за назначаване на длъжностите по ал. 1 се определят с правилника за прилагане на закона.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 177, който става чл. 167.

Чл. 178. Страната, която има право да прекрати правоотношението за изпълнение на военна служба с предизвестие, може да го прекрати и преди да изтече срокът на предизвестиято, като дължи на другата страна обезщетение в размер на brutното месечно възнаграждение за неспазения срок на предизвестиято.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 178, който става чл. 168.

Чл. 179. Военнослужещите, придобили право на пенсия при условията на чл. 69 от Кодекса за социално осигуряване, могат да бъдат освободени от служба по тяхна молба със съгласието на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 179, който става чл. 169.

Чл. 180. (1) Заповедта за освобождаване от военна служба подлежи на незабавно изпълнение.

(2) Правоотношението се прекратява от датата на връчване на заповедта, освен в случаите по:

1. чл. 172, т. 2 - от датата на навършване на пределната възраст;
2. чл. 172, т. 3 - от датата на издаване на заповедта;
3. чл. 172, т. 5 - от датата на смъртта.

(3) Заповедта за освобождаване от военна служба се връчва на военнотружещия срещу подпис, като се отбелязва датата на връчване. В случай че военнотружещият откаже да удостовери с подпис получаването на заповедта, отказът се удостоверява с подписа на двама служители, а при неявяване заповедта се изпраща на постоянния му адрес с препоръчано писмо с обратна разписка.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 180, който става чл. 170:

Чл. 170. (1) Правоотношението по изпълнение на военна служба се прекратява от датата на връчване на заповедта за освобождаване от военна служба, освен в случаите по:

1. чл. 162, т. 2 - от датата на навършване на пределната възраст;
2. чл. 162, т. 7 - от датата на смъртта.

(2) Заповедта за освобождаване от военна служба се връчва на военнотружещия срещу подпис и се отбелязва датата на връчване. В случай че военнотружещият откаже да подпише заповедта, отказът се удостоверява с подписа на двама свидетели, а при неявяване заповедта се изпраща на постоянния му адрес с препоръчано писмо с обратна разписка.

Чл. 181. (1) Военнотружещите могат да обжалват заповедта за освобождаване от военна служба по административен ред пред министъра на отбраната по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Заповедта за освобождаване от военна служба може да се обжалва по съдебен ред чрез органа, който я е издал. Споровете са подсъдни на административните съдилища или на Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Обжалването на заповедта за освобождаване от военна служба не спира нейното изпълнение.

(4) По производството по ал. 2 не се събират държавни такси.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 181, който става чл. 171:

Чл. 171. (1) Военнослужещите могат да обжалват заповедта по чл. 161, т. 3 по административен ред пред министъра на отбраната по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Заповедта по чл. 161, т. 2 и 3 може да се обжалва по съдебен ред чрез органа, който я е издал.

(3) Обжалването на заповедта за освобождаване от военна служба не спира нейното изпълнение.

(4) По производството по ал. 2 не се събират държавни такси.

Чл. 182. (1) При отмяна на освобождаването от съда военносслужещият има право на обезщетение в размер на месечното му възнаграждение за времето, през което е останал без работа, но за не повече от 6 месеца. Когато през това време е работил на по-нископлатена работа, той има право на разликата във възнагражденията.

(2) Когато заповедта за освобождаване бъде отменена, военносслужещият се възстановява в двумесечен срок на предишната или на друга длъжност, която съответства на притежаваните от него военно звание и професионална квалификация, ако подаде писмено заявление до министъра на отбраната в 14-дневен срок от влизането в сила на съдебното решение.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 182, който става чл. 172.

Чл. 183. Военносслужещият може да предявява иски за обезщетения за имуществени и неимуществени вреди, които са му причинени при или по повод изпълнение на военната служба.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 183, който става чл. 173.

Униформа и отличителни знаци

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 184. (1) Военносслужещите носят униформа и отличителни знаци, утвърдени от министъра на отбраната.

(2) Правилата за носене на униформа и отличителните знаци се определят с уставите на въоръжените сили.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 184, който става чл. 174.

Служебно дело

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 185. (1) На всеки военнослужещ се съставя и води служебно дело.

(2) В служебното дело се отразяват факти и обстоятелства относно приемането и освобождаването от военна служба, кариерното и кадровото развитие, атестациите, поощренията и отличията, които е получил, наложените наказания, промените в квалификацията, както и други факти и обстоятелства, свързани с дейността му като военнослужещ.

(3) Служебните дела се съхраняват и ползват по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(4) Военнослужещият има право да се запознава със служебното си дело, както и да получава заверено копие от него при освобождаване от военна служба при спазване на Закона за защита на класифицираната информация.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 185, който става чл. 175.

Чл. 186. Неуредените в този раздел въпроси по организацията и редът за приемане, изпълнение и освобождаване от военна служба се определят с правилника за прилагане на закона и с уставите на въоръжените сили.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 186, който става чл. 176.

Раздел III

Статут на военнослужещите

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за наименование на раздел III. „Статус на военнослужещите“.

Обхват

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 187. (1) Статутът на военнослужещите включва правата, задълженията и ограниченията на правата, установени с този закон.

(2) Военнослужещите в българските въоръжени сили се ползват от защитата на държавата и нейните органи при изпълнение на служебните им задължения.

(3) Защитата на достойнството и честта на военнослужещия в българските въоръжени сили е задължение на държавните органи и на длъжностните лица на територията на страната и извън нея.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 187, който става чл. 177:

Чл. 177. (1) Военнослужещите се ползват от защитата на държавата при изпълнението на служебните им задължения.

(2) Защитата на достойнството и честта на военнослужещия е задължение на държавните органи и на длъжностните лица на територията на Република България и извън нея.

Чл. 188. (1) Военнослужещите са длъжни да изпълняват разпоредбите на този закон, уставите, подзаконовите нормативни актове и административните актове на компетентните органи в Министерството на отбраната, както и заповедите на командирите или началниците.

(2) Заповедите не могат да противоречат на Конституцията, законите и на международните договори, по които Република България е страна, и на уставите на въоръжените сили.

(3) Заповедите трябва да са свързани само със службата и при необходимост да се придружават с указания за изпълнението им. Те не могат да накърняват личното достойнство на подчинените, както и да им налагат извършването на престъпление.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 188, който става чл. 178:

Чл. 178. (1) Военнослужещите са длъжни да изпълняват уставите, нормативните и административните актове на органите на Министерството на отбраната, както и заповедите на командирите или началниците.

(2) Заповедите се издават във връзка със службата и при необходимост се придружават с указания за изпълнението им. Те не могат да накърняват личното достойнство на подчинените нито да им налагат извършване на очевидно правонарушение.

Чл. 189. (1) Командирите и началниците носят отговорност за живота и здравето на военнослужещите при изпълнение на задълженията им по военна служба.

(2) На военнослужещите по време на мирновременната военна служба се създават здравословни и безопасни условия за изпълнение на служебните им задължения.

(3) На военнослужещите могат да се възлагат задачи в условия на непосредствена опасност за здравето и живота им при условия и по ред, определени с уставите на въоръжените сили. В тези случаи се вземат мерки за ограничаване на опасните фактори.

(4) Командирите и началниците са длъжни да зачитат правата, да пазят честта и достойнството на подчинените си, да се грижат за тях и да изискват от тях добросъвестно, точно и в срок да изпълняват задълженията си.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 189, който става чл. 179:

Чл. 179. (1) Командирите и началниците носят отговорност за живота и здравето на военнослужещите при изпълнение на задълженията им по военна служба.

(2) По време на мирновременната военна служба на военнослужещите се осигуряват здравословни и безопасни условия за изпълнение на служебните им задължения.

(3) На военнослужещите могат да се възлагат задачи в условия на непосредствена опасност за здравето и живота им при условия и по ред, определени

с уставите на въоръжените сили. В тези случаи се вземат мерки за ограничаване на опасните фактори.

(4) Командирите и началниците са длъжни да зачитат правата, да пазят честта и достойнството на подчинените си, да се грижат за тях и да изискват от тях добросъвестно, точно и в срок да изпълняват задълженията си.

Чл. 190. Статусът на военнослужещите, изпълняващи военна служба на територията на друга държава, се определя в съответствие с този закон, с приложимия международен договор и с правилата за използване на сила.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 190, който става чл. 180.

Чл. 191. Военнослужещите, които по време на военни действия са интернирани на територията на друга държава или са пленени, запазват статуса на военнослужещи по този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 191, който става чл. 181.

Забрана за членуване в политически партии и движения

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 192. (1) Военнослужещите са длъжни да не членуват в политически партии, движения или коалиции с политически цели, както и да не предприемат действия по служба, с които да нарушават политическата си неутралност за целия период на службата.

(2) Военнослужещите не могат да извършват пропагандна и агитационна дейност в полза или във вреда на политически партии, движения или коалиции с политически цели, на синдикални организации и на кандидати за изборни органи.

(3) Военнослужещите не могат да участват в събрания, митинги и манифестации на политически партии, движения или коалиции с политически цели.

(4) Военнослужещите не могат да бъдат задължавани във връзка със заемането или изпълнението на службата да декларират своите политически, религиозни или идеологически убеждения.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 192, който става чл. 182:

Чл. 182. (1) Военнослужещите нямат право да членуват в политически партии, движения или коалиции с политически цели и да предприемат действия по служба, с които да нарушават политическата си неутралност.

(2) Военнослужещите не могат да извършват пропагандна и агитационна дейност в полза или във вреда на политически партии, движения или коалиции с политически цели, на синдикални организации и на кандидати за изборни длъжности.

(3) Военнослужещите не могат да участват в събрания, митинги и манифестации на политически партии, движения или коалиции с политически цели.

(4) Във връзка със заемането или изпълнението на службата военнослужещите не могат да бъдат задължавани да декларират своите политически, религиозни или идеологически убеждения.

Чл. 193. (1) Военнослужещите не могат да отказват изпълнението на служебните си задължения по религиозни мотиви или да извършват религиозна или атеистична пропаганда, когато изпълняват задължения по служба.

(2) Военнослужещите могат да изповядват религиозни убеждения и да извършват религиозни обреди извън военните формирования и обекти.

(3) Не се допуска създаването на религиозни общности във военните формирования и обекти.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 193, който става чл. 183:

Чл. 183. (1) Военнослужещите не могат да отказват изпълнението на служебните си задължения по религиозни мотиви или да извършват религиозна или атеистична пропаганда, когато изпълняват задължения по служба.

(2) Не се допуска създаване на религиозни общности във военните формирования и обекти.

Забрана за стачка

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 194. (1) Военнослужещите нямат право на стачка.

(2) Военнослужещите не могат да членуват в синдикални организации и нямат право на синдикални действия.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 194, който става чл. 184:

Чл. 184. Военнослужещите нямат право на стачка и на синдикални действия.

Съсловни организации. Сдружения на военнослужещи

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 195. Военнослужещите, упражняващи професия като лекари, лекари по дентална медицина, магистър-фармацевти, медицински сестри, акушерки и асоциирани медицински специалисти, членуват в съсловните организации на лекарите, лекарите по дентална медицина, магистър-фармацевтите, медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 195, който става чл. 185:

Чл. 185. Военнослужещите, упражняващи професия като лекари, лекари по дентална медицина, магистър-фармацевти, медицински сестри, акушерки и

асоциирани медицински специалисти могат да членуват в съответните съсловни организации.

Чл. 196. (1) В мирно време военнослужещите могат да се сдружават за осъществяване на дейности от взаимен интерес извън служебните си задължения. Тези дейности се извършват извън служебно време и не могат да накърняват бойната готовност, подготовката, дисциплината, моралния дух на личния състав и да нарушават установения ред и единоначалието в Министерството на отбраната.

(2) Въпросите, свързани с отбранителната политика на държавата, военното строителство, подготовката, бойната готовност и мобилизацията на въоръжените сили, тяхното комплектуване с личен състав, въоръжение, техника и други имуществва не могат да бъдат предмет на дейност на сдруженията по ал. 1.

(3) Сдруженията могат да членуват в сродни международни организации.

(4) Дейността на сдруженията в министерството се урежда със споразумение между сдружението и министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 196, който става чл. 186.

Кандидатиране за изборни длъжности

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 197. (1) Военнослужещият може да се кандидатира и да бъде избран за президент и вицепрезидент на Република България, народен представител, член на Европейския парламент от Република България, общински съветник и кмет при условия, определени със закон.

(2) Военнослужещият, който е регистриран за кандидат за изборен орган от политически партии и коалиции, се освобождава от военна служба.

(3) Военнослужещите, избрани за народни представители и кметове от независими листи, се считат в неплатен отпуск за времето на мандата им и след прекратяване на пълномощията им се осигурява заемането на равностойна длъжност.

Предложение на народния представител Йордан Величков:

Член 197 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 197, който става чл. 187:

Чл. 187. (1) Военнослужещият може да се кандидатира за президент, вицепрезидент на Република България, народен представител, член на Европейския парламент от Република България, общински съветник или кмет при условия, определени със закон.

(2) Военнослужещ, регистриран за кандидат за изборна длъжност от политически партии или коалиции, се освобождава от военна служба.

(3) Военнослужещият, избран за народен представител и кмет от независими листи, се смята в неплатен отпуск за времето на мандата и след прекратяване на пълномощията му се осигурява заемането на същата или равностойна длъжност.

Ограничения за заемане на друга държавна служба и други ограничения за военнослужещите

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 198. (1) Военнослужещите не могат да изпълняват друга държавна служба освен в случаите, определени с този или друг закон.

(2) Несъвместимост с военната служба в министерството, е налице, когато военнослужещите:

1. са в непосредствена йерархическа връзка на ръководство и контрол с друг военнослужещ, като съпрузи, роднини по права линия без ограничения, по сребрена линия до втора степен включително или по сватовство до втора степен включително;

2. са еднолични търговци, съдружници в търговско дружество, управители или членове на управителни органи на търговско дружество или кооперация, търговски пълномощници, прокуристи, търговски представители, ликвидатори или синдици, освен ако участието в управителните органи на дружествата не им е възложено служебно;

3. извършват търговска дейност;

4. работят по трудово правоотношение или по граждански договор, освен за извършване на преподавателска, медицинска, научноизследователска, спортносъстезателна или друга творческа дейност;

5. са избрани на изборни длъжности, за които са издигнати от политически партии или коалиции.

(3) Не се смята за търговска дейност по смисъла на ал. 2, т. 3 притежаването на акции, извършването на селскостопанска дейност и участието в кооперации със земеделски земи или гори и в жилищностроителни кооперации.

(4) Несъвместимост със службата не е налице при участие в юридически лица с нестопанска цел, определени за осъществяване за общественополезна дейност.

(5) В 7-дневен срок от възникване на обстоятелствата по ал. 1 и 2 военнослужещите са длъжни да подадат декларация.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 198, който става чл. 188:

Чл. 188. (1) Военнослужещият не може да изпълнява друга държавна служба освен в случаите, определени със закон.

(2) Несъвместимост с военната служба в министерството е налице, когато военнослужещият:

1. е в непосредствена йерархическа връзка на ръководство и контрол с друг военнослужещ, като съпрузи, роднини по права линия без ограничения, по сребрена линия до втора степен включително или по сватовство до втора степен включително;

2. е едноличен търговец, съдружник в търговско дружество, управител или член на управителни органи на търговско дружество или кооперация, търговски пълномощник, прокуриснт, търговски представител, ликвидатор или синдик, освен ако участието в управителните органи на дружествата му е възложено служебно;

3. извършва търговска дейност;

4. работи по трудово правоотношение или по граждански договор, освен за извършване на преподавателска, медицинска, научноизследователска, спортносъстезателна или друга творческа дейност;

5. е регистриран за кандидат на изборна длъжност от политически партии или коалиции.

(3) Не се смята за търговска дейност по смисъла на ал. 2, т. 3 притежаването на акции, участието в кооперации със земеделски земи или гори и в жилищностроителни кооперации.

(4) Несъвместимост със службата не е налице при участие в юридически лица с нестопанска цел.

(5) Военнослужещият подава декларация за обстоятелствата по ал. 1 и ал. 2, т. 1-4 в 7-дневен срок от възникването им. За обстоятелството по ал. 2, т. 5 декларацията се подава едновременно със заявлението за регистрация в съответната изборителна комисия.

Служебни карти

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 199. (1) На военнослужещите се издават служебни карти, които удостоверяват служебния им статут при изпълнение на служебните им задължения.

(2) Служебната карта по ал. 1 съдържа номер на картата, снимка, трите имена, мястото на раждане, единния граждански номер, военното звание, мястото на изпълнение на военната служба, кръвната група, срока на валидност и други данни.

(3) Наименованието на данните по ал. 2 се изписват на български и на английски език.

(4) Редът за издаване на служебната карта по ал. 1 се определя от министъра на отбраната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 199, който става чл. 189:

Чл. 189. (1) На военнослужещите се издават служебни карти, които удостоверяват служебния им статус при изпълнение на служебните им задължения.

(2) Служебната карта съдържа номер на картата, снимка, трите имена, мястото на раждане, единния граждански номер, военното звание, мястото на изпълнение на военната служба, кръвната група, срока на валидност и други данни.

(3) Данните по ал. 2 се изписват на български и на английски език.

(4) Редът за издаване, водене на отчет и унищожаване на служебната карта по ал. 1 се определя с акт на министъра на отбраната.

Служебно оръжие и ред за използването му

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 200. Военнослужещите имат право да носят и да използват служебно оръжие по ред, определен с уставите на въоръжените сили.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 200, който става чл. 190.

Чл. 201. (1) В мирно време военнослужещите могат да използват служебното оръжие като крайна мярка при:

1. въоръжено нападение или реална заплаха с оръжие;
2. неизбежна отбрана.

(2) Редът за използване на служебното оръжие в случаите по ал. 1 се определя с уставите на въоръжените сили.

(3) Военнослужещите са длъжни по възможност да пазят живота на лицето, срещу което е насочено използването на служебно оръжие, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

(4) След използване на служебното оръжие в случаите по ал. 1 военнослужещите са длъжни да доложат писмено на непосредствения си командир или началник.

(5) Използването на служебното оръжие от военнослужещите, участващи в международни операции и мисии извън територията на страната, се урежда с Правилата за използване на сила по смисъла на този закон.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 201, който става чл. 191:

Чл. 191. (1) В мирно време военнослужещите могат да използват служебното оръжие като крайна мярка при въоръжено нападение или при непосредствена заплаха с оръжие.

(2) Военнослужещите са длъжни по възможност да пазят живота на лицето, срещу което е насочено използването на служебно оръжие, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

(3) След използване на служебното оръжие в случаите по ал. 1 военнослужещите са длъжни да докладват писмено на непосредствения си командир или началник.

(4) Използването на служебното оръжие от военнослужещите, участващи в международни операции и мисии извън територията на страната, се урежда с Правилата за използване на сила.

Чл. 202. (1) Военнослужещите жени се ползват от специалната закрила на жените по Кодекса на труда с изключение на правото на надомна работа и закрила при уволнение.

(2) Бременните военнослужещи – жени, и ползващите отпуск поради бременност и раждане се ползват и от специалната закрила по Кодекса на труда при уволнение.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 202, който става чл. 192.

Раздел IV

Задължение за служебно време и задължение за разположение

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Задължение за разположение на службата

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 203. (1) Военнослужещите са длъжни по всяко време на денонощието да бъдат на разположение за изпълнение на задълженията си, свързани с военната служба.

(2) Задължението на военнослужещите за разположение за изпълнение на службата при въвеждане на степените на бойна готовност на въоръжените сили по този закон се определя с уставите на въоръжените сили.

(3) Когато са в отпуск, военнослужещите са длъжни да посочват точно местопребиваването си и при повикване да се явяват за изпълнение на служебните си задължения в определения от командира или началника срок при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона и с уставите.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 203, който става чл. 193:

Чл. 193. (1) Военнослужещите са длъжни по всяко време на денонощието да бъдат на разположение за изпълнение на задълженията си, свързани с военната служба.

(2) Задължението за разположение при въвеждане на степените на бойна готовност на въоръжените сили се определя с уставите на въоръжените сили.

(3) Когато са в отпуск, военнослужещите са длъжни да посочват точно местопребиваването си и при повикване да се явяват за изпълнение на служебните си задължения в определения от командира или началника срок при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона и с уставите на въоръжените сили.

Служебно време

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 204. (1) Нормалната продължителност на служебното време на военнослужещите е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица.

(2) Общата продължителност на служебното време на военнослужещия в денонощие не може да надвишава с повече от една втора нормалната дневна продължителност на служебното време.

(3) В случаите на превишаване продължителността на служебното време по ал. 2 на военнослужещия се заплаща допълнително възнаграждение по чл. 224, ал. 1, т. 3.

(4) За работа през дните на официалните празници за отработеното време на военнослужещия се заплаща допълнително възнаграждение в размер 100 на сто, изчислено върху основното му възнаграждение.

(5) Разпоредбите на ал. 1-4 не се прилагат при военни учения, мероприятия и мобилизация, планирани с продължителност, по-голяма от едно денонощие, както и при обявяване на извънредно положение, военно положение или положение на война.

(6) Времето за почивка на военнослужещите не се включва в продължителността на служебното време.

(7) Редът за разпределяне на служебното време и за неговото отчитане извън нормалната продължителност се определя от министъра на отбраната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 204, който става чл. 194:

Чл. 194. (1) Нормалната продължителност на служебното време на военнослужещите е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица.

(2) Общата продължителност на служебното време на военнослужещия в денонощие не може да надвишава с повече от една втора нормалната дневна продължителност на служебното време.

(3) В случаите на превишаване продължителността на служебното време по ал. 2 на военнослужещия се заплаща допълнително възнаграждение по чл. 214, ал. 1, т. 3.

(4) За изпълнение на службата през дните на официалните празници на военнослужещия се заплаща допълнително възнаграждение в размер 100 на сто, изчислено върху основното му възнаграждение.

(5) Алинеи 1-4 не се прилагат при военни учения, мероприятия и мобилизация, планирани с продължителност, по-голяма от едно денонощие, както и при обявяване на извънредно положение, военно положение или положение на война.

(6) Времето за почивка на военнослужещите не се включва в продължителността на служебното време.

(7) Редът за разпределяне на служебното време и за неговото отчитане извън нормалната продължителност се определя с акт на министъра на отбраната.

Носене на дежурства

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 205. (1) Военнослужещите могат да бъдат назначавани за носене на дежурства при условия и по ред, определени с уставите на въоръжените сили и с други нормативни и административни актове, издадени от министъра на отбраната.

(2) Максималната продължителност на дежурството не може да превишава 24 часа, като сумарно часовете на дежурство в рамките на един месец не могат да надвишават 168 часа.

(3) Времето за дежурство е служебно време.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 205, който става чл. 195:

Чл. 195. (1) Военнослужещите могат да бъдат назначавани за носене на дежурства при условия и по ред, определени с уставите на въоръжените сили и с други нормативни и административни актове, издадени от министъра на отбраната.

(2) Максималната продължителност на дежурството не може да превишава 24 часа, а общо за един месец - 168 часа.

(3) Времето за дежурство е служебно време.

Чл. 206. В случаите, когато военнослужещият изпълнява дежурство по график, той получава допълнително възнаграждение по чл. 214, ал. 1, т. 1 за часовете над служебното време по чл. 194, ал. 2 или за почивни или празнични дни.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 206, който става чл. 196.

Раздел V

Почивки и отпуски

Комисията подкрепя текста на вносителя за заглавието на раздела.

Отпуски

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 207. (1) Военнослужещите имат право на:

1. платен годишен отпуск в размер 30 работни дни;
2. допълнителен платен годишен отпуск в размер един ден за всяка прослужена година, но не повече от 10 работни дни.

(2) Военнослужещите в определени области и дейности имат право на допълнителен платен годишен отпуск при условия и по ред, определени от министъра на отбраната. Този отпуск не се включва в размера на допълнителния отпуск по ал. 1.

(3) Военнослужещите имат право на допълнителен платен отпуск за кандидатстване и обучение във висши училища в размерите, определени в Кодекса на труда.

(4) Военнослужещите, освидетелствани като хронично болни, имат право на допълнителен платен отпуск до 5 дни годишно.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 207 ал. 1 т. 2 числото „10” се заменя с числото „20”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 207:

1. В ал. 1, т. 2, числото 10 да се замени с 20.
2. В чл. 207, ал. 4, след цифрата „5”, да се добави думата „работни”.

Комисията не подкрепя предложението по т. 1, а подкрепя по т. 2.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 207, ал. 4 след числото „5” се добавя думата „работни”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Пламен Славов:

В т. 2 на ал. 1 от чл. 207 числото „10” да се замени с числото „20”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 207, ал. 1, т. 2 числото „10” се заменя с „20”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 207, който става чл. 197:

Чл. 197. (1) Военнослужещите имат право на:

1. основен платен годишен отпуск в размер 30 работни дни;
2. допълнителен платен годишен отпуск в размер един работен ден за всяка прослужена година, но не повече от 10 работни дни.

(2) Военнослужещите в определени области и дейности имат право на допълнителен платен годишен отпуск при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната. Този отпуск не се включва в размера на допълнителния отпуск по ал. 1.

(3) Военнослужещите имат право на допълнителен платен отпуск за кандидатстване и обучение във висши училища в размерите, определени в Кодекса на труда.

(4) Военнослужещите, освидетелствани като хронично болни, имат право на допълнителен платен отпуск до 5 работни дни годишно.

Чл. 208. Командирите и началниците са длъжни да осигуряват ползването на годишния отпуск в съответната календарна година. Отлагането на годишния отпуск се допуска при служебна необходимост със съгласието на военнослужещия, но за не повече от една година.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 208, който става чл. 198.

Чл. 209. Забранява се компенсиране на отпуските с парично обезщетение освен при освобождаване от военна служба.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 209, който става чл. 199.

Чл. 210. (1) Военнослужещите имат право на отпуск за временна неработоспособност в размер, определен или потвърден от военномедицинските експертни органи или от органите на експертизата на работоспособността.

(2) По време на отпуска по ал. 1 военнослужещите не могат да бъдат освобождавани от военна служба освен по взаимно съгласие на страните, при навършване на пределна възраст или при налагане на дисциплинарно наказание уволнение.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 210, който става чл. 200:

Чл. 200. (1) Военнослужещите имат право на отпуск за временна неработоспособност в размер, определен от военномедицинските експертни органи или от органите на експертизата на работоспособността.

(2) По време на отпуска по ал. 1 военнослужещите не могат да бъдат освобождавани от военна служба освен по взаимно съгласие на страните, при навършване на пределна възраст или при налагане на дисциплинарно наказание уволнение.

Чл. 211. Военнослужещите имат право на допълнителен платен отпуск 7 календарни дни при:

1. встъпване в граждански брак;
2. раждане на дете;
3. тежко заболяване или смърт на съпруга (съпруг), дете, родител или други роднини по права линия, брат, сестра и родител на другия съпруг;
4. когато семейството му е пострадало от бедствия, аварии или други извънредни обстоятелства;
5. преместване в друго населено място.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 211, който става чл. 201:

Чл. 201. Военнослужещите имат право на платен отпуск в размер седем календарни дни:

1. при сключване на граждански брак;
2. при раждане или осиновяване на дете в семейството;

3. при тежко заболяване или смърт на съпруга (съпруг), дете, родител или други роднини по права линия, брат, сестра и родител на другия съпруг;

4. когато семейството му е пострадало от бедствия, аварии или други извънредни обстоятелства;

5. при преместване на служба в друго населено място.

Чл. 212. (1) На военнослужещите задължително се осигурява отпуск в случаите, когато:

1. са призовани в съд или в други органи като страна, свидетел или вещо лице;

2. са кръводарители - за деня на прегледа и кръводаряването, както и два дни след него;

3. участват в заседания като общински съветници или като съдебни заседатели.

(2) Отпускът по ал. 1 не се включва в другите отпуски, определени с този закон.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 212, който става чл. 202:

Чл. 202. (1) Военнослужещите имат право на отпуск, когато:

1. са призовани в съд или в други органи като страна, свидетел или вещо лице;

2. са кръводарители - за деня на прегледа и кръводаряването, както и два дни след него;

3. участват в заседания като общински съветници или като съдебни заседатели.

(2) Отпускът по ал. 1 не се включва в другите отпуски, определени с този закон.

Чл. 213. (1) Военнослужещите жени имат право на отпуск поради бременност, раждане и осиновяване, за отглеждане на дете, за кърмене на дете, за гледане на болно дете и на допълнителен отпуск за две и повече живи деца в размерите и при условията на Кодекса на труда.

(2) Военнослужещите мъже могат да ползват отпуск за отглеждане на дете в случаите по ал. 1 при смърт или тежко заболяване на съпругата.

(3) В случаите, когато военнослужещият – жена, не ползва разрешения отпуск за отглеждане на дете или прекъсне неговото ползване, освен основното месечно възнаграждение получава и месечно парично обезщетение в размера, определен в Кодекса за социално осигуряване.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 213, който става чл. 203:

Чл. 203. (1) Военнослужещите жени имат право на отпуск поради бременност, раждане и осиновяване, за отглеждане на дете, за кърмене на дете, за гледане на болно дете и на допълнителен отпуск за две и повече живи деца в размерите и при условията на Кодекса на труда.

(2) Военнослужещите мъже могат да ползват отпуск за отглеждане на дете в случаите по ал. 1 при смърт или тежко заболяване на майката.

Чл. 214. За времето на ползване на платения си годишен отпуск военнослужещите получават брутно месечно възнаграждение.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 214, който става чл. 204:

Чл. 204. За времето на платения си годишен отпуск военнослужещите получават брутно месечно възнаграждение, определено по служебното им правоотношение към момента на започване ползването на отпуска.

Чл. 215. (1) Военнослужещите имат право на неплатен отпуск до 30 работни дни в една година, който се разрешава от съответния командир или началник при важни лични или семейни нужди и ако интересите на службата позволяват това.

(2) Военнослужещите имат право и на неплатен отпуск до 6 месеца, който може да се ползва веднъж през целия срок на службата и се разрешава от министъра на отбраната, при условие че имат не по-малко от 10 години служба във въоръжените сили.

(3) През времето на неплатения отпуск военнослужещите запазват статута си, а времето на отпуска се зачита за трудов стаж.

(4) Неплатен отпуск може да се използва, след като вече е използван полагащият се платен отпуск.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 215, който става чл. 205:

Чл. 205. (1) Военнослужещите имат право на неплатен отпуск до 30 работни дни в една година, който се разрешава от съответния командир или началник при важни лични или семейни нужди и ако интересите на службата позволяват това.

(2) Военнослужещите имат право и на неплатен отпуск до 6 месеца, който може да се ползва веднъж през целия срок на службата и се разрешава от министъра на отбраната, при условие че имат не по-малко от 10 години служба във въоръжените сили.

(3) През времето на неплатения отпуск военнослужещите запазват статуса си, а времето на отпуска се зачита за служебен стаж по този закон.

(4) Неплатен отпуск може да се ползва, след като е ползван полагащият се платен отпуск.

Отпуск за работа в международни организации в областта на отбраната и сигурността

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 216. (1) Военнослужещите могат с разрешение на министъра на отбраната да кандидатстват за заемане на длъжности по срочен договор в международни

правителствени организации в областта на отбраната и сигурността, в които Република България членува.

(2) За времето на изпълнение на договора по ал. 1 военнослужещите се освобождават от длъжност и се считат в неплатен отпуск.

(3) След изтичането на срока на договора по ал. 1 на военнослужещите се предлага длъжност, съответстваща на притежаваното военно звание и квалификация.

(4) Военнослужещите могат да кандидатстват повторно за заемане на длъжности по ал. 1, ако:

1. са изтекли не по-малко от 5 години от прекратяването на договора с международната правителствена организация;

2. през този период военнослужещите са заемали длъжности в Министерството на отбраната или длъжности в операции и мисии извън територията на страната.

(5) През времето на неплатения отпуск военнослужещите запазват статута си, като времето на отпуска не се зачита за трудов стаж от първа категория.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 216, който става чл. 206:

Чл. 206. (1) Военнослужещите могат с разрешение на министъра на отбраната да кандидатстват за заемане на длъжности по срочен договор в международни правителствени организации в областта на отбраната и сигурността, в които Република България членува.

(2) За времето на изпълнение на договора по ал. 1 военнослужещите се назначават във временен задграничен щат и се смятат в неплатен отпуск.

(3) След изтичането на срока на договора по ал. 1 на военнослужещите се предлага длъжност, съответстваща на притежаваното военно звание и квалификация.

(4) Военнослужещите могат да кандидатстват отново за заемане на длъжности по ал. 1, ако са изминали не по-малко от 5 години от прекратяването на предходния договор и през този период са изпълнявали военна служба на територията на страната или в операции и мисии извън нея.

(5) През времето на неплатения отпуск военнослужещите запазват статуса си, като времето на отпуска се зачита за стаж от трета категория.

Разрешение за ползване на отпуските

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 217. (1) Отпуските се ползват след писмено разрешение от съответния командир или началник.

(2) Отпуските за временна неработоспособност и за бременност и раждане на дете се ползват след потвърждаване от военномедицинските експертни органи, по установения ред, след уведомяване на съответния командир или началник и отдаването им в заповед.

(3) Когато през време на ползването на платения годишен отпуск на военнослужещия бъде разрешен друг вид платен отпуск, ползването на платения годишен отпуск се прекъсва по негово искане и остатъкът се ползва допълнително.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 217, който става чл. 207:

Чл. 207. (1) Отпуските се ползват след писмено разрешение от съответния командир или началник.

(2) Отпуските за временна неработоспособност, за бременност, за раждане и осиновяване на дете се ползват след представяне на болничен лист и след уведомяване на съответния командир или началник.

(3) Когато през време на ползването на платения годишен отпуск на военнослужещия бъде разрешен друг вид платен отпуск, ползването на платения годишен отпуск се прекъсва по негово искане и остатъкът се ползва допълнително.

Чл. 218. Редът за разрешаване и ползване на отпуск, за неговото отлагане и прекъсване, се определя с правилника за прилагане на закона.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 218, който става чл. 208.

Почивки през служебното време. Празнични дни

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 219. На военнослужещите в мирно време задължително в денонощието се осигурява почивка за хранене през служебното им време.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 219, който става чл. 209.

Чл. 220. Военнослужещите ползват два почивни дни в седмицата. Когато не могат да ползват тези дни по служебни причини, те получават компенсация във време, определено от съответния командир или началник.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 220, който става чл. 210:

Чл. 210. Военнослужещите имат право на минимална непрекъсната междуседмична почивка с продължителност 48 часа. Когато почивката не може да се ползва поради служебни причини, на военнослужещите се предоставя съответна почивка във време, определено от командира или началника.

Чл. 221. Министърът на отбраната може да обявява празнични дни за военнослужещите и цивилните служители в Министерството на отбраната и извън обявените в Кодекса на труда.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 221, който става чл. 211.

Раздел VI

Възнаграждения, здравно и социално осигуряване на военнослужещите
Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Основно и допълнителни възнаграждения
Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 222. (1) Военнослужещите получават основно месечно възнаграждение в съответствие с присвоеното им военно звание и степента в обхвата на военното звание.

(2) Размерите на основното месечно възнаграждение по ал. 1 се определят от Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

(3) Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност се утвърждава ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

1. за офицери - не по-малко от 2,2;
2. за сержанти - не по-малко от 1,75;
3. за войници (матроси) - не по-малко от 1,6.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 222 алинея 3 придобива следния вид:

„(3) Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност е равна на средномесечната заплата на заетите лица в бюджетната сфера съгласно данните на Националния статистически институт, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

- 1. за офицери – с 2,0;*
- 2. за сержанти – с 1,5;*
- 3. за войници – с 1,3.”*

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 222, ал. 3, т. 1, числото 2,2 да се замени с 2,3.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Алинея 3 на чл. 222 се изменя така:

„(3) Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност се определя ежегодно според средномесечната заплата на заетите

лица в бюджетната сфера за предходната година, съгласно данните на Националния статистически институт, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

1. за офицери - не по-малко от 2,2;
2. за сержанти - не по-малко от 1,75;
3. за войници (матроси) - не по-малко от 1,6.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 222, който става чл. 212:

Чл. 212. (1) Военнослужещите имат право на основно месечно възнаграждение в съответствие с присвоеното им военно звание и степента в обхвата на военното звание.

(2) Размерите на основното месечно възнаграждение по ал. 1 се определят с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

(3) Базата за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност се определя ежегодно със закона за държавния бюджет на Република България, като месечното възнаграждение се увеличава с коефициент спрямо базата, както следва:

1. за офицери - не по-малко от 2,2;
2. за сержанти - не по-малко от 1,75;
3. за войници (матроси) - не по-малко от 1,6.

Чл. 223. (1) На военнослужещите се изплаща допълнително възнаграждение за продължителна служба върху основното месечно възнаграждение в размери, както следва:

1. две на сто – за първата прослужена година;
2. пет на сто – за две прослужени години;
3. десет на сто – за 3 и 4 прослужени години;
4. двадесет на сто - за 5 и 6 прослужени години;
5. двадесет и пет на сто – за 7 до 9 прослужени години;
6. тридесет на сто – за 10 и 11 прослужени години;
7. тридесет и пет на сто – за 12 до 14 прослужени години;
8. четиридесет на сто – след 15 прослужени години.

(2) При определяне размера на допълнителното възнаграждение за продължителна служба се взема предвид целият трудов или служебен стаж, приравнен към първа категория труд.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 223, ал. 1 се изменя така:

„(1) На военнослужещите се изплаща допълнително възнаграждение за продължителна служба върху основното месечно възнаграждение 2 на сто за всяка прослужена година, но не повече от 40 на сто.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Чл. 223 отпада.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 223, който става чл. 213.

Чл. 224. (1) На военнослужещите се изплащат допълнителни възнаграждения и за:

1. специфични условия при изпълнение на военната служба;
2. рискове за живота и здравето, които независимо от предприетите мерки не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени;
3. изпълнение на възложени задължения извън установеното служебно време;
4. научна степен;
5. постигнати резултати в служебната дейност въз основа на атестация;
6. други случаи, установени в нормативен акт.

(2) Допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 1-3 се изплащат при условия, по ред и в размери, определени от министъра на отбраната.

(3) Допълнителното възнаграждение по ал. 1, т. 5 се изплаща на тримесечен период при наличието на финансови средства.

(4) Военнослужещите от Военномедицинската академия получават и възнаграждение за работа по клинични пътеки съгласно Националния рамков договор и/или за работа по договор с Националния осигурителен институт.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 224, който става чл. 214:

Чл. 214. (1) На военнослужещите се изплащат допълнителни възнаграждения за:

1. специфични условия при изпълнение на военната служба;
2. рискове за живота и здравето, които не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени;
3. изпълнение на възложени задължения извън установеното служебно време;
4. научно-образователна или научна степен;
5. постигнати високи резултати в служебната дейност въз основа на атестация;
6. други случаи, установени в нормативен акт.

(2) Допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 1-5 се определят при условия, по ред и в размери, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) Допълнителното възнаграждение по ал. 1, т. 5 се изплаща на тримесечен период.

(4) За военнослужещите от служба “Военна полиция” и служба “Военна информация” допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 1, 2 и 5 се изплащат при условия, по ред и по размери, определени с акт на министъра на отбраната по предложение на ръководителя на съответната служба.

(5) На военнослужещите от Военномедицинската академия се изплащат и възнаграждения за работа по клинични пътеки съгласно Националния рамков договор и/или за работа по договор с Националния осигурителен институт.

Чл. 225. (1) Военнослужещите имат право на допълнително възнаграждение за заместване на отсъстващ повече от 30 работни дни военнослужещ.

(2) Заместването по ал. 1 се извършва със заповед на командира или началника, който има право да назначава на длъжността на отсъстващия.

(3) За времето на заместването военнослужещият продължава да изпълнява задълженията на основната си длъжност.

(4) Срокът на заместването не може да бъде по-дълъг от една година.

(5) Размерът на допълнителното възнаграждение по ал. 1 е 25 на сто от основното месечно възнаграждение на замествания.

(6) Възнаграждението по ал. 1 не се изплаща на военнослужещите, които по длъжност са заместници на отсъстващия или заместват подчинените им служители.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 225, който става чл. 215.

Чл. 226. (1) Военнослужещите имат право на допълнително възнаграждение при временно изпълнение на задълженията на вакантна длъжност в размер 25 на сто от основното възнаграждение за вакантната длъжност.

(2) Назначаването се извършва от командира или началника, който има правомощия да назначава на вакантната длъжност.

(3) Срокът по ал. 1 не може да бъде по-дълъг от една година.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 226, който става чл. 216.

Чл. 227. Военнослужещият не получава основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения за времето, през което се намира в отклонение от военна служба, правоотношението по изпълнение на военна служба е спряно и/или е отстранен от длъжност по предвидения в този закон ред.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 227, който става чл. 217:

Чл. 217. Военнослужещият няма право на възнаграждение за времето, през което се намира в отклонение от военна служба или е отстранен от длъжност.

Чл. 228. Брутното месечно възнаграждение на военнослужещите се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към чл. 228 да се създаде нова ал. 2 със следния текст:

„(2). Размера на личните пенсии на военноинвалидите и наследствените на военнопострадалите се изчислява на основа размера на минималната работна заплата на военнослужещ „редник” по настоящия закон.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 228 да се създаде нова алинея 2 със следния текст:

„/2/. Размера на личните пенсии на военноинвалидите и наследствените на военнопострадалите се изчислява на основа размера на минималната работна заплата на военнослужещ „редник” по настоящия закон.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 228, който става чл. 218.

Командировъчни пари

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 229. При командироване военнослужещите получават освен brutното си възнаграждение пътни, дневни и квартирни пари при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 229, който става чл. 219.

Задължително здравно осигуряване и медицинска помощ

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 230. Задължителното здравно осигуряване на военнослужещите е за сметка на държавния бюджет.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 230, който става чл. 220:

Чл. 220. Задължителното обществено и здравно осигуряване на военнослужещите са за сметка на държавния бюджет.

Чл. 231. Медицинската помощ, военномедицинската експертиза и профилактиката на заболяванията на военнослужещите, които се осъществяват от Военномедицинската академия, са за сметка на бюджета на Министерството на отбраната в частта му за Военномедицинската академия.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 231, който става чл. 221.

Задължително социално осигуряване

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 232. Задължителното социално осигуряване на военнослужещите се осъществява при условията и по реда на Кодекса за социално осигуряване, като средствата са за сметка на държавния бюджет.

Комисията предлага чл. 232 на вносителя да отпадне, тъй като е отразен на систематичното му място в новата редакция на чл. 221.

Чл. 233. Трудът на военнослужещите при пенсиониране се зачита за първа категория.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 233, който става чл. 222.

Застраховане

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 234. (1) Военнослужещите задължително се застраховат срещу смърт, временна неработоспособност или трайно загубена или намалена работоспособност вследствие на злополука, настъпила при или по повод изпълнение на служебните им задължения, за сметка на държавния бюджет.

(2) Министърът на отбраната съгласувано с министъра на финансите определя категориите военнослужещи, които задължително се застраховат и за гражданска отговорност за сметка на държавния бюджет.

(3) Задължителното застраховане не е пречка за сключване на други застрахователни договори от заинтересуваните.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 234, който става чл. 223:

Чл. 223. (1) Военнослужещите се застраховат задължително срещу смърт и неработоспособност в резултат на злополука, настъпила при или по повод изпълнение на служебните им задължения, за сметка на държавния бюджет.

(2) Задължителното застраховане не е пречка за сключване на други застрахователни договори от заинтересованите.

Раздел VII

Материално осигуряване на военнослужещите

Комисията подкрепя предложението на носителя за заглавието на раздела.

Чл. 235. (1) На военнослужещите се изплащат пари за униформено облекло.

(2) На военнослужещите се осигурява храна. При обективна невъзможност за осигуряване на храна в натура на военнослужещите се изплаща левовата ѝ равностойност.

(3) Доволствията по ал. 1 и 2 не се облагат с данъци и се осигуряват в размери, при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 235, който става чл. 224.

Чл. 236. (1) На военнослужещите се осигуряват:

1. топла храна и ободряващи напитки при носене на нощно дежурство, занятия, учения, тренировки и лагери и безплатна храна при извършване на дейности със специфичен характер;

2. лични предпазни средства, специално и работно облекло;

3. друго вещеве имущество и снаряжение.

(2) Доволствията по ал. 1 не се облагат с данъци и се осигуряват във вид, по норми и при условия, определени от министъра на отбраната.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 236, ал. 1, т. 1 да се измени така:

„1. безплатна топла храна и ободряващи напитки при носене на нощни дежурства, занятия, учения, тренировки и лагери и при извършване на дейности със специфичен характер;”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 236, който става чл. 225:

Чл. 225. (1) На военнослужещите се осигуряват:

1. безплатна топла храна и ободряващи напитки при носене на нощни дежурства, занятия, учения, тренировки и лагери;

2. безплатна храна при извършване на дейности със специфичен характер;

3. лични предпазни средства, специално и работно облекло;

4. друго вещеве имущество и снаряжение.

(2) Доволствията по ал. 1 не се облагат с данъци и се осигуряват във вид, по норми и при условия, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 237. Пътуването на военнослужещите и техните семейства при отиване и връщане от платен годишен отпуск на територията на страната веднъж в годината е за сметка на Министерството на отбраната. Условията, редът за изплащането на средствата и конкретният им размер се определят с акт на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 237, който става чл. 226.

Раздел VIII

Обезщетения на военнослужещите

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 238. (1) При освобождаване от военна служба военнослужещите получават еднократно парично обезщетение в размер на толкова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20.

(2) При последващо освобождаване от военна служба от размера на дължимото обезщетение се приспадат толкова брутни месечни възнаграждения, колкото са получени по ал. 1.

(3) Когато военнослужещият е прослужил 10 и повече години и е освободен като негоден за военна служба по повод заболяване или увреждане, получено при или по повод изпълнение на военната служба, размерът на еднократното парично обезщетение по ал. 1 не може да бъде по-малък от 15 брутни месечни възнаграждения.

(4) В случаите по ал. 3, когато прослуженото време е по-малко от 10 години, военнослужещият получава еднократно парично обезщетение в размер 10 брутни месечни възнаграждения.

(5) При освобождаване от военна служба след прослужени 10 и повече години военнослужещите имат право на еднократно парично доволствие при условията и по реда на чл. 235.

(6) Алинеи 1 и 5 не се прилагат при дисциплинарно уволнение, както и спрямо военнослужещи, осъдени за умишлено престъпление от общ характер.

(7) При смърт на военнослужещ обезщетенията по ал. 1-6 се изплащат общо на наследниците му.

(8) Обезщетенията по ал. 1-8 не се облагат с данъци.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 238, който става чл. 227:

Чл. 227. (1) При освобождаване от военна служба военнослужещите имат право на еднократно парично обезщетение в размер на толкова брутни месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20.

(2) При последващо освобождаване от военна служба от размера на дължимото обезщетение се приспадат толкова брутни месечни възнаграждения, колкото са получени по ал. 1.

(3) Когато военнослужещият е прослужил 10 и повече години и е освободен като негоден за военна служба поради заболяване или увреждане при или по повод изпълнение на военната служба, размерът на еднократното парично обезщетение по ал. 1 не може да бъде по-малък от 15 брутни месечни възнаграждения.

(4) В случаите по ал. 3, когато прослуженото време е по-малко от 10 години, военнослужещият има право на еднократно парично обезщетение в размер 10 брутни месечни възнаграждения.

(5) При освобождаване от военна служба след прослужени 10 и повече години военнослужещите имат право на еднократно парично доволствие по чл. 224, ал. 1.

(6) Алинеи 1 и 5 не се прилагат при дисциплинарно уволнение.

(7) При смърт на военнотружещ обезщетенията по ал. 1-6 се изплащат общо на преживелия съпруг, децата и родителите.

(8) Обезщетенията по ал. 1-8 не се облагат с данъци.

Чл. 239. (1) За определяне размера на еднократното парично обезщетение при освобождаване от военна служба се вземат предвид прослужените години без приравнения трудов и служебен стаж.

(2) При освобождаване от военна служба поради пенсиониране, на прослужилите последните 13 години и 4 месеца като военнотружещи, размерът на обезщетението се определя от сбора на:

1. прослужените години на военна служба;
2. годините на приравнения трудов и служебен стаж към първа категория труд.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 239, който става чл. 228.

Чл. 240. (1) При преместване на служба в друго населено място на военнотружещия и на всеки член от семейството му се изплаща еднократно обезщетение при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Транспортните разходи за преместването са за сметка на Министерството на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 240, който става чл. 229.

Чл. 241. (1) На съпругите (съпрузите) на военнотружещите, които са ги последвали при преместването им в друго населено място и поради това са прекратили трудовите или служебните си правоотношения, се изплаща обезщетение в размер на минималната работна заплата, установена за страната.

(2) Обезщетението по ал. 1 се изплаща от съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт за периода, през който лицата са останали без работа, но за не повече от 12 месеца, ако са се регистрирали в съответното териториално поделение на Агенцията по заетостта в едномесечен срок от преместването.

(3) Срокът за получаване на обезщетенията по ал. 2 може да се удължи при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

(4) Времето, през което се получава обезщетението по ал. 1, се зачита за трудов стаж.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 241, който става чл. 230:

Чл. 230. (1) На съпругите (съпрузите) на военнотружещите, които са ги последвали при преместването им в друго населено място и поради това са прекратили трудовите или служебните си правоотношения, се изплаща обезщетение в размер на минималната работна заплата, установена за страната.

(2) Обезщетението по ал. 1 се изплаща от Националния осигурителен институт за сметка на държавния бюджет за периода, през който лицата са останали без работа, но не повече от 12 месеца, ако са се регистрирали в съответното

териториално поделение на Агенцията по заетостта в едномесечен срок от преместването.

(3) Времето, през което се получава обезщетението се зачита за трудов или служебен стаж, в зависимост от характера на прекратеното правоотношение по ал. 1.

Чл. 242. (1) На безработните съпруги (съпрузи) на военнослужещите, участващи в международни операции и мисии, се изплаща обезщетение в размер на минималната работна заплата, установена за страната за периода на операцията или мисията.

(2) Обезщетението по ал. 1 се изплаща от Националния осигурителен институт за сметка на държавния бюджет при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(3) Децата до 27-годишна възраст на военнослужещите, участващи в международни операции и мисии, които учат в основни и средни училища, в редовна форма на обучение във висшите училища в страната и в чужбина, имат право на стипендия за периода на операцията или мисията. Размерът на стипендията се определя от министъра на отбраната, а необходимите средства се предвиждат по бюджета на операцията или мисията и се изплащат от Министерството на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 242, който става чл. 231.

Чл. 243. При съкращения на числеността на въоръжените сили по решение на Народното събрание обезщетенията, които се изплащат на военнослужещите, се определят с акта за съкращение независимо от дължимите по този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 243, който става чл. 232.

Чл. 244. (1) На военнослужещите се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 10 брутни месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 брутни месечни възнаграждения при средна телесна повреда, причинени при или по повод изпълнение на военната служба.

(2) На съпругата (съпруга), децата и родителите на военнослужещ, загинал при или по повод изпълнение на служебните задължения, се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 12 брутни месечни възнаграждения на всеки правоимащ. Получаването на обезщетението не се смята за приемане на наследство.

(3) Обезщетенията по ал. 1 и 2 не се облагат с данъци.

(4) Обезщетение по ал. 1 и 2 не се изплаща, ако телесната повреда или смъртта са настъпили по време на отпуск, при самоволно отклонение от военна служба или при умишлено причиняване на увреждането или смъртта.

(5) Обезщетенията по ал. 1 и 2 се намаляват с размера на получената сума по сключения договор за застраховане на военнослужещия.

(6) Правоимащите могат да търсят обезщетение и по общия исков ред. Министерството на отбраната дължи разликата между присъдената сума и полученото общо като обезщетение от министерството и от застрахователя.

(7) Отговорността на Министерството на отбраната се намалява, ако пострадалият е допринесъл за увреждането, като е допуснал груба небрежност.

(8) Министерството на отбраната, изплатило обезщетението, предявява иск срещу лицето, което виновно е причинило увреждането или смъртта.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 244 се правят следните изменения:

1. Алинея 5 се заличава.

2. Алинеи 6,7 и 8 стават съответно алинеи 5, 6 и 7.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Алинея 5 на чл. 244 отпада.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Пламен Славов:

Да отпадне ал. 5 на чл. 244.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 244, който става чл. 233:

Чл. 233. (1) На военнослужещите се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 10 брутни месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 брутни месечни възнаграждения при средна телесна повреда, причинени при или по повод изпълнение на военната служба.

(2) На съпругата (съпруга), децата и родителите на военнослужещ, загинал при или по повод изпълнение на служебните задължения, се изплаща еднократно парично обезщетение в размер 12 брутни месечни възнаграждения на всеки правоимащ. Получаването на обезщетението не се смята за приемане на наследство.

(3) Обезщетенията по ал. 1 и 2 не се облагат с данъци.

(4) Обезщетение по ал. 1 и 2 не се изплаща, ако телесната повреда или смъртта са настъпили по време на отпуск, при самоволно отклонение от военна служба или при умишлено причиняване на увреждането или смъртта.

(5) Лицата по ал. 1 и 2 могат да търсят обезщетение и по общия исков ред. В този случай се дължи разликата между присъдената сума и полученото общо като обезщетение от министерството и от застрахователя.

(6) Дължимото обезщетение се намалява, ако пострадалият е допринесъл за увреждането.

(7) За изплатеното обезщетение Министерството на отбраната има право на иск срещу лицето, което виновно е причинило увреждането или смъртта.

Чл. 245. Обезщетенията на военнослужещите по този закон се изплащат на базата на brutното месечно възнаграждение, определено към датата на освобождаването от военна служба, увреждането или смъртта на военнослужещ, което включва:

1. основното месечно възнаграждение;
2. допълнителни месечни възнаграждения за прослужено време, за специфични условия при изпълнение на военната служба и за научна степен.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 245, който става чл. 234:

Чл. 234. Обезщетенията на военнослужещите по този закон се определят на базата на brutното месечно възнаграждение, дължимо към датата на освобождаването от военна служба, на увреждането или на смъртта на военнослужещия, което включва:

1. основното месечно възнаграждение;
2. допълнителни месечни възнаграждения за прослужено време, за специфични условия при изпълнение на военната служба и за научно-образователна или научна степен.

Чл. 246. (1) Военнослужещите получават полагащите им се възнаграждения и обезщетения при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(2) Обезщетенията по този раздел се изплащат в срок, не по-дълъг от 45 дни от деня, в който възниква основанието за изплащането им.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 246, който става чл. 235:

Чл. 235. (1) Военнослужещите имат право на възнаграждения и обезщетения при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Обезщетенията по този раздел се изплащат в срок до 45 дни от настъпването на основанието за изплащането им, по ред, определен с акт на министъра на отбраната.

Чл. 247. Военнослужещите не са длъжни да връщат сумите, които са получили добросъвестно. Виновните длъжностни лица, които са наредили или допуснали неоснователно изплащане на суми, носят имуществена отговорност.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 247, който става чл. 236:

Чл. 236. Военнослужещите не дължат сумите, които са получили добросъвестно. Виновните длъжностни лица, които са наредили или допуснали неоснователното изплащане на суми, носят имуществена отговорност.

Чл. 248. (1) Без съгласието на военнослужещите не могат да се правят удръжки от възнагражденията им освен за:

1. получени аванси;
2. надвзети суми вследствие на технически грешки;

3. данъци, които по специални закони могат да се удържат от трудовото възнаграждение;

4. запори, наложени по съдебен ред;

5. удържки при привличане към имуществена отговорност.

(2) Общият размер на месечните удържки по ал. 1 не може да надвишава размера, установен от Гражданския процесуален кодекс.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 248, който става чл. 237:

Чл. 237. (1) Без съгласието на военнослужещите не могат да се правят удържки от възнагражденията им освен за:

1. получени аванси;

2. надвети суми вследствие на технически грешки;

3. данъци, които по специални закони могат да се удържат от заплатата;

4. запори, наложени по съдебен ред;

5. удържки за наложена ограничена имуществена отговорност.

(2) Общият размер на месечните удържки по ал. 1 не може да надвишава размера, установен от Гражданския процесуален кодекс.

Раздел IX

Обучение и професионална квалификация

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 249. (1) Военнослужещите могат да кандидатстват и да се обучават във военните и гражданските висши училища и в докторантура у нас и в чужбина при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Войниците (матросите) и сержантите (старшините) могат да кандидатстват за обучение във военните и гражданските висши училища по ал. 1 и в професионални колежи след прослужване на 3 години военна служба при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 249, който става чл. 238:

Чл. 238. (1) Военнослужещите могат да кандидатстват и да учат във военно или гражданско висше училище и докторантура в България и в чужбина при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Войниците (матросите) и сержантите (старшините) могат да кандидатстват и да учат във военно или гражданско висше училище и в професионални колежи след прослужване на 3 години военна служба при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Чл. 250. (1) В учебните центрове се провежда начална и специална военна подготовка на войниците (матросите) и на резервисти.

(2) Войниците (матросите) и резервистите не заплащат такса за обучение в центрoвете.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към чл. 250 да се създаде нова алинея 3 със следния текст:

„(3) Военнослужещите, загубили трудоспособността си вследствие на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на военна служба и отслужили наборни такива, имат право на обучение от Министерството на отбраната за добиване на квалификация и трудово адаптиране в обществото.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 250 да се създаде две нови алинеи 4 и 5 със следния текст:

„/3/. Военнослужещите, загубили трудоспособността си вследствие на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на военна служба и отслужили наборни такива, имат право на обучение от Министерството на отбраната за добиване на квалификация и трудово адаптиране в обществото.”

„/4/. Държавната и местната администрация осигурява подходяща работа на военноинвалидите и военнопострадалите до навъриване на съответната възраст за пенсиониране при условия и ред, определен от Министерския съвет.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Към чл. 250 се създават нови алинеи 3 и 4 със следното съдържание:

„(3). Военнослужещите, загубили трудоспособността си вследствие на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на военна служба и отслужили наборни такива, имат право на обучение от Министерството на отбраната за добиване на квалификация и трудово адаптиране в обществото.”

„(4). Държавната и местната администрация осигуряват подходяща работа на военноинвалидите и военнопострадалите до навъриване на съответната възраст за пенсиониране при условия и ред, определен от Министерския съвет.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 250 се създават ал. 3 и 4:

„(3) Министерството на отбраната организира безплатно обучение за добиване на квалификация и трудово адаптиране в обществото на военнослужещите, загубили трудоспособността си вследствие на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на военна служба.

(4) Държавната и местната администрация осигуряват подходяща работа на военноинвалидите и военнопострадалите до навършване на съответната възраст за пенсиониране при условия и ред, определен от Министерския съвет.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 250, който става чл. 239:

Чл. 239. (1) Начална и специална военна подготовка на войниците (матросите) и на резервистите се провежда в учебни центрове.

(2) Войниците (матросите) и резервистите не заплащат такса за обучение в центровете.

Раздел X

Награди и отличия

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 251. Военнослужещите могат да бъдат награждавани с военни отличия и други награди при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към чл. 251 да се създаде нова ал. 5:

„(2) Пенсионираниите военнослужещи, военноинвалидите, военнопострадалите и ветераните от войните могат да бъдат награждавани с военни отличия и други награди при условия и по ред, определен от Министъра на отбраната.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 251 да се създаде нова алинея 2 със следния текст:

„/2/. Пенсионираниите военнослужещи, военноинвалидите, военнопострадалите и ветераните от войните могат да бъдат награждавани с военни отличия и други награди при условия и по ред, определен от Министъра на отбраната.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Текста на чл. 251 става алинея 1 и се създава нова алинея 2 със следния текст:

„(2). Пенсионираниите военнослужещи, военноинвалидите, военно-пострадалите и ветераните от войните могат да бъдат награждавани с военни отличия и други награди при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.”

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

Създава се ал. 2:

(2) ” *Пенсионираните военнослужещи, военноинвалидите, военно-пострадалите и ветераните от войните могат да бъдат награждавани с военни отличия и други награди при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.* ”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията предлага чл. 251 да отпадне.

Чл. 252. (1) За високи постижения в службата и за заслуги към отбраната военнослужещите могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната или от оправомощено от него длъжностно лице с отличия и предметни награди при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(2) За особени заслуги към отбраната военнослужещите могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната с поименно лично оръжие, което не се облага с данък и се регистрира по установения ред.

(3) За съществен принос и заслуги към отбраната на страната български и чуждестранни граждани могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната с отличия и предметни награди.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 252, който става чл. 240:

Чл. 240. (1) За високи постижения в службата и за заслуги към отбраната военнослужещите могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната или от оправомощено от него длъжностно лице с отличия и награди при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) За особени заслуги към отбраната военнослужещите могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната с поименно лично оръжие, което се регистрира по установения ред. Левовата равностойност на наградата не се облага с данък.

(3) За съществен принос и заслуги към отбраната на страната български и чуждестранни граждани могат да бъдат награждавани от министъра на отбраната с отличия и предметни награди.

Раздел XI

Дисциплинарна отговорност

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 253. Виновното неизпълнение на служебните задължения от военнослужещите е нарушение на военната дисциплина.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 253, който става чл. 241.

Чл. 254. Видовете нарушения на военната дисциплина са:

1. неизпълнение на задължение по военната служба;
2. нарушаване на правилата за подчиненост;
3. нарушаване на правилата за военната вежливост и отдаването на чест;
4. злоупотреба със служебното положение;
5. увреждане на имущество - държавна собственост, разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства;
6. превишаване на предоставената дисциплинарна власт;
7. нарушаване на правилата за защита на класифицирана информация;
8. самоволно отклонение от военна служба;
9. всяко друго неизпълнение на разпоредби на този закон, на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на нормативни и административни актове на министъра на отбраната, както и на заповедите на командирите или началниците.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 254, който става чл. 242:

Чл. 242. Нарушения на военната дисциплина са:

1. неизпълнение на задължение по военната служба;
2. нарушаване на правилата за подчиненост;
3. нарушаване на правилата за военната вежливост и отдаването на чест;
4. злоупотреба със служебното положение;
5. увреждане на имущество - държавна собственост, разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства;
6. превишаване на предоставената дисциплинарна власт;
7. нарушаване на правилата за защита на класифицирана информация;
8. самоволно отклонение от военна служба.

Чл. 255. (1) Нарушителят на военната дисциплина се наказва с предвидените в този закон дисциплинарни наказания независимо от имуществената, административнонаказателната или наказателната отговорност, ако такава отговорност се предвижда.

(2) За едно и също нарушение на военната дисциплина може да се наложи само едно дисциплинарно наказание.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 255, който става чл. 243:

Чл. 243. (1) Нарушителят на военната дисциплина се наказва с дисциплинарните наказания по този закон, независимо от предвидената имуществена, административнонаказателна или наказателна отговорност.

(2) За едно и също нарушение на военната дисциплина може да се наложи само едно дисциплинарно наказание.

Чл. 256. Дисциплинарните наказания са:

1. забележка;
2. мъмрене;
3. строго мъмрене;
4. предупреждение за понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца до една година;
5. понижаване на военното звание с една степен за срок от 6 месеца до една година;
6. предупреждение за уволнение;
7. уволнение.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 256, който става чл. 244.

Чл. 257. (1) Дисциплинарното наказание “уволнение” се налага задължително в следните случаи:

1. осъждане за умишлено престъпление от общ характер или лишаване от право да заема държавна длъжност, лишаване от право да упражнява професията или дейността;
2. нарушаване забраната на чл. 192 и 194;
3. неподаване на декларацията по чл. 198, ал. 5;
4. нарушаване на правилата за защита на класифицираната информация, довело до нерегламентиран достъп;
5. неявяване на работа без уважителни причини в два последователни работни дни;
6. злоупотреба със служебното положение;
7. увреждане на имущество - държавна собственост, разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства, когато са причинени значителни вреди на държавата;
8. когато военнослужещият се яви повторно в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения, причинено от употреба на алкохол или от злоупотреба с наркотични вещества;
9. когато по вина на военнослужещия настъпи смърт или средна, или тежка телесна повреда на негов подчинен военнослужещ.

(2) Дисциплинарно наказание "уволнение" може да се наложи и при други тежки нарушения на военната дисциплина.

(3) В случаите на временно отстраняване от длъжност по реда на Наказателно-процесуалния кодекс за извършени умишлени престъпления от общ характер по дела, приключили с влязла в сила осъдителна присъда, дисциплинарното наказание уволнение се налага от датата на отстраняването.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 257, който става чл. 245:

Чл. 245. (1) Дисциплинарното наказание “уволнение” се налага задължително в следните случаи:

1. осъждане за умишлено престъпление от общ характер или лишаване от право да заема държавна длъжност или да упражнява професията или дейността;

2. нарушаване забраните по чл. 182 и 184;

3. неподаване на декларация по чл. 188, ал. 5;

4. нарушаване на правилата за защита на класифицираната информация, довело до нерегламентиран достъп;

5. неявяване на работа без уважителни причини в два последователни работни дни;

6. злоупотреба със служебното положение;

7. увреждане на имущество - държавна собственост, разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства, когато са причинени значителни вреди на държавата;

8. при явяване на военнослужещият в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения, причинено от употреба на алкохол или от злоупотреба с наркотични вещества;

9. когато по вина на военнослужещия настъпи смърт, средна, или тежка телесна повреда на негов подчинен военнослужещ.

(2) Дисциплинарно наказание "уволнение" може да се наложи и при други тежки нарушения на военната дисциплина.

(3) В случаите на временно отстраняване от длъжност по реда на Наказателно-процесуалния кодекс, когато военнослужещият е осъден за извършено умишлено престъпление от общ характер, дисциплинарното наказание уволнение се налага от датата на отстраняването.

Чл. 258. (1) Дисциплинарните нарушения се установяват от преките командири или началници на нарушителите.

(2) Когато на военнослужещия се налага дисциплинарно наказание "уволнение", съответният командир или началник назначава извършване на служебна проверка за събиране на доказателства за извършеното нарушение, изслуша нарушителя или приема писмените му обяснения. Материалите от служебната проверка се изпращат на наказващия орган.

(3) Извършването на служебна проверка по ал. 2 не е задължително, ако нарушението е установено с финансова ревизия, с вътрешноведомствена проверка или с влязла в сила осъдителна присъда.

(4) Командирът или началникът е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша военнослужещия или да приеме писмените му обяснения, освен когато по вина на военнослужещия той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 258, който става чл. 246.

Чл. 259. При определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и поведението на военнослужещия до извършване на нарушението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 259, който става чл. 247.

Чл. 260. Дисциплинарните наказания се налагат от длъжностните лица, определени с правилника за прилагане на закона.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 260, който става чл. 248.

Чл. 261. (1) Дисциплинарните наказания “забележка” и “мъмрене” се налагат в срок до 10 денонощия от установяване на нарушението, но не по-късно от 6 месеца от извършването му.

(2) Другите дисциплинарни наказания се налагат не по-късно от два месеца от установяване на нарушението, но не по-късно от една година от извършването му.

(3) Дисциплинарното нарушение се смята за установено от момента на узнаването му от дисциплинарнонаказващия орган.

(4) Сроковете по ал. 1 и 2 спират да текат, докато военнослужещият е в отпуск, по отношение на него е взета мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест или е отстранен от длъжност, както и до приключването на образувано производство за осъществяване на наказателна или административнонаказателна отговорност.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 261, който става чл. 249.

Чл. 262. (1) Заповедта за дисциплинарно наказание се връчва на военнослужещия срещу подпис и се отбелязва датата на връчване. При невъзможност заповедта да бъде връчена лично на военнослужещия наказващият орган я изпраща на постоянния му адрес с препоръчано писмо с обратна разписка.

(2) Заповедта за налагане на дисциплинарното наказание подлежи на изпълнение от деня на връчването ѝ на военнослужещия или от деня на нейното получаване, когато е изпратена с препоръчано писмо с обратна разписка.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

Член 262 се изменя така:

1. В ал. 1 след думите „дата на връчване” отпада текстът до края.

2. В ал. 2 след думите „и на военнослужещия” отпада текстът до края.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 262, който става чл. 250.

Чл. 263. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 263, който става чл. 251:

Чл. 251. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението.

Чл. 264. Редът за провеждане на дисциплинарното производство, за налагане, изпълнение и заличаване на дисциплинарните наказания се определя с правилника за прилагане на закона.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 264, който става чл. 252.

Раздел XII

Имуществена отговорност

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 265. (1) Военнослужещите отговарят имуществено за вредите, които са причинили на държавата по непредпазливост при или по повод изпълнение на служебните си задължения.

(2) За вреди, причинени умишлено или в резултат на престъпление или причинени не при или по повод изпълнение на служебните задължения, отговорността се определя в съответствие с гражданския закон.

(3) Имуществената отговорност на военнослужещите се прилага независимо от дисциплинарната, административнонаказателната и наказателната отговорност за същото деяние.

(4) Военнослужещият не отговаря имуществено за вредите, които са настъпили в резултат на военна или друга рискова дейност, свързана с изпълнението на служебните му задължения.

(5) За изплатеното обезщетение за вреди, причинени на граждани от незаконни актове, действия или бездействия на военнослужещи, Министерството на отбраната има право на иск срещу виновно причинилите вредите военнослужещи при условията на ал. 1 или 2.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 265, който става чл. 253.

Чл. 266. (1) Военнослужещият отговаря за претърпените вреди, но не и за пропуснатата полза.

(2) Размерът на вредите се определя към деня на настъпването ѝ, а ако това не може да се установи - към деня на откриването ѝ.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 266, който става чл. 254.

Чл. 267. (1) За вреди, причинени по непредпазливост при или по повод изпълнение на служебните задължения, военнослужещият отговаря в размера на вредите, но не повече от 3 брутни месечни възнаграждения, изчислени към размера на възнаграждението, получено към датата на установяване на вредата.

(2) Имуществената отговорност по ал. 1 не може да се търси, когато от деня на причиняване на вредите са изтекли повече от 3 години.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 267, който става чл. 255.

Чл. 268. (1) Военнослужещ, на когото е възложено като служебно задължение да събира, съхранява, разходва или отчита парични или материални ценности, отговаря:

1. в размер на вредите, но не повече от трикратния размер на брутно месечно възнаграждение;

2. за липса - в пълен размер заедно със законната лихва от деня на причиняването на вредата, а ако това не може да се установи - от деня на откриване на липсата.

(2) Лицата, които са получили нещо без основание от причинителя на вредите или са се възползвали от увреждането по ал. 1, т. 1, дължат солидарно с причинителя на вредите връщане на полученото до размера на обогатяването. Лицата дължат връщане и на полученото по дарение от причинителя на вредата, когато дарението е със средства, извлечени от причинената вреда.

(3) Отговорността по ал. 1, т. 2 се погасява с изтичане на 10-годишна давност от деня на причиняването на вредата.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 268, който става чл. 256.

Чл. 269. Когато вредите са причинени от няколко лица, те отговарят:

1. в случаите на ограничена имуществена отговорност - съобразно участието на всеки в причиняването на вредата, а когато то не може да бъде установено - пропорционално на брутно месечно възнаграждение; сборът на дължимите обезщетения не може да надвишава размера на вредите;

2. в случаите на пълна имуществена отговорност - солидарно.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 269, който става чл. 257.

Чл. 270. (1) В случаите на ограничена имуществена отговорност командирът или началникът определя със заповед основанието и размера на отговорността. Когато вредите са причинени от командир или началник, заповедта се издава от съответния висшестоящ командир или началник.

(2) Заповедта се издава в едномесечен срок от откриването на вредите, но не по-късно от 3 години от причиняването им, а когато вредите са причинени при изпълнение на ръководни функции или при извършване на отчетническа дейност - в тримесечен срок от откриването им, но не по-късно от пет години от тяхното причиняване. Тези срокове не текат, ако е образувано производство за осъществяване на пълна имуществена отговорност, докато производството е висящо.

(3) Ако военносслужещият в едномесечен срок от връчването на заповедта писмено оспори основанието или размера на отговорността, Министерството на отбраната може да предяви срещу него иск пред съда..

(4) Дължимата сума се удържа от възнаграждението на военносслужещия и/или от полагащите му се обезщетения при освобождаване от военна служба в размер, определен в Гражданския процесуален кодекс.

(5) Ограничената имуществена отговорност може да бъде осъществена и от компетентните органи по Закона за държавната финансова инспекция, ако вредите са установени по реда на същия закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 270, който става чл. 258.

Чл. 271. (1) Пълната имуществена отговорност се осъществява по съдебен ред. Военнослужещият може да внесе доброволно сумата преди съдебното производство.

(2) Исковете за пълна имуществена отговорност по ал. 1 се погасяват с 10-годишен давностен срок, който започва да тече от деня на причиняването на вредата. В тези случаи давността се прекъсва и с акт, съставен от контролен орган, от деня на връчването му на военнослужещия.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 271, който става чл. 259.

Чл. 272. (1) Военнослужещите освободени от военна служба на основание чл. 173, 175 и 176 преди изтичането на първоначалния срок на военната служба по чл. 152, ал. 4, чл. 153, ал. 4 и чл. 154, ал. 3 и на удължения срок по чл. 155, ал. 1, дължат възстановяване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация пропорционално на срока на неизпълнението.

(2) Курсантите, отстранени от обучение по ред, определен с правилниците на висшите военни училища, напуснали по собствено желание по време на обучението, както и завършилите висшето военно училище, на които заповедите за приемане на военна служба са отменени по реда на чл. 162, възстановяват разходите за издръжка и обучение за периода, в който са били обучавани.

(3) Сумата по ал. 1 се удържа изцяло от обезщетението и другите вземания, които задълженото лице има право да получи, а ако дължимата сума не може да се събере по този начин, вземането се събира по реда на чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните книги.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 272, който става чл. 260:

Чл. 260. (1) Военнослужещите освободени от военна служба на основание чл. 163, 165 и 166 преди изтичането на първоначалния срок на военната служба по чл. 142, ал. 5, чл. 143, ал. 1 и чл. 144, ал. 3 и на удължения срок по чл. 145, ал. 1, дължат възстановяване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация пропорционално на срока на неизпълнението.

(2) Курсантите, отстранени от обучение по реда, определен с правилниците на висшите военни училища, напуснали по собствено желание по време на обучението, както и завършилите висшето военно училище, на които заповедите за приемане на военна служба са отменени по реда на чл. 152, възстановяват разходите за издръжка и обучение за периода, в който са били обучавани.

(3) Кадетите, отстранени от обучение по реда, определен с правилниците на професионалните колежи или напуснали по собствено желание по време на обучението възстановяват разходите за издръжка и обучение за периода, в който са били обучавани.

(4) Сумата по ал. 1 и 3 се удържа изцяло от обезщетението и другите вземания, които задълженото лице има право да получи, а ако дължимата сума не може да се

събере по този начин и в случаите по ал. 2, вземането се събира по реда на Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните книги.

Раздел XIII

Отговорност на държавата за вреди, причинени от военнослужещия

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 273. (1) За вреди, причинени на трети лица от военнослужещ при или по повод изпълнение на служебните му задължения, които не са резултат на умисъл или извършено престъпление, военнослужещият не носи отговорност към увредения. В този случай държавата е длъжна да обезщети увредения за всички имуществени и неимуществени вреди, които са му причинени, съобразно общото гражданско право.

(2) Отговорността на виновния военнослужещ към държавата за изплатеното от нея обезщетение по ал. 1 се реализира при условията и по реда на чл. 265.

(3) В останалите случаи на причинени от военнослужещ вреди на трети лица се прилага общото гражданско право.

(4) Държавата отговаря за всички имуществени и неимуществени вреди, причинени от военнослужещия на трети лица, без да има право да търси от причинителя на вредата възстановяване на платеното от нея, когато военнослужещият е изпълнявал точно служебните си задължения.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 273, който става чл. 261:

Чл. 261. (1) Държавата отговаря за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди, причинени по небрежност от военнослужещ при или по повод изпълнение на службата му, когато причиняването не е в резултат на престъпление.

(2) За изплатеното обезщетение виновният военнослужещ отговаря по правилата на чл. 253.

(3) За вреди, причинени от военнослужещ на трети лица извън случаите по ал. 1, се прилага гражданския закон.

Раздел XIV

Военна служба във военните съдилища и прокуратури

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 274. (1) Военната служба във военните съдилища и военните прокуратури се упражнява като професия при условия и по ред, определени с този закон и със Закона за съдебната власт.

(2) Военнослужещи от военните съдилища и военните прокуратури се приемат и освобождават от военна служба след решение на Висшия съдебен съвет за назначаването и освобождаването им като съдии, прокурори и следователи съгласно Закона за съдебната власт. В изпълнение на решението административният ръководител

на съответния съд или прокуратура издава заповед за приемане и освобождаване от военна служба. За военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури не се прилага изискването на чл. 151, ал. 1, т. 2.

(3) Административният ръководител на съответния съд или прокуратура присвоява военно звание, повишава в по-горно, съответно понижава, във военно звание военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури при условията, определени с правилника за прилагане на закона.

(4) За административните ръководители заповедите се издават от административните ръководители на по-горните съдилища или прокуратури.

(5) Назначаването и освобождаването от длъжност и от военна служба на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури, които са висш команден състав, както и удостояването им с висши военни звания, повишаването и понижаването им във военно звание се извършват с указ на Президента на републиката по предложение на Министерския съвет. Указът на президента се приподписва от министър-председателя. Изпълнението на указа се възлага на административния ръководител на съответния съд или прокуратура.

(6) Униформата и отличителните знаци на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се утвърждават от Висшия съдебен съвет по предложение на председателя на Върховния касационен съд и на главния прокурор на Република България съгласувано с министъра на отбраната.

(7) Военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури получават за сметка на бюджета на съдебната власт:

1. основни и допълнителни месечни възнаграждения, определени от Висшия съдебен съвет;

2. материално осигуряване и обезщетения по този закон, ако Законът за съдебната власт не предвижда друго.

(8) За неуредените от Закона за съдебната власт въпроси относно правата, задълженията и ограниченията на правата на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се прилага този закон.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 274:

1. АLINEЯ 2 се променя така:

„(2) Военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се приемат и освобождават от военна служба след решение на Висшия съдебен съвет за назначаването и освобождаването им като съдии, прокурори и следователи съгласно Закона за съдебната власт”.

В изпълнение на решението министърът на отбраната издава заповед за приемане и освобождаване от военна служба.

2. АLINEЯ 3 се променя така:

„(3) С решение на административния ръководител на съответния съд или прокуратура министърът на отбраната присвоява военно звание, повишава в по-горно,

съответно понижава във военно звание, военнослужещите от военните съдилища и военни прокуратури при условията, определени с правилника за прилагане на закона.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 274, който става чл. 262:

Чл. 262. (1) Военната служба във военните съдилища и военните прокуратури се изпълнява при условия и по ред, определени с този закон и със Закона за съдебната власт.

(2) Военнослужещи от военните съдилища и военните прокуратури се приемат и освобождават от военна служба след решение на Висшия съдебен съвет за назначаването и освобождаването им като съдии, прокурори и следователи съгласно Закона за съдебната власт. В изпълнение на решението административният ръководител на съответния съд или прокуратура издава заповед за приемане и освобождаване от военна служба. За военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури не се прилага изискването на чл. 141, ал. 1, т. 2.

(3) Административният ръководител на съответния съд или прокуратура присвоява военно звание, повишава в по-горно, съответно понижава във военно звание военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури при условията, определени с този закон и с правилника за прилагането му.

(4) Правата по ал. 3 по отношение на административните ръководители на военните съдилища и военните прокуратури се упражняват от ръководителите на по-горните съдилища и прокуратури.

(5) Назначаването и освобождаването от длъжност и от военна служба на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури, които са висш команден състав, както и удостояването им с висши военни звания, повишаването и понижаването им във военно звание се извършват с указ на Президента на републиката по предложение на Министерския съвет. Указът се приподписва от министър-председателя. Изпълнението на указа се възлага на административния ръководител на съответния съд или прокуратура.

(6) Униформата и отличителните знаци на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се утвърждават от Висшия съдебен съвет по предложение на председателя на Върховния касационен съд и на главния прокурор на Република България съгласувано с министъра на отбраната.

(7) Военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури получават за сметка на бюджета на съдебната власт:

1. основни и допълнителни месечни възнаграждения, определени от Висшия съдебен съвет;

2. материално осигуряване и обезщетения по този закон, ако Законът за съдебната власт не предвижда друго.

(8) За неуредените от Закона за съдебната власт въпроси относно правата, задълженията и ограниченията на правата на военнослужещите от военните съдилища и военните прокуратури се прилага този закон.

Глава осма
РЕЗЕРВ НА ВЪОРЪЖЕНИТЕ СИЛИ. ВОЕНЕН ОТЧЕТ
НА ГРАЖДАНИТЕ

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

Глава осма от Раздел XIV отпада.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

Глава 8 „Резерв на въоръжените сили. Военен отчет на гражданите”, в т.ч. членове от 275 до 292 включително, се заличава.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава осма.

Чл. 275. (1) За нарастване на отбранителните способности на въоръжените сили в мирно и военно време се създава резерв на въоръжените сили.

(2) Резерв на въоръжените сили са определените с този закон човешки ресурси и техника от националното стопанство на Република България.

(3) Резервът от човешки ресурси се състои от български граждани, отговарящи на изискванията на този закон, водещи се на военен отчет и задължени с договор или по този закон да изпълняват служба в резерва.

(4) Резервът от техника се състои от техника, подлежаща на военен отчет и необходима за въоръжените сили.

(5) Числеността на резерва от човешки ресурси по ал. 3 и обхватът на резерва по ал. 4 се определят от Министерския съвет.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 275, който става чл. 263:

Чл. 263. (1) За увеличаване на отбранителните способности на въоръжените сили в мирно и военно време функционира резерв на въоръжените сили.

(2) Резервът на въоръжените сили са определените с този закон човешки ресурси и техника.

(3) Числеността на резерва от човешки ресурси по ал. 2 се определя с акт на Министерския съвет.

Чл. 276. (1) Резервът от човешки ресурси на въоръжените сили е постоянен и мобилизационен и се формира съгласно организационната структура на въоръжените сили.

(2) На лицата от постоянния и от мобилизационния резерв се присвояват и отнемат военни звания и се повишават във военни звания последователно при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 276, който става чл. 264:

Чл. 264. (1) Резервът от човешки ресурси на въоръжените сили е постоянен и мобилизационен, формира се съгласно организационната структура на въоръжените сили и подлежи на военен отчет.

(2) На лицата от постоянния и от мобилизационния резерв се присвояват и отнемат военни звания. Те се повишават във военни звания последователно при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) Резервът от техника е техниката, която се води на военен отчет и има мобилизационно назначение.

Чл. 277. (1) Постоянният резерв е предназначен за докомплектуване на военните формирования в мирно време, включително без провеждане на мобилизация.

(2) Мобилизационният резерв от човешки ресурси е предназначен за комплектуване на въоръжените сили по време на мобилизация и включва годните за служба във въоръжените сили български граждани, притежаващи определена военна подготовка или гражданска специалност и отговарящи на определени условия, които са получили или могат да получат мобилизационно назначение по щатовете за военно време на въоръжените сили.

Предложение на народния представител Румен Такоров:

В чл. 277 се създава нова ал. 3, със следното съдържание:

„(3) Резервистите и собственици на техника водещи се на военен отчет получили мобилизационно назначение са длъжни да се явяват в органа на местната администрация и да получават повиквателни заповеди, известия и наряди за техниката.”

Комисията подкрепя предложението по принцип.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 277, който става чл. 265:

Чл. 265. (1) Постоянният резерв е предназначен за докомплектуване на военните формирования в мирно време.

(2) Мобилизационният резерв от човешки ресурси е предназначен за комплектуване на въоръжените сили по време на мобилизация и включва годните за служба във въоръжените сили български граждани, които имат военна подготовка или определена гражданска специалност и са получили мобилизационно назначение по щатовете за военно време.

(3) Мобилизационният резерв от техника е техниката, получила мобилизационно назначение за комплектуване на въоръжените сили по щатове за военно време.

Чл. 278. (1) Формирането и използването на резерва на въоръжените сили в мирно време се планира, организира, подготвя и ръководи от министъра на отбраната.

(2) Формирането и използването на резерва на специализираните формирования на въоръжените сили в мирно време се планира, организира, подготвя и ръководи от ръководителя на съответното на ведомство.

(3) Формирането и използването на резерва на въоръжените сили във военно време се ръководи от върховния главнокомандващ.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 278, който става чл. 266.

Чл. 279. (1) Военният отчет на гражданите на Република България включва отчета на всички мъже, навършили 18 години, жени с определени професии и специалности, отчета на постоянния и мобилизационния резерв.

(2) Завеждането на отчета по ал. 1 се извършва служебно, при условия и по ред, определени с Правилника за резерва на въоръжените сили.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 279, ал. 1 след израза „18 години“ се добавя текстът „положили военна клетва и придобили военноотчетна специалност“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на народния представител Рүмен Такоров:

Член 279 придобива следната редакция:

„(1) За осигуряване резерва на Въоръжените сили и други министерства и ведомства изпълняващи задачи свързани с националната сигурност, се води военен отчет на гражданите на Република България и техниката от националното стопанство.“

„(2) На военен отчет подлежат;

1. Всички младежи, навършили 18 години, жени с определени професии и специалности, годни за военновременна служба.

2. Транспортната техника от националното стопанство, както и съдовете за ГСМ осигуряващи нейната експлоатация.“

„(3) Завеждането на отчета по ал. 2 се извършва:

1. за младежи, навършили 18 години, жени с определени професии и специалности служебно и се извикват за медицинско освидетелстване, което се организира от органа на месната администрация.

2. Собствениците на техника се явяват в 7 дневен срок от придобиването и в териториалния орган водещ военния отчет по регистрацията ѝ.“

„(4) При настъпили промени в отчетните данни на военно отчетните ресурси, гражданите имащи задължения по военния отчет следва да се явят в териториалния орган водещ военния отчет за отразяване на промените.“

„(5) Напускането пределите на Република България от военноотчетни ресурси за повече от 3 месеца следва да се декларира от лицата имащи задължения по военния отчет.“

„(6) При извикване военно отчетните ресурси следва да се явят на указано място и в указаното време.“

„(7) Държавните органи предоставят изисканата им информация, касаеща военния отчет.“

Комисията подкрепя предложението по принцип.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 279, който става чл. 267:

Чл. 267. (1) Военният отчет на гражданите на Република България включва отчета на постоянния и мобилизационния резерв, както и отчета на:

- 1. всички мъже, навършили 18 години;**
- 2. жени, които упражняват професии и специалности, определени с Правилника за резерва на въоръжените сили.**

(2) Завеждането и снемането от военен отчет се извършва служебно, при условия и по ред, определени с Правилника за резерва на въоръжените сили.

(3) Български граждани, които се водят на военен отчет, не са получили мобилизационно назначение и не са сключили договор за служба в постоянния резерв, са военнотчетни лица.

(4) Задълженията по военния отчет на лицата по ал. 3 се прекратяват при:

- 1. навършване на пределна възраст за водене на военен отчет;**
- 2. настъпила негодност за военновременна служба;**
- 3. приемане на военна служба;**
- 4. възникване на служебно правоотношение по Закона на Министерство на вътрешните работи и Закона за Държавна агенция „Национална сигурност”, както и при възникване на служебно или трудово правоотношение в Министерството на извънредните ситуации и в Министерството на транспорта;**
- 5. смърт;**
- 6. освобождаване или лишаване от българско гражданство.**

(5) Пределната възраст за водене на военен отчет на лицата по ал. 3 е:

- 1. за военноотчетни лица без военна подготовка – 35 години;**
- 2. за военноотчетни лица с военна подготовка:**
 - а) за войниците и сержантите (старшините) - 55 години ;**
 - б) за младшите офицери - 55 години;**
 - в) за старшите офицери - 60 години;**
 - г) за офицерите с висшите военни звания - 63 години;**
- 3. за военноотчетните лица, прекратили служебните си правоотношения по Закона за Министерство на вътрешните работи и Закона за държавна агенция ”Национална сигурност” – 62 години.**

Комисията предлага да се създаде нов чл. 268:

Чл. 268. (1) Военният отчет на техниката включва отчета на годните за експлоатация автомобили, ремаркета, трактори, инженерни машини, подвижни подемно–транспортни машини, специализирания железопътен състав, въздухоплателни средства, кораби и друга техника, необходима за въоръжените сили.

(2) Завеждането и снемането от военен отчет на техниката се извършва служебно при условия и по ред, определени с Правилника за резерва на въоръжените сили.

(3) Заведената на военен отчет техника, без мобилизационно назначение, е военноотчетна техника.

(4) Техниката по ал. 3 се сема от военен отчет при унищожаване, повреждане и изменения в конструкцията ѝ, които я правят неизползваема.

Чл. 280. (1) Службата в резерва на въоръжените сили е държавна служба с особено предназначение, която се изпълнява съгласно този закон и актовете за прилагането му.

(2) Лицата, изпълняващи службата в резерва на въоръжените сили, са резервисти.

(3) Държавата установява и предоставя на резервистите специфични права, свързани със службата в резерва в мирно време, при условия и по ред, установени с този закон и с актовете за прилагането му.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 280, който става чл. 269:

Чл. 269. Службата в резерва на въоръжените сили е служба с особено предназначение, която се изпълнява съгласно този закон и актовете за прилагането му.

Чл. 281. На служба в постоянния резерв се приемат български граждани, които отговарят на следните изисквания:

1. не са навършили пределна възраст за служба в мобилизационния резерв;
2. са годни за военна служба;
3. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер;
4. срещу тях няма образувано наказателно производство;
5. нямат друго гражданство.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 281, който става чл. 270:

Чл. 270. На служба в постоянния резерв се приемат български граждани, които отговарят на следните изисквания:

1. не са навършили пределна възраст за служба в мобилизационния резерв;
2. годни са за военна служба;
3. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, независимо от реабилитацията;
4. срещу тях няма образувано наказателно производство за умишлено престъпление от общ характер;
5. нямат друго гражданство;
6. не са освобождавани от военна служба поради наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

Чл. 282. (1) Службата в постоянния резерв се упражнява при условия и по ред, определени с правилника по чл. 292 и с подписания договор между резервиста и министъра на отбраната или упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Службата в постоянния резерв включва задължения по активно изпълнение на договора и задължения да бъде на разположение за активно изпълнение на договора.

(3) По време на активното изпълнение на договора за служба в постоянния резерв гражданите имат статут на военнослужещи.

(4) За времето на разположение за активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв гражданите имат статут на резервисти.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 282, който става чл. 271:

Чл. 271. (1) Службата в постоянния резерв се изпълнява при условия и по ред, определени с Правилника за резерва на въоръжените сили и с подписания договор между резервиста и министъра на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Службата в постоянния резерв включва задължения по активно изпълнение на договора и задължения за разположение за активно изпълнение на договора.

(3) През времето на активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв гражданите имат статут на военнослужещи, а през времето на разположение - на резервисти.

Чл. 283. (1) С договора за служба в постоянния резерв се определят срокът на договора, мястото на службата, възнаграждението на резервиста, правата и задълженията на страните по договора и последиците от неизпълнението му.

(2) Срокът на договора за служба в постоянния резерв е до 3 години, който може да бъде продължен по взаимно съгласие на страните.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 283, който става чл. 272.

Чл. 284. (1) При повикване за активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв гражданите, които работят по трудово или служебно правоотношение, имат право на отпуск при условията на чл. 158 от Кодекса на труда, съответно на чл. 62, ал. 1, т. 6 и ал. 2 от Закона за държавния служител.

(2) Работодателят, съответно органът по назначаване, нямат право да прекратяват трудовото или служебното правоотношение с работници или служители по времето на активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв.

(3) Разходите по пътуване на гражданите до мястото за активно изпълнение на договора за служба в постоянния резерв и обратно са за сметка на Министерството на отбраната и се изплащат при условия и по ред, определени с Правилника за резерва на въоръжените сили.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 284, който става чл. 273.

Чл. 285. Времето, през което гражданите изпълняват активна служба в постоянния резерв, се зачита за трудов стаж от първа категория.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 285, който става чл. 274.

Комисията предлага да се създаде нов чл. 275:

Чл. 275. Договорът за служба в постоянния резерв се прекратява при:

- 1. изтичане срока на договора;**
- 2. взаимно съгласие на страните;**
- 3. отпадане на някое от основанията за сключване на договора;**
- 4. неизпълнение на задължение по договора;**
- 5. приемане на военна служба;**
- 6. смърт на резервиста.**

Чл. 286. (1) Службата в мобилизационния резерв включва изпълнение на задълженията за поддържане на мобилизационна готовност, за придобиване на военна или друга отчетна специалност и за повишаване на военната или друга специална квалификация.

(2) Задължения за мобилизационен резерв имат:

1. лицата, освободени от военна служба;
2. държавните служители от Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност”, служителите на Министерството на извънредните ситуации и на Министерството на транспорта след прекратяване на служебните/трудовете им правоотношения;
3. мъжете, навършили 18-годишна възраст, годни за военновременна служба;
4. жените, водещи се на военен отчет.

(3) Гражданите, които не са положили военна клетва до зачисляването им в мобилизационния резерв, подписват клетвен лист, в който се съдържа клетвата, полагана от военнослужещите.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 286 се правят следните промени:

В ал. 2, т. 3 след израза „военновременна служба” се добавя „положили военна клетва и могат да боравят с оръжие”.

В ал. 2 т. 4 след израза „военен отчет” се добавя „положили военна клетва и могат да боравят с оръжие”.

В ал. 3 след думата „военнослужещите” се добавя изразът „и провеждат стрелба с личното си оръжие”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на народния представител Атанас Мержданов:

В чл. 286, ал. 2, т. 2 думите „Министерството на вътрешните работи” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 286, който става чл. 276:

Чл. 276. (1) Службата в мобилизационния резерв включва изпълнение на задълженията за поддържане на мобилизационна готовност, за придобиване на военна или друга отчетна специалност и за повишаване на военната или друга специална квалификация.

(2) Задължения за мобилизационен резерв имат следните лица, получили мобилизационно назначение:

1. освободените от военна служба;

2. държавните служители в Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция „Национална сигурност”, служителите в Министерството на извънредните ситуации и в Министерството на транспорта след прекратяване на служебните или трудовите им правоотношения;

3. мъжете, навършили 18-годишна възраст, годни за военновременна служба;

4. жените на военен отчет, годни за военновременна служба.

(3) Годността за военновременна служба се установява от органи на Министерството на отбраната, чийто състав и организация на работата се определят с правилника за прилагане на закона.

(4) Гражданите, които не са положили военна клетва до зачисляването им в мобилизационния резерв, подписват клетвен лист.

Чл. 287. От мобилизационен резерв се освобождават:

1. навършилите пределна възраст за мобилизационен резерв;

2. признатите за негодни за военновременна служба по здравословни причини от военномедицинските органи;

3. изтърпяващите наказание лишаване от свобода и обвиняемите с взета мярка за неотклонение „задържане под стража” или „домашен арест” за времето, през което изтърпяват наказанието, или за срока на взетата мярка;

4. военнослужещите и служителите от специализираните формирования от въоръжените сили по чл. 52, ал. 2.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 287, който става чл. 277:

Чл. 277. От мобилизационен резерв се освобождават:

1. навършилите пределна възраст за мобилизационния резерв;

2. признатите за негодни за военновременна служба;

3. изтърпяващите наказание лишаване от свобода и обвиняемите с мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест за времето, през което изтърпяват наказанието, или за времето на взетата мярка;

4. военнослужещите и служителите от специализираните формирования на въоръжените сили по чл. 50, ал. 2.

5. при снемане на мобилизационното назначение;

6. при смърт на резервиста.

Чл. 288. (1) Пределната възраст за мобилизационен резерв на офицерите е:

1. за младшите офицери - 55 години;
2. за старшите офицери - 60 години;
3. за висшия команден състав - 63 години.

(2) Пределната възраст за мобилизационен резерв на войниците и сержантите (старшините) е 55 години.

(3) Пределната възраст за мобилизационен резерв на лицата по чл. 286, ал. 2, т. 2 е 62 години.

(4) Званията на офицерите и сержантите, придобити до 30 април 2006 г. по Закона за Министерството на вътрешните работи, се запазват за служба в мобилизационния резерв.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 288, ал. 4 да отпадне.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 288, който става чл. 278:

Чл. 278. (1) Пределната възраст за мобилизационен резерв на офицерите е за:

1. младшите офицери - 55 години;
2. старшите офицери - 60 години;
3. висшия команден състав – 63 години.

(2) Пределната възраст за мобилизационен резерв на войниците и сержантите (старшините) е 55 години.

(3) Пределната възраст за мобилизационен резерв на лицата по чл. 276, ал. 2, т. 2 е 62 години.

Чл. 289. (1) Резервистите могат да бъдат повиквани веднъж в годината за не повече от 20 денонощия на учебни сборове, командно-щабни учения, командирски занятия и други учебно-мобилизационни мероприятия.

(2) Резервистите могат да бъдат повиквани на курсове за придобиване на специалност и повишаване на квалификацията за срок от 30 до 90 денонощия веднъж на 5 години.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 289, който става чл. 279:

Чл. 279. (1) Резервистите могат да бъдат повиквани веднъж в годината за не повече от 20 денонощия на учебни сборове, командно-щабни учения, командирски занятия и други учебно-мобилизационни мероприятия.

(2) Резервистите могат да бъдат повиквани на курсове за придобиване на специалност и повишаване на квалификацията за срок от 30 до 90 денонощия веднъж на 5 години.

(3) Техника от мобилизационния резерв може да бъде използвана веднъж в годината за не повече от 30 денонощия на учебни сборове, командно-щабни учения, командирски занятия и други учебно-мобилизационни мероприятия.

(4) Резервистите и собствениците на техниката от мобилизационния резерв се уведомяват за мероприятията по ал. 1-3 най-малко 30 дни преди започването им.

Чл. 290. В случай че резервистът е възпрепятстван да се яви на учебно-мобилизационното мероприятие, той е длъжен да уведоми съответния орган по военния отчет и да изпълнява неговите разпореждания.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 290, който става чл. 280:

Чл. 280. В случай че резервистът е възпрепятстван да се яви на учебно-мобилизационно мероприятие, а собственикът на техниката е възпрепятстван да достави техниката, те са длъжни да уведомят органа по военния отчет и да изпълняват неговите разпореждания.

Чл. 291. (1) Разходите по пътуването на резервистите за участие в учебно-мобилизационно мероприятие са за сметка на ведомството, което го провежда.

(2) От деня на явяването на мястото за провеждане на учебно-мобилизационното мероприятие до приключването му резервистът има статут на военнослужещ или държавен служител от съответното ведомство, провеждащо мероприятието.

(3) Резервистите, взели участие в учебно-мобилизационни мероприятия, получават възнаграждение в размер, при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

(4) За всяко учебно-мобилизационно мероприятие се изготвя щатно разписание, като резервистите се зачисляват на длъжности, съответстващи на длъжностите по военновременния щат.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 291, който става чл. 281:

Чл. 281. (1) Разходите по пътуването на резервистите и собствениците на техника за участие в учебно-мобилизационно мероприятие са за сметка на ведомството, което го провежда.

(2) От деня на явяването на мястото за провеждане на учебно-мобилизационното мероприятие до приключването му резервистът има статус на военнослужещ или държавен служител от ведомството, което провежда мероприятието.

(3) Резервистите и собствениците на техника, взели участие в учебно-мобилизационни мероприятия, получават възнаграждение в размер, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

(4) За всяко учебно-мобилизационно мероприятие се изготвя длъжностно разписание. Резервистите се зачисляват на длъжности, които съответстват на длъжностите по военновременния щат.

Чл. 292. Съставът на резерва, преминаването на службата в резерва, както и редът за водене на военния отчет на гражданите и предоставянето на информация по него се уреждат с Правилник за резерва на въоръжените сили, приет от Министерския съвет.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 292 да се създаде две нови алинеи 2 и 3 със следния текст:

„/3/. Резервистите, загубили трудоспособността си вследствие на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на военна служба, след като бъдат регистрирани в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, съгласно Закона за военноинвалидите и военнопострадалите, ползват правата на военноинвалид.“

„/5/. Роднините на резервистите, по ал. 3, след като бъдат регистрирани в Централния регистър на военноинвалидите и военнопострадалите към Министерството на отбраната, съгласно Закона за военноинвалидите и военнопострадалите, ползват правата на военнопострадали.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 292, който става чл. 282:

Чл. 282. Съставът на резерва, изпълнението на службата в резерва, редът за водене на военния отчет на гражданите и свързаните с него права и задължения на гражданите и на органите на Министерството на отбраната, се уреждат с Правилник за резерва на въоръжените сили, приет от Министерския съвет.

Глава девета

ЦИВИЛНИ СЛУЖИТЕЛИ В МИНИСТЕРСТВОТО НА ОТБРАНАТА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава девета.

Раздел I

Статут на гражданските служители в Министерството на отбраната

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за наименованието на раздел I: “Статус на гражданските служители”.

Чл. 293. (1) Статутът на гражданските служители по служебно правоотношение се урежда с този закон и със Закона за държавния служител.

(2) Статутът на гражданските служители по трудово правоотношение се урежда при условията и по реда на Кодекса на труда и на този закон.

(3) Длъжностите, които се заемат от гражданските служители по служебно и по трудово правоотношение в Министерството на отбраната, се определят в щатовете и в длъжностните разписания.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 293, който става чл. 283:

Чл. 283. (1) Статусът на цивилните служители по служебно правоотношение се урежда с този закон и със Закона за държавния служител.

(2) Статусът на цивилните служители по трудово правоотношение се урежда с Кодекса на труда и с този закон.

Чл. 294. (1) Цивилните служители в Министерството на отбраната не могат да осъществяват политическа дейност по месторабота.

(2) Цивилните служители в Министерството на отбраната не могат да изразяват политически възгледи в работно време и във формиранията и обектите на Министерството на отбраната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 294, който става чл. 284:

Чл. 284. Цивилните служители не могат да осъществяват политическа дейност в Министерството на отбраната. Те не могат да изразяват политически възгледи през работно време и във формиранията и обектите на министерството.

Чл. 295. (1) Цивилните служители в министерството могат да създават и да членуват в синдикални организации.

(2) Цивилните служители в министерството нямат право на ефективна стачка.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 295, който става чл. 285:

Чл. 285. Цивилните служители могат да създават и да членуват в синдикални организации. Те нямат право на ефективна стачка.

Чл. 296. (1) На цивилните служители се осигуряват:

1. безплатна топла храна и ободряващи напитки при нощно дежурство;
2. безплатна храна при извършване на дейности със специфичен характер;
3. лични предпазни средства, специално и работно облекло.

(2) Доволствията по ал. 1 не се облагат с данъци и се осигуряват във вид, по норми и при условия, определени с акт на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 296, който става чл. 286.

Чл. 297. Пътуването на цивилните служители при отиване и връщане от платен годишен отпуск на територията на страната веднъж в годината е за сметка на средствата за социално-битово и културно обслужване. Условията, размерът на сумите и редът за изплащането им се определят с акт на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 297, който става чл. 287.

Чл. 298. (1) Цивилните служители могат да бъдат награждавани с отличия и други награди от министъра на отбраната или от упълномощено от него длъжностно лице при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Цивилните служители в Министерството на отбраната се ползват от правата по чл. 252.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 298, в ал. 2 след числото „252” се добавя „ал. 1 и ал. 3”.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 298, който става чл. 288:

Чл. 288. Цивилните служители могат да бъдат награждавани с отличия и награди от министъра на отбраната или от оправомощено от него длъжностно лице при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

Чл. 299. Министърът на отбраната съгласувано с министъра на финансите определя категориите цивилни служители, които задължително се застраховат за гражданска отговорност за сметка на държавния бюджет.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 299, който става чл. 289.

Раздел II

Възникване и прекратяване на служебни и трудови правоотношения с цивилните служители от Министерството на отбраната

Комисията предлага наименованието „Раздел II Възникване и прекратяване на служебни и трудови правоотношения с цивилните служители от Министерството на отбраната да отпадне.”

Чл. 300. (1) Служебните правоотношения с цивилните служители по служебно правоотношение в Министерството на отбраната възникват, изменят се и се прекратяват при условията и по реда на Закона за държавния служител и на този закон.

(2) Орган по назначаване на цивилните служители по служебно правоотношение са министърът на отбраната, изпълнителните директори на изпълнителни агенции към министъра на отбраната и ръководителите на специалните служби и структури по чл. 82, ал. 2, т. 4 и 5.

(3) Служебното правоотношение с граждански служител, заемащ длъжност в специалните служби по чл. 106, ал. 1, се прекратява без предизвестие от ръководителя на съответната служба в следните случаи:

1. неефективност при изпълнение на заеманата длъжност под или на прикритие - за служителите под или на прикритие;

2. при поведение, несъответстващо на нормите и изискванията на Етичния кодекс на служителите от съответната специална служба.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 300, който става чл. 290:

Чл. 290. (1) Служебните правоотношения с гражданските служители по служебно правоотношение възникват, изменят се и се прекратяват при условията и по реда на Закона за държавния служител и на този закон.

(2) Орган по назначаване на гражданските служители по служебно правоотношение са министърът на отбраната, изпълнителните директори на изпълнителни агенции към министъра на отбраната и ръководителите на службите и структурите по чл. 77, ал. 2, т. 4 и 5.

(3) Освен в предвидените в Закона за държавния служител случаи служебното правоотношение с граждански служител, заемащ длъжност в службите по чл. 100, ал. 1, се прекратява без предизвестие от ръководителя на съответната служба и в случаите по чл. 166, ал. 1.

Чл. 301. Трудовите договори с гражданските служители по трудово правоотношение се сключват, изменят и прекратяват при условията и по реда на Кодекса на труда и на този закон.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 301, който става чл. 291.

Чл. 302. (1) Обучението, квалификацията и професионалната подготовка на гражданските служители от Министерството на отбраната се извършват при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Когато нуждите на службата налагат, разходите за повишаване на професионалната квалификация и преквалификация на лицата по ал. 1 са за сметка на Министерството на отбраната.

(3) Гражданският служител, изпратен при условията на ал. 2 на обучение с обща продължителност повече от един месец в рамките на една календарна година, се задължава да работи в Министерството на отбраната за период от една до три години след обучението. Условията и конкретният срок се определят от органа по назначаване или от работодателя.

(4) При прекратяване на служебното или трудовото правоотношение по искане на служителя или при негово виновно поведение той възстановява разходите за обучението съответно на неизпълнението. Неиздължената сума се удържа изцяло от обезщетението и другите вземания, които задълженото лице има право да получи, а ако дължимата сума не може да се събере по този начин, вземането се събира по реда на чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 302, ал. 1 след „извършват” с вмъкване текста „съгласно разпоредбите на глава XI от Кодекса на труда и”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 302, ал. 2 думите „Когато нуждите на службата” да се заменят с „Когато образователно-квалификационните изисквания и характера на изпълняваните дейности.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 302, който става чл. 292:

Чл. 292. (1) Обучението, квалификацията и професионалната подготовка на гражданските служители се извършват при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(2) Когато образователно-квалификационните изисквания и характера на изпълняваните дейности налагат повишаване на професионалната квалификация и преквалификация на лицата по ал. 1, разходите са за сметка на министерството.

(3) Гражданският служител, изпратен при условията на ал. 2 на обучение с обща продължителност повече от един месец в рамките на една календарна година, се задължава да работи в министерството за период от една до три години след обучението. Условията и срокът се определят от органа по назначаване или от работодателя.

(4) При прекратяване на служебното или трудовото правоотношение по искане на служителя или при негово виновно поведение той възстановява разходите за обучението съответно на неизпълнението. Неиздължената сума се удържа изцяло от обезщетението и другите вземания, които задълженото лице има право да получи, а ако дължимата сума не може да се събере по този начин, вземането се събира по реда на Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните книги.

Чл. 303. (1) Гражданският служител в министерството може да бъде временно отстранен от длъжност:

1. при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;

2. когато се яви в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения; в този случай отстраняването се извършва от непосредствения или по-горестоящия ръководител и продължава, докато служителят възстанови годността си за изпълнение на служебните си задължения.

(2) Изпълнението на служебното, съответно трудовото, правоотношение се спира и служителят по ал. 1 не получава възнаграждение за времето, през което е бил отстранен.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 303, който става чл. 293:

Чл. 293. (1) Гражданският служител може да бъде временно отстранен от длъжност:

1. при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;

2. когато се яви в състояние, което не му позволява да изпълнява служебните си задължения; в този случай отстраняването се извършва от непосредствения или по-горестоящия ръководител и продължава, докато служителят възстанови годността си за изпълнение на служебните си задължения.

(2) Служителят по ал. 1 не получава възнаграждение за времето, през което е бил отстранен.

Чл. 304. (1) Когато спрямо гражданския служител наказателното производство бъде прекратено, приключи с оправдателна присъда или той бъде осъден за престъпление от общ характер, което не е умишлено, служебното правоотношение се възобновява от

датата на отстраняването и на служителя се заплаща възнаграждението за периода на отстраняването.

(2) Цивилният служител, който е бил незаконно отстранен от работа, има право на обезщетение при условията и по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 304, който става чл. 294:

Чл. 294. Когато наказателното производство спрямо цивилния служител е прекратено, той е оправдан или е осъден за неумишлено престъпление от общ характер, цивилният служител се възстановява на длъжността. Времето на отстраняването се зачита за служебен или трудов стаж и на служителя се дължи обезщетение в размер на възнаграждението му за периода на отстраняването.

Раздел III

Възнаграждения и отпуски на цивилните служители в Министерството на отбраната

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на раздел III, който става раздел II: “Възнаграждения и отпуски на цивилните служители”.

Чл. 305. Брутното месечно възнаграждение на цивилните служители се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 305, който става чл. 295.

Чл. 306. (1) Към основното месечно възнаграждение на цивилните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за:

1. прослужено време - в размер 1 на сто върху основното месечно възнаграждение за всяка година трудов стаж;
2. специфични условия на труд;
3. рискове за живота и здравето, които независимо от предприетите мерки не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени;
4. извънреден труд;
5. научна степен;
6. постигнати резултати в служебната дейност;
7. други случаи, установени в нормативен акт.

(2) Допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 2 – 4 се изплащат при условия, по ред и в размери, определени от министъра на отбраната.

(3) Допълнителното възнаграждение по ал. 1, т. 6 се изплаща на тримесечен период при наличието на финансови средства.

(4) Цивилните служители от Военномедицинската академия получават и възнаграждение за работа по клинични пътеки съгласно Националния рамков договор и/или за работа по договор с Националния осигурителен институт.

Предложение от народните представители Янко Янков и Неджми Али:

В чл. 306 да се направят следните изменения:

- в ал. 1, т. 1:

„1. прослужено време – в размер не по-малко от 1 на сто върху основното месечно въоръжение за всяка година трудов стаж.“

- в ал. 2 думите „ал. 1, т. 2-4“ да се заменят с „ал. 1, т. 1-4“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 306, който става чл. 296:

Чл. 296. (1) Към основното месечно възнаграждение на цивилните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за:

1. прослужено време или трудов стаж и професионален опит - в размер не по-малко от 1 на сто върху основното месечно възнаграждение за всяка година трудов стаж;

2. специфични условия на труд;

3. рискове за живота и здравето, които независимо от предприетите мерки не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени;

4. извънреден труд;

5. научно-образователна или научна степен;

6. постигнати високи резултати в служебната дейност;

7. други случаи, установени в нормативен акт.

(2) Допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 1–6 се изплащат при условия, по ред и в размери, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) Допълнителното възнаграждение по ал. 1, т. 6 се изплаща на тримесечен период.

(4) За цивилните служители от служба “Военна полиция” и служба “Военна информация” допълнителните възнаграждения по ал. 1, т. 2, 3 и 6 се изплащат при условия, по ред и в размери, определени с акт на министъра на отбраната по предложение на ръководителя на съответната служба.

(5) На цивилните служители от Военномедицинската академия се изплаща и възнаграждение за работа по клинични пътеки съгласно Националния рамков договор и/или за работа по договор с Националния осигурителен институт.

Чл. 307. (1) Цивилните служители получават добавка за работа в Министерството на отбраната при условия, по ред и в размер, определени с акт на министъра на отбраната. Това не се отнася за работниците, на които размерът на трудовите възнаграждения се определя според изработеното.

(2) Когато цивилни служители и военнослужещи заемат длъжности с еднакви функционални или образователно-квалификационни изисквания, основните им месечни възнаграждения са равни.

(3) Министърът на отбраната определя длъжностите, за които се прилага ал. 2.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 307, ал. 2 и 3 да отпаднат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 307, който става чл. 297.

Чл. 308. (1) На цивилните служители се изплащат пари за представително облекло.

(2) На цивилните служители се осигурява храна. При обективна невъзможност за осигуряване на храна в натура се изплаща левовата ѝ равностойност.

(3) Доволствията по ал. 1 и 2 не се облагат с данъци и се осигуряват при условия, по ред и в размери, определени с акт на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 308, който става чл. 298.

Чл. 309. Цивилните служители в министерството ползват отпуск при условията, по реда и в размерите, определени със Закона за държавните служители и с Кодекса на труда.

Комисията предлага чл. 309 да отпадне.

Субсидиарно прилагане

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 310. За неуредените в тази глава въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за държавния служител и на Кодекса на труда.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 310, който става чл. 299.

Глава десета

СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА, ПРОВЕЖДАНА ОТ МИНИСТЕРСТВОТО НА ОТБРАНАТА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава десета.

Формиране и обхват на социалната политика

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 311. (1) Министерството на отбраната провежда социална политика, насочена към подобряване на социалната среда за функциониране на военните формирования, както и за подобряване на условията на работа и на живот на военнослужещите и на цивилните служители и техните семейства.

(2) Социалната политика на министерството се осъществява на основата на социална стратегия, утвърдена от министъра на отбраната за 10-годишен период.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя за чл. 311, който става чл. 300:

Чл. 300. (1) Министерството на отбраната провежда социална политика, насочена към подобряване на социалната среда за функциониране на военните формирования и на условията на труд и живот на военнослужещите, цивилните служители и техните семейства.

(2) Социалната политика се осъществява на основата на социална стратегия, приета от министъра на отбраната за десетгодишен период.

Чл. 312. Социалната политика на Министерството на отбраната се реализира чрез система от дейности, ресурси и процедури, създаващи условия за преодоляване на специфичните особености при упражняване на военната професия.

Комисията предлага чл. 312 да отпадне.

Чл. 313. Социалните дейности включват:

1. осигуряване на жилище по време на службата;
2. предоставяне на право за закупуване на жилище от фонда на Министерството на отбраната;
3. предоставяне ползването на почивната и спортната база;
4. създаване на условия за спортна дейност на военнослужещите, цивилните служители и членовете на техните семейства;
5. подпомагане семействата на военнослужещите и цивилните служители;
6. развитие на културна дейност и военно-патриотично възпитание;
7. поддържане на система от дейности за социална адаптация на освобождаваните от военна служба;
8. грижа за пенсионираните военнослужещи;
9. подпомагане на изпаднали в тежко материално положение военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната и техните семейства.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 313 да се създаде нова точка 10 със следния текст:

„10. Грижа за военноинвалидите и военнопострадалите.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

Към чл. 313 да се създаде нова т. 10 със следното съдържание:

„10. Грижа за военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 313 се правят следните изменения:

а.) в т. 8 след „военнослужещи” се добавя „и цивилни лица от Министерство на отбраната

б.) създава се нова т. 13 със следното съдържание:

„13. грижа за военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

Създава се т. 10:

„10. Грижа за военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 313, който става чл. 301:

Чл. 301. (1) Социалната политика се осъществява чрез:

- 1. осигуряване ползване на жилище за периода на службата;**
- 2. предоставяне на право за закупуване на жилище от фонда на Министерството на отбраната;**
- 3. предоставяне ползване на почивната и спортната база;**
- 4. създаване на условия за спортна дейност на военнослужещите, цивилните служители и членовете на техните семейства;**
- 5. подпомагане семействата на военнослужещите и цивилните служители;**
- 6. развитие на културна дейност и на военно-патриотично възпитание;**
- 7. поддържане на система от дейности за социална адаптация на освобождаваните от военна служба;**
- 8. грижа за пенсиониранияте военнослужещи и цивилни служители;**
- 9. подпомагане на изпаднали в тежко материално положение военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната и на техните семейства.**

(2) За осъществяване на социалната политика по ал. 1 министърът на отбраната може да създава:

- 1. центрове за индивидуално социално обслужване;**
- 2. детски градини и дневни центрове за деца;**
- 3. социални кухни;**
- 4. домове за пенсионирани военнослужещи;**
- 5. домове за ветерани;**
- 6. ведомствена спортна организация и военни спортни клубове;**
- 7. други звена.**

(3) Организацията и дейността на структурите, звената, клубовете и ведомствената спортна организация по ал. 2 се определят с акт на министъра на отбраната.

Чл. 314. (1) За осъществяването на дейностите по чл. 313 министърът на отбраната може да създава:

1. центрове за индивидуално социално обслужване;
2. детски градини и дневни центрове за деца;
3. социални кухни;
4. домове за пенсионирани военнослужещи;
5. домове за ветерани;
6. ведомствена спортна организация и военни спортни клубове;

7. други звена, посредством които се реализират социални дейности в Министерството на отбраната.

(2) Организацията и дейността на работа на структурите, звената, клубовете и организацията по ал. 1 се определят от министъра на отбраната.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към чл. 314, т. 5 след думата ветерани да се добави изразът "военноинвалиди и военнопострадали" или „5. домове за ветерани, военноинвалиди и военнопострадали“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янаки Стоилов и Донка Михайлова:

В Чл. 314, ал.1, т.5 към думите „домове за ветерани“ се добавя „домове за ветерани от войните“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 314 в точка 5 след думата ветерани да се добави изразът "военноинвалиди и военнопострадали".

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 314, 5 след думата „ветерани“ да се добави изразът „военноинвалиди и военнопострадали“.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 314, ал. 1 се правят следните изменения:

а.) в т. 4 се добавя текстът „и пенсионирани цивилни служители на Министерство на отбраната”;

б.) точка 5 придобива вида:

„5. домове за ветерани, военноинвалиди и военнопострадали”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 314, ал. 1, т. 5 след думите „домове за ветерани” се добавя „от войните, военноинвалиди и военнопострадали”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията предлага чл. 314 да отпадне, тъй като е отразен на систематичното му място като ал. 2 на чл. 301.

Жилищен фонд

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 315. (1) В Министерството на отбраната се създава жилищен фонд, състоящ се от:

1. служебни жилища, ателиета и гаражи;
2. жилища, ателиета и гаражи за продажба или замяна.

(2) Военнослужещите от Министерството на отбраната не заплащат наем за ползваните служебните жилища по ал. 1, т. 1.

(3) Министерството на отбраната може да наема имоти за отдаване под наем с цел задоволяване жилищните нужди на военнослужещите и на цивилните служители от министерството.

(4) Условието и редът за настаняване в имотите по ал. 1, т. 1 и ал. 3 се определят с наредба на министъра на отбраната.

(5) Условието и редът за продажба или замяна на имоти от жилищния фонд се определят с наредба на Министерския съвет.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 315, който става чл. 302:

Чл. 302. (1) В Министерството на отбраната се създава жилищен фонд, състоящ се от:

1. служебни жилища, ателиета и гаражи;
2. жилища, ателиета и гаражи за продажба или замяна.

(2) Министерството на отбраната може да наема жилища, ателиета и гаражи за отдаване под наем с цел задоволяване жилищните нужди на военнослужещите и на цивилните служители от министерството.

(3) Военнослужещите от Министерството на отбраната не заплащат наем за ползваните жилища по ал. 1, т. 1 и ал. 2.

(4) Условието и редът за настаняване в имотите по ал. 1, т. 1 и ал. 2 се определят с наредба на министъра на отбраната.

(5) Условието и редът за продажба или замяна на имоти от жилищния фонд на министерството се определят с наредба на Министерския съвет.

Компенсационни суми

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 316. (1) На военнослужещите и цивилните служители, на които Министерството на отбраната не може да предложи жилище от жилищния фонд или наето за отдаване под наем, се изплащат компенсационни суми при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(2) Компенсационни суми не се изплащат в случаите, когато военнослужещият или цивилният служител е отказал предложено му жилище.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 316, който става чл. 303:

Чл. 303. (1) На военнослужещите и цивилните служители, на които Министерството на отбраната не може да предложи жилище и живеят при условията на свободно договаряне се изплащат компенсационни суми при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Компенсационни суми не се изплащат, ако военнослужещият или цивилният служител е отказал предложено му от фонда на министерството жилище.

Право на придобиване на жилище от жилищния фонд на Министерството на отбраната

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 317. (1) Военнослужещите от Министерството на отбраната могат да придобият чрез закупуване или замяна със собствен имот едно жилище, ателие или гараж от жилищния фонд на министерството през целия срок на службата, ако са прослужили в министерството не по-малко от 15 години. Изискването за прослужени не по-малко от 15 години не се прилага в случаите на прекратяване на правоотношението за изпълнение на военна служба на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от закона.

(2) Съпругата (съпругът) и децата на загинал военнослужещ от Министерството на отбраната при или по повод изпълнение на военната служба могат да придобият чрез закупуване или замяна със собствен имот едно жилище, ателие или гараж от фонда на министерството, ако военнослужещият не е ползвал правото по ал. 1.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 317, ал. 1, след думите „собствен имот”, да се добави думата „само”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 317, ал. 1 след израза „собствен имот” се добавя думата „само”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 317, който става чл. 304:

Чл. 304. (1) Военнослужещите от Министерството на отбраната могат да придобият чрез закупуване или замяна със собствен имот едно жилище, ателие или гараж от жилищния фонд на министерството през целия срок на службата, ако са прослужили в министерството не по-малко от 15 години. Изискването за прослужено време не се прилага в случаите на прекратяване на правоотношението за изпълнение на военна служба на основание чл. 164, ал. 1, т. 1.

(2) Военнослужещите от Министерството на отбраната, които са участвали в операции и мисии извън територията на страната с висока степен на риск, придобиват правото по ал. 1, ако са прослужили в министерството не по-малко от 10 години, а ако са участвали в операции и мисии извън територията на страната с ниска степен на риск – не по-малко от 12 години.

(3) Преживелият съпруг (съпруга) и децата на военнослужещ, загинал при или по повод изпълнение на военната служба могат да придобият чрез закупуване или замяна със собствен имот едно жилище, ателие или гараж от фонда на министерството, ако военнослужещият не е ползвал правото по ал. 1 и 2.

(4) Цивилните служители от Министерството на отбраната придобиват правото по ал. 1 ако са прослужили в министерството не по-малко от 15 години, освен ако в закон не е предвидено друго.

Ползване на почивната и спортната база, лечебните заведения, центрoвете за индивидуално социално обслужване, дневните центрове за деца и детските градини

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 318. (1) Военнослужещите от министерството, цивилните служители и членовете на техните семейства ползват лечебните заведения, санаториалните и профилактичните заведения, почивната и спортната база, центрове за индивидуално социално обслужване, дневните центрове за деца и детските градини към министерството при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(2) Военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната ползват безплатно услугите на центрoвете за индивидуално социално обслужване, дневните центрове за деца и детските градини по ал. 1.

(3) Разходите за осигуряване на отдиха и възстановяването на военнослужещите, цивилните служители и членовете на техните семейства се извършват в рамките на

предвидените в бюджета на Министерството на отбраната средства за социално-битово и културно обслужване за съответната година.

Предложение от народните представители Янаки Стоилов и Донка Михайлова:

Чл. 318, ал. 1 придобива следната редакция:

„Военнослужещите и гражданските служители в системата на отбраната и техните семейства ползват лечебните заведения, санаториалните и профилактични заведения, почивната и спортната база, центровете за индивидуално обслужване, дневните центрове и детските градини към министерството при условия и по ред, определени от министъра на отбраната”.

Комисията подкрепя предложението по принцип.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 318 ал. 1 се изменя така:

„(1) Военнослужещите и гражданските служители в системата на отбраната и техните семейства ползват лечебните заведения, санаториалните и профилактични заведения, почивната и спортната база, центровете за индивидуално обслужване, дневните центрове и детските градини към министерството при условия и по ред, определени от министъра на отбраната”.

Комисията подкрепя предложението по принцип.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 318, който става чл. 305:

Чл. 305. (1) Военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната и членовете на техните семейства ползват лечебните, санаториалните и профилактичните заведения, почивната и спортната база, центровете за индивидуално социално обслужване, дневните центрове за деца и детските градини към министерството при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Ползването на центровете за индивидуално социално обслужване, дневните центрове и детските градини по ал. 1 е бесплатно за военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната.

(3) Разходите за осигуряване на отдиха и възстановяване здравето на военнослужещите, цивилните служители и членовете на техните семейства се извършват в рамките на предвидените в бюджета на Министерството на отбраната средства за социално-битово и културно обслужване за съответната година.

Чл. 319. (1) На военнослужещите от Министерството на отбраната преди заминаване за участие в операция или мисия извън територията на страната се осигурява 7-дневна безплатна спортна подготовка.

(2) Условията и редът за ползване на спортната подготовка по ал. 1 се определят от министъра на отбраната.

(3) За времето на ползване на спортната подготовка по ал. 1 на военнослужещите се осигурява допълнителен отпуск извън отпуските по чл. 207.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 319, който става чл. 306:

Чл. 306. (1) Министерство на отбраната осигурява седемдневна безплатна физическа подготовка на военнослужещите преди заминаване за участие в операция или мисия извън територията на страната, по време на която им се разрешава допълнителен платен отпуск.

(2) Условието и редът за осъществяване на подготовката по ал. 1 се определят с акт на министъра на отбраната.

Чл. 320. (1) След завръщане от операция или мисия извън територията на страната военнослужещият/цивилният служител и членовете на неговото семейство имат право и на 7-дневна безплатна почивка в почивните бази на Министерството на отбраната. Работодателите на съпругата (съпруга) на военнослужещия/цивилния служител са длъжни да разрешат ползването на отпуск за този период.

(2) Необходимите средства по ал. 1 се предвиждат по бюджета на операцията или мисията.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 320, който става чл. 307:

Чл. 307. (1) След завръщане от операция или мисия извън територията на страната военнослужещият и членовете на неговото семейство имат право на 7-дневна безплатна почивка в почивните бази на Министерството на отбраната. За времето на почивката на военнослужещия се разрешава допълнителен платен отпуск, а на съпругата (съпруга) му – работодателят или органът по назначаването разрешава ползването на платен отпуск.

(2) Необходимите средства по ал. 1 за безплатната почивка се предвиждат по бюджета на операцията или мисията.

Адаптация при освобождаване от военна служба

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 321. (1) За осигуряване на успешен преход на освобождаваните от военна служба военнослужещи в цивилната сфера в Министерството на отбраната се изгражда и поддържа система за адаптация при освобождаване от военна служба.

(2) Адаптацията по ал. 1 е комплекс от дейности по:

1. извършване на професионално ориентиране;
2. провеждане на мотивационна подготовка;
3. обучение за придобиване на следваща или различна от придобитата образователно-квалификационна степен във висшите училища;
4. участие в квалификационни курсове;
5. подготовка за стартиране на собствен бизнес;
6. съдействие при устройване на работа;

7. информационно осигуряване.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 321, който става чл. 308:

Чл. 308. (1) За осигуряване на успешен преход в гражданската сфера на освобождаваните от военна служба, Министерството на отбраната изгражда и поддържа система за адаптация чрез:

- 1. професионално ориентиране;**
- 2. мотивационна подготовка;**
- 3. обучение във висше гражданско училище за придобиване на следваща или различна от придобитата образователно-квалификационна степен;**
- 4. квалификационни курсове;**
- 5. подготовка за започване на самостоятелна стопанска дейност;**
- 6. съдействие за устройване на работа;**
- 7. информиране за възможностите по т. 1-6.**

(2) Финансирането на дейностите по ал. 1 се разпределя, както следва:

- 1. по т. 3 - 70 на сто за сметка на Министерството на отбраната и 30 на сто за сметка на военнослужещия;**
- 2. по т. 1, 2, 4-7 – за сметка на бюджета на Министерството на отбраната.**

(3) Условието и редът за осъществяване на дейностите по ал. 1 се определят с наредба на министъра на отбраната.

Чл. 322. (1) Правата по чл. 321, ал. 2, т. 2, 3 и 4 се ползват еднократно след изтичане на първите 3 години от службата.

(2) Право да се обучават в квалификационни курсове имат военнослужещите, подлежащи на освобождаване от военна служба на основание чл. 172, т. 2, чл. 174 и 179, както и станалите негодни за военна служба при или по повод изпълнение на служебните си задължения, ако не са ползвали правата си по чл. 321, ал. 2, т. 3 и 4.

(3) Продължителността на квалификационните курсове е до 6 месеца.

(4) Финансирането на дейностите по чл. 321, ал. 2 се разпределя, както следва:

- 1. по т. 3 - 70 на сто за сметка на Министерството на отбраната и 30 на сто за сметка на военнослужещия;**
- 2. по т. 1, 2, 4-7 – за сметка на бюджета на Министерството на отбраната.**

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 322, който става чл. 309:

Чл. 309. (1) Правата по чл. 308, ал. 1, т. 3 и 4 се ползват от военнослужещия еднократно за целия период на службата, ако е прослужил 3 години.

(2) При освобождаване от военна служба, с изключение на освобождаване поради наложено дисциплинарно наказание „уволнение”, военнослужещите могат да се ползват от правата по чл. 308, ал. 1, т. 1, 2, 5, 6 и 7.

(3) Подлежащите на освобождаване от военна служба на основание чл. 162, т. 2, чл. 164 и 169, както и станалите негодни за военна служба при или по повод изпълнение на служебните си задължения имат право и на квалификационен курс, ако не са ползвали правата си по чл. 308, ал. 1, т. 3 и 4 по време на службата.

(3) Продължителността на квалификационните курсове е до 6 месеца.

Чл. 323. Условието и редът за осъществяване на дейностите по адаптация при освобождаване от военна служба се определят с наредба на министъра на отбраната.

Комисията предлага чл. 323 да отпадне, тъй като е отразен на систематичното му място в чл. 308.

Подпомагане на военнослужещите, цивилните служители, пенсионираните военнослужещи, военноинвалидите, военнопострадалите и ветераните

Комисията предлага заглавието да отпадне.

Чл. 324. (1) Министърът на отбраната може да подпомага национално представителните военно-патриотични съюзи и организации, като им оказва финансова или материална помощ.

(2) Министърът на отбраната може да предоставя на съюзите по ал. 1 за безвъзмездно ползване по предназначение помещения във военните клубове или други подходящи помещения или сгради в управление на Министерството на отбраната за осъществяване на тяхната общественополезна патриотична дейност.

(3) Условието и редът за предоставяне на финансовата или материалната помощ и за безвъзмездното ползване на помещенията или сградите се определят с правилника за прилагане на закона.

(4) Условието, редът и критериите за признаването на военно-патриотичните съюзи и организации за национално представителни се определят с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

Предложение от народния представител Мая Манолова:

В чл. 324, ал. 1 и 2 думите „може да” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янаки Стоилов и Донка Михайлова:

В ал. 1 и ал. 2 на чл. 324 думите „може да” да отпаднат.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В чл. 324, алинеи 1 и 2, да отпаднат думите „може да”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В чл. 324 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 да отпадне изразът „може да”.

2. В ал. 2 да отпадне изразът „може да”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Пламен Славов:

В ал. 1 и ал. 2 на чл. 324 да отпадне израза „може да”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Агов:

В заглавието преди чл. 324 след „пенсионираните военнослужащи” се добавя текстът „и цивилни служители на Министерство на отбраната”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на народния представител Йордан Величков:

В чл. 324 се правят следните изменения и допълнения.

1. В ал. 1 да отпадне изразът „може да”.

2. В ал. 2 да отпадне изразът „може да”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 324 в ал. 1 и в ал. 2 думите „може да” отпадат.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 324, който става чл. 310:

Чл. 310. (1) Министърът на отбраната може да подпомага национално представителните военно-патриотични съюзи и организации, като им оказва финансова или материална помощ.

(2) Министърът на отбраната може да предоставя на съюзите по ал. 1 за безвъзмездно ползване по предназначение помещения във военните клубове или други подходящи помещения или сгради в управление на Министерството на отбраната за осъществяване на тяхната патриотична дейност.

(3) Условието и редът за предоставяне на финансовата или материалната помощ и за безвъзмездното ползване на помещенията или сградите, се определят с акт на министъра на отбраната.

(4) Условието, редът и критериите за признаването на военно-патриотичните съюзи и организации за национално представителни, се определят с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на отбраната.

Чл. 325. (1) Пенсионираните военнослужещи, военноинвалидите и военнопострадалите и ветераните ползват лечебните заведения към Министерството на отбраната по реда на Закона за здравното осигуряване.

(2) Лицата по ал. 1 могат да ползват санаториалните и профилактичните заведения, почивната и спортната база, социалните кухни и дневните центрове към Министерството на отбраната при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(3) Членовете на семействата на пенсионираните военнослужещи могат да ползват санаториалните и профилактичните заведения при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(4) Лицата по ал. 1 и пенсионираните цивилни служители могат да ползват домовете за пенсионирани военнослужещи към Министерството на отбраната при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(5) Ветераните могат да ползват домовете за ветерани при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

Предложение от народния представител Мая Манолова:

В чл. 325, ал. 2, 4 и 5 думите „могат да” се заличават.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към чл. 325 в ал. 5 след думата ветерани да се добави изразът ”военноинвалиди и военнопострадали” или

„(5) Ветераните, военноинвалиди и военнопострадали ползват домове за ветерани, военноинвалиди и военнопострадали, при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Янаки Стоилов и Донка Михайлова:

Чл. 325, ал. 1, ал.2 и ал. 3 придобиват следната редакция:

„(1) Пенсионираните военнослужещи, военноинвалидите и военнопострадалите и ветераните от войните ползват лечебните заведения към министерство на отбраната по реда, определен от министъра на отбраната.”

„(2) Лицата по ал. 1 ползват санаториумите и профилактичните заведения, почивната и спортната база, социалните кухни и дневните центрове към министерство на отбраната при условията за кадровите офицери и сержанти с отчитане на правата, предвидени от Закона за военноинвалидите и военнопострадалите и в Закона за ветераните от войните”

„(3) Членовете на семействата на пенсионираните военнослужещи могат да ползват санаториумите и профилактичните заведения при условията и по реда, определен за съпрузите им.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев и Атанас Мерджанов:

В чл. 325:

1. АLINEЯ 1 се изменя така:

„(1) Пенсионираниите военнослужещи, военноинвалидите и военнопострадалите и ветераните ползват лечебните заведения, санаториалните и профилактичните заведения, почивната и спортната база, социалните кухни и дневните центрове към Министерството на отбраната при условия и ред, определени от министъра на отбраната.

2. АLINEЯ 2 да отпадне

3. Досегашните алинеи 3-5 да се прономероват съответно на 2-4.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 325 в алинея 5 след думата ветерани да се добави изразът ”военноинвалиди и военнопострадали”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

Член 325 се изменя така:

1. АLINEЯ 1 придобива следното съдържание:

„(1) Пенсионираниите военнослужещи и членове на техните семейства, военноинвалидите и военнопострадалите и ветераните ползват лечебните заведения, санаториалните и профилактични заведения, почивната и спортната база, социалните кухни и дневните центрове към Министерството на отбраната, при условия и по ред, определен от министъра на отбраната.

2. АLINEИ 2 и 3 да отпаднат.

3. АLINEИ 4 и 5 стават ал. 2 и 3.

4. В новата ал. 3 след „ветерани” се добавя изразът „военноинвалиди и военнопострадали”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Пламен Славов:

1. АLINEЯ 1 на чл. 325 се изменя така:

„(1) Пенсионираниите военнослужещи, военноинвалидите, военнопострадалите и ветераните, както и членовете на техните семейства, ползват лечебните заведения, санаториалните и профилактични заведения, почивната и спортната база, социалните кухни и дневните центрове към Министерството на отбраната.”

2. В ал. 2 на чл. 325 отпада думата „могат”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 325, ал. 5 след думата „ветераните” се поставя запетая и се добавя текста „военноинвалидите и военнопострадалите”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на народния представител Йордан Величков:

Член 325 се изменя така:

1. Алинея 1 със следното съдържание:

(1) Пенсионираниите военнослужещи и членовете на техните семейства, военноинвалидите и военнопострадалите и ветераните ползват лечебните заведения, санаториалните и профилактични заведения, почивната и спортната база, социалните кухни и дневните центрове към Министерството на отбраната, при условия и по ред, определен от министъра на отбраната.

2. Алинея 2 и 3 да отпаднат.

3. Алинея 4 и 5 да се преименуват в ал. 2 и 3.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В чл. 325 алинеи 1, 2, 3 и 5 се изменят така:

„(1) Пенсионираниите военнослужещи, военноинвалидите и военнопострадалите и ветераните от войните ползват лечебните заведения към Министерството на отбраната по ред, определен от министъра на отбраната.

(2) Лицата по ал. 1 ползват санаториумите и профилактичните заведения, почивната и спортната база, социалните кухни и дневните центрове към Министерството на отбраната, при условията за кадровите офицери и сержанти с отчитане на правата, предвидени от Закона за военноинвалидите и военнопострадалите в Закона за ветераните от войните.

(3) Членовете на семействата на пенсионираниите военнослужещи могат да ползват санаториумите и профилактичните заведения по условията и по реда, определен за съпрузите им.

(5) Ветераните от войните, военноинвалидите и военнопострадалите ползват домовете по ал. 4 при условията и по ред, определен от министъра на отбраната.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 325, който става чл. 311:

Чл. 311. (1) Пенсионираниите военнослужещи, военноинвалидите и военнопострадалите и ветераните от войните ползват лечебните заведения към Министерството на отбраната.

(2) Лицата по ал. 1 могат да ползват санаториалните и профилактичните заведения, почивната и спортната база, социалните кухни и дневните центрове към

Министерството на отбраната при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(3) Членовете на семействата на пенсионираните военнослужещи могат да ползват санаториалните и профилактичните заведения при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(4) Лицата по ал. 1 и пенсионираните цивилни служители могат да ползват домовете за пенсионирани военнослужещи, а ветераните от войните - домовете за ветерани, при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

Чл. 326. (1) Военнослужещите, цивилните служители, пенсионираните военнослужещи, военноинвалидите и военнопострадалите, изпаднали в тежко материално положение, могат да бъдат подпомагани с парични средства.

(2) Условията и редът за материално подпомагане по ал. 1 се определят с наредба на министъра на отбраната.

Предложение от народния представител Мая Манолова:

В чл. 326, ал. 1, изразът „могат да бъдат подпомагани” се заменя с изречение „се подпомагат”.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 326, който става чл. 312:

Чл. 312. Военнослужещите, цивилните служители, пенсионираните военнослужещи, военноинвалидите и военнопострадалите, изпаднали в тежко материално положение, могат да бъдат подпомагани с парични средства при условия и по ред, определени с наредба на министъра на отбраната.

Чл. 327. Децата на военнослужещи, загинали при или по повод изпълнение на военната служба, се ползват с правата по чл. 318, като за времето на обучението им в основни, средни училища и в редовна форма на обучение във висшите училища в страната до навършване на 27-годишна възраст Министерството на отбраната им осигурява стипендия при условия, по ред и в размер, определени от министъра на отбраната.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 327, който става чл. 313:

Чл. 313. Децата на загинали при или по повод изпълнение на службата военнослужещи имат правата по чл. 305. За времето на обучението им в основни, средни училища и в редовна форма на обучение във висшите училища в страната до навършване на 27-годишна възраст, Министерството на отбраната им осигурява стипендия при условия, по ред и в размер, определени с акт, на министъра на отбраната.

Чл. 328. При смърт на военнослужещ или цивилен служител разноските по погребението се поемат от Министерството на отбраната, като за военнослужещия се отдават военни почести при съгласие на близките му.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 328, който става чл. 314:

Чл. 314. Разноските по погребението на военнослужещ или цивилен служител са за сметка на Министерството на отбраната. Със съгласие на близките му на военнослужещия се отдават военни почести.

Чл. 329. Преживелият съпруг (съпруга), децата и родителите на загинал при или по повод изпълнение на службата военнослужещ имат право на безплатна медицинска и психологична помощ по ред, определен с акт на министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 329, който става 315.

Глава единадесета

ИНФРАСТРУКТУРА НА ОТБРАНАТА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава единадесета.

Раздел I

Недвижими имоти и съоръжения

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 330. (1) Инфраструктурата на отбраната включва:

1. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за разполагане на военните формирования;
2. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за провеждане на военни учения, за изпитване на бойна техника и въоръжение;
3. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за изпълнение на специфични функции и задачи по отбраната на страната;
4. недвижими имоти за логистично осигуряване на въоръжените сили;
5. обекти и съоръжения за нуждите на комуникационно-информационното осигуряване на отбраната;
6. недвижими имоти за разполагане, изграждане или монтаж на съоръжения и друго движимо имущество, които са финансирани изцяло или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността;
7. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за осигуряване на потребности във военно време;
8. недвижими имоти и съоръжения - публична или частна държавна собственост, с отпаднала необходимост;
9. недвижими имоти, предназначени за задоволяване на жилищните и социалните нужди на военнослужещите и на цивилните служители в Министерството на отбраната.

(2) Недвижимите имоти, обектите и съоръженията по ал. 1, т. 1-7 са предназначени за непосредствено осъществяване на отбраната и са публична държавна собственост.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 330, който става чл. 316:

Чл. 316. (1) Инфраструктурата на отбраната включва:

1. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за разполагане на военните формирования;

2. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за провеждане на военни учения, за изпитване на бойна техника и въоръжение;

3. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за изпълнение на специфични функции и задачи по отбраната на страната;

4. недвижими имоти за логистично осигуряване на въоръжените сили;

5. обекти и съоръжения за нуждите на комуникационно-информационното осигуряване на отбраната;

6. недвижими имоти за разполагане, изграждане или монтаж на съоръжения и друго движимо имущество, които са финансирани изцяло или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността;

7. недвижими имоти, обекти и съоръжения, предназначени за осигуряване на потребности във военно време;

8. недвижими имоти и съоръжения - публична или частна държавна собственост, с отпаднала необходимост;

9. недвижими имоти, предназначени за задоволяване на жилищните и социалните нужди на военнослужещите и на цивилните служители в Министерството на отбраната.

(2) Недвижимите имоти, обектите и съоръженията по ал. 1, т. 1-7 са предназначени за непосредствено осъществяване на отбраната и са публична държавна собственост.

(3) С подробни устройствени планове може да се извършва промяна на предназначението на имоти, предоставени за управление на министерството, само след съгласие на министъра на отбраната.

Чл. 331. (1) Върху незастроени имоти - частна държавна собственост, предоставени на министерството, могат да се изградят жилищни, общественообслужващи, спортни и културни обекти за задоволяване нуждите на военнослужещите и служителите от министерството.

(2) За изграждане на обектите по ал. 1 може да се учреди възмездно право на строеж със заповед на министъра на отбраната или на упълномощено от него длъжностно лице.

(3) Правото на строеж се учредява след провеждане на търг или конкурс при условия и по ред, определени от Министерския съвет. В условията на търга може да се предвиди заплащането на правото на строеж да се извърши чрез равностойно имотно обезщетение в изграждания или с друг обект на базата на оценка, извършена от независим оценител.

(4) Не се провежда търг при учредяване право на строеж по ал. 2 на юридически лица на бюджетна издръжка или на общини.

(5) Въз основа на заповедта и след изпълнение на процедурата по ал. 3 министърът на отбраната или упълномощено от него длъжностно лице сключва договор.

(6) Новоизградените жилищни обекти, получени като обезщетение по ал. 3, се включват в жилищния фонд на министерството.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 331, който става чл. 317:

Чл. 317. (1) Върху незастроени имоти - частна държавна собственост, предоставени за управление на Министерството на отбраната, могат да се изграждат жилищни, общественообслужващи, спортни и културни обекти за задоволяване нуждите на военнослужещите и цивилните служителите от министерството.

(2) За изграждане на обектите по ал. 1 може да се учреди възмездно право на строеж със заповед на министъра на отбраната или на оправомощено от него длъжностно лице.

(3) Правото на строеж се учредява след провеждане на търг при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. В условията на търга може да се предвиди заплащането на правото на строеж да се извърши чрез равностойно имотно обезщетение в изграждания или с друг обект на базата на оценка, извършена от независим оценител.

(4) Не се провежда търг при учредяване право на строеж по ал. 2 на юридически лица на бюджетна издръжка или на общини.

(5) Въз основа на заповедта и след изпълнение на процедурата по ал. 3 министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице сключва договор.

(6) Новоизградените жилищни обекти, получени като обезщетение по ал. 3, се включват в жилищния фонд на министерството.

Чл. 332. За задоволяване на държавни нужди, свързани с отбраната на страната, в полза на Министерството на отбраната могат да се отчуждават принудително недвижими имоти или части от имоти, собственост на физически и/или юридически лица, при условията и по реда на Закона за държавната собственост.

Комисията предлага чл. 332 да отпадне.

Чл. 333. За изграждане на надземни и подземни обекти и съоръжения за нуждите на отбраната на страната в полза на Министерството на отбраната може да се учредяват възмездно или безвъзмездно ограничени вещни права върху недвижими имоти или върху части от имоти - собственост на физически и/или юридически лица.

Предложение от народните представители Андрей Баташов, Маргарита Кънева, Мария Ангелиева-Колева и Съби Давидов:

Разпоредбата на чл. 333 става ал. 1 и се създава ал. 2:

„(2). За имоти, предоставени в управление на Министерството на отбраната, подробен устройствен план не може да предвижда отреждане за нужди, различни от тези на отбраната.“

Комисията подкрепя предложението, което е отразено на систематичното му място в чл. 316.

Комисията предлага чл. 333 да отпадне.

Чл. 334. (1) Недвижимите имоти и съоръжения, предоставени на Министерството на отбраната за непосредствено осъществяване на отбраната се ползват при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(2) Недвижимите имоти и съоръжения, предназначени за осигуряване непосредствените потребности на отбраната във военно време, се поддържат съгласно военновременните планове.

(3) Средствата за изграждането, поддържането и модернизацията на недвижимите имоти и съоръжения за непосредствено осъществяване на отбраната се осигуряват от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на отбраната.

(4) Предназначението и видът на собствеността на недвижими имоти, върху които са или ще бъдат разположени, изградени или монтирани обекти, представляващи движимо или недвижимо имущество, които са финансирани изцяло или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността, не се променят до придобиване на собствеността върху тези обекти от Република България.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 334, който става чл. 318:

Чл. 318. (1) Недвижимите имоти и съоръжения, предназначени за осигуряване непосредствените потребности на отбраната във военно време, се поддържат съгласно военновременните планове.

(2) Средствата за изграждането, поддържането и модернизацията на недвижимите имоти и съоръжения, предназначени за непосредствено осъществяване на отбраната се осигуряват от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на отбраната.

(3) Обектите и съоръженията, предоставени на Министерството на отбраната за непосредствено осъществяване на отбраната, се ползват при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната.

(4) Предназначението и собствеността на разположените, изградените или монтираните обекти, представляващи движимо или недвижимо имущество, които са финансирани изцяло или частично по Програмата на НАТО за инвестиции в сигурността, не може да се променя до прехвърляне на собствеността върху тези обекти на българската държава.

Чл. 335. (1) При отпадане на необходимостта от недвижим имот или съоръжение за нуждите на отбраната министърът на отбраната може:

1. да ги предостави за изграждане на обекти за задоволяване на социалните и жилищните нужди на военнослужещите и на цивилните служители в Министерството на отбраната;

2. да ги предлага съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на други ведомства, общини или юридически лица на бюджетна издръжка по реда на Закона за държавната собственост и правилника за прилагането му;

(2) Недвижими имоти, предоставени в управление на Министерството на отбраната, не могат да бъдат заменяни с недвижими имоти - собственост на физически, юридически лица или на общини.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

В чл. 335 ал. 2 накрая се добавят думите „с изключение на случаите по чл. 317 ал. 1”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Пламен Славов:

В ал. 2 на чл. 325 след думата „общини” да се добави „с изключение на случаите по чл. 317, ал. 1”.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В чл. 335, ал. 2 след края се добавя текстът „освен в случаите по чл. 317”.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 335, който става чл. 319:

Чл. 319. (1) За недвижим имот или съоръжение с отпаднала необходимост за нуждите на отбраната, министърът може:

1. да ги предостави за изграждане на обекти за задоволяване на социалните и жилищните нужди на военнослужещите и на цивилните служители в министерството;
2. съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството да ги предлага на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на други ведомства, общини или юридически лица на бюджетна издръжка по реда на Закона за държавната собственост.

(2) Недвижимите имоти, предоставени за управление на Министерството на отбраната, не могат да бъдат заменяни с недвижими имоти - собственост на физически, юридически лица или на общини, с изключение на случаите по чл. 304.

Чл. 336. Продажбата на имоти - частна държавна собственост, в управление на Министерството на отбраната на инвеститори, притежаващи сертификат за “клас инвестиция”, се извършва при условията и по реда на Закона за насърчаване на инвестициите.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 336, който става чл. 320:

Чл. 320. Предоставените за управление на Министерството на отбраната имоти - частна държавна собственост, могат да се продават на инвеститори, които притежават сертификат за клас инвестиция, при условията и по реда на Закона за насърчаване на инвестициите.

Чл. 337. (1) За нуждите на физическото възпитание и спорта на военнослужещите и цивилните служители в Министерството на отбраната се изграждат и поддържат спортни обекти и съоръжения.

(2) Спортните обекти и съоръжения се използват за поддържане на физическата подготовка на военнослужещите съгласно плана за физическата и бойната подготовка на съответното формиране.

(3) За изпълнение на целите по ал. 1 и 2 спортните обекти и съоръжения по ал. 1 могат:

1. да се предоставят за ползване на юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, чиято основна дейност съответства на предназначението на имота и когато тази основна дейност подпомага физическата подготовка, военния спорт и социалната политика на Министерството на отбраната при условията на чл. 50а от Закона за физическото възпитание и спорта; срокът за предоставяне на имотите на лицензирани спортни организации и/или на спортни клубове - техни членове, които осъществяват дейности, свързани с въоръжените сили, може да е до 10 години.

2. да се предоставят за ползване за срок до 20 години при условията на чл. 50б от Закона за физическото възпитание и спорта, ако спортните организации осъществяват дейности във връзка с отбраната и въоръжените сили на страната.

(4) Спортните обекти и съоръжения, предоставени по реда на ал. 1-3, се ползват само по предназначение и в тях може да се извършва стопанска дейност съгласно Закона за юридическите лица с нестопанска цел. При установяване на отклонение от задълженията по тази алинея Министерството на отбраната прекратява едностранно договора за ползване на обекта или съоръжението.

(5) Спортните обекти и съоръжения в управление на Министерството на отбраната могат да се предоставят на концесия при условията и по реда на Закона за концесиите.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 337, който става чл. 321:

Чл. 321. (1) За нуждите на физическата подготовка за изпълнение на службата на военнослужещите и цивилните служители в Министерството на отбраната се изграждат и поддържат спортни обекти и съоръжения.

(2) За изпълнение на целите по ал. 1 спортните обекти и съоръжения могат да се предоставят за ползване:

1. на юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, чиято основна дейност съответства на предназначението на имота и когато тази основна дейност подпомага физическата подготовка, военния спорт и социалната политика на Министерството на отбраната при условията на чл. 50а от Закона за физическото възпитание и спорта; срокът за предоставяне на имотите на лицензирани спортни организации или на спортни клубове - техни членове, които осъществяват дейности, свързани с въоръжените сили, е до 10 години.

2. за срок до 20 години при условията на чл. 50б от Закона за физическото възпитание и спорта, ако спортните организации осъществяват дейности във връзка с отбраната и въоръжените сили на страната.

(3) Спортните обекти и съоръжения, предоставени по реда на ал. 2, се ползват само по предназначение и в тях може да се извършва стопанска дейност съгласно Закона за юридическите лица с нестопанска цел. Когато спортните обекти

и съоръжения не се ползват по предназначение, министърът на отбраната прекратява едностранно сключения договор.

Чл. 338. Министърът на отбраната образува или дава съгласие за участие в търговски дружества с имущество - частна държавна собственост, предоставено за управление на министерството.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 338, който става чл. 322.

Раздел II

Въоръжения, оборудване, специална техника и други средства

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за наименованието на раздела: Раздел II: „Въоръжения, специално оборудване, техника и други средства“.

Чл. 339. За изпълнението на задачите по отбраната на страната, както и за осъществяването на операции и мисии извън територията на страната въоръжените сили и военните формирования се осигуряват със съвременно въоръжение, техника, специално оборудване, комуникационна и информационна техника, материали и други средства.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 339, който става чл. 323:

Чл. 323. За изпълнението на задачите по отбраната на страната, както и за осъществяването на операции и мисии извън територията на Република България въоръжените сили и военните формирования се осигуряват със съвременно въоръжение, техника, специално оборудване и други средства.

Чл. 340. (1) Въоръжението, техниката, специалното оборудване, комуникационната и информационна техника, материалите и други средства се осигуряват съгласно плана за развитие и модернизация на въоръжените сили.

(2) Средствата по ал. 1 се осигуряват по бюджета на Министерството на отбраната от държавния бюджет и от други източници.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 340, който става чл. 324:

Чл. 324. (1) Въоръжението, техниката, специалното оборудване и другите средства се осигуряват съгласно плана за организационно изграждане и развитие на въоръжените сили.

(2) Средствата по ал. 1 се осигуряват от държавния бюджет по бюджета на Министерството на отбраната и от други източници.

Чл. 341. Поддръжката и ремонтът на въоръженията, бойната и специалната техника се извършват в съответствие с необходимостта от осигуряване на постоянната им готовност за използване в бойни условия при условията и по реда за възлагане на обществени поръчки.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 341, който става чл. 325.

Раздел III

Изисквания при провеждане на процедурите за изграждане на инфраструктурни обекти за нуждите на отбраната, разпореждане с имоти и движими вещи и доставка на въоръжение, техника и друго оборудване

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на раздела.

Чл. 342. (1) Процедурите по изграждане на инфраструктурни обекти и за доставка на въоръжения, техника и друго оборудване за нуждите на отбраната се възлагат от Министерството на отбраната при спазване на следните принципи:

1. публичност;
2. точно прилагане на законовите изисквания;
3. постигане на висока ефективност в провеждането на държавната политика в областта на отбраната;
4. осъществяване на политиката за ускорено развитие на националната икономика.

(2) Принципите по ал. 1 се прилагат и при разпореждане с недвижими имоти и движими вещи, при учредяване право на строеж върху недвижими имоти в управление на Министерството на отбраната и при разпореждане с дялове и акции от търговски дружества, в които министърът на отбраната упражнява правата на собственост в капитала.

(3) Принципите по ал. 1 се прилагат и при разпореждане с дялове от търговски дружества, образувани с капитал от дружествата по ал. 2.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 342, който става чл. 326.

Чл. 343. (1) До участие в процедурите **по чл. 342** не се допускат кандидати, регистрирани в офшорни зони, кандидати с неясен произход на капитала, регистрираните непосредствено преди участие в провежданата процедура, с капитал, по-малък от размера на началната/офертната цена в обявената процедура, както и търговски дружества, в които капиталът е структуриран в акции на приносител.

(2) Министърът на отбраната може да въвежда допълнителни изисквания в провежданите процедури за постигане на целите **по чл. 342**.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на чл. 343, който става чл. 327:

Чл. 327. (1) До участие в процедурите по чл. 326 не се допускат кандидати с неизяснен произход и собственик на капитала, регистрираните непосредствено преди участие в провежданата процедура, с капитал, по-малък от размера на началната (офертната) цена в обявената процедура, както и търговски дружества, в които капиталът е структуриран в акции на приносител.

(2) Министърът на отбраната може да въвежда допълнителни изисквания в провежданите процедури за постигане на целите по чл. 326.

Глава дванадесета

РЕГИСТРИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава дванадесета.

Чл. 344. (1) В Министерството на отбраната се създават и поддържат:

1. Регистър на военнослужещите;
2. регистри на недвижимите имоти в управление на Министерството на отбраната: на имотите - публична държавна собственост; на имотите - частна държавна собственост, и на жилищния фонд;
3. Регистър на търговските дружествата, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната;
4. Регистър на имотите, включени като непарична вноска в капитала на търговските дружества, в които министърът на отбраната упражнява правата на държавата;
5. други регистри.

(2) Министърът на отбраната или упълномощено от него длъжностно лице определя правилата за водене на регистрите по ал. 1.

(3) Регистрите могат да се изграждат и като автоматизирани.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В чл. 344:

1. В ал. 1 да се създаде нова точка 5 със следното съдържание:

„5. Централен регистър на военноинвалидите и военнопострадалите”.

2. Точка 5 става точка 6.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В член 344, ал. 1 се правят следните промени:

1. Създава се нова точка 5 със следното съдържание:

„5. централен регистър на военноинвалидите и военнопострадалите;”

3. старата точка 5 става точка 6.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

В член 344, ал. 1 се създава нова т. 5:

„5. Централен регистър на военноинвалидите и военнопострадалите.”

Досегашната т. 5 става т. 6.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 344, който става чл. 328:

Чл. 328. (1) В Министерството на отбраната се създават и поддържат:

- 1. регистър на военнослужещите;**
- 2. регистри на недвижимите имоти в управление на Министерството на отбраната:**
 - а) публична държавна собственост;**
 - б) частна държавна собственост;**
 - в) жилищния фонд.**
- 3. регистър на търговските дружества, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната;**
- 4. регистър на имотите, включени като непарична вноска в капитала на търговските дружества, в които министърът на отбраната упражнява правата на държавата;**
- 5. Централен регистър на военноинвалидите и военнопострадалите;**
- 6. други регистри.**

(2) Министърът на отбраната или оправомощено от него длъжностно лице определя правилата за водене на регистрите по ал. 1.

(3) Регистрите се изграждат и като автоматизирани.

Чл. 345. (1) Регистърът по чл. 344, ал. 1, т. 1 е информационна система, структурирана като съвкупност от лични данни, достъпна по определени критерии, централизирана, децентрализирана или разпределена на функционален или географски принцип.

(2) Администратори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни са министърът на отбраната и упълномощени от него длъжностни лица, които възлагат обработката на лични данни на определени от тях длъжностни лица.

(3) Всяко лице има право да иска достъп до отнасящите се за него лични данни, обработвани в регистрите на Министерството на отбраната.

(4) Администраторите на лични данни по ал. 2 се произнасят в 14-дневен срок от постъпване на искането за достъп.

(5) При поискване от физическото лице администраторът на лични данни по ал. 2 му предоставя копие от обработваните за него лични данни на хартиен носител.

(6) Администраторите на лични данни по ал. 2 отказват изцяло или частично предоставянето на лични данни, когато от това би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност, за защитата на класифицираната информация, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на Министерството на отбраната.

(7) Уведомяването за отказа по ал. 6 се извършва писмено, като се посочва само правното основание. За отказ се смята и липсата на уведомление в предвидените от закона срокове.

(8) Отказът по ал. 6 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(9) Условието и редът за събиране, съхраняване, обработване и предоставяне на лични данни и за достъп до регистъра по ал. 1 се определят с наредба на министъра на отбраната.

(10) Условието и редът за събиране, съхраняване, обработване и предоставяне на лични данни от служба "Военна полиция" се определят от министъра на отбраната.

(11) Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 345, който става чл. 329:

Чл. 329. (1) Регистрите по чл. 328, ал. 1 са информационни системи, част от които са структурирани като съвкупност от лични данни.

(2) Администратори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни са министърът на отбраната и оправомощени от него длъжностни лица, които възлагат обработката на лични данни на определени от тях длъжностни лица.

(3) Всяко лице има право да иска достъп до отнасящите се за него лични данни, обработвани в регистрите на Министерството на отбраната.

(4) Администраторите на лични данни по ал. 2 се произнасят в 14-дневен срок от постъпване на искането за достъп.

(5) При поискване администраторът на лични данни по ал. 2 предоставя на военнослужещия копие от обработваните за него лични данни на хартиен носител.

(6) Администраторите на лични данни по ал. 2 отказват изцяло или частично предоставянето на лични данни, когато от това би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност, за защитата на класифицираната информация, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране, или ако предоставянето на тези данни би застрашило изпълнението на законово определените задачи на Министерството на отбраната.

(7) Условието и редът за събиране, съхраняване, обработване и предоставяне на лични данни и за достъп до регистъра по чл. 328, ал. 1, т. 1, се определят с наредба на министъра на отбраната.

(8) Условието и редът за събиране, съхраняване, обработване и предоставяне на лични данни от служба "Военна полиция", се определят с акт на министъра на отбраната.

(9) Контролът по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни се упражнява от Комисията за защита на личните данни при условията и по реда на Закона за защита на личните данни.

Глава тринадесета

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава тринадесета.

Чл. 346. (1) Който наруши разпоредбите на този закон или на нормативни актове по прилагането му и не изпълни задълженията си по тях и ако извършеното не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с глоба от 250 до 2500 лв.

(2) Когато нарушенията по ал. 1 са извършени от юридически лица, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

(3) За повторно нарушение по ал. 1 и 2 глобата или санкцията е от 1000 до 3000 лв.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 346, който става чл. 330:

Чл. 330. (1) Който наруши разпоредбите на този закон или на нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба от 250 до 2500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лв.

(3) За повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 500 до 3000 лв., а имуществената санкция - от 1000 до 7000 лв.

Чл. 347. Длъжностно лице, което не изпълни нормативен или административен акт на орган за ръководство на отбраната, се наказва с глоба от 300 до 3500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 347, който става чл. 331:

Чл. 331. Длъжностно лице, което не изпълни задължение, произтичащо от нормативен или административен акт на орган за ръководство на отбраната, се наказва с глоба от 300 до 3500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Чл. 348. (1) Служител на Министерството на отбраната, който не изпълни законно разпореждане на длъжностно лице от служба "Военна полиция", се наказва с глоба от 50 до 200 лв.

(2) Който не изпълни писмено разпореждане по чл. 109, ал. 3 относно спазване на правилата за пожарна безопасност или заповед по чл. 351, ал. 2, се наказва с глоба от 100 до 500 лв.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 348, който става чл. 332:

Чл. 332. Който не изпълни писмено разпореждане на орган от служба „Военна полиция” по чл. 103, ал. 5 или заповед по чл. 334, ал. 2, се наказва с глоба от 100 до 500 лв.

Чл. 349. Който противозаконно пречи на орган на служба "Военна полиция" да изпълнява функциите си, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 349, който става чл. 333.

Чл. 350. (1) Нарушенията по тази глава се установяват с актове, които се съставят от оправомощени от министъра на отбраната длъжностни лица.

(2) Наказателните постановления се издават от министъра на отбраната или от оправомощени от него длъжностни лица, извън лицата по ал. 1.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 350, който става чл. 334.

Глава четиринадесета

ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието на глава четиринадесета.

Чл. 351. (1) За предотвратяване и преустановяване на нарушенията, свързани с изпълнението на задълженията по този закон, Министерският съвет или упълномощени от него длъжностни лица могат да налагат следните принудителни административни мерки:

1. дават задължителни предписания на държавните органи, органите на местно самоуправление и местната администрация и на ръководителите на юридическите лица и организациите за съставянето на военновременните планове и за изпълнението на задачите по поддържането на мобилизационната им готовност;

2. спират със задължителни предписания изграждането и въвеждането в експлоатация на обекти и съоръжения на транспортната, енергийната, съобщителната и складовата система и на други обекти в случаите, когато не са спазени специалните изисквания на отбраната;

3. спират със задължителни предписания от експлоатация транспортни средства, производствени обекти и други съоръжения в случаите, когато не са изпълнени предвидените в нормативен акт специални изисквания за поддържането им в мобилизационна готовност.

(2) За предотвратяване и преустановяване на нарушенията, свързани с изпълнението на задълженията по този закон, министърът на отбраната или упълномощени от него длъжностни лица могат да спират строителството, въвеждането в експлоатация и ползването на обекти, инсталации, уреди и съоръжения на Министерството на отбраната, както и други дейности в министерството, които създават опасност за възникването на пожари и производствени аварии.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за чл. 351, който става чл. 334:

Чл. 334. (1) За предотвратяване и преустановяване на нарушенията на този закон, Главният инспекторат към Министерския съвет може да налага следните принудителни административни мерки:

1. задължителни предписания на държавните органи, органите на местно самоуправление и местната администрация и на ръководителите на юридическите лица за съставянето на военновременните планове и за изпълнението на задачите по поддържането на мобилизационната им готовност;

2. спиране изграждането и въвеждането в експлоатация на обекти и съоръжения на транспортната, енергийната, съобщителната и складовата система и на други обекти в случаите, когато не са спазени предвидените в нормативен акт специални изисквания на отбраната;

3. спиране експлоатацията на транспортни средства, производствени обекти и други съоръжения в случаите, когато не са изпълнени предвидените в нормативен акт специални изисквания за поддържането им в мобилизационна готовност.

(2) За предотвратяване и преустановяване на нарушенията министърът на отбраната или оправомощени от него длъжностни лица могат да спират строителството, въвеждането в експлоатация и ползването на обекти, инсталации, уреди и съоръжения на Министерството на отбраната, както и други дейности в министерството, които създават опасност за възникването на пожари и производствени аварии.

Чл. 352. Принудителните административни мерки могат да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Комисията подкрепя текста на вносителя за чл. 352, който става чл. 335.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието.

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

2. Деянието по чл. 257, ал. 1, т. 8 е повторно, ако е извършено в едногодишен срок от датата на заповедта за отстраняване от длъжност.

3. Годността за военна служба се удостоверява с документ, издаден от компетентни военномедицински органи и психолози, при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

4. "Тежко материално положение" е това материално положение, при което гражданите не могат да осигурят задоволяване на жизнените си нужди сами или с помощта на лица, задължени по закон да се грижат за тях.

5. "Годен за военна служба" е такова състояние на физическото и психическото здраве, при което военнослужещите могат да изпълняват изискванията за военната служба.

6. "Негоден за военна служба" е такова състояние на физическото и психическото здраве, при което военнослужещите не могат да изпълняват изискванията за военната служба.

7. "Годен за военновременна служба" е такова състояние на физическото и психическото здраве, при което резервистите могат да изпълняват изискванията за служба в резерва.

8. "Негоден за военновременна служба" е такова състояние на физическото и психическото здраве, при което резервистите не могат да изпълняват изискванията за служба в резерва.

9. „Оперативна готовност” е степен на подготвеност на формированията за изпълнение на оперативни задачи.

10. „Мобилизационна готовност” е степен на подготвеност на формированията за преминаване в определени срокове към военновременен състав и организация.

11. „Военно време” е периодът след обявяване на положение на война и военно положение или фактическото начало на военните действия.

12. "Ветеран от войните" е лице, което като военнослужещ е взело непосредствено участие в бойни действия по време на война, водена от българската държава в защита на националните интереси и териториалната цялост на България.

13. "Загинали или претърпели телесна повреда при изпълнение на службата" - когато смъртта или телесната повреда са настъпили при действия или бездействия, които образуват съдържанието на военната служба или конкретно поставена задача.

14. "Загинали или претърпели телесна повреда по повод изпълнение на службата" - когато смъртта или телесната повреда са настъпили при действия или бездействия, които не са елемент от съдържанието на военната служба, но я предхождат или следват по време и са в пряка причинна връзка с нея.

15. "Военно формирование” е взвод, рота, батарея, батальон, дивизион, ескадрила, полк, бригада, база или друга структура от въоръжените сили, която е организационно и икономически обособена.

16. "Семейство" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие техни деца, ако не са встъпили в брак, както и лицата, които са във фактическо съпружеско съжителство с военнослужещ или цивилно лице от Министерството на отбраната.

17. "Правила за използване на сила" са комплекс от норми, основаващи се на международното право и/или на българското законодателство, които регламентират действията и/или бездействията на военнослужещите при изпълнението на задачите им във връзка с конкретната операция или мисия.

18. "Съюзническа държава" е държава - страна по международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, с който се създава съюз с политико-военен характер.

19. "Съюзнически задължения" са задължения, произтичащи от международния договор по т. 18.

20. "Стоки" са всички предмети, пренасяни през държавната граница на Република България, необходими на българските въоръжени сили за изпълнение на задачите, с които те се изпращат извън нейната територия по този закон.

21. "Хуманитарни мисии" са организирани действия на международната общност или на отделни държави и/или на международни организации по предотвратяване и овладяване на кризи, които нямат политически и/или военен характер, и преодоляване на техните последици.

22. „Пряк началник” е началник, на когото военнослужещите са подчинени по йерархическата структура на военното формирование, отразена в неговия щат, както и по йерархическата подчиненост между военните формирования.

23. „Непосредствен началник” е първият пряк началник на военнослужещия.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

В § 1 се създава т. 24:

„т. 24. "Критична инфраструктура" е система от съоръжения, услуги и информационни системи, чието спиране, неизправно функциониране или разрушаване би имало сериозно негативно въздействие върху здравето и безопасността на населението, околната среда, националното стопанство или върху ефективното функциониране на държавното управление.”

Комисията подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ РАЗПОРЕДБИ § 1 да се създаде нова т. 24 със следното съдържание:

„24. „Военноинвалид и военнопострадал са лица, определени съгласно чл. 3, ал. 1 и чл. 4 по Закона за военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В § 1 да се създаде нова точка 24 със следното съдържание:

„24. „Военноинвалид и военнопострадал” са лица, определени съгласно чл. 3, ал. 1 и чл. 4 по Закона за военноинвалидите и военнопострадалите.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В §1 от допълнителните разпоредби се създава нова точка 13 със следния текст:

„13. Военноинвалиди и военнопострадали са лица, определени съгласно чл.3, ал.1 и ал.4 на Закона за военноинвалидите и военнопострадалите”

Останалите точки се преномерират.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

Създава се т. 24:

„24. Военноинвалиди и военнопострадали са лица, определени съгласно чл. 3, ал. 1 и чл. 4 на Закона за военноинвалидите и военнопострадалите.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 1:

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателно постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение.

2. "Тежко материално положение" е това материално положение, при което гражданите не могат да осигурят задоволяване на основните си жизнени нужди сами или с помощта на лица, задължени по закон да се грижат за тях.

3. "Годен за военна служба" е състояние на физическото и психическото здраве, при което лицето може да изпълнява военна служба.

4. "Годен за военновременна служба" е състояние на физическото и психическото здраве, при което лицето може да изпълнява служба в резерва.

5. „Оперативна готовност“ е степен на подготвеност на формированията за изпълнение на оперативни задачи.

6. „Мобилизационна готовност“ е степен на подготвеност на формированията за преминаване в определени срокове към военновременен състав и организация.

7. „Военно време“ е периодът след обявяване на положение на война и военно положение или фактическото начало на военните действия.

8. "Загинали или претърпели телесна повреда при изпълнение на службата" - когато смъртта или телесната повреда са настъпили при действия или бездействия, които образуват съдържанието на военната служба или конкретно поставена задача.

9. "Загинали или претърпели телесна повреда по повод изпълнение на службата" - когато смъртта или телесната повреда са настъпили при действия или бездействия, които не са елемент от съдържанието на военната служба, но я предхождат или следват по време и са в пряка причинна връзка с нея.

10. "Военно формирование" е взвод, рота, батарея, батальон, дивизион, ескадрила, полк, бригада, база или друга структура от въоръжените сили, която е организационно и икономически обособена.

11. "Семейство" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие техни деца, ако не са встъпили в брак, както и лицата, които са във фактическо съпругеско съжителство с военнослужещ или цивилно лице от Министерството на отбраната.

12. "Правила за използване на сила" са комплекс от норми, основаващи се на международното право и/или на българското законодателство, които регламентират действията и/или бездействията на военнослужещите при изпълнението на задачите им във връзка с конкретната операция или мисия.

13. "Съюзническа държава" е държава - страна по международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, с който се създава съюз с политико-военен характер.

14. "Съюзнически задължения" са задължения, произтичащи от международния договор по т. 13.

15. "Стоки" са всички предмети, пренасяни през държавната граница на Република България, необходими на българските въоръжени сили за изпълнение на задачите, с които те се изпращат извън нейната територия по този закон.

16. "Хуманитарна мисия" е организирано действие на международната общност, отделна държава или международна организация по предотвратяване и овладяване на кризи без политически и/или военен характер, както и за преодоляване на техните последици.

17. „Пряк началник” е началник, на когото военнослужещите са подчинени по йерархическата структура на военното формирование, отразена в неговия щат, както и по йерархическата подчиненост между военните формирования.

18. „Непосредствен началник” е първият пряк началник на военнослужещия.

19. "Критична инфраструктура" е система от съоръжения, услуги и информационни системи, чието спиране, неизправно функциониране или разрушаване би имало сериозно негативно въздействие върху здравето и безопасността на населението, околната среда, националното стопанство или върху ефективното функциониране на държавното управление.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Комисията подкрепя текста на вносителя за наименованието.

§ 2. (1) Офицерите, сержантите (старшините) и войниците (матросите), заварени на кадрова военна служба към момента на влизане в сила на закона, се считат за военнослужещи.

(2) Правоотношенията със заварените на служба военнослужещи не се прекратяват, а се преобразуват в служебни правоотношения считано от датата на влизане в сила на закона, като военнослужещите се назначават на длъжностите, които заемат към момента на преобразуване на правоотношенията.

(3) До приемането на класификатора по чл. 24, ал. 1 военнослужещите се назначават на длъжности, определени по досегашния ред.

(4) До определяне от Министерския съвет на основните месечни възнаграждения на военнослужещите на лицата по ал. 1 се заплащат възнагражденията, определени по досегашния ред.

(5) Лицата, на които определените основни месечни възнаграждения по чл. 222, ал. 2 са по-ниски от получаваните до влизането в сила на закона, запазват размера на възнагражденията си. В този случай военнослужещите получават лична временна добавка, която се включва в основната заплата при условия и по ред, определени от министъра на отбраната.

(6) Прослуженото време като кадрови военнослужещ по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България се зачита при определяне размера на дължимите обезщетения по този закон.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

В § 2 се добавя нова ал. 7 със следното съдържание:

„(7) Времето за обучение на военнослужещите във висшите военни училища до 31 декември 2007 г. се зачита за трудов стаж III категория.“

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение на народния представител Йордан Величков:

В § 2 се добавя нова ал. 7 със следното съдържание:

„(7) Времето за обучение на военнослужещите във висшите военни училища до 31 декември 2007 г. се зачита за трудов стаж III категория.“

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 2:

§ 2. (1) Офицерите, сержантите (старшините) и войниците (матросите), заварени на кадрова военна служба от датата на влизане в сила на закона, се считат за военнослужещи по този закон.

(2) Правоотношенията със заварените на служба военнослужещи се преобразуват в служебни правоотношения, считано от датата на влизане на закона в сила.

(3) Образованите производства за налагане на дисциплинарни наказания, за освобождаване от служба и за търсене на имуществена отговорност срещу военнослужещи, се довършват по досегашния ред.

(4) До влизане в сила на Плана за организационно изграждане и развитие на въоръжените сили по чл. 22, ал. 2, т. 6, класификатора по чл. 24, ал. 1 и до утвърждаването на длъжностите, за които се изискват висши офицерски звания, военнослужещите заемат длъжностите, на които са назначени към датата на влизане в сила на закона.

(5) На лицата по ал. 1 се заплащат досегашните възнаграждения, до влизането в сила на акта по чл. 212, ал. 2.

(6) При определяне размера на дължимите обезщетения по този закон прослуженото време на кадрова военна служба по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България се зачита за военна служба.

Комисията предлага да се създаде нов § 3:

§ 3. Военните звания на лицата от постоянния и мобилизационния резерв по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, се запазват.

§ 3. Началникът на Генералния щаб на Българската армия по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, заварен на кадрова военна служба към момента на влизане в сила на този закон, се назначава за началник на отбраната до изтичане на тригодишния мандат от назначаването му за началник на Генералния щаб на Българската армия по смисъла на чл. 75, ал. 1 от отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 3, който става § 4:

§ 4. Началникът на Генералния щаб на Българската армия, заварен на кадрова военна служба към датата на влизане в сила на закона, се назначава за началник на отбраната до изтичане на срока по чл. 75, ал. 1 от отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България

§ 4. Правоотношенията със заварените граждански лица по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България не се прекратяват и придобиват статут на цивилни служители по този закон.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 4, който става § 5:

§ 5. Заварените при влизане на този закон в сила граждански лица по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България придобиват статус на цивилни служители.

§ 5. Длъжностните наименования и възнагражденията на служителите в Националния военноисторически музей се приравняват на длъжностните наименования и възнагражденията на цивилните служители по служебно или трудово правоотношение от изпълнителна агенция към министъра на отбраната.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 5, който става § 6.

§ 6. Освобождаването от кадрова военна служба поради наложено дисциплинарно наказание "уволнение" по реда на отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България е пречка за постъпване на военна служба по този закон.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 6, който става § 7:

§ 7. Кадрови военнослужещ, който е освободен от служба за наложено дисциплинарно наказание "уволнение" по реда на отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, не може да бъде приет на военна служба по този закон.

§ 7. (1) До 2012 г. министърът на отбраната има право да удължава максималния срок за престояване във военно звание и в длъжност на старшите офицери с една година, но не повече от три пъти.

(2) До 2015 г. пределната възраст за военна служба на сержантите от Министерството на отбраната е 52 години.

Предложение от народния представител Иво Сеферов:

В Преходните и заключителни разпоредби, § 7, ал. 2 да отпадне.

Предложението беше оттеглено.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

Параграф 7 се изменя така:

„§ 7. В ал. 1 след израза „в длъжност” се добавят думите „на младшите и”.

2. АLINEЯ 2 да отпадне.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 7, който става § 8.

§ 8. До приемането на Правилник за резерва на въоръжените сили задълженията по воденето на военния отчет се изпълняват от военните окръжия.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 8, който става § 9.

§ 9. До приемането на подзаконовите нормативни актове по прилагането на закона се прилагат подзаконовите нормативни актове, издадени по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, доколкото не противоречат на този закон.

Комисията предлага § 9 да отпадне, тъй като е отразен на систематичното му място в § 44.

§ 10. (1) По отношение на Националната разузнавателна служба и Националната служба за охрана, на правомощията на техните ръководители и на статуса на служители им се прилагат този закон и правилникът за прилагането му, доколкото в тях не е предвидено друго, до приемането на закони за организацията и дейността на тези служби. Ръководителите на Националната разузнавателна служба и на Националната служба за охрана имат правата на министър по този закон по отношение на съответните служби.

(2) Забраната по чл. 49 по този закон не се прилага за службите по ал. 1 до приемането на закони за организацията и дейността им.

(3) Службите по ал. 1 са юридически лица на бюджетна издръжка.

(4) Назначаването и освобождаването на офицерите с висши офицерски звания, както и удостояването с висши офицерски звания в службите по ал. 1 се извършват по реда по този закон.

(5) Пределната възраст за военна служба в Националната разузнавателна служба е:

1. за офицери със звание "майор" - 54 години;
2. за офицери със звание "подполковник" - 56 години;
3. за офицери със звание "полковник" - 60 години;
4. за офицери със звание "бригаден генерал" - 62 години;
5. за офицери със звание "генерал-майор" - 63 години;
6. за офицери със звание "генерал-лейтенант" - 64 години;
7. за офицери със звание "генерал" - 65 години.

(6) Пределната възраст за военна служба в Националната служба за охрана е:

1. за сержантите (старшините) – 53 години;
2. за офицерите със звание „майор” (капитан III ранг) и по-ниско – 53 години;
3. за офицерите със звание „подполковник” (капитан II ранг) – 54 години;
4. за офицери със звание "полковник", "капитан I ранг" - 55 години;
5. за офицери със звание "бригаден генерал", "комодор" - 57 години;
6. за офицери със звание "генерал-майор", "контраадмирал" - 58 години;
7. за офицери със звание "генерал-лейтенант", "вицеадмирал" - 59 години.

(7) Военнослужещите от Националната разузнавателна служба при изпълнение на служебните си задължения могат за прикритие да заемат и длъжности в държавната администрация и в юридически лица при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.

Предложение от народните представители Пламен Ранчев, Марио Тагарински и Красимир Каракачанов:

В § 10 ал. 1, след думите „Националната разузнавателна служба” да се постави запетая и да се добави „служба „Военна информация”.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Яне Янев и Димитър Абаджиев:

§ 10, ал. 1 придобива следния вид:

„(1) Националната разузнавателна служба и Националната служба за охрана остават в състава на Въоръжените сили до приемането на закона за тяхната организация и дейност.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Станчо Тодоров, Петър Берон и Йордан Величков:

Параграф 10, ал. 5 и 6 отпадат, а ал. 7 става ал. 5.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 10.

§ 11. В Закона за преминаването през и пребиваването на територията на Република България на съюзнически и на чужди въоръжени сили (ДВ, бр. 102 от 2005 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13 ал. 1 се изменя така:

„(1) Министърът на отбраната разрешава преминаването през и/или пребиваването на територията на Република България с невоенен характер на:

1. отделни военнослужещи и/или формирования до 1000 военнослужещи от съюзнически въоръжени сили;

2. чужди въоръжени сили в състав до 120 военнослужещи;

3. военни кораби и/или военни подводни кораби, и/или до 15 военни въздухоплателни средства включително от съюзнически въоръжени сили с щатното въоръжение, без ядрени и енергийни установки на борда, с техните екипажи във връзка с участието им в мероприятия и военни учения, свързани с изпълнение на задължения, произтичащи от членството на Република България в международни организации и съюзи, по договори, ратифицирани, обнародвани и влезли в сила за Република България;

4. до 5 военни кораба и/или един военен подводен кораб, и/или до 3 въздухоплателни средства включително от чужди въоръжени сили с щатното въоръжение, без ядрени и енергийни установки на борда, с техните екипажи.”

2. В глава втора се създава се чл. 18а:

„Чл. 18а. (1) Министърът на отбраната определя условията и реда за преминаване през и/или пребиваване на територията на страната на чужди и/или съюзнически въоръжени сили, когато те са в изпълнение на международен договор, ратифициран, обнародван и влязъл в сила за Република България, в който са посочени целите, периодът на пребиваване и съставът на въоръжените сили.

(2) В случаите по ал. 1 исканията по чл. 14 постъпват по дипломатически канали и се разглеждат от министъра на отбраната.”

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 11.

§ 12. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г. и бр. 36, 43 и 69 от 2008 г.) в чл. 14 след думите „министърът на отбраната” се добавя „или определено от него длъжностно лице.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 12:

§ 12. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г. и бр. 36, 43 и 69 от 2008 г.) се правят следните изменения

1. В чл. 14 след думите „Министърът на отбраната” се добавя „или оправомощено от него длъжностно лице.

2. В чл. 17, ал. 1, т. 2 думите „кризи по смисъла на Закона за управление при кризи” се заменят с „бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия”.

3. В чл. 20, ал. 1, т. 14 думата „кризи” и запетаята се заличават.

4. В чл. 40, ал. 2 думите „и управлението при кризи” се заличават.

5. В чл. 73, ал. 3, т. 7, буква „д” думите „кризи по смисъла на Закона за управление при кризи” се заменят с думите „бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия”.

6. В чл. 106, т. 12 думите „кризи по смисъла на Закона за управление при кризи” се заменят с думите „бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия”.

7. В чл. 120, ал. 1, т.1 думата „кризи” се заменя с думата „бедствия”.

8. В наименованието на глава осемнадесета думата „кризи” се заменя с „бедствия”.

9. В чл. 300 ал. 1 се отменя.

10. В чл. 301, ал. 1 думите „при кризи по смисъла на Закона за управление при кризи” се заменят с „при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия”.

11. В чл. 303, ал.1 и ал.2 думите „при кризи по Закона за управление при кризи” се заменят с думите „при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия”.

§ 13. В чл. 24, ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28 и 43 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1, буква ”г” думите „чл. 234, ал. 3 и 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България” се заменят с „чл. 236, ал. 1, т. 1 и чл. 296, ал. 1, т. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”.

2. В т. 1, буква ”д” думите „по чл. 234, ал. 2 и чл. 275, ал. 6 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България” се заменят с „по чл. 235, ал. 2 и чл. 308, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”.

3. В т. 4 думите „Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България” се заменят със „Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”.

4. В т. 7 думите „по чл. 240, ал. 4 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България” се заменят с „по чл. 316, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”.

5. В т. 8 думите „обезщетенията по чл. 235, 237 и 239 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България” се заменят с „обезщетенията по чл. 238, 240, 243 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”.

6. В т. 16 думите „паричната помощ по чл. 245, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България” се заменят с „паричните средства по чл. 326, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 13:

§ 13. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28 и 43 от 2008 г.) в чл. 24, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 1:

а) в буква "г" думите „чл. 234, ал. 3 и 4” се заменят с „чл. 225, ал. 1, т. 1 и 2 и чл. 286, ал. 1, т. 1 и 2”.

б) в буква "д" думите „чл. 234, ал. 2 и чл. 275, ал. 6” се заменят с „чл. 224, ал. 2 и чл. 298, ал. 2”.

2. В т. 7 думите „чл. 240, ал. 4” се заменят с „чл. 303, ал. 1”.

3. В т. 8 думите „чл. 235, 237 и 239” се заменят с „чл. 227, 229, 232”.

4. В т. 16 думите „паричната помощ по чл. 245, ал. 1” се заменят с „паричните средства по чл. 312, ал. 1”.

§ 14. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 68, 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г. и бр. 33, 43, 67, 69, 89 и 102 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 69:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Военнослужещите придобиват право на пенсия при уволнение, независимо от възрастта им, при 25 години осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени като военнослужещи по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България или като кадрови военнослужещи по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България.”

б) в ал. 3 думите „на кадрова военна служба” се заменят с „на кадрова военна служба по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, на военна служба по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”;

в) в ал. 4 думите „кадровите военнослужещи и лицата по ал. 2 и 3” се заменят с „лицата по ал. 1, 2 и 3”.

2. В чл. 104:

а) алинея 7 се изменя така:

„(7) За лицата по чл. 69 при участие в операции и мисии извън територията на страната с висока степен на риск, както и при участие в бойни действия или във военно време една година действително изслужено време се зачита за три години осигурителен стаж от трета категория.”;

б) създава се ал. 8:

„(8) За лицата по чл. 69 при участие в операции и мисии извън територията на страната с ниска степен на риск една година действително изслужено време се зачита за две години осигурителен стаж от трета категория.”

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

В § 14 се създават нови т. 2 и 3 със следното съдържание:

„ 2. В чл. 81 „Определяне на наследствени пенсии” се добавя нова ал. 4 със следното съдържание:

/4/ Наследствената пенсия на загинал при или по повод отбраната на страната се определя на основа минималната работна заплата на военнослужещ „редник” по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

3. В чл. 86, ал. 1 изразът „социалната пенсия за старост” се заменя с изрече „основа минималната работна заплата на военнослужещ „редник” по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

В §14 от преходни и заключителни разпоредби се създава нова точка 2 със следното съдържание:

„2. В чл. 86, ал. 1 изразът „социалната пенсия за старост” се заменя с изрече „минималната работна заплата за страната”.

Останалите точки се преномерират.

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

Създава се нова т. 2:

„2. В чл. 81 се създава ал. 4:

„(4) Наследствената пенсия на загинал при или по повод отбраната на страната се определя на основа минималната работна заплата на военнослужещ „редник” по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 14:

§ 14. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 68, 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г. и бр. 33, 43, 67, 69, 89 и 102 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4, ал. 1, т. 4 думите „кадровите военнослужещи” се заменят с „военнослужещите”.

2. В чл. 26а, т. 3 думите „чл. 233” се заменят с „чл. 230”.

3. В чл. 26б думите „чл. 233” се заменят с „чл. 230”.

4. В чл. 42, ал. 3 думите „договори за кадрова военна служба” се заменят със „служебни правоотношения по изпълнение на военна служба”.

5. В чл. 54б, ал. 3 думите „чл. 128, т. 1, 7 и 8, чл. 128а и чл. 128в, т. 2” се заменят с „чл. 162, т. 1 и 6, чл. 163 и чл. 165, т. 2 и 3”.

6. В чл. 54е, ал. 1 думите „чл. 134, ал. 1” се заменят с „чл. 172, ал. 1”.

7. В чл. 69:

а) в заглавието думите „кадровите военнослужещи” се заменят с „военнослужещите”;

б) алинея 1 се изменя така:

„(1) Военнослужещите придобиват право на пенсия при уволнение, независимо от възрастта им, при 25 години осигурителен стаж, от които две трети действително изслужени като военнослужещи по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.”

в) в ал. 3 думата „кадрова” се заличава.

г) в ал. 4 думите „Кадровите военнослужещи и лицата по ал. 2 и 3” се заменят с „Лицата по ал. 1, 2 и 3”.

8. В чл. 104:

а) в ал. 7 думите „които непосредствено участват в бойни действия, във военно време” се заменят с „при участие в операции и мисии извън територията на страната с висока степен на риск, както и при участие в бойни действия или във военно време”;

б) създава се ал. 8:

„(8) За лицата по чл. 69 при участие в операции и мисии извън територията на страната с ниска степен на риск една година действително изслужено време се зачита за две години осигурителен стаж от трета категория.”

9. В чл. 230, ал. 3, т. 3, б. „в” думите „кадровите военнослужещи” се заменят с „военнослужещите”.

10. В чл. 262, ал. 1, т. 4 думите „кадровите военнослужещи” се заменят с „военнослужещите”.

11. В чл. 282, ал. 1, т. 3, б. „в” думите „кадровите военнослужещи” се заменят с „военнослужещите”.

12. В чл. 287, ал. 2 думите „чл. 128, т. 1, 7 и 8, чл. 128а и чл. 128в, т. 2” се заменят с „чл. 162, т. 1 и 6, чл. 163 и 165, т. 2 и 3”.

13. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 8а:

„§ 8а. При придобиване на права по този кодекс прослуженото време на кадрова военна служба по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр.) се зачита за военна служба.”

§ 15. В § 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 и 31 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г. и бр. 36, 66 и 69 от 2008 г.) т. 3 се изменя така:

„3. „Организационна единица” са: органите на държавна власт и техните администрации, структурите по чл. 82, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, както и техните поделения, подразделения и структурни звена, органите на местното самоуправление и местната администрация, публичноправните субекти, създадени със закон или с акт на орган на изпълнителна власт, физическите и юридическите лица, в които се създава, обработва, съхранява или предоставя класифицирана информация.”

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 15:

§ 15. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 и 31 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г. и бр. 36, 66 и 69 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 11, ал. 3:

а) в текста преди т. 1 думите „и на Българската армия” се заличават;

б) в т. 1 думата „кадрова” се заличава, думите „граждански лица” се заменят с „цивилни служители”, а думите „и Българската армия, както и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра на отбраната” се заличават;

в) в т. 2 думите „Министерството на отбраната и Българската армия, както и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра на отбраната” се заменят със „структурите на Министерството на отбраната”.

г) в т. 3 думите „Министерството на отбраната и в Българската армия, както и във второстепенните разпоредители с бюджетни кредити към министъра на отбраната” се заменят със „структурите на Министерството на отбраната”.

2. В чл. 18, ал. 5 думите „гражданските лица от Министерството на отбраната и Българската армия” се заменят с „цивилните служители от структурите на Министерството на отбраната”.

3. В чл. 22, ал. 3 думите „Министерството на отбраната и в Българската армия” се заменят със „структурите на Министерството на отбраната”.

4. В чл. 51 думите „Министерството на отбраната и в Българската армия” се заменят със „структурите на Министерството на отбраната”.

5. В § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби след думата „администрации” се добавя „структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”, а думите „както и въоръжените сили на Република България” се заличават.

§ 16. В Закона за държавните резерви и военновременните запаси (обн., ДВ, бр. 9 от 2003 г.; попр., бр. 37 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 19, 69 и 105 от 2005 г., бр. 30, 102 от 2006 г. и бр. 54 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 7, ал. 2:

а) създава се нова т. 12:

„12. разработва и внася по съответния ред предложения за възлагане на военновременните задачи за производство на основна военна продукция за въоръжените сили и на основна гражданска продукция;”

б) досегашната т. 12 става т. 13.

2. В чл. 14 след думите „министъра на отбраната” се добавя „и на председателя на агенцията”.

3. В чл. 19 ал. 5 се изменя така:

„(5) Заповедите на председателя на агенцията за освобождаване на държавните резерви, за тяхното предаване или преместване са задължителни за търговците и организациите съхранители и подлежат на незабавно изпълнение. Заповедите не подлежат на обжалване.”

4. В чл. 22 след думите „военновременни задачи” се поставя запетая и се добавя „или на търговците и организации, определени от агенцията на конкурсен принцип”.

5. В чл. 24:

а) В ал. 1 текстът преди т. 1 се изменя така:

„(1) Освобождаването на военновременните запаси се извършва с решение на Министерския съвет или на упълномощен от него орган по предложение на председателя на агенцията. Въз основа на решението председателят на агенцията издава последваща заповед за освобождаване. Военновременни запаси се освобождават при:”;

б) алинея 5 се изменя така:

„(5) Заповедите на председателя на агенцията за освобождаване на военновременните запаси, за тяхното предаване или преместване са задължителни за търговците и организациите съхранители и подлежат на незабавно изпълнение. Заповедите не подлежат на обжалване.”

Предложение от народните представители Венелин Узунев, Янко Янков и Станимир Илчев:

В § 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. добавя се нова т.1 със следното съдържание:

„т.1. В чл.2, ал.1 и 2 думата „кризи” се заменя с „кризисни ситуации”;

2. останалите точки се преномерират.

Комисията подкрепя по принцип предложението.

Предложение на народния представител Атанас Мержданов:

В параграф 16 се правят следните допълнения:

1. Създава се нова т. 1:

„1. В чл. 3, ал. 2 думите „Министерството на вътрешните работи” се заличават”

2. Точки 1-5 стават съответно 2-6.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 16:

§ 16. В Закона за държавните резерви и военновременните запаси (обн., ДВ, бр. 9 от 2003 г.; попр., бр. 37 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 19, 69 и 105 от 2005 г., бр. 30, 102 от 2006 г. и бр. 54 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 1 и 2 думата „кризи” се заменя с „кризисна ситуация”.

2. В чл. 7, ал. 2:

а) създава се нова т. 12:

„12. разработва и внася по съответния ред предложения за възлагане на военновременните задачи за производство на основна военна продукция за въоръжените сили и на основна гражданска продукция;”

б) досегашната т. 12 става т. 13.

3. В чл. 14 след думите „министъра на отбраната” се добавя „и на председателя на агенцията”.

4. В чл. 19 ал. 5 се изменя така:

„(5) Заповедите на председателя на агенцията за освобождаване на държавните резерви, за тяхното предаване или преместване са задължителни за търговците и организациите съхранители и подлежат на незабавно изпълнение. Заповедите не подлежат на обжалване.”

5. В чл. 22 след думите „военновременни задачи” се поставя запетая и се добавя „или на търговци и организации, определени от агенцията на конкурсен принцип”.

5. В чл. 24:

а) В ал. 1 в текста преди т. 1 изречения първо и второ се изменят така: „Освобождаването на военновременните запаси се извършва с решение на Министерския съвет или на упълномощен от него орган по предложение на председателя на агенцията. Въз основа на решението председателят на агенцията издава последваща заповед за освобождаване.”;

б) алинея 5 се изменя така:

„(5) Заповедите на председателя на агенцията за освобождаване на военновременните запаси, за тяхното предаване или преместване са задължителни за търговците и организациите съхранители и подлежат на незабавно изпълнение. Заповедите не подлежат на обжалване.”

§ 17. В Закона за народната просвета (обн., ДВ, бр. 86 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 90 от 1996 г., бр. 36, 124 и 153 от 1998 г., бр. 67 и 68 от 1999 г., бр. 90 и 95 от 2002 г., бр. 29, 71, 86 и 114 от 2003 г., бр. 40 от 2004 г., бр. 28, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 41 и 105 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г. и бр. 50 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Държавни са и детските градини към Министерството на отбраната, предназначени за обучение, възпитание и отглеждане на деца на военнослужещи и

цивилни служители на Министерството на отбраната и финансирани от бюджета на министерството. Предоставените им за ползване имоти са публична държавна собственост.”;

б) досегашните ал. 3-7 стават съответно ал. 4-8;

в) в ал. 6 се създава изречение второ:

„Държавните детски градини по ал. 3 се откриват, преобразуват и закриват със заповед на министъра на отбраната съгласувано с министъра на образованието и науката.”

2. В чл. 19:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Военнослужещите и цивилните служители на Министерството на отбраната - родители на децата, настанени в държавните детски градини към Министерството на отбраната, не заплащат такси по ал. 2.”;

б) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думите „по ал. 2” се добавя „и 3”.

3. В чл. 20а:

а) в ал. 1 след думите „по чл. 20, ал. 1” се добавя „и в детските градини към Министерството на отбраната”;

б) създава се ал. 3:

„(3) В държавните детски градини към Министерството на отбраната постъпват с предимство деца на военнослужещи и цивилни служители на Министерството на отбраната.”

4. В чл. 37:а) в ал. 3 се създава изречение второ:

„Министърът на отбраната сключва и прекратява трудовите договори с директорите на държавните детски градини към Министерството на отбраната.”

б) в ал. 8 след думите „министъра на образованието и науката” се добавя „на директорите на държавните детски градини към Министерството на отбраната - от министъра на отбраната”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 17:

§ 17. В Закона за народната просвета (обн., ДВ, бр. 86 от 1991 г.; изм. и доп., бр. 90 от 1996 г., бр. 36, 124 и 153 от 1998 г., бр. 67 и 68 от 1999 г., бр. 90 и 95 от 2002 г., бр. 29, 71, 86 и 114 от 2003 г., бр. 40 от 2004 г., бр. 28, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 41 и 105 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г. и бр. 50 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) създава се нова ал. 3:

„(3) Държавни са и детските градини към Министерството на отбраната, предназначени за обучение, възпитание и отглеждане на деца на военнослужещи и цивилни служители на Министерството на отбраната и финансирани от бюджета на министерството. Предоставените им за ползване имоти са публична държавна собственост.”;

б) досегашните ал. 3, 4 и 5 стават съответно ал. 4, 5 и 6;

в) досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея се създава изречение второ: „Държавните детски градини по ал. 3 се откриват, преобразуват и закриват със заповед на министъра на отбраната, съгласувано с министъра на образованието и науката.”

г) досегашната ал. 7 става ал. 8;

2. В чл. 19 се създава се ал.43:

„(4) Военнослужещите и цивилните служители на Министерството на отбраната - родители на децата, настанени в държавните детски градини към Министерството на отбраната, не заплащат таксите по ал. 2.”;

3. В чл. 20а:

а) в ал. 1 след думите „по чл. 20, ал. 1” се добавя „и по чл. 10, ал. 3.”;

б) създава се ал. 3:

„(3) В държавните детски градини към Министерството на отбраната постъпват с предимство деца на военнослужещи и цивилни служители на Министерството на отбраната.”

4. В чл. 37:

а) в ал. 3 накрая се добавя „а за детските градини по чл. 10, ал. 3 – министърът на отбраната.”

б) в ал. 8 след думите „министъра на образованието и науката” се добавя „на директорите на държавните детски градини по чл. 10, ал. 3 - от министъра на отбраната”.

§ 18. В Закона за Консултативен съвет за национална сигурност (обн., ДВ, бр. 13 от 1994 г.; изм. и доп., бр. 28 от 2008 г.) чл. 2, ал. 2, т. 8 думите „Генералния щаб на Българската армия” се заменят с „отбраната”.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 18.

§ 19. В чл. 158, ал. 3 от Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 69 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. - бр. 52 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 64 и 104 от 2007 г. и бр. 43 и 94 от 2008 г.) думите „предходната алинея” се заменят с „ал. 2”, а думите „Министерството на отбраната” се заменят с „ведомството, което го провежда”.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

В § 19 се правят следните изменения и допълнения в Кодекса на труда:

1. В чл. 144, т.2 думите „кризи или” се заличават;

2. досегашното предложение по чл. 158, ал.3 става точка втора.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 19.

§ 19. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм. и доп., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 69 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. - бр. 52 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 64 и 104 от 2007 г. и бр. 43 и 94 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 144, т. 2 думите „кризи или” се заличават.

2. В чл. 158, ал. 3 думите „предходната алинея” се заменят с „ал. 2”, а думите „Министерството на отбраната” се заменят с „ведомството, което го провежда”.

3. В чл. 218:

а) в заглавието думата „криза” се заменя с „бедствие”;

б) в ал. 1 и 2 думите „криза или” се заличават.

§ 20. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г. и бр. 43 и 94 от 2008 г.) чл. 62, ал. 1, т. 6 се изменя така:

„б. при повикване на учебно-мобилизационно мероприятие - за времето на мероприятияето, включително деня на отиване и връщане; ако учебно-мобилизационното мероприятие продължава 15 и повече дни, държавният служител има право на два календарни дни платен отпуск преди заминаването и на два дни след завръщането;”.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 20:

§ 20. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г. и бр. 43 и 94 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 62, ал. 1, т. 6 се изменя така:

„б. при повикване на учебно-мобилизационно мероприятие - за времето на мероприятияето, включително деня на отиване и връщане; ако учебно-мобилизационното мероприятие продължава 15 и повече дни, държавният служител има право на два календарни дни платен отпуск преди заминаването и на два дни след завръщането;”.

2. В чл. 77:

а) в заглавието думата „криза” се заменя с „бедствие”

б) в ал. 1 и 2 думите „криза или” се заличават.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

1. Да се добави нов § 21 със следното съдържание:

„§ 21. В Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г.; Решение № 2 на Конституционния съд на РБ от 1999 г. - бр. 8 от 1999 г.; доп., бр. 67 от 1999 г, изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 81 от 2000 г., изм. и доп., бр. 99 от 2001 г., попр., бр. 101 от 2001 г., изм., бр. 95 от 2003 г., изм. и доп., бр. 19 от 2005 г., бр. 24 от 2006 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 69 от 2006 г., изм., бр. 102 от 2006 г., изм. и доп., бр. 46 от 2007 г., доп., бр. 78 от 2007 г., бр. 43 от 2008 г., изм. и доп., бр. 94 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 7, ал. 1, т. 6 думите „Управление при кризи” се заменят със „Сигурност”;
2. В чл. 31 в т. 9 и 10 думите „и кризи” се заличават.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 21:

§ 21. В Закона за администрацията (ДВ, бр..) се правят следните изменения:

1. В чл. 7, ал. 1, т. 6 думите „кризи и” се заличават.
2. В чл. 31, ал. 1, т. 10 думите „и управление при кризи” се заличават.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

Да се добави нов § 22 със следното съдържание:

„ § 22. В Закона за местното самоуправление и местната администрация (обн., ДВ, бр. 77 от 1991 г, изм. и доп., бр. 24, 49 и 65 от 1995 г., изм., бр. 90 от 1996 г., доп., бр. 122 от 1997 г., изм. и доп., бр. 33, 130 и 154 от 1998 г., изм. и доп., бр. 67, 69 от 1999 г., изм., бр. 26 от 2000 г., изм. и доп., бр. 85 от 2000 г., изм., бр. 1 от 2001 г., доп., бр. 28 от 2002 г., изм., бр. 45 от 2002 г., бр. 119 от 2002 г., изм. и доп., бр. 69 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., изм., бр. 34 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г, изм. и доп., бр. 69 от 2006 г., бр. 61 от 2007 г., бр. 63 от 2007 г., бр. 54 от 2008 г. се правят следните изменения:

1. В Чл. 44, ал. 1, т. 11 думата „кризи” се заменя с „бедствия”
2. В Чл. 44, ал. 1, т. 12 думите „и управление при кризи” се заличават.”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 22:

§ 22. В Закона за местното самоуправление и местната администрация (ДВ, бр. ...) в чл. 44, ал. 1 се правят следните изменения:

1. Точка 11 се отменя.
2. В т. 12 думите „и управление при кризи” се заличават.

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

Да се добави нов § 23 със следното съдържание:

„§ 23. В Закона за защита при бедствия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г., изм., бр. 41 от 2007 г., изм. и доп., бр. 113 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г.) се правят следните изменения:

1. Чл. 30, ал.1 се отменя

2. Създава се нов чл. 50а със следното съдържание:

„чл. 50а Министерският съвет по предложение на министъра на извънредните ситуации обявява с решение бедствено положение на територията на повече от една област или на територията на цялата страна.”

3. В чл. 51 се правят следните изменения:

1. В ал.1 след думите „по чл. 50, ал.1” се добавят думите „и решението по чл. 50а.”

2. Нова редакция на ал.2, ал.3 и 4

„(2) При необходимост срокът на действие на бедственото положение може да бъде удължен:

1. от кмета на община след съгласуване с областния управител;

2. от областния управител след съгласуване с министъра на извънредните ситуации;

3. по решение на Министерския съвет.

(3) Бедственото положение се отменя предсрочно при отпадане на обстоятелствата, послужили като основание за обявяването му от органа, който го е обявил;

(4) Актовете по ал.2 и 3 влизат в сила незабавно и се разгласяват чрез средствата за масово осведомяване.”

4. Чл. 53 се отменя.

5. В чл. 62, ал.2 се създава нова точка 4. Досегашната точка 4 става точка 5:

„т.4 въвежда Национална система за ранно предупреждение и оповестяване на органите на изпълнителната власт и населението при бедствия и определя с наредба условията и реда за функционирането ѝ по предложение на министъра на извънредните ситуации.”

В чл.2, ал.1 и 2 думите „кризи” се заменят с „кризисни ситуации”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 23:

§ 23. В Закона за защита при бедствия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г., изм., бр. 41 от 2007 г., изм. и доп., бр. 113 от 2007 г., изм., бр. 69 от 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 30, ал. 1 се отменя.

2. Създава се чл. 50а:

„Чл. 50а. Министерският съвет по предложение на министъра на извънредните ситуации обявява с решение бедствено положение на територията на повече от една област или на територията на цялата страна.”

3. В чл. 51:

а) в ал.1 след думите „по чл. 50, ал.1” се добавя „и в решението по чл. 50а.”

б) алинеи 2, 3 и 4 се изменят така:

„(2) При необходимост срокът на действие на бедственото положение може да бъде удължен:

1. от кмета на община след съгласуване с областния управител;
2. от областния управител след съгласуване с министъра на извънредните ситуации;
3. по решение на Министерския съвет.

(3) Бедственото положение се отменя предсрочно при отпадане на обстоятелствата, послужили като основание за обявяването му от органа, който го е обявил.

(4) Актовете по ал. 2 и 3 влизат в сила незабавно и се разгласяват чрез средствата за масово осведомяване.”

4. Член 53 се отменя.

5. В чл. 62, ал. 2:

а) създава се нова т. 4:

„т.4 въвежда Национална система за ранно предупреждение и оповестяване на органите на изпълнителната власт и населението при бедствия и определя с наредба условията и реда за функционирането ѝ по предложение на министъра на извънредните ситуации.”

б) досегашната т. 4 става т. 5.

Предложение от народния представител Красимир Каракачанов:

Към ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ се създава нов § 21 със следното съдържание:

„§ 21. Закона за военноинвалидите и военнопострадалите (Обн., ДВ, бр. 27 от 29 март 2005 г., изм., бр. 88 от 4 октомври 2005 г., изм. и доп. бр. 110 от 30 декември 2008 г.) се прави следното изменение и допълнение:

В чл. 5 се създава нова ал. 3:

„(3) Министерството на отбраната и общините могат да предоставят на национално представените организации на военноинвалидите и военнопострадалите за безвъзмездно ползване офиси и клубна база и създават други условия за осъществяване на тяхната общественнополезна и патриотична дейност.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Минчо Спасов:

Създава се нов § 20а със следното съдържание:

„ § 21. Закона за военноинвалидите и военнопострадалите (Обн., ДВ, бр. 27 от 29 март 2005 г., изм., бр. 88 от 4 октомври 2005 г., изм. и доп. бр. 110 от 30 декември 2008 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5 се създава нова алинея 3 със следното съдържание:

„/3/ Министерството на отбраната и общините предоставят на национално представените организации на военноинвалидите и военнопострадалите за безвъзмездно ползване офиси и клубна база и създават други условия за осъществяване на тяхната общественнополезна и патриотична дейност”.

2. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, от израза „военнопоstraдлите по чл. 4, ал. 1 и 4” се заличава израза „по чл. 4, ал. 1 и 2”.

3. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1, от израза „военнопоstraдлите по чл. 4, ал. 1 и 4” се заличава израза „по чл. 4, ал. 1 и 2”.

2. Ал. 2 се отменя.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 2.

4. В чл. 18 се прави следното изменение и допълнение:

1. Числото „20” се изменя с „50”.

5. Член 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 1 добива следната редакция:

„/1/ Военноинвалидите и военнопоstraдалите се настаняват с предимство в специализираните институции за социални услуги, като за това заплащат 30 на сто от получаваната от тях пенсия. Останалата част от разходите е за сметка на бюджета на общините.”

2. В ал. 2, от израза „военнопоstraдлите по чл. 4, ал. 1 и 4” се заличава израза „по чл. 4, ал. 1 и 2”.

6. В чл. 22 се прави следното изменение и допълнение:

1. Ал. 1 добива следната редакция:

„/1/ При смърт на военноинвалид или на военнопоstraдал наследниците им имат право на еднократна целева помощ за погребение в размер на четири минимални работни заплати.”

7. Създава се нов чл. 27 със следното съдържание:

„Чл. 27. Военноинвалидите с трайно намалена работоспособност в резултат на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на наборна военна служба в мирно или във военно време, в мобилизационния и постоянен резерв получават към към пенсията си месечна добавка в размер на социалната пенсия за старост.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Агов:

Създава се нов §20а със следното съдържание:

„§21. В Закона за военноинвалидите и военнопоstraдалите се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5 се създава нова алинея 3 със следното съдържание:

„/3/ Министерството на отбраната и общините предоставят на национално представените организации на военноинвалидите и военнопоstraдалите за безвъзмездно ползване офиси и клубна база и създават други условия за осъществяване на тяхната общественнополезна и патриотична дейност”.

2. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се заличава израза „по смисъла на чл.4, т.1 и т.4”.

3. В чл. 17 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се заличава израза „по чл. 4, т. 1 и 4”.

4. В чл. 18 числото „20” се заменя с числото „50”.

5. В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 1 добива следната редакция:

„1/ Военноинвалидите и военнопострадалите се настаняват с предимство в специализираните институции за социални услуги, като за това заплащат 30 на сто от получаваната от тях пенсия. Останалата част от разходите е за сметка на бюджета на общините.”

2. В ал. 2 се заличава израза „по чл. 4, т.1 и 4”.

6. В чл. 22 се прави следното изменение и допълнение:

1. Ал. 1 добива следната редакция:

„1/ При смърт на военноинвалид или на военнопострадал наследниците им имат право на еднократна целева помощ за погребение в размер на четири минимални работни заплати.”

7. Създава се нов чл.23а със следното съдържание:

„Чл. 23а. Военноинвалидите с 50 или над 50 на сто трайно намалена работоспособност в резултат на заболяване или злополука при или по повод изпълнение на наборна военна служба в мирно или във военно време, в мобилизационния и постоянен резерв получават към пенсията си месечна добавка в размер на социалната пенсия за старост, независимо от размера на получаваните пенсии, доколкото не се ползват от това право на основание на друг нормативен акт. Добавката е за сметка на държавния бюджет.”

Комисията не подкрепя предложението.

Предложение от народния представител Захари Георгиев:

Създава се § 20а:

„§ 20а. В чл. 5 от Закона за военноинвалидите и военнопострадалите се създава ал. 3:

„(3) Министерството на отбраната и общините предоставят на национално представените организации на военноинвалидите и военнопострадалите за безвъзмездно ползване офиси и клубна база и създава други условия за осъществяване на тяхната общественнополезна и патриотична дейност.”

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде § 24:

§ 24. В Закона за военноинвалидите и военнопострадалите (ДВ, бр. ...) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 1 думите „кадрова или наборна” се заменят с „военна”.

2. В чл. 4, т. 1 думите „кадрова или наборна” се заменят с „военна”.

3. В чл. 21 думите „чл. 243 и 245” се заменят с „чл. 311, ал. 1, 2 и 4 и чл. 312”.

4. В § 1 от допълнителната разпоредба се създава т. 2:

„2. „Военна служба” по смисъла на този закон е и кадровата и наборната военна служба по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на република България.”

Комисията предлага да се създадат параграфи 25-41:

§ 25. В Закона за българските документи за самоличност (ДВ, бр. ..) се правят следните изменения:

1. В чл. 38, ал. 1, т. 1, буква „л“ думите „Генералния щаб на Българската армия“ се заменят с „отбраната“.

2. В чл. 39а думите „Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната“ се заменят със „структурите на Министерството на отбраната“.

§ 26. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ДВ, бр. ..) в чл. 3, ал. 1, т. 15 се изменя така:

„15. началникът и заместник-началникът на Щаба на отбраната, началниците и заместник-началниците на щабовете по подготовката на сухопътните войски, военновъздушните и военноморските сили и началникът на щаба по осигуряването и поддръжката.“

§ 27. В Закона за държавния протокол (ДВ, бр. ...) се правят следните изменения:

1. В чл. 9, ал. 3, т. 21 думите „Генералния щаб на Българската армия“ се заменят с „отбраната“.

2. В чл. 10, т. 10 думите „Генерален щаб на Българската армия“ се заменят с „Щаб на отбраната“.

§ 28. В Закона за здравното осигуряване (ДВ, бр. ...) в чл. 40, ал. 3, т. 10 думите „кадровите военнослужещи“ се заменят с „военнослужещите“, а думите „чл. 233“ се заменят с „чл. 221“.

§ 29. В Административнопроцесуалния кодекс (ДВ, бр. ..) в чл. 73 думите „или за управление при кризи“ се заличават.

§ 30. В Закона за ветеринарномедицинската дейност (ДВ, бр. ..) се правят следните изменения:

1. В чл. 16 думата „кризи“ се заменя с „бедствия“;

2. В чл. 45 думата „кризи“ се заменя с „бедствия“.

§ 31. В Закона за водите (ДВ, бр. ...) в чл. 44, ал. 1, т. 2 думата „кризисно“ се заменя с „бедствено“, а думите „Закона за управление при кризи“ се заменят със „Закона за защита при бедствия“.

§ 32. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДВ, бр. ..) се правят следните изменения:

1. В чл. 4, ал. 1 в текста преди т. 1 думите „Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната“ се заменят със „структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България“.

2. В чл. 12, ал. 2, т. 5 думите „кризи и“ се заличават.

3. В чл. 123, ал. 3 навсякъде думите „Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на подчинение на министъра на отбраната органите“ се заменят със „структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България“.

§ 33. В Закона за енергетиката (ДВ, бр. ..) се правят следните изменения

1. В чл. 5, ал. 4 думите „кризи от военен и невоенен характер,“ се заменят с „бедствия и във военно време“.

2. В чл. 75, ал. 1, т. 4 думата „кризи“ се заменя с „бедствия“.

§ 34. В Закона за железопътния транспорт (ДВ, бр. ..) се правят следните изменения:

1. В чл. 27 думите „кризисни ситуации (природни бедствия, терористични действия и военни конфликти)“ се заменят с „бедствия, терористични действия и военни конфликти“;

2. В чл. 32, ал. 2 думите „кризи и“ се заличават.

3. В чл. 115д, ал. 5, т. 11 думите „и кризи“ се заличават.

§ 35. В Закона за инспектиране на труда (ДВ, бр. ..) в чл. 6 се правят следните изменения:

1. В т. 2, буква „г“ думата „кризи“ се заменя с „бедствия“.

2. В т. 8 думите „Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на негово подчинение“ се заменят със „структурите на Министерството на отбраната по чл. 77, ал. 2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на република България“.

§ 36. В Закона за Камарата на строителите (ДВ, бр. ...) се правят следните изменения:

1. В чл. 15, ал. 1, т. 4, буква „г“ думите „управление при кризи“ се заменят с думите „защита при бедствия“.

2. В чл. 27, т. 4 думите „управлението при кризи“ се заличават.

§ 37. В Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. ..) в чл. 31, ал. 1, т. 9 думите „ кризи по смисъла на Закона за управление при кризи“ се заменят с „бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия“.

§ 38. В Закона за опазване на околната среда (ДВ, бр. ...) в чл. 116, ал. 1 думите „и управление при кризи” се заличават.

§ 39. В Закона за отговорността за предотвратяване и отстраняване на екологични щети (ДВ, бр. ..) в чл. 5, т. 7 се изменя така:

„7. дейности при обявено бедствено положение по Закона за защита при бедствия .”

§ 40. В Закона за пощенските услуги (ДВ, бр. ..) в чл. 12 навсякъде думата „кризи” се заменя с „бедствия”.

§ 41. В Закона за преобразуване на Строителните войски, Войските на Министерството на транспорта и Войските на Комитета по пощи и далекосъобщения в държавни предприятия (ДВ, бр. ..) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 2, т. 2 думите „регионалните, областните и общинските планове за управление на кризи” се заменят с „и областните планове за провеждане на спасителни и неотложни аварийно възстановителни работи”

2. В чл. 4, ал. 2, т. 2 думите „регионалните, областните и общинските планове за управление на кризи” се заменят с „и областните планове за провеждане на спасителни и неотложни аварийно възстановителни работи”

3. В чл. 5, ал. 2, т. 2 думите „регионалните, областните и общинските планове за управление на кризи” се заменят с „и областните планове за провеждане на спасителни и неотложни аварийно възстановителни работи”

§ 42. В Закона за гражданското въздухоплаване (обн., ДВ ...) в чл. 50, ал. 3 думите „Закона за изпращане и използване на български въоръжени сили извън територията на Република България” се заменят със „Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България”.

§ 21. Този закон отменя:

1. Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 67 и 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 25, 34, 49 и 64 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11, 41, 46 и 59 от 2007 г.; Решение № 9 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 68 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 89 и 109 от 2007 г. и бр. 13 от 2008 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2008 г. - бр. 28 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 36, 43 и 102 от 2008 г.);

2. Закона за изпращане и използване на български въоръжени сили извън територията на Република България (обн., ДВ, бр. 102 от 2005 г.; изм., бр. 46 от 2007 г.).

Предложение от народните представители Венелин Узунов, Янко Янков и Станимир Илчев:

§ 21 да стане § 24 и към него да се добави нова т.3:

„т.3 Закона за управление при кризи (обн., ДВ, бр. 19 от 1.03.2005 г., изм., бр. 17 от 24.02.2006 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., изм. и доп., бр. 102 от 19.12.2006 г., изм., бр. 11 от 2.02.2007 г., бр. 41 от 22.05.2007 г., доп., бр. 78 от 28.09.2007 г.)”

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 21, който става § 43:

§ 43. Този закон отменя:

1. Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм. и доп., бр. 67 и 122 от 1997 г., бр. 70, 93, 152 и 153 от 1998 г., бр. 12, 67 и 69 от 1999 г., бр. 25, 34, 49 и 64 от 2001 г., бр. 1, 40, 45 и 119 от 2002 г., бр. 50, 86, 95 и 112 от 2003 г., бр. 93 и 111 от 2004 г., бр. 27, 38, 76, 88, 102 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36, 56, 82, 91 и 102 от 2006 г., бр. 11, 41, 46 и 59 от 2007 г.; Решение № 9 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 68 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 89 и 109 от 2007 г. и бр. 13 от 2008 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2008 г. - бр. 28 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 36, 43 и 102 от 2008 г.);

2. Закона за изпращане и използване на български въоръжени сили извън територията на Република България (обн., ДВ, бр. 102 от 2005 г.; изм., бр. 46 от 2007 г.).

3. Закона за управление при кризи (ДВ, бр. 19 от 2005 г., изм., бр. 17 от 2006 г., бр. 30 от 2006 г., изм. и доп., бр. 102 от 2006 г., изм., бр. 11 от 2007 г., бр. 41 от 2007 г., доп., бр. 78 от 2007 г., изм., бр. 102 от 2008 г.).

§ 22. Министерският съвет по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министъра на труда и социалната политика внася в Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, с който да се създаде военен пенсионен фонд за изплащане на добавки към пенсиите на военнослужещите.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 22, който става § 44:

§ 44. В тримесечен срок от влизане в сила на закона Министерският съвет по предложение на министъра на отбраната съгласувано с министъра на труда и социалната политика внася в Народното събрание проект на Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване, с който да се създаде военен пенсионен фонд за изплащане на добавки към пенсиите на военнослужещите.

§ 23. (1) В шестмесечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема правилника за прилагането му и другите подзаконови актове по прилагането на закона и определя критерии за степените на риск при участие в операции и мисии извън територията на страната по смисъла на чл. 104, ал. 7 и 8 от Кодекса за социално осигуряване.

(2) В едногодишен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема Държавен военновременен план.

Предложение от народните представители Екатерина Михайлова и Асен Азов:

§23 от ПЗР се изменя така:

§23

1. С влизането на Закона в сила министърът на отбраната формира Преходен екип за разработване на необходимите подзаконови нормативни актове, организиращи функционална съвместимост на органите за ръководство и управление в мирно и военно време.
2. До един месец след влизането на закона в сила Министерският съвет приема План за преход към новите организационни структури в Министерството на отбраната.
3. Четири месеца след влизането на закона в сила МС предлага проект за решение на Народното събрание за организацията на ръководство и управление на МО и числеността на заетите извън бойния състав на войските и силите по организационни структури.
4. До 5 месеца след приемане на закона МС предлага на Народното събрание проект за организация на управление на страната във военно време и в положение на война.
5. До 2 месеца от влизането на закона в сила Министерски съвет предлага на НС проект за актуализирана военната стратегия, включваща основните сценарии за рисковете и заплахите за сигурността на страната.
6. До 2 месеца от влизането на закона в сила, Министерски съвет приема ръководство за планиране на отбраната с приложение – речник с описание на основните понятия и категории, използвани в отбранителното планиране.
7. До 3 месеца от влизането на закона в сила МО се актуализира доктрините за използване на войските и силите.
8. До 6 месеца от влизането на закона в сила Министерският съвет формира Съвместното оперативно командване със статут на второстепенен разпоредител с бюджетни кредити.
9. До 6 месеца след формирането на Съвместното оперативно командване МС приема Устройствен правилник на министерството на отбраната, с които да се регламентират функциите на органите за ръководството, общата и специализираната администрация и щаба на отбраната при спазване на изискването ръководителите на организационните структури от общата и специализираната администрация да бъдат граждански лица на длъжности за държавни служители, назначавани от министъра на отбраната.
10. В шестмесечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема другите подзаконови актове по прилагането на закона и определя критерии за степените на риск при участие в операции и мисии извън територията на страната по смисъла на чл. 104, ал. 7 и 8 от Кодекса за социално осигуряване.

В едногодишен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема Държавен военновременен план.

Комисията не подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция на § 23, който става § 45:

§ 45. (1) В шестмесечен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема правилника и подзаконовите актове по прилагането на закона и определя критерии за степените на риск при участие в операции и мисии извън територията на страната по смисъла на чл. 104, ал. 7 и 8 от Кодекса за социално осигуряване.

(2) В едногодишен срок от влизането в сила на закона Министерският съвет приема Държавен военновременен план.

(3) До приемането на подзаконовите нормативни актове по прилагането на закона се прилагат подзаконовите нормативни актове, издадени по отменения Закон за отбраната и въоръжените сили на Република България, доколкото не противоречат на този закон.

§ 24. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Комисията подкрепя текста на вносителя за § 24, който става § 46.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ОТБРАНАТА:**

ДИМИТЪР ДЪБОВ